

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกลงของอิมามอะดีษ จากสายสืบ ของ สะอัด เป็น
 อุบัยดะฮ์¹ มุฮัมมัด เป็น ซัยด² อิกริมะฮ์ เป็น คอลิด³ ยะซีด เป็น บิซร⁴ อะบูสุวัยด อัลอับดี⁵
 สะบิบ เป็น อะบี ซาบิต⁶ สาลิม เป็น अबดุลลอฮ์⁷ अबดุลเราะฮมาน เป็น อะบี อินดี⁸ นาฟิอ⁹
 มุญาอิด¹⁰ สะละมะฮ์ เป็น กุฮัยล¹¹ อะบี วาอิล¹² และฏออุส¹³ ทั้งหมดรายงานจากอิบนุ อุมร์

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก ญะร็ร เป็น अबดุลลอฮ์ จากสายสืบของ
 อัชชะอบี¹⁴ อามิร¹⁵ และมุฮัมมัด เป็น ซัยด¹⁶ อิบนุอับบาส จากสายสืบของอะบี อัลญะฮ็อ¹⁷

¹ บันทึกลงโดย Muslim, n.d. : 16. al-Bayhaqiy, 2003 : 7891. Abū Nu‘aim, 1996 : 99. al-Marwaziy, 1406 : 413. Ibn ‘Asākir, 2000 : 423. al-Khatīb al-Baghdādiy (al-Kifayah), n.d. : 1/175. al-Lālakā’iy, 2003 : 1491. และ Ibn Mandah, 1406 : 42,43.

² บันทึกลงโดย Muslim, n.d. : 16. Aḥmad, 2001 : 6015. al-Bayhaqiy (Su‘b al-Iman), 2003 : 3021, 3686, 7221. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 5788. Abū Nu‘aim, 1996 : 100, 101. Ibn Khuzaymah, n.d. : 309. al-Marwaziy, 1406 : 411, 415, 418. Abū Bakar al-Khallāl, 1989 : 1184. Ibn Mandah, 1406 : 41,149,150. al-Jurjāniy, 2001 : 138. al-Mundhiri, 1987 : 1/22 และ al-‘ĀJuriy, 1999 : 203.

³ บันทึกลงโดย al-Nasā’iy, 1986: 5001. al-Bayhaqiy, 2003 : 20. Ibn ‘Asākir, 2000 : 994. al-Mariyiy, 2009 : 6. Ibn Hibbān, 1988 : 1446. al-Baghawiy, 1983: 6. al-Qāsim bin Sallām, 1994 : 2 และ Suhaib Abd al-Jabbār, 2013 : 1,4. Abū Nu‘aim, 1996 : 102. Ibn Khuzaymah, n.d.: 1880. al-Marwaziy, 1406 : 414. Abū Bakar al-Khallāl, 1989 : 1382. al-‘ĀJuriy, 1999 : 202. Ibn ‘Asākir, 2000 : 166, 994. Suhaib Abd al-Jabbār, 2013 : 1/6 และ Ibn Mandah, 1406 : 40.

⁴ บันทึกลงโดย Aḥmad, 2001 : 4798. Suhaib Abd al-Jabbār, 2014 : 1/19 และ al-Khatīb al-Baghdādiy, n.d. : 1/176.

⁵ บันทึกลงโดย Aḥmad, 2001 : 5672.

⁶ บันทึกลงโดย al-Bukhāriy, 1999 : 705. al-Ṭabarāniy, 1994 : 1382. al-Marwaziy, 1406 : 413. al-‘ĀJuriy, 1999 : 201. al-Bazzār, 1997 : 480. Abu al-Faḍl al-Baghdādiy, 1998 : 554 และ al-Jurjāniy, 2001 : 130.

⁷ บันทึกลงโดย al-Ṭabarāniy, 1994 : 13203.

⁸ บันทึกลงโดย al-Ṭabarāniy, n.d. : 2930.

⁹ บันทึกลงโดย al-Ṭabarāniy, n.d. : 6707. al-Albāniy, 2002 : 620. al-Muhallab al-Mariyiy, 2009 : 4514 และ Ibn Sam‘un al-Wa‘iz, 2002 : 201.

¹⁰ บันทึกลงโดย al-Ṭabarāniy, 1994 : 13518.

¹¹ บันทึกลงโดย Kassiy, 1988 : 821, 823.

¹² บันทึกลงโดย Abū Nu‘aim, 1974 : 3/62.

¹³ บันทึกลงโดย. al-Bayhaqiy, 1401 : 1/247. Ibn al-Muqri’, 1998 : 554. al-Bayhaqiy, 1989 : 249. Abu Awānah, 2014 : 1/48. al-Bayhaqiy, 1410 : 31. al-Daulābiy, 2000 : 439. Ibn Hibbān, 1993 : 158. Ibn Mandah, 1406 : 148 และ 2002 : 163.

¹⁴ บันทึกลงโดย al-Ṭabarāniy, 1985 : 782. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 7507. และ al-Marwaziy, 1406 : 419.

¹⁵ บันทึกลงโดย Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 7502. Aḥmad, 2001 : 19226, 19220. Muhammad al-Mukhalliṣ, 2008 : 2476, 2921. al-Haythamiy, n.d. : 12 และ Ibn Baṭṭah al-Akbariy, 1994 : 825, 1082, 1083.

¹⁶ บันทึกลงโดย al-Marwaziy, 1406 : 420, 422.

¹⁷ บันทึกลงโดย al-Ṭabarāniy, 1994 : 12800.

อับดุลลอฮ์ อิบน์ มัสอูด رضي الله عنه จากสายสืบของ มุฮัมมัด เป็น ชัยค¹ และอะบู ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه จากสายสืบของฮัมมาม² และฮะสัน³

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษเคาะฮิฮ์ และผู้แต่งหนังสือเล่มนี้ได้ระบุว่าเป็นชะดีษเคาะฮิฮ์ (Muḥammad 'Arshad al-Banjarī, n.d.: 1/5)

ชะดีษที่ 2 หน้า 6 บรรทัดที่ 26 ส่วนวนชะดีษ

((مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورِ)) حَدِيثُ حَاكِمٍ دَانَ لَا يَنْبَغُ ٢

ความว่า : “กุญแจของการละหมาดคือความสะอาด” ชะดีษ ฮากิม และท่านอื่นๆ

การตัดครีจญ์ชะดีษ

ส่วนวน ชะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ ส่วนวนชะดีษที่บ้านทีก โดย อัลฮากิม อัลกะบิร (al-Hākim al-Kabīr, n.d : 45) จากสายสืบของมุฮัมมัด เป็น อัลฮะนะฟิยะฮ์ จากบิดาของเขา (อะลีฮ์ เป็น อะบีฏอลิบ رضي الله عنه) จากท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า:

((مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطُّهُورُ وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ، وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ))

ความว่า : “กุญแจของการละหมาดคือความสะอาด และตะฮริม (การเริ่มต้น) การละหมาดด้วยการกล่าวตักบิรและตะฮิลีล (จบลง) ด้วยการกล่าวสลาม”

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บ้านทีก ของอิมามชะดีษ จากสายสืบ ของมุฮัมมัด เป็น อัลฮะนะฟิยะฮ์⁴ และอะบู ฟาคิเศฮ์⁵ ทั้งสองรายงานจากอะลีฮ์ เป็น อะบีฏอลิบ رضي الله عنه

¹ บ้านทีกโดย al-Bayhaqiy (Su‘b al-Iman), 2003 : 3021.

² บ้านทีกโดย Ibn ‘Asākir, 2000 : 969.

³ บ้านทีกโดย Qādī al-Māristān, 1422 : 549.

⁴ บ้านทีกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 61,618. al-Tirmidhiy, 1998 : 3. Ibn Mājah, 2009 : 275. Abd al-Razzāq , 1403 : 2539. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 2378. Aḥmad, 2001 : 1006. al-Dārimiy, 2000 : 714. al-Bazzār, 2009 : 633. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 616. al-Ṭahāwiy, 1994: 1634. Ibn al-‘Arābiy, 1997 : 371. al-Dāraqutniy, 2004 : 1359, 1421. al-Bayhaqiy, 2003 : 2261,2962,3373,3970 และ 1989:462. al-Baghawiy,1983 : 558. Diyā’ al-Dīn al-Maqdisiy, 2000: 718,719. al-Kardush, 1415 : 1/145. Abū Bakar al-Naisābūriy, 2005 : 1/231. Ibn Dukain, 1996 : 1/63. Sufyān al-Thauriy, 2004 : 1/52. Ḥāmid al-Harawiy, 2010 : 147. Abu Ṭāhir al-Bālisiy, 2001 : 1/171. Abū Bakar al-Baghdādiy, 2010 : 147. Abū Muḥammad al-Baghdādiy,2010 : 1/77. และAbū Nu‘iam,1974 : 8/372.

⁵ บ้านทีกโดย Abū Nu‘iam, 1974 : 7/124.

อะดิษเดียวกันมีรายงานจาก *อะบี สะอีด อัลคุดรี* رضي الله عنه จากสายสืบของ *อะบู นัฎเราะฮ์*¹ *อับนุอับบาส* رضي الله عنه จากสายสืบของ *กูรอยบ*² และ *อะฮฺมัด*³ และ *อับดุลลอฮ์* رضي الله عنه เป็น *ซัยด* رضي الله عنه จากสายสืบของ *อับบาต* رضي الله عنه เป็น *ตะมิม*⁴

การตัดสินอะดิษ

อะดิษ رضي الله عنه ด้วยกับสายรายงานของ *อัลฮากิ ม อัลกะบิร* เป็นอะดิษ *ญะอฺฟี* رضي الله عنه เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ *อะลี* رضي الله عنه เป็น *มุฮัมมัด* رضي الله عنه เป็น *อะบี อัลเคาะศิบ* เป็นผู้รายงานที่ *صَدُوقٌ رِمَا أَخْطَا* (มีสัจจะแต่อาจจะมีข้อผิดพลาด) (al-‘Asqalāniy, 1986: 405) *ฮัดติรมิซีย์* กล่าวว่า *هَذَا الْحَدِيثُ (อะดิษนี้เป็นอะดิษที่เศาะฮิฮ์และดีที่สุดในบทนี้)* (al-Tirmidhiy, 1975 : 1/8) เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นอะดิษ *สะสัน* رضي الله عنه *ลิฆอยริฮ์*

อะดิษที่ 3 หน้า 7 บรรทัดที่ 28 จำนวนอะดิษ

سبدا نبى ﷺ ((نَعَمْ إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ใช่แล้ว (สำหรับนางแล้ว จำเป็นต้องอาบน้ำ) เมื่อนางฝันเห็นน้ำ (ฝันเปียก)”

การตัดครีจญ์อะดิษ

จำนวนอะดิษในเอกสารวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของตัวบท อะดิษที่บันทึกโดย *อัลบุคอรีย์* (al-Bukhāriy, 142: 282,3328,6091,6121) จากสายสืบของ *อูรเราะฮ์* رضي الله عنه เป็น *อัสซุบัยร* รายงาน จาก *ซัยนับ* رضي الله عنه เป็น *ติ อะบี สะละมะฮ์* จาก *อุมมุ สะละมะฮ์* رضي الله عنه ภรรยาของท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า :

((جَاءَتْ أُمُّ سَلِيمٍ امْرَأَةَ أَبِي طَلْحَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ : إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ، هَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ مِنْ غُسْلِ إِذَا هِيَ اخْتَلَمَتْ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَعَمْ إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ))

¹ บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975 : 3 และ 1998: 238. Ibn Mājah, n.d. : 276. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 2380. al-Bayhaqi, 2003 : 2553. และ Ibn Bushrān, 1999 : 1473.

² บันทึกโดย Ibn Abī Shaybah, 1409 : 2380.

³ บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, 1994: 11369 และ n.d. : 9267.

⁴ บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, n.d.: 7175. และ al-Rūyāniy, 1416: 1011

ความว่า : “อุมมุสลัยม (ภริยาของท่านอ ะบฏอล ฮะฮ์) ได้มาหา
ท่านนะบี ﷺ แล้วกล่าวว่า โอ้ท่านเราะ สูลุลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์
ทรงไม่เอาที่จะตรัสความจริง (ดังนั้นฉันอยากจะถามว่า)ผู้หญิง
จำเป็นต้องอาบน้ำหรือไม่เมื่อนางฝัน ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ
กล่าวว่า ใช่แล้วสำหรับนางแล้วจำเป็นต้องอาบน้ำเมื่อนางฝันเห็น
น้ำ (ฝันเปียก)”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบ ของซัยนั บ ะนิตี อะบี
สะละมะฮ์¹ และอับดุลลอฮ์ เบน รอฟีอ² ทั้งสองรายงานจากอุมมุ สะละมะฮ์ ﷺ

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก เคาละฮ์ เบนตี ฮ ะกีม ﷺ จากสายสืบของ สะอีด
เบน อัลมุสยิบ³ และฮะดีษ สะฮุละฮ์ เบนตี สุฮัยล ﷺ จากสายสืบของอับดุลลอฮ์ เบน ฮุบัยเราะฮ์⁴

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 4 หน้า 8 บรรทัดที่ 5 ส่วนฮะดีษ

رسول الله ﷺ برسبدا ((صُبُّوا عَلَيْهِ دَنُوبًا مِنْ مَاءٍ))

ความว่า : ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า “จงราดลงไปทีปัสสาวะ
นั้นด้วยน้ำจำนวนหนึ่ง”

การตัด κρίญ์ฮะดีษ

ส่วนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ ส่วนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลบุคอรี
(al-Bukhāriy, 1422 : 220,6128) จากสายสืบของอูบัยดุลลอฮ์ เบน อับดุลลอฮ์ เบน ฮุตบะฮ์

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 313. Mālik, 2004 : 44. al-Nasā'iy, 1986: 197 และ 2001: 199,5856. Ibn Mājah, n.d. : 600. al-Syāfi'iy,2004:93. Abd al-Razzāqal-Ṣan'āniy,1403:1094. Aḥmad, 2001: 26503,26579,26503,26579. Abū Ya'la al-Mausiliy, 1984 : 6895. al-Sarāj, 2004 : 1853,1865. Abū 'Awānah, 1998 : 835, 836, 838. Ibn Hibbān, 1988 : 1165. Ibn Abī 'Āsim, 1991 : 3265. al-Ṭabarāniy, 1994: 794, 802, 990. al-Jauhariy, 1997:777. al-Bayhaqi,2003: 791และ1989:135. al-Azdiy al-Jahdāmiy, 2002 : 1/26. al-Baghawiy, 1983: 244.และ al-Albāniy, 2002: 1/64.

² บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, 1994: 998.

³ บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, 1994: 611.

⁴ บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, 1994: 743.

รายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه ได้เล่าให้กับเขาว่า มีอาหรับชนบทคนหนึ่งได้ฉี่ลงในมัสยิด ทุกคนก็ลุกขึ้นเพื่อไปห้ามเขา แต่ท่านนะบี ﷺ ได้ห้ามพวกเขาไว้โดยกล่าวด้วยสำนวนว่า

" دَعُوهُ، وَأَهْرِيقُوا عَلَيَّ بَوْلَهُ دُنُوبًا مِنْ مَاءٍ، أَوْ سَحَابًا مِنْ مَاءٍ، فَإِنَّمَا بُعِثْتُمْ مُبَسِّرِينَ وَمَنْ تُبْعَثُوا مُعَسِّرِينَ " ¹

ความว่า : “ปล่อยเขาไปเถิด แล้วเอาน้ำราดลงไปที่ยี่สรวะนั้น กระทบน้ำหนึ่งหรือน้ำจำนวนหนึ่งแท้จริงแล้วพวกท่านถูกส่งมา เป็นผู้ให้ความสะดวก มิใช่ถูกส่งมาเพื่อเป็นผู้สร้างความลำบากหนึ่ง”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบ ของอับดุลลอฮ์ เป็น อับดุลลอฮ์ เป็น อุตบะฮ์² และสะอีด อัลมุสยิบ³ ทั้งสองรายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก อะนัส เบน มาลิก رضي الله عنه จากสายสืบของยะฮยา เป็น สะอีด⁴

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮียะฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 5 หน้า 12 บรรทัดที่ 18 สำนวนอะดีษ

ترسبت ددالم حديث يغ صحيح سبدا نبي ﷺ ((دَعْ مَا يَرِيْبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ))

ความว่า : ถูกกล่าวในอะดีษเศาะฮียะฮ์ ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ท่านจงละทิ้งสิ่งที่ทำให้ท่านเกิดความสงสัย (ว่าเป็นสิ่งที่ศาสนาอนุมัติให้หรือไม่) ไปสู่สิ่งที่จะไม่ทำให้ท่านเกิดความสงสัย”

¹ สำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรี กับสำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยต่างกันคือคำว่า وَأَهْرِيقُوا แทนด้วยคำว่า صَبُّوا ทั้งสองคำนี้มีความหมายที่เหมือนกันคือจรดลงไป

² บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 7799. al-Bazzār, 1997 : 8051, 8053. Ibn Khuzaymah, n.d.: 297. al-Bayhaqi, 2003 : 4239. และ al-Ṭabarāni, 1984: 1755, 3119.

³ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 7255. al- Humaidiy, 1996 : 967. Abū Dāwūd, n.d. : 380. al-Tirmidhiy, 1998 : 147. al-Bayhaqi, 2003 : 4240. al-Bazzār, 1997 : 8051, 8053. และ Ibn al-Jārūd, 2003 : 4240.

⁴ บันทึกโดย al-Syāfi'iy, 1400:1\20. al-Humaidiy, 1996 : 1230. al-Bayhaqi, 1991 5059 และ 2003 : 4235. และ Abū 'Awānah, 1998 : 566.

การตัด κρίญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัดติรมิซีย์ (al-Tirmidhiy, : 1975 : 2518) จากสายสืบของอะบี อัลเฮารอ์ อัลสะฮะอดียฺ กล่าวว่า ฉันทได้ถามท่าน *ฮะสัน เบน อะลียฺ* رضي الله عنه ว่า อะไรบ้างที่ท่านได้ ท่องจำจากท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ رضي الله عنه ท่าน กล่าวว่าฉันทได้ท่องจำจากท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ رضي الله عنه คือ:

(عَنْ مَا يَرِيكَ إِلَى مَا لَا يَرِيكَ، فَإِنَّ الصَّدَقَ طُمَأْنِينًا، وَإِنَّ الْكُذِبَ رِيَاءٌ)

ความว่า : “ท่านจงละทิ้งสิ่งที่ทำให้ท่านเกิดความสงสัย (ว่าเป็นสิ่งที่ศาสนาอนุมัติให้หรือไม่) ไปสู่สิ่งที่จะไม่ทำให้ท่านเกิดความสงสัย เพราะความสัจจริงคือความมั่นใจ ส่วนความมุสาคือ คลางแคลงใจ”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบ ของอะบี อัลเฮารอ์ อัลสะฮะอดียฺ¹ ได้รายงานจาก*ฮะสัน เบน อะลียฺ* رضي الله عنه

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก *อะนัส เบน มาลิก* رضي الله عنه จากสายสืบของอัลมุคตาร เบน ฟุลฟูล² *วาฆิละฮ์ เบน อัลอัลเกาะอ* رضي الله عنه จากสายสืบของตอวุส³ และอะบี อัลมะลียฺ อัลฮุซัยลียฺ⁴ *วาบิเคาะฮ์ เบน มะอับด* رضي الله عنه จากสายสืบของรอซิด เบน อะบี รอซิด⁵ และ*อับดุลลอฮ์ เบน อุมร์* رضي الله عنه จากสายสืบของนาฟิอ⁶

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยสายรายงานของอัดติรมิซีย์เป็นฮะดีษเศาะฮียฺ เนื่องจาก สายรายงานนี้ ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน พร้อมด้วย ท่านได้ระบุในหนังสือของท่านว่า *هذا حديث صحيح* (ฮะดีษนี้เป็นฮะดีษเศาะฮียฺ) (al-Tirmidhiy, 1998 : 4/249) และอัลอัลบานียฺ

¹ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 1986: 5711และ2001: 5201. Abū Dāwūd al-Ṭayālīsīy, 1999 : 1274. Abd al-Razzāq al-Ṣan'āniy, 1403 : 4984. Aḥmad, 2001 : 1723,1727. al-Dārimiy, 2000 : 2574. al-Bazzār, 2009 : 1336. Abū Ya'ālā al-Mausiliy, 1984 : 6762. Ibn Khuzaymah, n.d.: 2348. Ibn al-'Arābiy, 1997: 2283. Ibn Hibbān, 1988 : 722. al-Ṭabarāniy, 1994: 2708,7211. Abū Nu'iam, 1974 : 8/264. al-Bayhaqiy,2003: 10819 และ (Su'b al-Iman) 2003 : 5363. Abū al-Syaikh al-Aṣbihāniy, 1987 : 38. Abū Tahīr al-Aṣbihāniy, 2004 : 544. Ibn Abī 'Āṣim, 1991 : 417. และ al-Hākīm, 1990 : 2169,2170,7046

² บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 12099. และ Ibn Bushrān, 1997 : 449.

³ บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, 1994: 197.

⁴ บันทึกโดย Abū Ya'ālā al-Mausiliy, 1984 : 7492. และ Abū al-Syaikh al-Aṣbihāniy, 1987 : 37.

⁵ บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, 1994: 339.

⁶ บันทึกโดย Abū al-Syaikh al-Aṣbihāniy, 1987 : 40. Abū Nu'iam, 1974 : 6/352. Al-Qadā'iy al-Misriy, 1986 : 6/352. และ al-Hākīm, 1990 : 166

ระบุว่าชะดีษเศาะฮีย (al-Albāniy,n.d.:6/19) ซึ่งสอดคล้องกับผู้แต่งหนังสือเล่มนี้ก็ได้ระบุ เหมือนกันว่าเป็นชะดีษเศาะฮีย (Muḥammad 'Arshad al-Banjariy, n.d.:1/5)

ชะดีษที่ 6 หน้า 15 บรรทัดที่ 11 สำนักชะดีษ

حديث مسلم سبدا نبي ﷺ ((إِذَا اسْتَيْظَأَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يَغْمِسُ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ))
 ความว่า : ชะดีษมุสลิมท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านตื่นจากนอน ก็จงอย่าได้จุ่มมือลงในภาชนะ (ที่มีน้ำ) จนกว่าเขาจะได้ล้างมือสามครั้งเสียก่อน เพราะเขาไม่สามารถรู้ว่าเมื่อคืนมือของเขาไปวาง ณ ที่ใด”

การตัดครีจญ์ชะดีษ

สำนักชะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนักชะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 87) จากสายสืบของอัब्ดุลลอฮ์ เบน ซะกีกจาก อะบูฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه จากท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ด้วยสำนักข้างต้น

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามชะดีษ จากสายสืบ ของอัब्ดุลลอฮ์ เบน ซะกีก¹ อะบี สะละมะฮ์² อะบา มัรยัม³ อัลอะอะเราะญ์⁴ มุฮัมมัด เบน ซัยยาด⁵ ทั้งหมด รายงาน จากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه

ชะดีษเดียวกันมีรายงานจาก ท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها จากสายสืบของอัลกอสิม เบน มุฮัมมัด อัตตัยมีย์⁶ อัब्ดุลลอฮ์ เบน อุมร์ رضي الله عنه จากสายสืบของ สาลิม เบน อัब्ดุลลอฮ์⁷ และญาบิร رضي الله عنه จากสายสืบของอะบี อัสซุบัยร⁸

¹ บันทึกโดย Abū 'Awānah, 1998 : 728. Ibn Khuzaymah, n.d.: 100.

² บันทึกโดย al-Nasā'iy, 1986 : .1al- Ḥumaidiy, 1996 : 981. Aḥmad, 2001 : 8965. al-Syāfi'iy, 2004: 41, 1400 : 1/11 และ 1951 : 67. al-Dārimiy, 2000 : 793. al-Bayhaqiy,1991: 598 และ 2003 : 202. Abū 'Awānah, 1998 : 726. al-Baghawiy, 1983: 1/407. Ibn Khuzaymah, n.d.: 99. al-Bazzār, 1997 : 7637, 7860. และ Abū Nu'iam, 1996 : .99

³ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 105. Ibn Ḥibbān, 1988 : 1061. al-Bayhaqiy,1991: 208. al-Ṭabarāniy, 1984: 1908. และ al-Dāraqutniy, 2004 :130.

⁴ บันทึกโดย Mālik, 1985 : 8 และ 1412 : 50 . Aḥmad, 2001 : 9996. al-Bayhaqiy, 2003 : 201. Ibn Ḥibbān, 1988 : 1061. al-Ṭahāwiy, 1994: 5096. และ al-Baghawiy, 1983: 1/407.

⁵ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 9139. และ Qāḍī al-Māristān, 1422 : 528.

⁶ บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 612.

⁷ บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 394.

⁸ บันทึกโดย al-Bazzār, 1997 : 7637, 7619.

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษเศาะฮือฮ์

เนื่องจากมีคุณสมบัติของชะดีษเศาะฮือฮ์ครบทุกประการ

ชะดีษที่ 7 หน้า 15 บรรทัดที่ 18 สำนักชะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((إِذَا بَلَغَ الْمَاءُ فُلْتَيْنِ لَمْ يَحْمِلْ حَبَا))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “เมื่อน้ำดังกล่าวครบสอง

กอลละฮ์¹ มันก็จะไม่แบกรับสิ่งสกปรก”

การตัดครีจญ์ชะดีษ

สำนักชะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนักชะดีษที่บันทึก โดยอิมามอัฏเฐาะฮาวีย์ (al-Taḥāwiy, 1994 : 25) จากสายสืบของอุบัยดิลลาฮ์ เป็น อับดุลเลาะฮ์ เป็น อุมร์ จาก บิดาของเขา (อับดุลเลาะฮ์ เป็น อุมร์ رضي الله عنه) จากท่านนะบี ﷺ แท้จริงท่านถูกถามถึงเรื่องแหล่งน้ำที่ขังอยู่ในทุ่ง ซึ่งมีสัตว์มาดื่มกินจากแหล่งน้ำแห่งนั้น แล้วท่าน เราะฮูลูลอฮ์ رضي الله عنه ได้กล่าวด้วยสำนักข้างต้น

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามชะดีษ จากสายสืบของอุบัยดิลลาฮ์ เป็น อับดุลลอฮ์² รายงานจาก *อิบนุ อุมร์* رضي الله عنه

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษ ด้วยกับสายรายงานของอิมาม อัฏเฐาะฮาวีย์ เป็นชะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่ออุมมัมมัด เป็น อิสฮากเป็นผู้รายงานที่ صدوق يدل (มีศัจจะ ที่ชอบอ้าง) (al-‘Asqālāniy, 1986: 467) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นชะดีษ ฮะสัน ลิฆอยรีย์

¹ กอลละฮ์ Jug , pitcher. คือภาชนะที่เป็นรูปเหยือกหรือ โห่แม้เมื่อเติมน้ำให้เต็มภาชนะก็ยังสามารถแบกมันได้แม้ช้ำขาพิ้อก็ได้เทียบจำนวนสองกอลละฮ์ ปริมาตรความจุของกระทงสี่เหลี่ยมโดยแต่ละมุมเท่ากับ 1วากับ¼ หรือเท่ากับ 93.75คอกหรือเท่ากับ 160.5ลิตร MuhammadRawas Qalahjiy & Hamid Sadiq Qunaibiy,1988.

² บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 63. al-Syafi‘iy, n.d. : 4 . al-Tirmidhiy, 1975 : 67 และ 1998 : 67. al-Nasā‘iy, 1986 : 52, 328 และ 2001 : 50. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 1525. Aḥmad, 2001 : 4961. al-Dārimiy, 2000 : 759. Ibn al-Jārūd, 1998: 44. Ibn Khuzaymah, n.d. : 99. al-Taḥāwiy, 1994 : 2645. al-Dāraqūṭniy, 200 4: 2,3,8,12,15. al-Hākim, 1990 : 459,461. Al-Qāsim bin Sallām, 1994: 166. Ibn Mājah, n.d. : 517. และ al-Bayhaqi, 1991 : 1854, 1869, 2003:1231, 1233 และ 1989 : 193.

อะดีษที่ 8 หน้า 16 บรรทัดที่ 16 จำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا بَلَغَ الْمَاءُ قُلْتَيْنِ لَمْ يَحْمِلِ الْحَبْثُ))¹

อะดีษที่ 9 หน้า 20 บรรทัดที่ 14 จำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا وَقَعَ الذُّبَابُ فِي شَرَابٍ أَحَدِكُمْ، فَلْيَغْمِسْهُ كُلَّهُ، ثُمَّ لِيَنْزِعْهُ فَإِنَّ فِي أَحَدِ جَنَاحَيْهِ دَاءٌ وَفِي الْآخَرِ شِفَاءٌ وَإِنَّهُ يَنْتَقِي بِجَنَاحِهِ الَّذِي فِيهِ الدَّاءُ)) رواه البخاري وأبو داود

ความว่า : ท่าน นบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อแมลงวันตกลงไปในเครื่องดื่มของพวกท่านจงกดมันให้จมทั้งตัวแล้วยกมันออกไป เพราะว่าแท้จริงในปีกข้างหนึ่งของมันนั้นมีโรคและอีกข้างหนึ่งมียารักษาซึ่งกล่าวกันว่าปีกของมันที่ตกลงไปในเครื่องดื่มนั้นมีโรค ” บันทึกโดยอัลบุคอรีและอะบูดาวูด

การตีความอะดีษ

จำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้าย กับจำนวนอะดีษที่บันทึก โดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 3320) จากสายสืบของของอุบายด์ เป็น ฮุนยันไต้ฮินจากอะบูสุรฮัยเราะฮ์

ﷺ กล่าวว่าท่านเราะฮ์สูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่าด้วยจำนวน

((إِذَا وَقَعَ الذُّبَابُ فِي شَرَابٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ كُلَّهُ، ثُمَّ لِيَنْزِعْهُ، فَإِنَّ فِي أَحَدِ جَنَاحَيْهِ دَاءٌ وَالْآخَرِ شِفَاءٌ))²

ความว่า “เมื่อแมลงวันตกลงไปในเครื่องดื่มของพวกท่านจงกดมันให้จมทั้งตัวแล้วยกมันออกไป เพราะว่าแท้จริงในปีกข้างหนึ่งของมันนั้นมีโรคและอีกข้างหนึ่งมียารักษา”

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของสะอิด อัลมัฏบุรีย³

¹ ดูอะดีษที่ 7

² เปรียบเทียบระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับจำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรี พบว่ามีความแตกต่างที่คำว่า أَحَدٌ แทนด้วยคำว่า إِحْدَى คำว่า وَالْآخَرِ และมีการเพิ่มประโยคในเอกสารวิจัยคือ คำว่า كُلَّهُ และ มีการเพิ่มประโยคในเอกสารวิจัยคือ คำว่า لِيَنْزِعْهُ وَإِنَّهُ يَنْتَقِي بِجَنَاحِهِ الَّذِي فِيهِ الدَّاءُ

³ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 3844. Ibn Khuzaymah, n.d.: 105. Ibn Hibbān, 1988 : 1246. al-Bayhaqiy, 2003 : 1191. และ Qādī al-Māristān, 1422 : 478.

อุบัยด เป็น ฮุัยน¹ ชุมามะฮ์ เป็น อับดุลลอฮ์ เป็น อะนัส² มุฮัมมัด เป็น ลีรีน³ และอะบี ศอลิฮ์⁴ ทั้งหมดรายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก อะบู สะอิด อัลคุดรี رضي الله عنه จากสายสืบของอะบู สะละมะฮ์ เป็น อับดุลเราะฮมาน⁵ และ อะนัส เป็น มาลิก رضي الله عنه จากสายสืบของ ชุมามะฮ์ เป็น อับดุลลอฮ์ เป็น อะนัส⁶ และอับดุลลอฮ์ เป็น อัลมุซันนา⁷

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮิฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 10 หน้า 22 บรรทัดที่ 19 จำนวนอะดีษ

حديث رواه إمام كيت شافعي دان ترمذي دان بيهقي سبدا نبي ﷺ
(إِذَا بَلَغَ الْمَاءُ قُلَّتَيْنِ بِقِلَالٍ هَجْرٌ لَمْ يُنَحَّسْ))

ความว่า อะดีษบันทึกโดยอิมามเรชาฟีอีย์ อัตติรมิซีย์และบัยฮะกีษท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อน้ำดังกล่าวมีปริมาณถึงสองกิโลกรัมของชาวเมืองฮะญุร⁸ จะไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนน้ำนั้นให้เป็นน้ำสกปรกได้”

การตัด κρίจน์อะดีษ

จำนวนอะดีษนี้ไม่ปรากฏ ในหนังสืออะดีษของอัซซาฟีอีย์ อัตติรมิซีย์ และอัลบัยฮะกีษ⁹ แต่พบจากการบันทึกของอิบนุอะดีษ (Ibn ‘Adiy, n.d. 6/2358) ท่านได้กล่าวว่า การเพิ่มประโยค (مِنْ قِلَالٍ هَجْرٌ) นั้นไม่มีอุละมาอ์อะดีษท่านใดบันทึกนอกจากในสายรายงาน ของ

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 9168. Ibn al-Jārūd, 1988: 55. al-Ṭahāwiy, 1994 : 3291. al-Baghawiy, 1983: 2813. และ Abū Ishāq al-Madaniy, 1998: 433.

² บันทึกโดย Ishāq bin Rāhuwaih, 1991 : 125. Ahmad, 2001 : 7572. และ al-Dārimiy, 2000 : 2082.

³ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 9036. al-Bazzār, 1997 : 10057. และ al-Ṭahāwiy, 1994 : 3017.

⁴ บันทึกโดย al-Bazzār, 1997 : 8929.

⁵ บันทึกโดย al-Nasā’iy, 1986: 4262. Ibn Hibbān, 1988 : 1247. และ Abū Dāwūd al-Ṭayālisiy, 1999 : 1274.

⁶ บันทึกโดย al-Bazzār, 1997 : 7323.

⁷ บันทึกโดย al-Ṭahāwiy, 1994 : 2735.

⁸ คือภาษาสำหรับบรรจุน้ำที่ชาวฮะญุรประดิษฐ์ฮะญุรคือหมู่บ้านหนึ่งใกล้กับเมืองมะดีนะฮ์ Ibn Manzūr, 1992:11/565.

⁹ ส่วนจำนวนบันทึกของทั้งสามท่านนั้นเหมือนกับอะดีษที่ 7

มุฮิเราะฮ์ เป็น ลิกลาบ จากมุฮัมมัด เป็น อิสฮาก จากนาฟิอ จากอิบนุ อุมร์ رضي الله عنه เท่านั้น ท่านกล่าวว่า ท่านเราะฮ์ رضي الله عنه กล่าวด้วยสำนวนว่า

((إِذَا كَانَ الْمَاءُ قُلَّتَيْنِ مِنْ قِلَالٍ هَجَرَ لَمْ يُحْسِنْهُ شَيْءٌ))

ความว่า “เมื่อน้ำดังกล่าวมีปริมาณถึงสองกุลละฮ์ ของชาวเมืองอะญัร จะไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนน้ำนั้นให้เป็นน้ำสกปรกได้”

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อาดีย เป็นชะดีษเฆาะอ์ฟฎิดันเนื่องจากมีผู้รายงานที่ชื่อ มุฮิเราะฮ์ เป็น ลิกลาบ อัลฮัรอนีย์ เป็นบุคคล منكر الحديث (รายงานขัดแย้งกับผู้รายงานที่น่าเชื่อถือ) (Ibn ‘Adiy, n.d. 6/2358)

ชะดีษที่ 11 หน้า 30 บรรทัดที่ 23 สำนวนชะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((لَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَلَا تَأْكُلُوا فِي

صِحَافِهَا، رواه البخاري ومسلم))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “จงอย่าดื่มในภาชนะทองคำหรือเงิน และจงอย่าทานในจานของมัน(ทองและเงิน) ” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดครีจญ์ชะดีษ

สำนวนชะดีษในเอกสารวิจัย คล้าย กับส่วนหนึ่งของ สำนวนชะดีษที่บันทึก โดยอัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 5426) จากสายสืบของของ อับดุลเราะฮ์มาน เป็น อะบี ลัยลา พวกเขาได้ออกไปพร้อมกับซุฮัยฟะฮ์ رضي الله عنه และท่านได้กล่าวว่าฉันได้ยิน ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่าด้วยสำนวน

((لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَلَا الدِّيْبَاجَ، وَلَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ،

وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا، فَإِنَّهَا هُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَنَا فِي الْآخِرَةِ))

ความว่า : จงอย่าสวมใส่ผ้าไหมและจงอย่าดื่มในภาชนะทองคำและเงิน และจงอย่าทานในจานของมัน(ทองและเงิน) เพราะมันเป็นของพวกเขา(ผู้ปฏิเสธศรัทธา) ในโลกดุนยาและเป็นของพวกเขาเราในวันอาคิเราะฮ์”

อุบัยด เป็น ฮุนัยน ¹ อับดุลเราะฮมาน เป็น อะบี กะรีมะฮ์ อัศสุตดีย ² และอะฏอ์ เป็น ยะซาร ³
ทั้งหมดรายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์

อะดีษเดียวกันมีรายงานจากอับดุลลอฮ์ เป็น อุมร์ จากสายสืบของนาฟิอ ⁴

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 13 หน้า 34 บรรทัดที่ 3 ส่วนนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((طَهُورُ إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ إِذَا وَلَعَ فِيهِ الْكَلْبُ أَنْ يَغْسِلَهُ سَبْعَ
مَرَّاتٍ أَوْ لَاهُنَّ بِالتَّرَابِ)) رواية مسلم

ความว่า : ท่านนะบี กล่าวว่า “การทำความสะอาดภาชนะ
ของพวกท่านเมื่อมีสุนัขเลียคือ ต้องล้างด้วยน้ำสะอาดเจ็ดครั้ง ครั้ง
แรกนั้นให้ล้างด้วยดิน” บันทึกโดยมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนนวนอะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 279) จากสายสืบของมุฮัมมัด เป็น สิริินจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์ กล่าวว่าท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ กล่าวด้วยส่วนนวนข้างต้น

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของมุฮัมมัด เป็น สิริิน ⁵
อัลอะฮ์สัน ⁶ อะบี เราะฮ์ซีน ⁷ อัลอะฮ์เราะจญ์ ⁸ ซักวาน ⁹

¹ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 9169. และ Ibn Abī Shaybah, 1409 : 1829,36243.

² บันทึกโดย al-Qāsim bin Sallām, 1994 : 203. และ Muḥammad al-Mukhallis, 2008 : 663.

³ บันทึกโดย al-Ṭabarānīy, n.d.: 3719,4911.

⁴ บันทึกโดย al-Ṭabarānīy, 1994 : 13357. Ibn Mājah, n.d. : 366. และ al-'A'rābiy, 1997 : 2172.

⁵ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 71. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 1830, 36242. al-Hākīm, 1990 : 572. al-Ṭahāwīy, 1415 : 7/69. Abū 'Awānah, 1998 : 540. al-Bayhaqīy, 1996 : 1735,2003 : 1169 และ 1989 : 171. Muḥammad al-Mukhallis, 2008 : 241,796. Aḥmad, 2001 : 9511. al-Ṭabarānīy, n.d.: 1326. Abū Nu'iam, 1996 : 645. Ibn Khuzaymah, n.d.:95. Ibn Ḥibbān, 1993:1297. Abū al-Qāsim al-Rāziy, 1412:1427. และ al-Dāraqutniy, 2004:185.

⁶ บันทึกโดย al-Dāraqutniy, 2004: 184.

⁷ บันทึกโดย al-Ṭabarānīy, n.d.: 7644.

⁸ บันทึกโดย Ibn Khuzaymah, n.d.: 96.

⁹ บันทึกโดย Abū Dāwūd al-Ṭayālisīy, 1999 : 2539.

อะมาม เป็น มุหนับบี¹ ทั้งหมดรายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก عبدلله بن عمرو อัลมุฮอฟฟัล อัลมุชะนี رضي الله عنه จากสายสืบของมูอริฟ เป็น عبدلله بن عمرو อัลมุฮอฟฟัล อัลมุชะนี رضي الله عنه จากสายสืบของ นาฟีอ³ عبدلله بن عمرو อัลมุฮอฟฟัล อัลมุชะนี رضي الله عنه จากสายสืบของ อิกริมะฮ์บันทึกโดย⁴ และ อะลี رضي الله عنه จากสายสืบของ ฮุบัยเราะฮ์ เป็น ยะรีมบันทึกโดย⁵

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่14 หน้า 36 บรรทัดที่ 34 ส่วนนวนอะดีษ

سبدا نبى ﷺ ((الْمِسْكُ أَطْيَبُ الطَّيِّبِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “อัลมิสก (น้ำมันชะมัดเซียง) คือเครื่องหอมที่ดีที่สุด”

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ ส่วนนวนอะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 2252) จากสายสืบของอะบี นัจญเราะฮ์ จาก อะบู สะอิด อัลคูดรี رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า :

((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَكَرَ امْرَأَةً مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ
حَشَّتْ خَاتَمَهَا مِسْكًَا وَالْمِسْكُ أَطْيَبُ الطَّيِّبِ))

ความว่า “ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวถึงหญิงสาวจากชนอิสราเอลนางหนึ่งที่ได้สอดน้ำหอมอัลมิสก (น้ำมันชะมัดเซียง) ในแหวนของนาง และอัลมิสก (น้ำมันชะมัดเซียง) เป็นเครื่องหอมที่ดีที่สุด”

¹ บันทึกโดย Ibn Hibbān, 1993 : 1295. และ Abd al-Razzāq , 1403 : 329.

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 280. และ al-Bayhaqiy, 1991 : 1738.

³ บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 366. และ al-Ṭabarāniy, 1994 : 13357.

⁴ บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, 1994 : 11566.

⁵ บันทึกโดย al-Dāraḩṩniy, 2004: 192. และ al-Bayhaqiy, n.d. : 7899.

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของอะบี นัฎเราะฮ์ อัลอัब्ดี¹ รายงานจากอะบุ สะอีด อัลคุรีย

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮีย เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียครบทุกประการ

อะดีษที่ 15 หน้า 41 บรรทัดที่ 17 ส่วนนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا دُبِعَ الْإِهَابُ فَقَدْ طَهَّرَ)) رواية مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อหนังที่เป็นซากสัตว์ (ที่ตายโดยไม่ถูกเชือด) ได้รับการฟอก มันก็จะกลายเป็นหนังที่สะอาด ”
บันทึกโดยมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนนอะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 105) จากสายสืบของอัลดุรเราะฮมาน เป็น วะอละฮ์จาก อัลดุลลอฮ์ เป็น อับบาซ กล่าวว่าฉันได้ยินท่านเราะฮ์สุลลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยส่วนนข้างต้น

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของอัลดุรเราะฮมาน เป็น วะอละฮ์² รายงานจากอัลดุลลอฮ์ เป็น อับบาซ

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก อัลดุลลอฮ์ เป็น อุมร์ จากสายสืบของนาฟิอ³

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮีย เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียครบทุกประการ

¹ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 11646, 11269, 11439, 11426. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 1232. Ibn Khuzaymah, 2003 : 1699. al-Bayhaqiy, 2003 : 6706. al-Nasā‘iy, 1986: 5119. Ibn Ḥibbān, 1988 : 1378. Ibn al-Jārūd, 1988: 877. Abū Nu‘iam, 1974 : 9/50. Abū ‘Awānah, 1998 : 9922. และ Ibn al-Ja‘d, 1990 : 1505.

² บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 4123. al-Bayhaqiy, 1991 : 533 และ 2003 : 67. Abū Nu‘iam, 1996:805. al-Dāraquṭniy, 2004 : 114. Mālik, 1985 : 17, n.d. : 985, 1412 : 2180 และ 2004 : 484/1830. al-Syāfi‘iy, 1400 : 1/10. Ibn Bushrān, 1997 : 487. Abū al-Qāsim al-Jauhariy al-Mālikiy, 1997 : 357. และ al-Baghawiy, 1983: 303.

³ บันทึกโดย al-Dāraquṭniy, 2004 : 121.

ฮะดีษที่ 16 หน้า 41 บรรทัดที่ 19 จำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((طَهُورٌ كُلُّ أَدِيمٍ دِبَاغُهُ)) رواية دار قطني

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “การทำความสะอาดหนังของ
ซากสัตว์ทั้งหมด (ที่ตายโดยไม่ถูกเชือด) ด้วยการฟอกมัน ”บันทึก
โดยดาเราะะฎุนีย์

การตัดครีจุญฮะดีษ

จำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับจำนวนฮะดีษที่ บันทึกโดยอัดดาเราะะฎุนีย์
(al-Dāraqūṭniy, 2004 : 124) จากสายสืบของอะฎอ์ เป็น ยะสาร จากอาอิชะฮ์ رضي الله عنها จากท่าน
เราะฮ์ลุลลอฮ์ رضي الله عنه กล่าวด้วยจำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอะฎอ์ เป็น
ยะสาร¹ รายงานจากอาอิชะฮ์ رضي الله عنها

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจาก มีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ ครบทุกประการ และ
อัลอัลบานีย์ ระบุว่า เป็นฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ (al-Albāniy, n.d.: 2/730)

ฮะดีษที่ 17 หน้า 42 บรรทัดที่ 21 จำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((طَهُورٌ إِذَا أَحَدِكُمْ إِذَا وَلَعٌ فِيهِ الْكَلْبُ أَنْ يَغْسِلَهُ سَبْعَ
مَرَّاتٍ أَوْ لَاهُنَّ بِالتُّرَابِ)) رواية مسلم²

ฮะดีษที่ 18 หน้า 44 บรรทัดที่ 7 จำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((يَأْتِيكَ يَغْدُ رَوَايَةً كُنْ أَكْنَدِي أَوْ لَهْ تَرْمِذِي ((يُغْسَلُ مِنْ
بَوْلِ الْجَارِيَةِ وَيُرَشُّ مِنْ بَوْلِ الْعَلَامِ))

ความว่า : บันทึกโดยอัดดีรมิซีย์ ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ให้ล้าง
ปัสสาวะของเด็กผู้หญิง และให้พรมน้ำจากปัสสาวะของเด็กผู้ชาย”

¹ บันทึกโดย al-Bazzār, 1997 : 852. และ al-Bayhaqiy, 1991 : 538.

² ดูฮะดีษที่ 13

การตัดครีญ์ชะดีษ

สำนวนชะดีษในเอกสารวิจัย คล้าย กับสำนวนชะดีษที่ บันทึกโดยอัคริมิซีย (al-Tirmidhiy, 1975 : 610) จากสายสืบของอะบี อัลอัสวัต อัลดอะลีย จากอะลีย เป็น อะบี ฎอลิบ رضي الله عنه ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ صلى الله عليه وسلم กล่าวด้วยสำนวนว่า :

((فِي بَوْلِ الْغُلَامِ الرَّضِيعِ: يُنْضَخُ بَوْلُ الْغُلَامِ، وَيُغَسَّلُ بَوْلُ الْجَارِيَةِ))¹

ความว่า : “ให้พรมน้ำลงบนปัสสาวะของเด็กผู้ชายที่ยังติ่มนมแม่ และให้ล้างปัสสาวะของเด็กผู้หญิง”

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามชะดีษ จากสายสืบของอะบี อัลอัสวัต อัลดอะลีย² รายงานจากอะลีย เป็น อะบี ฎอลิบ رضي الله عنه

ชะดีษเดียวกันมีรายงานจาก อะบู อัลลัมฮ رضي الله عنه จากสายสืบของมุฮิล เป็น เคาะลีฟะฮ์³

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษด้วยกับสายรายงานของ อัคริมิซีย เป็นชะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ มุอาษ เป็น อิซามเป็นผู้รายงานที่ صدوق ربما وهم (บุคคลที่มีสัจจะแต่มีการเข้าใจผิดในการรายงาน ชะดีษ) (al-‘Asqalāniy, 1986: 536) อัคริมิซียกล่าวว่า هذا حديث حسن (ชะดีษนี้เป็นชะดีษ ชะสัน) (al-Tirmidhiy, 1975 : 2/509) เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นชะดีษ ชะสัน ลิขอยริฮ

ชะดีษที่ 19 หน้า 47 บรรทัดที่ 19 สำนวนชะดีษ

سبدا نبي صلى الله عليه وسلم ((إِنْ كَانَ جَامِدًا فَأَلْفُوهَا وَمَا حَوْلَهَا ، وَإِنْ كَانَ مَائًا

فَلَا تَقْرُبُوهُ وَفِي رَوَايَةٍ فَأَرِيقُوهُ))

ความว่า : ท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า “ถ้าหากเป็น (เนย) ที่แข็งตัวก็ให้พวกท่านจับมัน (หนูที่ตกลงในเนย) โยนทิ้งไปพร้อมกับตักเนยบริเวณโดยรอบ (ที่มันตกลงไปตายนั่น) ทิ้งด้วย แต่ถ้าหากเป็นเนย

¹ สำนวนตัวพระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัคริมิซีย พบว่ามีความแตกต่างที่คำว่า نَضَخُ แทนด้วยคำว่า قَرَّبُوا ทั้งสองคำนี้มีความหมายที่เหมือนกันคือพรมน้ำและมีการเรียงลำดับก่อนหลังไม่เหมือนกัน

² บันทึกโดย al-Baghawiy, 1983: 296.

³ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 376. al-Nasā'iy, 1986:304 และ 2001: 289. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 4157.

เหลว พวกท่านอย่าเข้าใกล้มันอีกเลย (อย่าใช้น้ำมันบริโภคน)และใน
สายรายงานอื่นบันทึกว่าต้องโยนทิ้งมัน”

การตัดศรีษะดิษ

สำนวนชะดิษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนวนชะดิษที่บันทึกโดยอะฮมัด (Aḥmad, 2001:7601) จากสายสืบของสะอีด เป็น อัลมุสสัยบ จาก อะบี สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه โดยมีสำนวนดังนี้

((عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الْفَأْرِ تَقَعُ فِي السَّمَنِ
فَقَالَ إِنْ كَانَ جَامِدًا فَأَلْفُوهَا وَمَا حَوْلَهَا وَإِنْ كَانَ مَائِعًا
فَلَا تَقْرُبُوهَا))¹

ความว่า : “จากท่านนะบี ﷺ ท่านถูกถามเกี่ยวกับหนูกที่ตกลงไป
ในเนย ท่านนะบี ﷺ จึงตอบว่าถ้าหากเป็น (เนย) ที่แข็งตัวก็ให้
พวกท่านจับมัน (หนูกที่ตกลงในเนย) โยนทิ้งไปพร้อมกับตักเนย
บริเวณโดยรอบ (ที่มันตกลงไปตายนั่น) ทิ้งด้วย แต่ถ้าหากเป็น
เนยเหลว พวกท่านอย่าเข้าใกล้มันอีกเลย (อย่าใช้น้ำมันบริโภคน)”

ชะดิษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามชะดิษ จากสายสืบของสะอีด เป็น
อัลมุสสัยบ² รายงานจากอะบี สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه

ชะดิษเดียวกันมีรายงานจาก *अबدูลลอฮ์ เป็น อุมร์* رضي الله عنه จากสายสืบของ สาลิม เป็น
 अबدูลลอฮ์ ³ *มัยมูนะฮ์* رضي الله عنه จากสายสืบของ อุบัยดิลละฮฺ เป็น *अबدูลลอฮ์* จาก *अबدูลลอฮ์* เป็น
 अबباس ⁴ และ *อะบี สะอีด* رضي الله عنه จากสายสืบของอะบี ฮารูน⁵

การตัดสินชะดิษ

ชะดิษเดียวกับสายรายงานของ อะฮมัดเป็นชะดิษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของ
ชะดิษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

¹ ประโยคคำว่า *رواه فإبراهيم* رضي الله عنه ที่ปรากฏในเอกสารวิจัย ผู้วิจัยไม่พบในสำนวนบันทึกโดยอิมามชะดิษ แต่ที่พบคือเหมือนกับส่วนหนึ่ง
ของสำนวนตัวบทชะดิษที่บันทึกโดยอัชชีรอซีย (al-Shirāziy, n.d. : 1/455)

² บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 3842. Ibn Ḥibbān, 1988 : 1393. al-Baghawiy, 1983: 2812. al-Bayhaqiy, 2003 : 19621. Abd al-Razzāq , 1403 : 2539. และ Ibn al-Jārūd, 1988: 55.

³ บันทึกโดย al-Dāraqtūniy, 2004: 4789. Abū Nu‘iam, 1409 : 3/380. และ al-Bayhaqiy, 1989 : 3105.

⁴ บันทึกโดย .al-Bukhāriy, 1422 : 5538,5540 Mālik, 1985 : 20. al-Ṭabarāniy, 1994: 26, 1045. และ al-Nasā‘iy, 1986 : 4260 และ 2001 : 4575. al-Ḥumaidiy, 1996 : 314. al-Tirmidhiy, 1998 : 1798. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 24393. Ishāq bin Rāhuwaih, 1991 : 2007. al-Dārimiy, 2000 : 765. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 7078. Ibn al-Jārūd, 1988: 872. และ al-Ṭahāwiy, 1994: 5356.

⁵ บันทึกโดย al-Dāraqtūniy, 2004: 4790, 4791. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 19628.

ฮะดีษที่ 20 หน้า 55 บรรทัดที่ 33 สำนักนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((رُكْعَتَانِ بِسَوَاكِ خَيْرٌ مِنْ سَبْعِينَ رُكْعَةً بِغَيْرِ سَوَاكِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “การละหมาดสองรอกาอัตด้วยการแปร่งฟันดีกว่าการละหมาดเจ็ดสิบรอกาอัตโดยไม่ได้แปร่งฟัน”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนักนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับสำนักนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลฮัยตะมี (al-Haitamiy, 2000 : 1/20) จากสายสืบของอ็ดดารอกุญนีจากอุมมี ดัรดาอ์ ด้วยสำนักนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อ็ดดารอกุญนี¹ รายงานจากอุมมี ดัรดาอ์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเฎาะอ์ฟ² อัลอัลบานีย์ระบุว่าเป็นฮะดีษเฎาะอ์ฟ (al-Albāniy, n.d.: 3128)

ฮะดีษที่ 21 หน้า 56 บรรทัดที่ 1 สำนักนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَىٰ أُمَّتِي لَأَمْرُهُمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ

صَلَاةٍ وَفِي رِوَايَةٍ عِنْدَ كُلِّ وُضُوءٍ))³ رواية بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “หากไม่เป็นที่ลำบากสำหรับประชาชาติของฉันแล้ว แน่อนฉันคงมีคำสั่งให้พวกเขาแปร่งฟันทุกครั้งที่จะทำการละหมาดและมีบางสายรายงานว่าเมื่ออาบน้ำละหมาด”บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

¹ บันทึกโดย Suyūṭiy, 2003: 6624. al-Manāwiy al-Qāhiriy, 1356 : 4466. al-Muttaqiy al-Hindiyy, 1981: 26179. al-‘Ajlūniyy, 2000 : 1399. และ Abū Ibrāhīm ‘Izzu al-Dīn, 2011 : 4450.

² ฮะดีษนี้ผู้วิจัยไม่พบสายรายงานที่สมบูรณ์ ในสำนักนวนบันทึกโดยอิมามฮะดีษ แต่พบในหนังสือของอัลอัลบานีย์ ซึ่งท่านตัดสินว่าเป็นฮะดีษเฎาะอ์ฟโดยไม่ได้นำสายรายงานมาประกอบกับการตัดสินของท่าน

³ ประโยคคำว่า   ที่ปรากฏในเอกสารวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของสำนักนวนบันทึกโดยอัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 3/31)

การตักรีจัญชะติษ

สำนวนชะติษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนวนชะติษที่ บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 252) จากสายสืบของอัลอะอเราะอะจัญ จากอะบี สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه ท่าน เราะอะสุลุลลอฮ์ رضي الله عنه กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

ชะติษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามชะติษ จากสายสืบของสะอีด อัลมัฏบูรีย ¹ อัลอะอเราะอะจัญ ² ฮุมยัด เป็น อับดุลเราะฮมาน ³ อะบี สะละมะฮ์ ⁴ และอะฏอฮ์ ⁵ ทั้งหมด รายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه

ชะติษเดียวกันมีรายงานจากซัยด เป็น คอลิด อัลญุฮะนี رضي الله عنه จากสายสืบของอะบี สะละมะฮ์ เป็น อับดุลเราะฮมาน ⁶ อะลีย رضي الله عنه จากสายสืบของ อะบี รอฟิอ ⁷ อัลอับบาส เป็น อับดุลมุฏฏะาะลิบ رضي الله عنه จากสายสืบของ ตัมมาม ⁸ ท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها จากสายสืบของ อะบี สะละมะฮ์ ⁹ ญาบิร เป็น อับดุลลอฮ์ رضي الله عنه จากสายสืบของมุฮัมมัด เป็น อะกีล ¹⁰ และท่านหญิงชะบีบะฮ์ ¹¹ บิยะฮ์ เป็นต อะบิสุฟยาน رضي الله عنه จากสายสืบของอัลญุรรอฮ์

การตักสินชะติษ

ชะติษเศาะฮิฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของชะติษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

ชะติษที่ 22 หน้า 57 บรรทัดที่ 6 สำนวนชะติษ

سبدا نبي ﷺ ((نِعْمَ السَّوَاكُ الرَّيْتُونُ مِنْ شَحْرَةِ مُبَارَكَةٍ يُطَيَّبُ الْفَمَ
وَيُذْهِبُ بِالْحُفْرِ وَهُوَ سَوَاكِي وَسَوَاكُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي))

¹ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 9511. al-Marwaziyy, 1406 : 1231. Abd al-Razzāq, 1403 : 2106. Ibn Mājah, n.d. : 287. และ al-Sarāj, 2002: 30.

² บันทึกโดย al-Bukhāriyy, 1422 : 887. al-Dārimiy, 2000 : 710. Mālik, 2004 : 44. al-Syāfi'iy, 2004 : 55. al-Dārimiy, 2000 : 710. al-Nasā'iy, 2001 : 6. Abū 'Awānah, 1998 : 474. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 154.

³ บันทึกโดย Ibn Khuzaymah, n.d.:140. Ibn al-Jārūd, 2003:4240. al-Bazzār, 1997: 480. และ Ibn al-'Arābiyy, 1997 : 371.

⁴ บันทึกโดย al-Rāziyy, 1412 : 662.

⁵ บันทึกโดย Ibn Shāhīn, 2004 : 511.

⁶ บันทึกโดย Aḥmad, 2001:17048. Abū Dāwūd, n.d: 47. al-Tirmidhiyy, 1975 : 23. al-Bayhaqiy, 2003 : 156. al-Ṭabarāniyy, 1994: 5224. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 1786. และ al-Bazzār, 1997 : 3767.

⁷ บันทึกโดย al-Ṭabarāniyy, n.d. : 1238. al-Ṭahāwiyy, 1994 : 228. และ al-Bazzār, 1997 : 478.

⁸ บันทึกโดย al-Hākim, 1990 : 517 al-Haisamiyy, n.d. : 122 และ Abū Nu'iam, 2006 : 210.

⁹ บันทึกโดย Ibn Hibbān, 1993 : 1069. และ al-Haisamiyy, 1992 : 142.

¹⁰ บันทึกโดย al-Dārimīyy, 1995 : 131.

¹¹ บันทึกโดย Abū Ya'la al-Mausiliyy, 1984 : 7127.

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “แปร่งที่ดีที่สุดคือไม้ชัยตุณ
ที่มาจากไม้ที่บารอกะฮฺทำให้กลิ่นปากหอมและทำให้หายจากโรค
ฟัน มันคือแปร่งของฉันและแปร่งท่านบรรดานะบีทั้งหลายก่อน
ฉัน”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับสำนวนฮะดีษที่ บันทึกโดยอัญญาาะบะรอญี (al-Ṭabarānī, 1984: 46 และ n.d. 679) จากสายสืบของอับดุลเราะฮมาน เป็น ขอนม จาก มุอาษะ เป็น ญะบัล ﷺ กล่าวว่าฉันได้ยินท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยกับสายรายงานของ อัญญาาะบะรอญี เป็น ฮะดีษเมาฎูอ เนื่อง จากมีผู้รายงานชื่อ มุฮัมมัด เป็น มุฮักคินเป็นผู้รายงานที่ كذبوه (ผู้คนว่าเขาเป็น บุคคลที่โกหก) (al-‘Asqalānī, 1986 : 505) อัลอัลบานีญ์ ระบุว่าป็นฮะดีษเมาฎูอ (al-Albānī, 1992 : 5360)

ฮะดีษที่ 23 หน้า 58 บรรทัดที่ 5 สำนวนฮะดีษ

دروایتکن اکندی اوله جماعه درفد محدثین سبدا نبی ﷺ ((إِنَّ مِنْ
خُصُوصِيَّاتِ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَنَّهُمْ يَمْسُونَ وَخَلُوفُ أَفْوَاهِهِمْ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ
مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ส่วนหนึ่งจากความเฉพาะ
โดดเด่นของประชาชาตินี้คือพวกเขาเหล่านั้นถือศีลอดในช่วงตอน
เย็นและกลิ่นปากของพวกเขาเหล่านั้นสำหรับอัลลอฮ์แล้วมีกลิ่น
หอมกว่ากลิ่นชะมดเชียง”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่ บันทึกโดยอัลบุคอรีญ์ (al-Bukhāriy, 1422 : 7492) จากสายสืบของอะบี คอลีญ รายงาน จากอะบี ฮุรอัยเราะฮ์ ﷺ จาก ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่าพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสด้วยสำนวนดังนี้

((الصَّوْمُ لِي وَأَنَا أُجْزِي بِهِ، يَدْعُ شَهْوَتَهُ وَأَكْلُهُ وَشُرْبُهُ مِنْ أَجْلِي،
وَالصَّوْمُ حُنَّةٌ، وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ حِينَ يُفْطِرُ، وَفَرْحَةٌ حِينَ يَلْتَمَى
رَبَّهُ، وَخُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ))¹

ความว่า : “การถือศีลอดมันเป็นของข้า (อัลลอฮ์) และข้าจะเป็น
ผู้ตอบแทนแก่เขา เขาอดกลั้นความต้องการของเขา อดการกิน
การดื่มของเขาเพราะข้า การถือศีลอดเป็นเกราะคุ้มกัน สำหรับผู้
ถือศีลอดนั้นมีเวลาดีใจสองครั้ง เขาจะดีใจในเวลาทั้งสองคือ เมื่อ
เขาแก้ศีลอดเขาจะดีใจ และเมื่อเขาพบพระเจ้าของเขา แท้จริง
กลิ่นปากของผู้ถือศีลอดนั้นมีกลิ่นหอม ณ ที่อัลลอฮ์มากกว่ากลิ่น
หอมของชะมดเซียะง”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของสะอีด อัลมุสยิบ²
อะบี ศอลิฮ³ อัลอะฮฺเราะญญ⁴ มุฮัมมัด เป็น ชัยยาด⁵ ทั้งหมดรายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์
ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจากอิบนุ มัสอูด จากสายสืบของ อะบี อัลอะฮฺวัค⁶

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 24 หน้า 61 บรรทัดที่ 14 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ)) رواية بخاري دان مسلم

¹ สำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดย อัลบุคอรีพบวาประโยคคำว่า إِذْ مِنْ خُصُوصِيَّاتِ هَذِهِ ที่ปรากฏในเอกสารวิจัย ผู้วิจัยไม่พบในสำนวนบันทึกโดยอิมามฮะดีษ และมีความแตกต่างที่คำว่า فَمِ الصَّائِمِ แทนด้วยคำว่า أَفْوَاهِهِمْ

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1181. al-Bazzār, 1998 : 7723. al-Tirmidhiy, 1975 : 764. และ Abd al-Razzāq, 1403 : 7898.

³ บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 1638. al-Nasā'iy, 2001 : 2534. Abū 'Awānah, 1998 : 2676. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 8893. (Abū Dāwūd al-Ṭayālisīy, 1999 : 2535) Ibn Hibbān, 1988 : 3422. al-Bayhaqiy, 2003 : 8333. al-Ṭahāwīy, 1994 : 2975. และ al-Sarāj, 2002: 2459.

⁴ บันทึกโดย Aḥmad, 2001:16693.

⁵ บันทึกโดย (Ishāq bin Rāhuwaih, 1991 : 58)

Ibn Khuzaymah, n.d.: 140. Ibn al-Jārūd, 2003: 4280. al-Bazzār, 1997 : 880. และ Ibn al-'Arābiy, 1997 : 381. Abd al-Razzāq, 1403 : 2166. al-Dārimiy, 2000 : 760. Mālik, 2004 : 854. al-Syāfi'iy, 2004 : 65. al-Nasā'iy, 2001 : 8. Abū 'Awānah, 1998 : 484. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 158.

⁶ บันทึกโดย (al-'ĀJurīy, 2001 : 1/373).

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “แท้จริง กิจการงานทั้งหลาย (ขึ้นอยู่กับ) กับการเจตนา” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่ บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 1) จากสายสืบของอัลเกาะมะฮ์ เป็น วัฏกุด อัลลัยซี กล่าวว่ามีฉันไดอินอุมัร เป็น อัลคอกฎอบ กล่าวบนิบร์ ท่านกล่าวว่า ฉันไดอินท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهِيَ حِرَّتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ))¹

ความว่า : “แท้จริงกิจการงานทั้งหลาย (ขึ้นอยู่กับ) กับการเจตนาและแท้จริงสำหรับทุกคนนั้น (คือ) สิ่งที่เขาได้มีเจตนาไว้ ดังนั้น ผู้ใดซึ่งการอพยพของเขาเพื่อโลกหรือเพื่อผู้หญิงที่เขาจะแต่งงานด้วย ดังนั้นการอพยพของเขานั้นไปสู่ที่เขาเป้าหมายไว้”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ² จากสายสืบของอัลเกาะมะฮ์ เป็น วัฏกุด อัลลัยซี³ จากอุมัร เป็น อัลคอกฎอบ

¹ จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิมพบว่าสำนวนฮะดีษตรงกับสำนวนของอัลบุคอรีส่วนสำนวนของมุสลิมใช้คำว่า *حُرَّتُهُ*

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1907. al-Nasā'iy, 2001: 75,2437,2794. Ibn Mājah, n.d. : 4227. Abū Dāwūd al-Ṭayālisīy, 1999 : 37. al- Humaidiy, 1996 : 28. Mālik, n.d. : 983. Aḥmad, 2001 : 168. Ibn Khuzaymah, n.d.: 142,455. Abū 'Awānah, 1998 : 7438. Ibn al-Muqri', 1998 : 1,1139,1265. al-Dāraqūṭniy, 2004: 131. Abū Nu'iam, 1974 : 6/342,8/42. al-Ṭabarāniy, n.d.: 40,7050. al-'a'rābiy, 1997 : 638. Abū Dāwūd, n.d. : 2201. al-Tirmidhiy, n.d.1647. al-Baghawiy, 1983: 206. Ibn 'Asākir, 2000 : 575,700,1030. al-Ṭahāwiyy, 1994: 4650,5107. Abū Tāhir al-Aṣbihāniy, 2004: 871. al-Kalābāziy, 1999: 1/121. Ibn Mubārak , n.d. : 1/62. al-Qadhā'iy, 1986: 1171. Ibn Kasir , 1991 : 1/103. al-Rāziy, 1412: 483,484,486,489. al-Jauhariy, 1997: 4. Ibn Mandah, 1406 : 17, 210. และ al-Bayhaqiyy, 1991 : 587 และ 2003: 181, 1031, 1422, 12907, 14997.

³ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1907. al-Nasā'iy, 2001: 75,2437,2794. Ibn Mājah, n.d. : 4227. Abū Dāwūd al-Ṭayālisīy, 1999 : 37. al- Humaidiy, 1996 : 28. Mālik, n.d. : 983. Aḥmad, 2001 : 168. Ibn Khuzaymah, n.d.: 142,455. Abū 'Awānah, 1998 : 7438. Ibn al-Muqri', 1998 : 1,1139,1265. al-Dāraqūṭniy, 2004: 131. Abū Nu'iam, 1974 : 6/342,8/42. al-Ṭabarāniy, n.d.: 40,7050. al-'a'rābiy, 1997 : 638. Abū Dāwūd, n.d. : 2201. al-Tirmidhiy, n.d.1647. al-Baghawiy, 1983: 206. Ibn 'Asākir, 2000 : 575,700,1030. al-Ṭahāwiyy, 1994: 4650,5107. Abū Tāhir al-Aṣbihāniy, 2004: 871. al-Kalābāziy, 1999: 1/121. Ibn Mubārak , n.d. : 1/62. al-Qadhā'iy, 1986: 1171. Ibn Kasir , 1991 : 1/103. al-Rāziy, 1412: 483,484,486,489. al-Jauhariy, 1997: 4. Ibn Mandah, 1406 : 17, 210. และ al-Bayhaqiyy, 1991 : 587 และ 2003: 181, 1031, 1422, 12907, 14997.

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 25 หน้า 69 บรรทัดที่ 17 จำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأْتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อฉันได้สั่งพวกท่านให้
กระทำสิ่งหนึ่งสิ่ง พวกท่านก็จงปฏิบัติเท่าที่พวกท่านสามารถที่จะ
ปฏิบัติได้”

การตัด κρίญฮะดีษ

จำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรง กับ ส่วนหนึ่งของ จำนวนฮะดีษที่ บันทึกโดย
อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 7288) จากสายสืบของ อัลอะอเราะอะญ์รายงาน จากอะบู
สุรอยเราะฮ์ จากท่านเราะฮ์สุลูลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยจำนวนดังนี้

((دَعُونِي مَا تَرَكْتُمْ، إِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِسُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافِهِمْ
عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا نَهَيْتُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأْتُوا
مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ))

ความว่า “เพียงพอแล้วสำหรับพวกท่าน (ไม่จำเป็นต้องตั้งคำถาม
อย่างละเอียด) กับสิ่งที่ฉันได้ทิ้งไว้สำหรับพวกท่าน แท้จริงสิ่งที่ทำ
ให้ชนรุ่นก่อนพวกท่านต้องประสบกับความพินาศนั้นก็คือพวกเขา
ชอบตั้งคำถามมากมายและชอบขัดแย้งกับบรรดานะบีของพวกเขา
เขาเอง ดังนั้นสิ่งใดที่ฉันห้ามพวกท่าน พวกท่านจงละเว้นเสีย และ
สิ่งใดที่ฉันใช้พวกท่าน พวกท่านก็จงปฏิบัติอย่างสุดความสามารถ”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบ ของอิมาม เป็น
มุ่ฉบับปี¹ อัลอะอเราะอะญ์² อิบน์ อัจญ์ลาน³ ทั้งหมดรายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

¹ บันทึกโดย Ibn Hibbān, 1993 : 20.

² บันทึกโดย Ibn Hibbān, 1993 : 19. al-Mariyyi, 2009 : 7288. และ al-Bayhaqiy, 2000 : 296.

³ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 9523.

อะดีษที่ 26 หน้า 71 บรรทัดที่ 11 ส่วนนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ฉันขอเริ่ม (ทำ) ด้วยสิ่ง
ที่อัลลอฮ์ได้เริ่ม (ในโองการของพระองค์)”

การตัดร็จญอะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของส่วนนวนอะดีษที่บันทึกโดย มุสลิม (Muslim, n.d. : 1218) จากสายสืบของญะฮัฟร เป็น มุฮัมมัด จาก บิดาของเขา จาก ญาบิร เป็น อับดุลลอฮ์ ﷺ โดยส่วนนวนอะดีษบางส่วนของมุสลิมมีดังนี้

((...ثُمَّ خَرَجَ مِنَ الْبَابِ إِلَى الصَّفَا فَلَمَّا دَنَا مِنَ الصَّفَا قَرَأَ ﴿إِنَّ الصَّفَا
وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ فَبَدَأُ بِالصَّفَا فَزَيْتِي عَلَيْهِ حَتَّى رَأَى
الْبَيْتَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ فَوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ وَقَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ
وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ قَالَ مِثْلَ هَذَا
ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ نَزَلَ إِلَى الْمَرْوَةِ حَتَّى إِذَا انْصَبَّتْ قَدَمَاهُ فِي بَطْنِ الْوَادِي سَعَى
حَتَّى إِذَا صَعِدْنَا مَشَى حَتَّى أَتَى الْمَرْوَةَ فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعَلَ عَلَى
الصَّفَا حَتَّى إِذَا كَانَ آخِرُ طَوَافِهِ عَلَى الْمَرْوَةِ...))

ความว่า “จากนั้นท่านได้เดินออกจากทางประตู มายังเนิน
เขาอัศเศาะฟา เมื่อท่านเดินถึงใกล้กับอัศเศาะฟาแล้วท่านได้
อ่านอายะฮ์ที่ว่า ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ ความว่า "แท้จริง
เศาะฟา และ มَرْวะฮ์ นั้นเป็นส่วนหนึ่งในบรรดาสัญลักษณ์
ของอัลลอฮ์ (จากสุเราะฮ์อัล-บะเกาะเราะฮ์ 158) ฉันขอเริ่ม(ทำ)
ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้เริ่ม(ในโองการของพระองค์) จากนั้นท่านได้
เริ่มทำการสะอีย์จากเนินเขาอัศเศาะฟา โดยท่านได้ขึ้นไปยืนบน
เนินเขาสูงนั้นจนตัวท่านสามารถมองเห็นอาคารอัลกะฮะบะฮ์
ในขณะนั้นท่านก็หันหน้าไปยังกิบละฮ์ ท่านได้ให้เอกภาพ
แต่อัลลอฮ์และได้ทำการตักบีร์ และกล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่
เที่ยงแท้ นอกจากอัลลอฮ์ พระองค์เดียวเท่านั้นไม่มีการตั้งภาคี
ใดๆสำหรับพระองค์ อำนาจและการสรรเสริญนั้นสำหรับ
พระองค์ และพระองค์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง ไม่มีพระ
เจ้าอื่นใดที่เที่ยงแท้ นอกจากอัลลอฮ์ พระองค์ได้ทรงทำตาม

สัญญา ได้ทรงช่วยเหลือบ่าวของพระองค์ และได้ให้เหล่าศัตรูที่
รวมตัวเพื่อทำลายอิสลามได้พ่ายแพ้ จากนั้นท่านนบีได้อ่านดุอาอ์
ระหว่างนั้น สามครั้ง จากนั้นท่านได้เดินลงเพื่อไปยังเขาอัลมรร
วะฮฺต่อ เมื่อเท้าของท่านย่ำบนหุบเขาท่านได้ทำการสะอีย์ จน
กระทั่งใกล้ถึงเนินเขาอัลมรรวะฮฺท่านได้เดินขึ้นเนินนั้นและได้
กระทำดังเช่นที่ท่านได้กระทำบนเขาอัศเศาะฟา ท่านได้กระทำ
เช่นนั้นจนจบการสะอีย์ ณ เนินเขาอัลมรรวะฮฺ”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ มุฮัมมัด¹ รายงาน
จากญาบิร เป็น อัब्ดุลลอฮ์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮิฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 27 หน้า 74 บรรทัดที่ 3 จำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((تَوَضُّؤُوا بِسْمِ اللّٰهِ))

ความว่า : ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “จงอาบน้ำละหมาดด้วยกล่าว
คำวาบิสมิลลาฮ์ (ด้วยพระนามของอัลลอฮ์)”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

จำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของจำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอะหมัด
(Ahmad, 2001 : 12694) จากสายสืบของ ซาบิต และ เกาะตาเดฮ์ รายงานจากอะนัส
กล่าวว่า : ขอหาบะฮฺบางคนของท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้เห็นน้ำแล้วปรากฏว่าไม่มีน้ำที่นั่น ท่าน
นบี ﷺ กล่าวว่า : ที่นั่นมีน้ำ ท่านอะนัสก็กล่าวว่า แล้วฉันได้เห็นท่านนบี ﷺ เอามือของท่านจุ่ม
ลงในภาชนะที่มีน้ำบรรจุอยู่ แล้วท่านกล่าวว่า

((تَوَضُّؤُوا بِاسْمِ اللّٰهِ فَرَأَيْتُ الْمَاءَ يَفُورُ - بَيْنَ أَصَابِعِهِ - وَالْقَوْمُ
يَتَوَضُّؤُونَ، حَتَّى تَوَضُّؤُوا عَنْ آخِرِهِمْ قَالَ ثَابِتٌ: قُلْتُ لِأَنْسٍ: كَمْ
تُرَاهُمْ كَانُوا؟ قَالَ: نُحْوًا مِنْ سَبْعِينَ))

¹ บันทึกโดย Ibn Abī Shaybah, 1409 : 14705. al-Dārimiy, 2000 : 1892. al-Bayhaqiy, 1989 : 1642. Ibn al-Jārūd, 1998: 469. Ibn Khuzaymah, n.d. : 2757. และ Ibn Hibbān, 1993 : 3944.

ความว่า “จงอาบน้ำละหมาดด้วยพระนามของอัลลอฮ์เถิด แล้วฉันได้เห็นน้ำไหลออกมาจากนิ้วมือของท่าน แล้วบรรดาพวกของท่านก็ได้อาบน้ำละหมาดด้วยน้ำนั้นจนเหลือคนสุดท้ายของพวกเขา ซาบิตได้กล่าวว่า ฉันกล่าวต่ออะนัสว่า พวกเขาเหล่านั้นมีกี่คน อะนัสก็กล่าวว่า ประมาณเจ็ดสิบคน”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ ซาบิต และ เราะซูล¹ รายงานจากอะนัส

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยสายรายงานของ อะฮมัด เป็นฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจาก สายรายงานนี้ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน

ฮะดีษที่ 28 หน้า 74 บรรทัดที่ 8 จำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((لَا وُضُوءَ لِمَنْ لَمْ يُسَمِّ))

ความว่า : ท่านนะบี กล่าวว่า “ไม่ถือว่าเป็น การอาบน้ำละหมาด สำหรับผู้ที่ไม่กล่าวนาม (ของอัลลอฮ์)”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

จำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับจำนวนฮะดีษที่ บันทึกโดยอะฮมัด (Ahmad, 2001 : 11370) จากสายสืบของรُبัยฮ์ เป็น อับดุลเราะฮมาน เป็น อะบูสะอีด อัลคุดรีย์ จากบิดาของเขาจากปู่ของเขา (อะบูสะอีด อัลคุดรีย์) ได้กล่าวว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ กล่าวด้วยจำนวนดังนี้

((لَا وُضُوءَ لِمَنْ لَمْ يَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ))²

ความว่า “ไม่มีการอาบน้ำละหมาด สำหรับผู้ที่ไม่กล่าวนามของอัลลอฮ์”

¹ บันทึกโดย Ibn Hibbān, 1988 : 6544. และ al-Bayhaqiy, 1991 : 592.

² จำนวนบันทึกโดย อะฮมัด กับจำนวน ที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย ต่างกันคือคำว่า แทนด้วยคำว่า ทั้งสองประโยคนี้มีความหมายที่เหมือนกันคือผู้ที่ไม่กล่าวนามของอัลลอฮ์

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของอับดุลเราะฮมาน¹
รายงานจากอะบู สะอีด อัลคุดรีย์ رضي الله عنه

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก อะบูสุรอรเราะฮ์ رضي الله عنه จากสายสืบของ สะละมะฮ์
อัลลัยษีย์² อะบู สุฟยาน ฮุวัยฎิบ رضي الله عنه จากสายสืบของเราะบาส³ และอัสมาอ์ เบ็นต สะอีด เบ็น ซัยด
เบ็น อัมร رضي الله عنه จากสายสืบของเราะบาส เบ็น อับดุลเราะฮมาน เบ็น อะบี สุฟยาน⁴

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเดียวกับสายรายงานของ อะฮมัดเป็นอะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ
กะซีร เบ็น ซัยดเป็นผู้รายงานที่ صدوق يخطئ (มีสัจจะแต่อาจจะมียุติพลาด) (al-‘Asqalāniy,
1986: 459) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นอะดีษ สะสัน
ลิหมอยริฮ

อะดีษที่ 29 หน้า 80 บรรทัดที่ 8 จำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِنَّ أُمَّتِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ
الْوُضُوءِ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ وَتَحْجِيْلَهُ فَلْيُفْعَلْ)) رواية
مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “แท้จริงประชาชาติของฉันจะ
ถูกเรียกไปในสภาพมีแสงประกาย ซึ่งเป็นร่องรอยที่เคยอาบน้ำ
ละหมาด ดังนั้นผู้ใดในหมู่พวกท่านสามารถอาบน้ำละหมาดเกิน
ขอบเขตที่กำหนดให้ก็จงปฏิบัติกันเถิด” บันทึกโดยมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

จำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับจำนวนอะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim,
n.d. : 246) จากสายสืบของนุอัยม เบ็น อับดุลลอฮ์ อัลมุจญูมิร รายงานจากอะบูสุรอรเราะฮ์ رضي الله عنه
ได้อาบน้ำละหมาดที่มีสยิดและกล่าวว่าฉันได้ยินท่านเราะฮ์สุลลอลอ์ ﷺ ได้กล่าวว่า:

¹ บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 398. al-Dāraquṭniy, 2004: 223. al-Ṭabarāniy, 1413: 380. al-Qāsim bin Salām, 1984 :
53. al-Dārimiy, 2000 : 718. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 14. Ibn al-Sunniy, n.d. : 26. และ Abū Ya‘lā al-Mausiliy,
1984 : 1060, 1221.

² บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d: 101.

³ บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975 : 25. และ al-Dāraquṭniy, 2004 : 225, 227.

⁴ บันทึกโดย al-Hākīm, 1990 : 6899

((إِنَّ أُمَّتِي يَأْتُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ أَثَرِ الْوُضُوءِ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ))¹

ความว่า “แท้จริงประชาชาติของฉันไปยังโลกหน้าในสภาพมีแสงประกาย ซึ่งเป็นร่องรอยที่เคยอาบน้ำละหมาด ดังนั้นผู้ใดในหมู่พวกท่านสามารถอาบน้ำละหมาดเกินขอบเขตที่กำหนดให้ก็จงปฏิบัติกันเถิด”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบ ของ นุอัยม เป็น अबดุลลอฮ์ อัลมุจญญิด² अबดุลเราะฮมาน³ ทั้งสองรายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก अबดุลลอฮ์ เป็น บุสร จากสายสืบของยะซีด เป็น คุมัยร⁴ अबดุลลอฮ์ เป็น มัสอูด จากสายสืบของซิริร เป็น ฮุบัยษ⁵ อะบี อุมามะฮ์ อัลบาสิตี จากสายสืบของ อะบี อุตบะฮ์ อัลกินดี ⁶ และ ญาบิร จากสายสืบของ อะบี มุสลิม⁷

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 30 หน้า 82 บรรทัดที่ 23 ส่วนฮะดีษ

((أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ)) رواه مسلم

ความว่า : “ข้าพระองค์ ขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าใด ๆ ที่เป็นที่เคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น

¹ ส่วนบันทึกโดยอะหมัดกับส่วนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยต่างกันคือคำว่า وَتُؤْتُونَ แทนด้วยคำว่า وَتُؤْتُونَ คำว่า تَرْتَابُونَ แทนด้วยคำว่า تَرْتَابُونَ ทั้งสองประโยคนี้มีความหมายที่เหมือนกันและในเอกสารวิจัยมีเพิ่มคำว่า وَتُؤْتُونَ

² บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1422 : 136. Aḥmad, 2001 : 8413. Abū ‘Awānah, 1998 : 603. และ al-Baghawiy, 1983 : 218.

³ บันทึกโดย Mālik, 1985 : 28. al-Nasā’iy, 1986 : 150. Ibn Ḥibbān, 1988 : 1646. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 388.

⁴ บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975 : 607.

⁵ บันทึกโดย al-Qāsim bin Sallām, 1994 : 27.

⁶ บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, 1994 : 7509.

⁷ บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, n.d. : 8222.

ไม่มีภาคีใด ๆ ร่วมกับพระองค์ และข้าพระองค์ขอปฏิญาณว่า มุฮัมมัด เป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ได้โปรดให้ข้าพระองค์เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ที่สำนักผิดต่อพระองค์ และขอได้โปรดให้ข้าพระองค์เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ที่รักษาความสะอาดด้วยเถิด โอ้อัลลอฮ์มหาบริสุทธิ์และมวลการสรรเสริญมีต่อพระองค์เท่านั้น ข้าพระองค์ ขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่จะต้องเคารพบูชานอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว ข้าพระองค์ขออภัยโทษและสารภาพผิดต่อพระองค์เพียงผู้เดียวและขอให้พระองค์จงให้ความเมตตาและความปลอดภัยต่อท่านมุฮัมมัดและครอบครัวของท่านด้วย” บันทึกโดยมุสลิม

การตักรีญฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 234) จากสายสืบของญะบัยร เป็น นุฟัยร เป็น มาลิก อัลฮัฎเราะหะมีย จาก อุฎษะฮ์ เป็น อามิร อัลญะฮะนีย ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ได้กล่าวว่า

((مَنْ تَوَضَّأَ فَقَالَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ))¹

ความว่า “ใครก็ตามที่อาบน้ำละหมาดแล้วกล่าวว่าข้าพระองค์ขอปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าใด ๆ ที่เป็นที่เคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคีใด ๆ ร่วมกับพระองค์ และข้าพระองค์ขอปฏิญาณว่ามุฮัมมัด เป็นบ่าวและ ศาสนทูตของพระองค์”

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก *อุมร์* เป็น *อัลคอฎูบ* จากสายสืบของ อะบี อิดริส อัลเศลาลีและอะบี อุษมาน² อะบี อุมามะฮ์³

¹ อัดติรมิซีย์ al-Tirmidhiy, 1975 : 55. ด้วยสำนวน :

مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوُضُوءَ ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ، فَبُيِّحَتْ لَهُ تَمَانِيَةُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ.

² อัดติรมิซีย์ al-Tirmidhiy, 1975 : 55. ด้วยสำนวน :

مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الوُضُوءَ ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ، فَبُيِّحَتْ لَهُ تَمَانِيَةُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ..

³ อัญญาอะบะรอનીยฺ al-Tabarāniy, 1984 : 176.

และอุกบะฮ์ เป็น อามिर อัลญุฮะนีฮ์¹ อะนัส เป็น มาลิก رضي الله عنه จากสายสืบของ ซัยด อัลอัมมียะฮ์² และอะบู อัลฮะวารียะฮ์³ อะบี สะอีด رضي الله عنه จากสายสืบของก๊อยส เป็น อุบาด⁴

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษบันทึกโดยอิมามมุสลิม อัตติรมิซีย์และอันนาสาอียะฮ์ทั้งหมดเป็นชะดีษเศาะฮียะฮ์ หากดูในเอกสารวิจัยจะเห็นได้ว่าจากชะดีษสองบทได้รวมเป็นชะดีษบทเดียวและยังเพิ่มประโยคคำว่า (و صلى الله على محمد وعلى آله محمد وسلم) : ผู้วิจัยคัดลอกตัวบทจากเอกสารวิจัย แต่ไม่พบการบันทึกชะดีษที่มีบทรวมกันตามเอกสารวิจัยนี้และไม่พบสายรายงาน สถานภาพของชะดีษในสำนวนบันทึกดังกล่าวโดยอิมามชะดีษ

ชะดีษที่ 31 หน้า 84 บรรทัดที่ 5 สำนวนชะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((هَكَذَا الْوُضُوءُ فَمَنْ زَادَ عَلَى هَذَا أَوْ نَقَصَ فَقَدْ أَسَاءَ وَظَلَمَ))

ความว่า : ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “นี่คือวิธีการอาบน้ำละหมาดใครที่เพิ่มเติมจากนี้หรือทำไม่ครบสมบูรณ์ตามนี้แท้จริงแล้วเป็นการกระทำที่เลวร้ายและอธรรม”

การตัดครีจญ์ชะดีษ

สำนวนชะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ สำนวนชะดีษ ที่บันทึกโดยอะบู ดาอูด (Abū Dāwūd, n.d. : 135) จากสายสืบของอัมร เป็น ซุอัยบ จากพ่อของเขา (ซุอัยบ เป็น

¹ ในเอกสารวิจัยมีประโยคคำว่า (و صلى الله على محمد وعلى آله محمد وسلم) ประโยคนี้อันผู้วิจัยค้นหาแล้วไม่พบในสำนวนบันทึกโดยอิมามชะดีษ

مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءِ، ثُمَّ رَفَعَ بَصَرَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحَدَّثَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، فَبَحَثَ لَهُ تَمَائِيْنَةُ أَبْوَابٍ مِنَ الْجَنَّةِ يَدْخُلُ مِنْ أُبْوَابِهَا شَاءَ.

² บันทึกโดย Ibn ‘Asākir, 2000 : 1350. Ibn Mājah, n.d. : 469. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 22, 29895. และ al-Ṭabarāniy, 1984: 176.

³ บันทึกโดย al-Daulābiy, 2000 : 1796.

⁴ บันทึกโดย al-Nasā’iy, 2001: 9829, 9831. al-Ṭabarāniy, 1413: 388. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 19. และ Abd al-Razzāq , 1403 : 6023. ด้วยสำนวน :

مَنْ تَوَضَّأَ فَقَالَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ، وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، كُتِبَ فِي رِزْقِي ثُمَّ طُبِعَ بِطَابَعِ فَلَمْ يُكْتَسَرْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

อับดุลลอฮ์ เป็น อัมร เป็น อัลอาศ) จากปู่ของเขา (อับดุลลอฮ์ เป็น อัมร เป็น อัลอาศ) ﷺ มีผู้ขายคนหนึ่งมาหาท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ เขากล่าวว่า:

((يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ الطُّهُورُ فَدَعَا بِمَاءٍ فِي إِنَاءٍ فَعَسَلَ كَفَّيْهِ ثَلَاثًا، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، ثُمَّ غَسَلَ ذِرَاعَيْهِ ثَلَاثًا، ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ فَأَدْخَلَ إِصْبَعَيْهِ السَّبَّاحَتَيْنِ فِي أُذُنَيْهِ، وَمَسَحَ بِإِبْهَامَيْهِ عَلَى ظَاهِرِ أُذُنَيْهِ، وَبِالسَّبَّاحَتَيْنِ بَاطِنِ أُذُنَيْهِ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ ثَلَاثًا ثَلَاثًا» ، ثُمَّ قَالَ: هَكَذَا الْوُضُوءُ فَمَنْ زَادَ عَلَى هَذَا أَوْ نَقَصَ فَقَدْ أَسَاءَ وَظَلَمَ - أَوْ ظَلَمَ وَأَسَاءَ))

ความว่า “โอ้เราะสูลุลลอฮ์การทำความสะอาดนั้นอย่างไร ท่านเราะสูลุลลอฮ์ได้เรียกให้นำมาน้ำในถากน้ำแล้วท่านก็ล้างมือสามครั้งแล้วล้างหน้าสามครั้งแล้วล้างศอกสามครั้งแล้วเช็ดหัวพร้อมกับเช็ดสองหูโดยการเอาหัวแม่มือเช็ดด้านนอกหูของท่านและนิ้วชี้เช็ดด้านในหูของท่านแล้วล้างเท้าสามครั้งแล้วท่านกล่าวว่านี่คือวิธีการอาบน้ำละหมาดใครที่เพิ่มเติมจากนี้หรือไม่ครบสมบูรณ์ตามนี้แท้จริงแล้วเป็นการกระทำที่เลวร้ายและอธรรมหรือ ตามรายงานอื่นคืออธรรมและเลวร้าย”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อัมร เป็น ชุอัยบ จากพ่อของเขา (ชุอัยบ เป็น อับดุลลอฮ์ เป็น อัมร เป็น อัลอาศ)¹ รายงานจากปู่ของเขา (อับดุลลอฮ์ อัมร เป็น อัลอาศ) ﷺ

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยกับสายรายงานของ อะบู ดาวูด เป็นฮะดีษ ฮะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ ชุอัยบ เป็น อับดุลลอฮ์เป็นผู้รายงานที่ صدوق ثبت، سماعه عن جده (บุคคลที่มีสัจจะจดบันทึกได้แม่นยำและได้รายงานจากปู่ของเขาด้วยการฟัง) (al-‘Asqalāniy, 1986: 267) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ เศาะฮิฮ ลิหมอยริย

ฮะดีษที่ 32 หน้า 94 บรรทัดที่ 20 จำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((الْعَيْنَانِ وَكَأُ السَّهِّ فَمَنْ نَامَ فَلَيْتَوَضَّأُ))

¹ บันทึกโดย al-Bayhaqi, 2003 : 374. al-Baghawiy, 1983: 1/445. และ al-Ṭahāwiy, 1994: 176.

ความว่า : ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “ดวงตาทั้งสองข้างคือเชือกผูกทวารหนักนั้น ดังนั้นผู้ใดนอนหลับ จงให้เขาอาบน้ำละหมาดเถิด”

การตัดครีษณะติษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยคล้ายกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย อะบู ดาวูด (Abū Dāwūd, n.d: 203) จากสายสืบของอัลดุรเราะฮมาน เป็น อาอิษะ รายงานจากอะลีเย์ เป็น อะบี ฏอลิบ رضي الله عنه ได้กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((وَكَأَيُّ السَّهِّ الْعَيْنَانِ، فَمَنْ نَامَ فَلْيَتَوَضَّأْ))

ความว่า “ดวงตาทั้งสองข้างคือเชือกผูกทวารหนักนั้น ดังนั้นผู้ใดนอนหลับ จงให้เขาอาบน้ำละหมาดเถิด”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบ ของอัลดุรเราะฮมาน เป็น อาอิษะ¹ รายงานจากอะลีเย์ เป็น อะบี ฏอลิบ رضي الله عنه

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก มุอาวิยะฮ์ เป็น อะบี สุฟยาน رضي الله عنه จากสายสืบของอะฏีเยฮ์ เป็น กอยส อัลกะลาอียะ²

จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอะบู ดาวูด พบว่ามีการเรียงลำดับก่อนหลังไม่เหมือนกัน

การตัดลิษณะติษ

ฮะดีษเดียวกับสายรายงานของ อะบู ดาวูดเป็นฮะดีษเงาะฮ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ บะกียะฮ์เป็นผู้รายงานที่ *الضعفاء عن التدليس* (บุคคลที่มีสัจจะแต่ชอบอำพรางการรายงานจากบุคคลที่เงาะฮ์ฟ) และอัลละฎีน เป็น อะฏูฮ์เป็นผู้รายงานที่ *اللفظ ورمي* (บุคคลที่มีสัจจะ แต่มีความจำไม่ดีและถูกกล่าวหาว่าเป็นพวกเกาะดะรียะฮ์) (al-‘Asqalāniy, 1986: 126, 581) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ ฮะสัน ลิฆอยริฮ์

ฮะดีษที่ 33 หน้า 98 บรรทัดที่ 9 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَنْ مَسَّ فَرْجَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ)) رواية ترمذي

¹ บันทึกโดย al-Baghawiy, 1983 : 1/337.

² บันทึกโดย al-Dārimiy, 2000 : 749. al-Ṭahāwiy, 1994 : 3434.

ความว่า : ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “ผู้ใดที่สัมผัสอวัยวะเพศของเขา
ตั้งนั้นเขาจงอาบน้ำชำระหมาดเถิด” บันทึกโดยอัคริมิซีย์

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

ฮะดีษในเอกสารวิจัยผู้วิจัยไม่พบการบันทึก ของอัคริมิซีย์ แต่ตรงกับสำนวนฮะดีษ
ที่บันทึกโดยอะฮมัด (Aḥmad, 2001: 21689) จากสายสืบของอูรวะฮ์เป็น อัลซุบัยร จาก ซัยด เป็น
คอลิด อัลญุฮันนี رضي الله عنه ได้กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวตามสำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอูรวะฮ์เป็น
อัลซุบัยร¹ ทั้งสองรายงานจากซัยด เป็น คอลิด อัลญุฮันนี رضي الله عنه

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจากบุสเราะฮ์ رضي الله عنها เป็นต คอฟวาน رضي الله عنه จากสายสืบของอูรวะฮ์
เป็น อัลซุบัยร² และมัรวาน เป็น อัลฮะกัม³ อุมมุ ฮะบิบะฮ์ رضي الله عنها จากสายสืบของ อันบะสะฮ์ เป็น
อะบี สุฟยาน⁴ อะบู อัยยูบ رضي الله عنه จากสายสืบของ अबدुरเราะฮมาน⁵ अबดุลลอฮ์ رضي الله عنه เป็น อุมร์ رضي الله عنه จาก
สายสืบของนาฟิอ⁶ อาอิชะฮ์ رضي الله عنها จากสายสืบของอูรวะฮ์⁷

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยกับสายรายงานของ อะฮมัด เป็นฮะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงาน
ชื่อ อิบน์ อิสฮากเป็นผู้รายงานที่ ص—دوق يـدلس ورم—ي بالتشيع والقـدر (บุคคลที่มีสัจจะแต่
มีพฤติกรรมอำพรางและถูกกล่าวหาว่าเป็นพวกนิยมแนวคิดชีอะฮ์และพวกเกาะดะรียะฮ์)
(al-‘Asqālāniy, 1986: 467) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็น
ฮะดีษ ฮะสัน ลิฆอยริย

¹ บันทึกโดย al-Ṭahāwiy, 1994: 441. al-Bayhaqiy, 1991: 1031. al-Bazzār, 2009 : 3762. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 1723. และ al-Ṭabarāniy, 1994: 5221.

² บันทึกโดย al-Nasā’iy, 1986: 444. Aḥmad, 2001 : 27294. al-Dārimiy, 2000 : 752. al-Ṭabarāniy, 1985: 1133. Ibn al-Muqri’, 1998 : 1107. Ibn ‘Asākir, 2000 : 837. al-Rāziy, 1412 : 1257. และ Ishāq, 1991 : 2174.

³ บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, 1994: 486. Ibn Ḥibbān, 1993 : 1114. al-Hākim, 1990 : 473. และ al-Haisamiy, n.d : 211.

⁴ บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 481. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 1724. al-Ṭabarāniy, 1994: 447, 1516, 1984 : 3032 และ n.d.: 3084. Ibn al-Muqri’, 1998 : 1041. Ishāq, 1991 : 2070. al-Ṭahāwiy, 1994: 450. al-Bayhaqiy, 2003: 626. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 7144. al-Qāsim bin Sallām, 1994 : 1433. และ Daulābiy, 2000 : 2099.

⁵ บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 482.

⁶ บันทึกโดย al-Bazzār, 2009 : 3762.

⁷ บันทึกโดย Ishāq, 1991 : 1716. และ al-Bazzār, 2009 : 131.

ฮะดีษที่ 34 หน้า 98 บรรทัดที่ 11 ส่วนนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا أَفْضَى أَحَدُكُمْ بِيَدِهِ إِلَى فَرْجِهِ وَلَيْسَ بَيْنَهُمَا سِتْرٌ
وَلَا حِجَابٌ فَلْيَتَوَضَّأْ)) رواية ابن حبان

ความว่า : ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “ผู้ใดนำมือของเขาไปสัมผัสกับ
อวัยวะเพศของเขา โดยไม่มีสิ่งใดกั้นระหว่างทั้งสอง ก็จงให้เขา
อาบน้ำละหมาด” บันทึกโดยอิบนุ ฮิบบาน

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

ส่วนนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนนวนฮะดีษที่บันทึก โดยอิบนุ ฮิบบาน (Ibn Hibbān, 1993 : 1118) จากสายสืบของอัลมักบุรีย์รายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه กล่าวว่าท่าน
เราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยส่วนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อัลมักบุรีย์ ¹
รายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจากบุสเราะฮ์ رضي الله عنها *เบนต คอฟวาน* رضي الله عنها จากสายสืบของฮุร็อยเราะฮ์
เบน อัลซุบัยร ² และมัรวาน เบน อัลฮะกัม ³

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยกับสายรายงานของ อิบนุ ฮิบบาน เป็นฮะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากมี
ผู้รายงานชื่อยะซีด เบน อับดุลมะลิกเป็นผู้รายงานที่ *ضعيف* (บุคคลที่อ่อน) (al-‘Asqalāniy, 1986: 603) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ ฮะสัน
ลิฆอยริฮ์

ฮะดีษที่ 35 หน้า 98 บรรทัดที่ 19 ส่วนนวนฮะดีษ

فد استغفه رواية ((مَنْ مَسَّ ذَكَرًا فَلْيَتَوَضَّأْ))

ความว่า : ในบางรายงาน “ผู้ใดที่สัมผัสอวัยวะเพศ ดังนั้นเขาจง
อาบน้ำละหมาดเกิด”

¹ บันทึกโดย al-Dāraqutniy, 2004: 532.

² บันทึกโดย al-Nasa’iy, 1986:445.

³ บันทึกโดย al-Bayhaqi, 2003: 626.

การตักรีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยคล้ายกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอะบู ดาวูด (Abū Dāwūd, n.d. : 181) สายสืบของมัรวาน เป็น อัลฮะกัม จากบุสเราะฮ์ เป็นต ศอฟวาน رضي الله عنه เขาได้ ยินท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ صلى الله عليه وسلم ได้กล่าวว่า

¹((مَنْ مَسَّ ذِكْرَهُ فَلَيْتَوْضَأَ))

ความว่า “ผู้ใดที่สัมผัสอวัยวะเพศของเขา ดังนั้นเขาจงอาบน้ำ
ละหมาดเถิด”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ มัรวาน เป็น อัลฮะกัม² และอูเราะฮ์เป็น อัลซุบัยร³ ทั้งสองรายงานจากบุสเราะฮ์ เป็นต ศอฟวาน رضي الله عنه

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก अबدুলลอฮ์ เป็น อุมร์ رضي الله عنه จากสายสืบของ अबดุล วาฮิด⁴ และนาฟิอ⁵

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยสายรายงานของ อะบู ดาวูดเป็นฮะดีษเศาะฮิฮ์ เนื่องจาก สายรายงานนี้ ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน

ฮะดีษที่ 36 หน้า 100 บรรทัดที่ 11 สำนวนฮะดีษ

سيدا نبى صلى الله عليه وسلم ((لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ إِذَا أَحْدَثَ حَتَّى يَتَوَضَّأَ))

ความว่า : ท่านน ะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า “อัลลอฮ์จะไม่ทรงรับการ
ละหมาดของผู้หนึ่งผู้ใดในหมู่พวกท่านเมื่อมีฮะดัซจนกว่าเขาผู้นั้น
จะอาบน้ำละหมาดเสียก่อน”

¹ สำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรี กับสำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย ต่างกันคือคำว่า ذِكْرٌ แทนด้วยคำว่า رُكْبٌ ทั้งสองคำนี้มีความหมายที่ เหมือนกันคืออวัยวะเพศ

² บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 27293. al-Nasā'iy, 1986:163. al-Bayhaqiy, 2003: 621. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 1725. al-Ṭabarāniy, 1994: 13118. Abū Dāwūd al-Ṭayālisīy, 1999 : 1762. al- Ḥumaidiy, 1996: 355. Ibn Abū 'Asim, 1991: 3220. Ibn Jārūd, 1988: 16. และ al-Hākīm, 1990 : 475.

³ บันทึกโดย al-Dāraquṭniy, 2004: 532.

⁴ บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 1991: 1034.

⁵ บันทึกโดย Abd al-Razzāq al-Ṣan'āniy, 1403: 421.

การตักรีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 6954) จากสายสืบของฮัมมาม เป็น มุئابบิฮ์จากอะบู สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه จากท่านนะบี صلى الله عليه وسلم ได้กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกโดย¹ จากสายสืบของฮัมมาม เป็น มุئابบิฮ์รายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮิฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 37 หน้า 100 บรรทัดที่ 16 สำนวนฮะดีษ

حديث صحيح رواية حاكم بهو سبدا نبي صلى الله عليه وسلم ((الطَّوَّافُ بِمَنْزِلَةِ الصَّلَاةِ، إِلَّا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ أَحَلَّ فِيهِ النُّطْقَ، فَمَنْ نَطَقَ، فَلَا يَنْطِقُ إِلَّا بِحَيٍّ))

ความว่า : ฮะดีษ เศาะฮิฮ์ บันทึกโดย อัลฮากิม ท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า “ การเฆาะวาฟเหมือนกับละหมาดแต่ว่าพระองค์อัลลอฮ์ได้อนุมัติให้พูด (ในขณะที่กำลังเฆาะวาฟ) ดังนั้นใครที่ต้องการพูดก็จงพูดเฉพาะในสิ่งที่ดี”

การตักรีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยคล้ายกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอัลฮากิม (al-Hākim, 1990 : 3056) จากสายสืบของสะอีด เป็น ญะบัยร จากอิบนุ อับบาส رضي الله عنه ได้กล่าวว่า

((قَالَ اللَّهُ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ﴿طَهَّرًا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّجْعِ السُّجُودِ﴾ فَالطَّوَّافُ قَبْلَ الصَّلَاةِ، وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الطَّوَّافُ بِالْبَيْتِ بِمَنْزِلَةِ الصَّلَاةِ، إِلَّا أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَلَّ فِيهِ الْمِنْطِقَ، فَمَنْ نَطَقَ فَلَا يَنْطِقُ إِلَّا بِحَيٍّ)) هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 60. Abū Nu‘iam, 1996 : 1/291. และ al-Bayhaqiy, 2003: 1089.

ความว่า “พระองค์อัลลอฮ์ได้ตรัสแก่นะบี ﷺ ของพระองค์ว่า เจ้าทั้งสองจงทำความสะอาดบ้านของข้าเพื่อบรรดาผู้ทำการฎะวาฟและบรรดาผู้ทำการเอียะติกาฟและบรรดาผู้ที่ทำรุกัวะและสุญูด (อัลบาคอเราะฮฺ :125) ดังนั้นการฎะวาฟก่อนการละหมาดและท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวว่า การฎะวาฟเหมือนกับละหมาดแต่ว่าพระองค์อัลลอฮ์ได้อนุมัติให้พูด (ในขณะที่กำลังฎะวาฟ) ดังนั้นใครที่ต้องการพูดก็จงพูดเฉพาะในสิ่งที่ดี ”

อะดีษนี้เป็นอะดีษเศาะฮี้ตามเงื่อนไขของอิมามมุสลิม

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของสะอีด เป็น ญุบัยร¹ และฏอวูสบัน² ทั้งสองรายงานจากอิบน์ อับบาส رضي الله عنهما

การตัดสินอะดีษ

อะดีษด้วยสายรายงานของ อัลฮากิม เป็นอะดีษเศาะฮี้ เนื่องจาก สายรายงานนี้ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน พร้อมด้วย ท่านได้ระบุในหนังสือของท่านว่าอะดีษเศาะฮี้ตามเงื่อนไขของอิมามมุสลิม ซึ่งสอดคล้องกับผู้แต่งหนังสือเล่มนี้ก็ได้ระบุเหมือนกันว่าเป็นอะดีษเศาะฮี้ (Muhammad 'Arshad al-Banjariy, n.d.:1/100)

อะดีษที่ 38 หน้า 100 บรรทัดที่ 23 จำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((لَا يَمَسُّ الْقُرْآنَ إِلَّا طَاهِرٌ))

ความว่า : ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “อย่าได้สัมผัสคัมภีร์อัลกุรอานนอกจากผู้ที่สะอาด (ปลอดจากอะดีษ)”

การตัดครีจญ์อะดีษ

จำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ จำนวนอะดีษที่บันทึกโดยมาลิก (Malik, 1985 : 219/685) จากสายสืบของอับดุลลอฮ์ เป็น อะบี บักร เป็น ฮัซม กล่าวว่า มีปรากฏในหนังสือที่ท่านนะบี ﷺ เขียนถึง อัมร เบ็น ฮัซม رضي الله عنه ว่า

¹ บันทึกโดย al-Bayhaqi, 1991: 9903.

² บันทึกโดย Ibn Abī Shaybah, 1409 : 12808. al-Ṭabarāniy, 1994: 10955. Ibn Jārūd, 1988: 16. al-Dārimiy, 2000 : 749. al-Ṭahāwiy, 1994 : 3434. และ Ibn Hibbān, 1993 : 1114.

1 ((أَنْ لَا يَمَسَّ الْقُرْآنَ إِلَّا طَاهِرًا))

ความว่า “จงอย่าได้สัมผัสคัมภีร์อัลกุรอานนอกจากผู้ที่สะอาด
(ปลอดจากอะตัม)”

อะตัมเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะตัม จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เป็น
อะบี บักร เป็น ฮัมม² รายงานจากอัมร เป็น ฮัมม

อะตัมเดียวกันมีรายงานจาก अबดุลลอฮ์ เป็น อุมร์ จากสายสืบของสาอิม³

การตัดสินอะตัม

อะตัมด้วยสายรายงานมาลิกเป็นอะตัมเศาะฮียะฮ์ เนื่องจากสายรายงานนี้
ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน

อะตัมที่ 39 หน้า 104 บรรทัดที่ 26 สำนักอนอะตัม

سبدا نبى ﷺ ((إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ فِي بَطْنِهِ شَيْئًا، فَأَشْكَلَ عَلَيْهِ أَخْرَجَ
مِنْهُ شَيْءٌ أَمْ لَا، فَلَا يَخْرُجَنَّ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ
رِيحًا رواه مسلم))

ความว่า : ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดพบว่ามีสิ่งหนึ่งอยู่
ในท้องของเขา และทำให้เกิดสงสัยว่าจะมีสิ่งหนึ่งออกมาจากท้อง
หรือไม่ ดังนั้นเขาจะต้องไม่ออกจากมัสยิดจนกว่าเขาจะ (มั่นใจ
ด้วยการ) ได้ยินเสียงหรือได้กลิ่น”บันทึกโดยมุสลิม

การตัด κρίญ์ อะตัม

สำนักอนอะตัมในเอกสารวิจัย ตรงกับสำนักอนอะตัมที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim,
n.d : 362) จากสายสืบของสุฮัยล จาก บิดาของเขา (อะบีศอลิฮ) จาก อะบูสุรอุยเราะฮ์ ได้กล่าว
ว่าท่านเราะฮ์สุลลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนักอนข้างตัน

¹ สำนักอนบันทึกโดยมาลิกกับสำนักอนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยต่างกันคือในเอกสารวิจัยไม่มีคำว่า بِ

² บันทึกโดย Abū Dāwūd, 1408 : 92,93. al-Darimiy, 2000 : 2312. al-Bayhaqiy, 1991:763. al-Baghawiy, 1983: 275. al-Lālakā'iy, 2003 : 572. al-Fākihiy, 1414 : 2917. และ al-Dāraqutniy, 2004 : 439.

³ บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 2003 : 410. al-Ṭabarāniy, 1985: 1162,13217. และ al-Dāraqutniy, 2004: 437.

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษหลายท่าน จากสายสืบของ สุฮัยล จาก บิดาของเขา (อะบีศอลิฮ)¹ รายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮิฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 40 หน้า 106 บรรทัดที่ 30 สำนักนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا التَّقَى الْحِتَانَانَ، فَقَدْ وَجِبَ الْغُسْلُ وَإِنْ لَمْ يُنْزِلْ

رواه مسلم))

ความว่า : ท่านนะบี กล่าวว่า “เมื่ออวัยวะเพศระหว่างทั้งสอง(ชายและหญิง) มาเจอกันก็ถือว่าวาญิบต้องอาบน้ำแล้ว ถึงแม้ว่าไม่ออกนํ้าอสุจิ” บันทึกโดยมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

สำนักนวนอะดีษในเอกสารวิจัยมีความคล้ายกับสำนักนวนอะดีษที่บันทึกโดย มุสลิม (Muslim, n.d. : 348) จากสายสืบของอะบี รอฟิอ รายงานจากอะบูฮุรอยเราะฮ์ ท่านนะบี ได้กล่าวโดยสำนักนวนอะดีษดังนี้

((إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ ثُمَّ جَهَدَهَا، فَقَدْ وَجِبَ عَلَيْهِ الْغُسْلُ

وَبِي حَدِيثٍ مَطْرٍ وَإِنْ لَمْ يُنْزِلْ))²

ความว่า “เมื่อผู้ใดนั่งคร่อมระหว่างอวัยวะทั้งสี่ของสตรี หลังจากนั้นมีการใช้ความพยายามเพื่อให้สำเร็จต่อนาง ก็ถือว่าวาญิบต้องอาบน้ำแล้ว และมีรายงานในอะดีษของมะฆูรอว่า ถึงแม้ว่าไม่ออกนํ้าอสุจิ”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ อะบี รอฟิอ³ รายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 9355. Abū Dāwūd, n.d. : 177. al-Tirmidhiy, 1975 : 75. al-Dārimiy, 2000 : 747. al-Bayhaqiy, 2003 : 571. Abū Nu‘iam, 1996 : 787. Ibn Khuzaymah, n.d.: 24,28. และ Abū ‘Awānah, 1998 : 741.

² ตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนักนวนบันทึกโดยมุสลิมพบว่ามีแตกต่างกันแต่อยู่ในเรื่องเดียวกัน

³ บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1422 : 291. Ahmad, 2001 : 7198. al-Nasā‘iy, 1986: 191และ 2001: 195. al-Darimiy, 2000:788. Ishāq, 1991 : 19. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 931. al- Sarāj, 2004 : 1502. al-Bayhaqiy,1991: 764. Ibn Hibbān, 1988 : 1178. al-Baghawiy, 1983: 231. Ibn ‘Asākir, 2000 : 1043. al-Dāraqutniy, 2004: 397. และ Abū ‘Awānah, 1998 : 824.

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก **อับดุลลอฮ์** **บีน อัมร** رضي الله عنه จากสายสืบของ **ซุอัยบ**¹ และ **ท่านหญิงอาอิชะฮ์** رضي الله عنها จากสายสืบของ **อะบี สะละมะฮ์**² **กอลิม** **บีน มุฮัมมัด**³ และ **อะบี มุซา**⁴

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮียะฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 41 หน้า 108 บรรทัดที่ 26 ส่วนนวนอะดีษ

سبداث ((نَعَمْ إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ))⁵

อะดีษที่ 42 หน้า 110 บรรทัดที่ 24 ส่วนนวนอะดีษ

سبدا نبي صلى الله عليه وسلم ((لَا أَحِلُّ الْمَسْجِدَ لِحَائِضٍ وَلَا حُجُبٍ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ฉันไม่อนุญาตสตรีที่มีรอบเดือน และผู้มีญุนุบ⁶ เข้าไปในมัสยิด”

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของส่วนนวนอะดีษที่บันทึกโดยอะบู ดาวูด (Abū Dāwūd, n.d. : 232) จากสายสืบของญัสเราะฮ์ **บีนต** **ติญาญะฮ์** ได้ยินจากท่านหญิง **อาอิชะฮ์** رضي الله عنها กล่าวว่า ท่านนะบี ﷺ ได้มาเห็นประตูบ้านของบรรดาเศาะฮาบะฮ์หันหน้ามาทาง **มัสยิด** ท่านนะบี ﷺ จึงกล่าวว่า พวกท่านจงหันประตูบ้านเหล่านี้ไปทางอื่นจากมัสยิด จากนั้นท่านนะบี ﷺ ได้เข้าไปในมัสยิด บรรดาเศาะฮาบะฮ์ก็ยังมีได้ทำอะไร (เกี่ยวกับประตูบ้านของพวกเขา) โดยพวกเขาหวังว่าจะมีการผ่อนปรนในเรื่องดังกล่าว จากนั้นท่านนะบี ﷺ ก็ออกมาอีกครั้ง แล้วท่านกล่าวโดยส่วนนวนอะดีษดังนี้

((وَجَّهُوا هَذِهِ الْبُيُوتَ عَنِ الْمَسْجِدِ، فَإِنِّي لَا أَحِلُّ الْمَسْجِدَ لِحَائِضٍ
وَلَا حُجُبٍ))

¹ บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 611. และ Ibn Abī Shaybah, 1409 : 956.

² บันทึกโดย Ishāq, 1991 : 1044.

³ บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 608. และ al-Bayhaqi, 1991: 1372.

⁴ บันทึกโดย Ibn Hibbān, 1993 : 1183. และ al- Sarāj, 2004 : 1618.

⁵ ดูในอะดีษที่ 3

⁶ ญุนุบคือภาวะที่คนหนึ่งยังมิได้ชำระร่างกายด้วยการอาบน้ำหลังจากที่เขาพร้อมหลับนอนกับคู่สมรสหรือฝันเปียก

ความว่า “ท่านนะบี ﷺ พวกท่านจงหันประตูบ้านเหล่านี้ออกไป
ทางอื่นจากมัสยิด เพราะฉันไม่อนุญาตสตรีที่มารอบเดือนและผู้
มีญุนุบเข้าไปในมัสยิด”

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษหลายท่านจากสายสืบของญัสเราะฮ์
เบนต ดิญาญะฮ์¹ รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها

การตัดสินอะดีษ

อะดีษด้วยกับสายรายงานของอะบู ดาวูดเป็นอะดีษอะสัน เนื่องจากมีผู้รายงาน ชื่อ
ญัสเราะฮ์ เบนต ดิญาญะฮ์เป็นผู้รายงานที่ مقبولة (รับได้) และ อัฟลัด เบน เคาะลีฟะฮ์เป็นผู้รายงาน
ที่ صدوق (มีศัจจะ) (al-‘Asqalāniy, 1986: 744, 114)

อะดีษที่ 43 หน้า 111 บรรทัดที่ 25 จำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((لَا يَفْرَأُ الْجُنُبُ وَلَا الْحَائِضُ شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ไม่อนุญาตให้ผู้ที่มีญุนุบะฮ์
และสตรีที่มีรอบเดือนอ่านส่วนหนึ่งส่วนใดจากอัลกุรอาน”

การตัดครีญญ์อะดีษ

จำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ จำนวนอะดีษที่บันทึกโดย อัตติร มิซีย์
(al-Tirmidhiy, 1998 : 131) จากสายสืบของนาฟิอฺ รายงานจากอิบนุ อุมร์ رضي الله عنه จากท่าน
เราะสุลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยจำนวนดังนี้

((لَا تَقْرَأُ الْحَائِضُ، وَلَا الْجُنُبُ شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ))

ความว่า “ไม่อนุญาตให้ผู้ที่มีญุนุบะฮ์และสตรีที่มีรอบเดือน
อ่านส่วนหนึ่งส่วนใดจากอัลกุรอาน”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ นาฟิอ์² รายงาน
จากอิบนุ อุมร์ رضي الله عنه

¹ บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 1991: 5099 และ 2003 : 4323. Ishāq, 1991 : 1783. Ibn Khuzaymah, n.d.: 1327. และ
al-Daulābiy, 2000 : 843.

² บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 2003 : 1479. และ Qādī al-Māristān, 1422 : 165.

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก *อะลี ยะ บิน อะบีฏอลิบ* رضي الله عنه จากสายสืบของ อะบี อัลฆะาะรีฟ¹

การตัดสินอะดีษ

อะดีษ ด้วยกับสายรายงานของ *อັตติร มิซัย ยะ* เป็นอะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจาก มีผู้รายงานชื่อ *อิสมาอิล* เป็น *อัยยาซ* เป็นผู้รายงานที่ *مخلط في روايته عن أهل بلده،* *صديق في روايته عن غيرهم* (บุคคลที่มีสัจจะในการรายงานจากผู้คนในเมืองของเขาแต่มีการเลอะเลือนเมื่อรายงานจากผู้อื่น) (al-‘Asqalāniy, 1986: 109) และ *อัลอัลบานีย* ได้ระบุว่าอะดีษนี้เป็นอะดีษฎะอ์ฟ (al-Albaniy, 1985:1/143)²

อะดีษที่ 44 หน้า 119 บรรทัดที่ 16 ส่วนนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((جَعَلْتُ لَنَا الْأَرْضَ كُلَّهَا مَسْجِدًا وَتُرْبَتُهَا طَهُورًا)) رَوَاية مسلم

ความว่า : ท่านนบียะ ﷺ กล่าวว่า “สำหรับพวกเราแล้วพื้นดินทุกแห่งเป็นที่สัจูด และดินนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่สะอาด ” บันทึกโดยมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับส่วนนวนอะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d: 522) จากสายสืบของ *ริบอีย* เป็น *อิรอก* รายงานจาก *ฮุซัยฟะฮ์* เป็น *อัลยะมาน* رضي الله عنه ได้กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยส่วนนวนดังนี้

((فُضِّلْنَا عَلَى النَّاسِ بِثَلَاثٍ: جَعَلْتُ صُفُوفَنَا كَصُفُوفِ الْمَلَائِكَةِ، وَجَعَلْتُ لَنَا الْأَرْضَ كُلَّهَا مَسْجِدًا، وَجَعَلْتُ تُرْبَتُهَا لَنَا طَهُورًا، إِذَا لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ وَذَكَرَ خِصْلَهُ أُخْرَى))³

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 872.

² เนื่องจากอะดีษนี้ไม่มีผู้ใดรายงานอะดีษนั้นนอกจาก *อิสมาอิล* เป็น *อัยยาซ* คนเดียว ซึ่งเป็นบุคคลที่อะฮมัดและอัลบุคอรีระบุว่าบุคคลฎะอ์ฟ ตามคำกล่าวของ *อิบญะดี* กล่าวว่าอะดีษนี้ด้วยสายรายงานเช่นนี้ไม่มีบุคคลใดรายงานนอกจาก *อิสมาอิล* เป็น *อัยยาซ* ซึ่งเป็นบุคคลที่อะฮมัดและอัลบุคอรีระบุว่าบุคคลฎะอ์ฟ al-Zaila‘iy, 1997:1/195.

³ ตัวอย่างที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับส่วนนวนบันทึกโดยมุสลิมพบว่ามีความแตกต่างกันแต่อยู่ในเรื่องเดียวกัน

ความว่า “พวกเราได้รับสิทธิพิเศษกว่าประชาชาติอื่น ในสาม
ประการ คือแถวละหมาดถูกจัดประหนึ่งแถวของมะลาอิกะฮ์
แผ่นดินเป็นที่สุญุดทุกหนแห่ง และดินนั้นถือว่าสะอาดสำหรับ
พวกเรา ในกรณีที่ไม่มิน้ำ และท่านได้กล่าวสิทธิพิเศษประการอื่น
ด้วยๆ”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของริบอียี เป็น อิรอซ¹
รายงานจากฮุซัยฟะฮ์ เป็น อัลดะมาน

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 45 หน้า 122 บรรทัดที่ 28 ส่วนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ))²

ฮะดีษที่ 46 หน้า 126 บรรทัดที่ 11 ส่วนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((التَّيْمُّ ضَرْبَانِ: ضَرْبٌ لِلْوَجْهِ، وَضَرْبٌ لِلْيَدَيْنِ إِلَى
الْمَرْفِقَيْنِ)) رواية حاكم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “การต่ายมมัม คือ การตบลง
บนฝ่ามือสองครั้ง การตบฝ่ามือครั้งแรกเพื่อเอามาลูบใบหน้าและการตบ
ฝ่ามือครั้งที่สองเพื่อเอามาลูบมือทั้งสองจนถึงข้อศอกทั้งสอง ” บันทึก
โดยฮากิม

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

ส่วนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ ส่วนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลดะมาน (al-Hākim, 1990 : 634, 636) จากสายสืบของนาฟิอ รายงานจากอิบนุ อุมร์ จากท่านนะบี
ﷺ กล่าวด้วยส่วนข้างต้น

¹ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 2001 : 7968. Ibn Khuzaymah, n.d. : 264. Ibn Hibbān, 1988 : 1697. Abū Dāwūd al-Tayālīsīy, 1999 : 418. al-Bayhaqīy, 2003: 1022. Abd al-Razzāq al-Šan‘āniy, 1403 : 31649. Abū ‘Awānah, 1998 : 874. al-Bazzāz, 1997 : 2845. al-Taḥāwīy, 1994 : 1024. และ al- Sarāj, 2004 : 504.

² ดูในฮะดีษที่ 25

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ นาฟิอ¹ รายงานจากอิบนุ อุมร์

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก *ญาบิร* จากสายสืบของอะบี อัสซุบัยร²

การตัดสินอะดีษ

อะดีษด้วยกับสายรายงานของ อัลฮากิมเป็นอะดีษเฎาะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่ออะลีเย์ เป็น ศอบยาน เป็นผู้รายงานที่ *ضعيف* (บุคคลที่อ่อน) (al-‘Asqalāniy, 1986: 402) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นอะดีษ อะสัน ลิหมอยริศ

อะดีษที่ 47 หน้า 130 บรรทัดที่ 31 สำนวนอะดีษ

حديث أبي ذر سبدا نبي ﷺ ((التراب كافيكَ ولو لم يجد الماء عشرِ

حجج فأذا وجد الماء فأمسَّهُ جلدك)) رواية حاكم دان ترمذي

ความว่า : ท่านนะบี กล่าวว่า “ฝุ่นดินเพียงพอแล้วสำหรับเจ้า และถึงแม้ว่าเจ้าไม่เจอน้ำสิบปีก็แล้วแต่ เมื่อเจ้าเจอน้ำก็จงใช้น้ำในการชำระล้างร่างกายของเจ้า” บันทึกโดยฮากิมและอัสดีรมิซีย์

การตัดครีจญ์อะดีษ

สำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย มีความคล้าย กับสำนวนอะดีษที่บันทึก โดยอัลฮากิม (al-Hākim, 1990 : 627) จากสายสืบของอุมร์ เป็น บุญญูดาน รายงานจากอะบี ซัร กล่าวว่ามิแพะฝูงหนึ่งที่มีคนปริจาคให้แก่ท่านนะบี แล้วท่านนะบี ก็ได้กล่าวว่า โอ้อะบี ซัรฉันขอฝากเจ้าเพื่อนำพาไปที่บัตวียใน (ชนบท) แล้วฉันก็พาไปที่อ์เราะาะบะชะฮ์แล้วฉันก็ถูบ (ออกน้อสุจิ) จนทำให้ฉันอยู่อย่างไม่สะอาดห้าและหกวัน แล้วฉันไปหาท่านนะบี แล้วท่านก็เรียก โอ้อะบู ซัรแล้วฉันก็หยุดนิ่ง แล้วท่าน กล่าวตำหนิอะบู ซัรแล้วนะบี ก็เรียกคนรับใช้ผิดำเพื่อนำพาขณะที่บรรจุน้ำมาให้แก่ฉัน (อะบู ซัร) แล้วก็เขาช่วยบังฉันด้วยผ้าและฉันก็บังตัวฉันด้วยอูฐและฉันก็อาบน้ำ หลังจากนั้นฉันมีความรู้สึกเหมือนกับว่าฉันได้เอาภูเขาออกจากตัวของฉัน(เพราะเจ็ดวันไม่ได้อาบน้ำ) แล้วท่านนะบี ก็ได้กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

¹ บันทึกโดย al-Tabarāniy, 1994: 13366. al-Bayhaqiy, 2003 : 997, 1991 : 1554. al-Baghawiy, 1983 : 6. และ al-Dāraquṭniy, 200 4: 686.

² บันทึกโดย al-Hākim, 1990 : 638.

((الصَّعِيدُ الطَّيِّبُ وَضَوْءُ الْمُسْلِمِ وَلَوْ إِلَى عَشْرِ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَتْ
الْمَاءَ فَأَمْسَتْهُ جِلْدَكَ فَإِنَّ ذَلِكَ خَيْرٌ))

ความว่า “ฝุ่นดินที่สะอาดเป็นน้ำของมุสลิมและถึงแม้ว่าเจ้าจะใช้
มันสิบปีก็แล้วแต่ เมื่อเจ้าเจอน้ำก็จงใช้น้ำในการชำระล้างร่างกาย
ของเจ้านั้นคือเป็นสิ่งที่ดี”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอัมร เป็น
บุญญูดาน¹ รายงานจากอะบี ซัร

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเดียวกับสายรายงานของ อัลฮากิมเป็นฮะดีษฎะอียะฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ
อัมร เป็น บุญญูดาน เป็นผู้รายงานที่ لا يعرف حاله (ไม่เป็นที่รู้จักสภาพของเขา) (al-‘Asqalāniy,
1986 : 419) เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ ฮะสัน
ลิฆอยริฮฺ

ฮะดีษที่ 48 หน้า 135 บรรทัดที่ 13 สำนวนฮะดีษ

سيدا نبي ﷺ ((هَذَا شَيْءٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ)) رواية بخاري دان
مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “(เลือดประจำเดือน) นี้คือสิ่ง
ที่อัลลอฮ์ได้กำหนดสำหรับบรรดาสตรีจากลูกหลานของอาดัม ”
บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย มีความคล้าย กับสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยอัลบุคอรี
(al-Bukhāriy, 1422 : 294) จากสายสืบของอัลกอซิม เป็น มุฮัมมัด รายงานจาก ท่านหญิง
อาอิชะฮ์ กล่าวว่า เราได้เดินทางออกเดินทางโดยไม่มีจุดประสงค์ใดนอกจากจะไปประกอบพิธี
ฮัจญ์ เมื่อเราถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่งชื่อสะริฟ เลือดประจำเดือนของฉันก็มา ท่านนะบี ﷺ เข้ามาหาฉัน

¹ บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1998 : 124. Aḥmad, 2001 : 21568. Abū Dāwūd, n.d. : 332. al-Nasā’iy, 1986: 307. al-Bayhaqi, 2003:15,245. Ibn Hibbān, 1988 : 1313. Abd al-Razzāq , 1403 : 913. al-Bazzāz, 1997 : 2973. Ibn al-‘Arābiy, 1997 : 729. และ al-Dāraquṭniy, 200 4: 721.

ในขณะที่ฉันนั่งร้องไห้ ท่าน ﷺ ถามว่า เธอมีรอบเดือนหรือ ฉันตอบว่าใช่ ท่านนะบี ﷺ จึงกล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((إِنَّ هَذَا أَمْرٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ، فَأَقْضِي مَا يَقْضِي الْحَائِضُ، غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ قَالَتْ: وَضَحَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ نِسَائِهِ بِالْبَقَرِ))

ความว่า “นี่คือสิ่งที่อัลลอฮ์ได้กำหนดสำหรับบรรดาสตรีจากลูกหลานของอาดัม ดังนั้นเธอจงประกอบพิธีฮัจญ์เหมือนคนทั่วไปกระทำ นอกจากเธออย่าได้ไปเฝ้าอะวาฟ (เวียน) รอบกะอเบะฮ์ ท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها ได้กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้เชือดสัตว์พลีให้บรรดาภรรยาของท่านโดยใช้วัว”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อัลกุอสมิ เป็นมุฮัมมัด¹ รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 49 หน้า136 บรรทัดที่ 29 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((الَيْسَ إِذَا حَاضَتْ الْمَرْأَةُ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ)) رواية بخاري
دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “การที่หญิงมีเลือดประจำเดือนไม่ต้องละหมาดและไม่ต้องถือศีลอดมิใช่หรือ ” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัด κρίญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย มีความคล้าย กับสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยอัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 1951) จากสายสืบของอียาฎ เป็น อับดุลลอฮ์ รายงานจากท่านอะบี สะอีด อัลคุดรี رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านนะบี ﷺ กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

¹ บันทึกโดย Muslim, 1996 : 1211. Ahmad, 2001 : 26344. al-Nasā'iy, 2001: 3707. Abū Nu'iam, 1996 : 2810. Ibn Hibbān, 1988 : 4005. Abū 'Awānah, 1998 : 3181. Ibn Jārud, 1988 : 466. และ al-Bayhaqiy, 2003:8805.

((أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَمَ تَصُومُ، فَذَلِكَ نُفْصَانُ دِينِهَا))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “การที่หญิงมีเลือดประจำเดือนไม่ต้องละหมาดและไม่ต้องถือศีลอดมิใช่หรือ นี่แหละคือความบกพร่องทางศาสนาของนาง”
ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก **อิบนุ อุมร์** رضي الله عنه จากสายสืบของ **อับดุลลอฮ์** เป็น **ดีนาร์**¹

สำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีพบว่ามี ความคล้ายกันแต่การเรียงลำดับก่อนหลังไม่เหมือนกัน

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 50 หน้า 136 บรรทัดที่ 32 สำนวนฮะดีษ

حديث مسلم درفد عائشة رضي الله عنها كتات ((كُنَّا نُؤْمَرُ بِقِضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا نُؤْمَرُ بِقِضَاءِ الصَّلَاةِ))

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยมุสลิมจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها กล่าวว่า “พวกเราถูกใช้ให้ชดการถือศีลอดและไม่ได้ถูกใช้ให้ชดการละหมาด”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย มีความคล้าย กับสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 335) จากสายสืบของมุอาชะฮ์ อัลอะดะวียะฮ์ กล่าวว่า ฉันได้ถาม ท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها ทำไมสตรีที่มีรอบเดือนจะต้องชดเชยถือศีลอดแต่ไม่ต้องชดเชยละหมาดท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวว่า เธอเป็นพวก ฮะรูรียะฮ์² กระนั้นหรือ ฉันตอบว่า ฉันไม่ใช่พวก ฮะรูรียะฮ์หรือแต่ฉันถามเพียงต้องการทราบเท่านั้น ท่านหญิงอาอิชะฮ์ตอบด้วยสำนวนว่า

((كَانَ يُصَيِّنَا ذَلِكَ، فَتُؤْمَرُ بِقِضَاءِ الصَّوْمِ، وَلَا تُؤْمَرُ بِقِضَاءِ الصَّلَاةِ))

¹ บันทึกโดย Muslim, 1996 : 79. Ibn Mājah, n.d. : 275. al-Ṭahāwiy, 1994: 1634. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 20540.

² ฮะรูรียะฮ์คือชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งของพวกเคาะวาริจญ์ที่เป็นกบฏต่อผู้นำรัฐมุสลิมพวกเขาจะเคร่งครัดในการทำการกัฎีและจะตัดสินว่าผู้ที่กระทำบาปใหญ่ผู้นั้นเป็นผู้ตักศาสนา

ความว่า “พวกเราเคยมีรอบเดือน พวกเราถูกใช้ให้ชดเชยคือลอด
แต่ไม่ถูกใช้ให้ชดเชยการละหมาด”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ มุอาษะฮ์
อัลอะดะวียะฮ์¹ รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

4.2 กีตาบอัศศอลาฮ์² (บทที่เกี่ยวกับการละหมาด)

ฮะดีษที่ 51 หน้า 147 บรรทัดที่ 15 สำนักฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((فَرَضَ اللَّهُ عَلَىٰ أُمَّتِي لَيْلَةَ الْإِسْرَاءِ خَمْسِينَ صَلَاةً فَلَمْ
أَزَلْ أَرَا جُعُهُ وَأَسْأَلُهُ التَّخْفِيفَ حَتَّىٰ جَعَلَهَا خَمْسًا فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ))
رواية بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนบี กล่าวว่า “อัลลอฮ์ ได้บัญญัติการละหมาด
เหนือประชาชาติของฉัน ห้าสิบเวลาในค่ำคืนแห่งการอิสเราะฮ์
ดังนั้นฉันจึงเข้าเฝ้าพระองค์หลายครั้งเพื่อขอให้พระองค์ลดหย่อน
บทบัญญัตินั้น จนกระทั่งพระองค์ได้ลดหย่อนการละหมาดเหลือ
เพียงห้าเวลาในวันกับคืนหนึ่ง” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนักฮะดีษในเอกสารวิจัย ความคล้าย กับสำนักฮะดีษที่บันทึก โดยอัลบุคอรี
(al-Bukhāriy, 1422 : 3342) จากสายสืบของอิบนุ ซิยาบ จากอะนัส เบน มาลิก กล่าวว่า
อะบู ซัร ได้เล่าว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ กล่าวว่า

((...فَفَرَضَ اللَّهُ عَلَيَّ خَمْسِينَ صَلَاةً، فَرَجَعْتُ بِدَلِيلِكَ حَتَّىٰ أَمَرَ مُوسَىٰ،
فَقَالَ: مُوسَىٰ مَا الَّذِي فَرَضَ عَلَيَّ أُمَّتِكَ؟ قُلْتُ: فَرَضَ عَلَيْهِمْ
خَمْسِينَ صَلَاةً، قَالَ: فَرَا جِعَ رَبِّكَ، فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ ذَلِكَ،

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 263. Abū Nu‘iam, 1996 : 758. Abū ‘Awānah, 1998 : 941. al-Sarāj, 2004 : 444. Abd al-Razzāq, 1403 : 1277. Ishāq, 1991 : 1385. และ al-Bayhaqiy, 1989:1360,1375,8112.

² หนังสือสะบิลลุมูฮาดิตินเล่มที่1หน้าที่147

فَرَجَعْتُ فَرَجَعْتُ رَبِّي فَوَضَعَ شَطْرَهَا، فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى، فَقَالَ
 رَاجِعْ رَبِّكَ: فَذَكَرَ مِثْلَهُ، فَوَضَعَ شَطْرَهَا، فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى فَأَخْبَرْتُهُ
 فَقَالَ: رَاجِعْ رَبِّكَ، فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ ذَلِكَ، فَرَجَعْتُ فَرَجَعْتُ
 رَبِّي، فَقَالَ: هِيَ خَمْسٌ وَهِيَ خَمْسُونَ، لَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ، فَرَجَعْتُ
 إِلَى مُوسَى، فَقَالَ رَاجِعْ رَبِّكَ، فَقُلْتُ: قَدْ اسْتَحْيَيْتُ مِنْ رَبِّي (...)

ความว่า “อัลลอฮ์ได้บัญญัติการละหมาดเหนือประชาชาติของฉัน
 ห้าสิบเวลา ต่อฉันจึงนำเรื่องดังกล่าวกลับไปอีกครั้งจนมาพบ
 นะบีมุซา ﷺ นะบีมุซา ﷺ ถามว่าพระผู้อภิบาลของท่านได้
 บัญญัติอะไรเหนือประชาชาติของท่าน ฉันกล่าวว่า พระองค์ได้
 บัญญัติการละหมาดห้าสิบเวลาแก่ฉัน ท่านนะบีมุซากล่าวว่า
 ท่านจงกลับไปเฝ้าพระผู้อภิบาลของท่านอีกครั้ง เพราะ
 ประชาชาติของท่านไม่สามารถที่จะปฏิบัติในบัญญัติดังกล่าวได้
 ฉันจึงเข้าเฝ้าพระองค์อีกครั้งและพระองค์ได้ลดหย่อนเหลือ
 ครั้งหนึ่ง แล้วจากนั้นฉันจึงมุ่งกลับจนมาพบนะบีมุซาแล้วได้เล่า
 เหตุการณ์แก่ท่าน นะบีมุซากล่าวว่าท่านจงกลับไปเฝ้าพระผู้
 อภิบาลของท่านอีกครั้ง เพราะประชาชาติของท่านไม่สามารถที่จะ
 ปฏิบัติในบัญญัติดังกล่าวได้ ฉันจึงเข้าเฝ้าพระองค์อีกครั้งและ
 พระองค์ได้กล่าวว่า การละมานั้นคือ ห้าเวลาแต่มีภาคผลความ
 ดีเท่ากับการละหมาดห้าสิบเวลา ไม่มีผู้ใดสามารถเปลี่ยนแปลง
 คำพจนารถของฉันได้ แล้วฉันจึงมุ่งกลับจนมาพบนะบีมุซาแล้ว
 ท่านกล่าวว่าจงเข้ากลับไปเข้าเฝ้าพระองค์อีกครั้ง ฉันตอบว่าฉัน
 ละอายต่อพระผู้อภิบาลของฉันแล้ว...”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อิบน์ ซิอาบ¹ และ
 อิบน์ ฮัซม² ทั้งสองรายงานจากอะนัส เบน มาลิก رضي الله عنه

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก อิบน์ อับบาส رضي الله عنه จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เป็น
 อุศม์บันทึกโดย³ และอิบน์ ฮัซม⁴

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 163. Ibn Mājah, n.d : 1399. Abū ‘Awānah, 1998 : 354. al-Nasā’iy, 1986: 310. และ Ibn Hibbān, 1988 : 7406.

² บันทึกโดย Ahmad, 2001: 35/212. และ al-Baghawiy, 1993 : 13/346.

³ บันทึกโดย Ahmad, 2001: .2891

⁴ บันทึกโดย Ibn Mandah, 1406 : 2/721.

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮียะฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 52 หน้า 148 บรรทัดที่ 20 สำนักอนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ بك معاذ تتكال مپورهكن أي اكندي كنكري يمن
 ((أَخْبَرَهُمْ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ)) رَوَايَةٌ
 بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “จงให้พวกเขาารู้เถิดว่าแท้จริง
 แล้วอัลลอฮ์ได้บังคับให้พวกเขาได้ละหมาดห้าเวลาทุกๆในเวลา
 กลางวันและกลางคืน” บันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

สำนักอนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ ส่วนหนึ่ง ของสำนักอน อะดีษที่บันทึกโดย
 อัลบุคอรีย์ (al-Bukhāriy, 1422 : 1496) จากสายสืบของอะบี มะอับด์ เมาลา อิบน์ อับบาส
 จากอิบน์ อับบาส ﷺ กล่าวว่า ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวแก่มุอาษะ เป็น ญะบัลตอนที่ ท่าน
 เราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ ส่งเขาไปยังเมืองอัลยะมันว่า

((إِنَّكَ سَتَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَإِذَا جِئْتَهُمْ، فَادْعُهُمْ إِلَى أَنْ
 يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا
 لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ
 يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ
 عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيُنَائِهِمْ فَرُدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ
 أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَإِيَّاكَ وَكِرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ
 لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ))

ความว่า “แท้จริงแล้วเจ้าจะต้องไปพบกับชาวกีตาบ เมื่อเจ้าไป
 ถึงที่พวกเขา เจ้าจงเชิญชวนพวกเขาให้ปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้า
 อื่นใดที่จะต้องสละกระบุงานอกจากอัลลอฮ์ และ ท่านมูฮัมหมัด
 เป็นศาสนทูตของพระองค์อัลลอฮ์ เมื่อพวกเขาภักดีต่อเจ้าด้วยสิ่ง
 นั้นจงประกาศให้พวกเขาู้เถิดว่าแท้จริงแล้วอัลลอฮ์ได้บังคับให้
 พวกเขาได้ละหมาดห้าเวลาทุกๆในเวลากลางวันและกลางคืน

เมื่อเขาภักดีต่อเจ้า เจ้าจงประกาศให้แก่พวกเขาว่าแท้จริงแล้วอัลลอฮ์ได้บังคับให้พวกเขาจ่ายซากาต(บริจาคทาน) โดยการเอาทรัพย์สินส่วนหนึ่งของคนรวยแล้วให้แก่คนจน เมื่อพวกเขาภักดีต่อเจ้าด้วยสิ่งเหล่านั้น เจ้าจงระมัดระวังให้ดีในการเก็บทรัพย์สินของคนเหล่านั้น จงอย่าเกรงต่อการขอรูดูอาฮ์ของคนที่ถูกอธรรม เพราะว่า(ดูอาฮ์ของเขาอัลลอฮ์จะรับทันที)โดยไม่มีมันกั้นระหว่างเขากับอัลลอฮ์”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบ ของ อะบี มะอฺบุด¹
รายงานจากอิบนุ อับบาส

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 53 หน้า 149 บรรทัดที่ 10 ส่วนนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((أَمَنِي جِبْرَائِيلُ عِنْدَ الْبَيْتِ مَرَّتَيْنِ فَصَلَّى بِي الظُّهْرَ حِينَ زَالَتِ الشَّمْسُ وَالْعَصْرَ حِينَ كَانَ ظِلُّهُ أَيْ الشَّيْءِ مِثْلَهُ وَالْمَغْرِبَ حِينَ أَفْطَرَ الصَّائِمَ أَيْ دَخَلَ وَقْتُ إِفْطَارِهِ وَالْعِشَاءَ حِينَ غَابَ الشَّقَقُ وَالْفَجْرَ حِينَ حَزَمَ الطَّعَامُ وَالشَّرَابَ عَلَى الصَّائِمِ، فَلَمَّا كَانَ الْعَدُو صَلَّى بِي الظُّهْرَ حِينَ كَانَ ظِلُّهُ مِثْلَهُ وَالْعَصْرَ حِينَ كَانَ ظِلُّهُ مِثْلِيهِ وَالْمَغْرِبَ حِينَ أَفْطَرَ الصَّائِمَ وَالْعِشَاءَ إِلَى ثُلْثِ اللَّيْلِ وَالْفَجْرَ فَأَسْفَرَ وَقَالَ هَذَا وَقْتُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِكَ، وَالْوَقْتُ مَا بَيْنَ هَذَيْنِ الْوَقْتَيْنِ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَغَيْرُهُ وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ وَغَيْرُهُ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ท่านมาลาอิกะฮ์ญิบรออิลได้นำละหมาดฉันที่บัยตุลลอฮ์สองครั้งด้วยกัน ท่านละหมาดซุฮรีพร้อมฉัน เมื่อตะวันคล้อยและละหมาดอัศรีเมื่อเงาของมันยาวเท่ากับสิ่งต่างๆ และละหมาดมัฆริบเมื่อผู้ที่ถือศีลอดได้ละศีลอดคือถึงเวลาละศีลอดและละหมาดอิซาฮ์เมื่อ แสงสีแดงหายจากขอบ

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 19. Ibn Hibbān, 1988 : 156. Abū ‘Awānah, 1998 : 2615. al-Bayhaqiy, 1989 : 1259 และ 2003 : 7303 . Ibn Mandah, 1406 : 118. และ al-Ṭabarānīy, n.d. : 2789.

ฟ้าและละหมาดฟิฏรเมื่อถูกห้ามรับประทานอาหารและเครื่องดื่ม
 สำหรับผู้ที่ถือศีลอด และเมื่อถึงเวลากลางวันในวันรุ่งขึ้นเขาได้
 ละหมาดพร้อมฉันละหมาดซุฮรีเมื่อเงาของม้ายาวเท่ากันและ
 ละหมาดอัศรเมื่อเงาของม้ายาวสองเท่าและละหมาดมัฆริบเมื่อผู้ที่
 ถือศีลอดได้ละศีลอดและเวลาละหมาดอิชาอ์จนถึงเศษหนึ่งส่วน
 สามของเวลากลางคืนและละหมาดฟิฏรเมื่อเวลาเช้าเริ่มมีแสง
 แล้วก็มาลาอิกะฮฺญิบรออิลได้กล่าวแก่ในปี ﷺ ว่านี่คือเวลา
 ละหมาดของบรรดานะบีก่อนท่าน และเวลาละหมาดนั้นจะอยู่
 ระหว่างสองเวลานี้”บันทึกโดยอะบู ดาวูด และท่านอื่นๆ อัลฮากิม
 และท่านอื่นๆ กล่าวว่า เศาะฮิฮ์

การตัดรีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนวน ฮะดีษที่บันทึกโดย อะบูดาวูด (Abū Dāwūd, n.d. : 393) จากสายสืบของนาฟิอ์ เป็น ญุบัยร เป็น มุฏอิม รายงานจากอิบนุ อับบาส رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((أَمَّنِي جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ الْبَيْتِ مَرَّتَيْنِ، فَصَلَّى بِي الظُّهْرَ حِينَ
 زَالَتِ الشَّمْسُ وَكَانَتْ قَدْرَ الشَّرَاكِ، وَصَلَّى بِي الْعَصْرَ حِينَ كَانَ ظِلُّهُ
 مِثْلَهُ، وَصَلَّى بِي يَغْنِي الْمَغْرِبَ حِينَ أَفْطَرَ الصَّائِمُ، وَصَلَّى بِي الْعِشَاءَ
 حِينَ غَابَ الشَّمْسُ، وَصَلَّى بِي الْفَجْرَ حِينَ حُرِّمَ الطَّعَامُ وَالشَّرَابُ
 عَلَى الصَّائِمِ، فَلَمَّا كَانَ الْعَدُّ صَلَّى بِي الظُّهْرَ حِينَ كَانَ ظِلُّهُ مِثْلَهُ،
 وَصَلَّى بِي الْعَصْرَ حِينَ كَانَ ظِلُّهُ مِثْلَيْهِ، وَصَلَّى بِي الْمَغْرِبَ حِينَ
 أَفْطَرَ الصَّائِمُ، وَصَلَّى بِي الْعِشَاءَ إِلَى ثُلُثِ اللَّيْلِ، وَصَلَّى بِي الْفَجْرَ
 فَأَسْفَرَ ثُمَّ التَّمَّتْ إِلَيَّ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، هَذَا وَقْتُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِكَ،
 وَالْوَقْتُ مَا بَيْنَ هَذَيْنِ الْوَقْتَيْنِ))

ความว่า “ท่านมาลาอิกะฮฺญิบรออิลได้นำละหมาด
 ฉันที่บัยตุลลอฮ์สองครั้งด้วยกัน ท่านละหมาดซุฮรีพร้อมฉัน เมื่อ
 ตะวันคล้อยและละหมาดอัศรี พร้อมฉันเมื่อเงาของม้ายาวเท่ากับ
 สิ่งต่างๆ และละหมาดมัฆริบ พร้อมฉัน เมื่อผู้ที่ถือศีลอดได้
 ละศีลอด และละหมาดอิชาอ์พร้อมฉันเมื่อแสงสีแดงหายจากขอบ

ฟ้าและละหมาดฟัฎรพร้อมฉันเมื่อถูกห้ามรับประทานอาหารและ
เครื่องดื่มสำหรับผู้ที่จะถือศีลอด และเมื่อถึงเวลากลางวันใน
วันรุ่งขึ้นเขาได้ละหมาดพร้อมฉันละหมาดซุฮรีเมื่อเงาของม้ายาว
เท่ากันและละหมาดอัศรเมื่อเงาของม้ายาวสองเท่าและ
ละหมาดมัฆริบเมื่อผู้ที่ถือศีลอดได้ละศีลอดและเวลาละหมาด
อิชาอ์พร้อมฉัน จนถึงเศษหนึ่งส่วนสามของเวลากลางคืนและ
ละหมาดฟัฎร พร้อมฉัน เมื่อเวลาเช้าเริ่มมีแสง แล้วก็มาลาอีกะฮฺ
ญิบรออีลหันมาหาฉันแล้วกล่าวว่าโอ้มุหัมมัดนี่คือเวลาละหมาด
ของบรรดานะบีก่อนท่าน และเวลาละหมาดนั้นจะอยู่ระหว่าง
สองเวลานี้”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกลงของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของนาฟีอฺ เป็น ญะบัยร
เป็น มุฏอิม¹ รายงานจากอิบนุ อับบาส

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก อะบู สุรอยเราะฮ์ จากสายสืบของมุหัมมัด เป็น
อัมมารุ เป็น สะอัด²

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยกับสายรายงานของ อะบู ดาวูดเป็นฮะดีษฎะอียะฮ์ เนื่องจากมีผู้รายงาน
ชื่อ अबدुरเราะฮมาน เป็น อัลฮาริษ เป็น อัยยาซ เป็น อะบี เราะฮะบียะฮ์ เป็นผู้รายงานที่
صَدُوقٌ لَهُ أَوْهَامٌ (บุคคลที่มีสัจจะแต่บางครั้งมีความสับสน) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 338) แต่
เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ ฮะสัน ลิฆอยริฮฺ

ฮะดีษที่ 54 หน้า 149 บรรทัดที่ 31 สำนักฮะดีษ

حديث مسلم ((وَقْتُ الظُّهْرِ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ مَا لَمْ يَخْضُرِ الْعَصْرُ))
ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยมุสลิม “เวลาละหมาดซุฮรนั้นเมื่อตะวัน
คล้อยไปจนถึงเข้าเวลาอัศร”

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 3081. Ibn al-Jārud, 1988 : 149. Abd al-Razzāq al-Šan‘āniy, 1403 : 2028. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 3220. al-Baghawiy, 1983: 2/182. al-Ṭabarāniy, 1994: 10753. al-Ṭahāwiy, 1994: 900. Ibn Khuzaymah, n.d. : 325. al-Kassiy, 1988:703. และ al-Bayhaqiy, 2003:1703,1710.

² บันทึกโดย al-Bazzār, 2009 : 8777. และ al-Sarāj, 2004 : 961,1324.

การตักรีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับส่วนหนึ่งของสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 612) จากสายสืบของอะบูอัยยูบ ยะฮยา เป็น มาลิก อัลอัชดีย์ รายงานจาก अबดุลลอฮ์ เป็น อัมร رضي الله عنه จากท่านนะบี صلى الله عليه وسلم ได้กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((وَقْتُ الظُّهْرِ مَا لَمْ يَخْضُرِ العَصْرُ، وَوَقْتُ العَصْرِ مَا لَمْ تَصْفُرْ الشَّمْسُ، وَوَقْتُ المَغْرِبِ مَا لَمْ يَسْقُطْ ثَوْرُ الشَّقَقِ، وَوَقْتُ العِشَاءِ إِلَى نِصْفِ اللَّيْلِ، وَوَقْتُ الفَجْرِ مَا لَمْ تَطْلُعِ الشَّمْسُ))

ความว่า “เวลาละหมาดศุฮรนั้นมีไปจนถึงเข้าเวลาอัสรส่วนเวลาละหมาดอัสรนั้นมีไปจนถึงตะวันยังไม่เป็นสีเหลืองและเวลาละหมาดมัฆริบมีไปจนถึงแสงสีแดงยังไม่หายจากขอบฟ้าเวลาของละหมาดอีซอาจะดำเนินได้ถึงเที่ยงคืน ส่วนเวลาละหมาดศุบฮมีไปจนถึงตะวันยังไม่ปรากฏขึ้น”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษจากสายสืบของอะบูอัยยูบ ยะฮยา เป็น มาลิก อัลอัชดีย์¹ รายงานจาก अबดุลลอฮ์ เป็น อัมร رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮียะฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 55 หน้า 150 บรรทัดที่ 9 สำนวนฮะดีษ

حديث بخاري دان مسلم ((مَنْ أَدْرَكَ رُكْعَةً مِنْ العَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ العَصْرَ))

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม “ผู้ใดที่ทันละหมาดอัสรหนึ่งร็อกอะฮ์ก่อนที่ตะวันจะตกดินถือว่าเขาทันละหมาดอัสรในเวลานั้น”

การตักรีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ ส่วนหนึ่ง ของสำนวน ฮะดีษที่บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ (al-Bukhāriy, 1422 : 579) จากสายสืบอะฮ์มัด เป็น ยะฮยา และบุสร เป็น สะอีด และ อัลอะอรอญ์ รายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه ท่านเราะฮ์สุลลอลอฮ์ صلى الله عليه وسلم ได้กล่าวด้วยสำนวนว่า

¹ บันทึกโดย Abū ‘Awānah,1998:1098. al-Sarāj,2004:1334. และal-Bayhaqiy,2003:1715.

((مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الصُّبْحِ رُكْعَةً قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ، فَقَدْ أَدْرَكَ الصُّبْحَ، وَمَنْ أَدْرَكَ رُكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ، فَقَدْ أَدْرَكَ الْعَصْرَ))

ความว่า “ผู้ใดที่ทันละหมาดศุบฮหนึ่งร็อกอะฮุก่อนที่ตะวันจะขึ้น
ถือว่าเขาทันละหมาดศุบฮในเวลาอันผู้ใดที่ทันละหมาดอัศรหนึ่ง
ร็อกอะฮุก่อนที่ตะวันจะตกดินถือว่าเขาทันละหมาดอัศรในเวลา
นั้น”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของบุสร เป็น สะอีด
และอัลอะอรอญญ¹ รายงานจากอะบุ ฮุรอยเราะฮ์

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ จากสายสืบของอูรวะฮ์²

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 56 หน้า 150 บรรทัดที่ 11 จำนวนฮะดีษ

حديث مسلم ((وَقْتُ الْعَصْرِ مَا لَمْ تَغْرُبِ الشَّمْسُ))³

ฮะดีษที่ 57 หน้า 150 บรรทัดที่ 24 จำนวนฮะดีษ

حديث مسلم ((وَقْتُ الْمَغْرِبِ مَا لَمْ يَغِبِ الشَّمْسُ))

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยมุสลิม “เวลาละหมาดมัฆริบนั้นคือเวลา
ที่ตราบไคแสงสีแดง (บนท้องฟ้า) ยังไม่หายลับ”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

จำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับส่วนหนึ่งของจำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม
(Muslim, n.d. : 612) จากสายสืบของอะบูอัยยูบ รายงานจากอับดุลลอฮ์ เป็น อัมร จากท่าน
เราะสุลุลลอฮ์ ได้กล่าวด้วยจำนวนดังนี้

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 608. Ibn Mājah, n.d. : 699. Aḥmad, 2001 : 7798. Abū Dāwūd, n.d. : 412. Abū ‘Awānah, 1998 : 1102. al- Sarāj, 2002:937. Ibn Hibbān, 1993:1585. al-Bayhaqiy, 2003:1717 และ Abū Nu‘iam, 1996 : 1355.

² บันทึกโดย al-Nasā’iy, 1986: .551

³ ดูในฮะดีษที่ 54

((وَقْتُ الظُّهْرِ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ وَكَانَ ظِلُّ الرَّجُلِ كَطَوِيلِهِ، مَا لَمْ يَحْضُرِ العَصْرُ، وَوَقْتُ العَصْرِ مَا لَمْ تَضْفَرِ الشَّمْسُ، وَوَقْتُ صَلَاةِ المَغْرِبِ مَا لَمْ يَغِبِ الشَّفَقُ، وَوَقْتُ صَلَاةِ العِشَاءِ إِلَى نِصْفِ اللَّيْلِ الأَوْسَطِ، وَوَقْتُ صَلَاةِ الصُّبْحِ مِنْ طُلُوعِ الفَجْرِ مَا لَمْ تَطْلُعِ الشَّمْسُ، فَإِذَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ فَأَمْسِكْ عَنِ الصَّلَاةِ، فَإِنَّهَا تَطْلُعُ بَيْنَ قَرْنَيْ شَيْطَانٍ))

ความว่า “เวลาซุฮฺรนับตั้งแต่ดวงอาทิตย์เริ่มคล้อยไปจนถึงเงาเท่าตัวคนคือก่อนเวลาอัศฺร และเวลาอัศฺรมีไปจนถึงแสงอาทิตย์ยังไม่เป็นสีเหลือง เวลามัฆริบมีไปจนถึงแสงสีแดงยังไม่หายไปจากขอบฟ้า เวลาอิซอมีไปจนถึงหนึ่งในสองของคืนส่วนเวลาศุบฮฺตั้งแต่เริ่มมีแสงยามรุ่งอรุณไปจนถึงตราบดวงอาทิตย์ยังไม่โผล่ออกมา เมื่อดวงอาทิตย์โผล่ออกมาท่านต้องงดการละหมาด (ช่วงนั้น) เพราะมันโผล่ออกมาระหว่างเขาของมารร้าย”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จาก สายสืบ ของอะบูอัยยูบ ¹

รายงานจากอับดุลลอฮ์ บิน อัมร رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 58 หน้า 151 บรรทัดที่ 10 สำนักฮะดีษ

حديث مسلم ((لَيْسَ فِي النَّوْمِ تَفْرِيطٌ إِذَا التَّفْرِيطُ عَلَى مَنْ لَمْ يُصَلِّ الصَّلَاةَ حَتَّى يَجِيءَ وَقْتُ الصَّلَاةِ الأُخْرَى))

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยมุสลิม “ในการนอนหลับนั้น ไม่ใช่เป็นการละเลย ความจริงการละเลยนั้น อยู่ในขณะที่ตื่น(ไม่ได้นอนหลับ) โดยการประวิงเวลาละหมาด จนกระทั่ง เวลาละหมาดอื่นเข้ามา”

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 7077.

การตักรีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของสำนวน ฮะดีษที่บันทึกโดย มุสลิม (Muslim, n.d. : 681) จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เป็น เราะบะฮ์ อัลอันศอริย์ รายงานจากอะบู เกาะตาดะฮ์ จากท่านเราะสูลุลลอฮ์ ได้กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((... أَمَا إِنَّهُ لَيْسَ فِي النَّوْمِ تَفْرِيطٌ وَإِنَّمَا التَّفْرِيطُ عَلَى مَنْ لَمْ يُصَلِّ الصَّلَاةَ حَتَّى يَجِيءَ وَقْتُ الصَّلَاةِ الْآخَرَى فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَلْيُصَلِّهَا حِينَ يَنْتَبِهُ لَهَا فَإِذَا كَانَ الْعُدُّ فَلْيُصَلِّهَا عِنْدَ وَقْتِهَا ...))

ความว่า “...แท้จริงในการนอนหลับนั้น ไม่ใช่เป็นการละเลย ความจริงการละเลยนั้น อยู่ในขณะที่ตื่น(ไม่ได้นอนหลับ) โดยการประวิงเวลาละหมาด จนกระทั่ง เวลาละหมาดอื่นเข้ามาผู้ใดที่ประสบเหตุการณ์นั้นกับตัวเขาก็จงละหมาดเมื่อเขาตื่นตัวและเมื่อวันรุ่งขึ้นก็ให้เข้าละหมาดในเวลาของมันเช่นเดิม...”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบ ของ अबดุลลอฮ์ เป็น เราะบะฮ์ อัลอันศอริย์¹ รายงานจากอะบู เกาะตาดะฮ์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮิฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 59 หน้า 151 บรรทัดที่ 32 สำนวนฮะดีษ

حديث مسلم ((وَقْتُ صَلَاةِ الصُّبْحِ مِنْ طُلُوعِ الْفَجْرِ مَا لَمْ تَطْلُعِ الشَّمْسُ))²

ฮะดีษที่ 60 หน้า 151 บรรทัดที่ 33 สำนวนฮะดีษ

حديث بخاري دان مسلم ((مَنْ أَدْرَكَ رُكْعَةً مِنَ الصُّبْحِ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الصُّبْحَ))³

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 22600. Abū Dāwūd, n.d. : 437. al-Tirmidhiy, 1975: 177. al-Nasā'iy, 2001: 1596. Ibn Mājah, n.d. : 698. al-Dāraqūṭniy, 2004 : 1443. Ibn Khuzaymah, n.d.: 989. al-Baghawiy, 1983:439. และ al-Bayhaqiy, 1991:4041.

² ดูในฮะดีษที่ 57

³ ดูในฮะดีษที่ 55

อะดีษที่ 61 หน้า 153 บรรทัดที่ 23 ส่วนนวนอะดีษ

ترسبت دالم حديث ((إِنَّ اللَّهَ وَتُرُّ يُحِبُّ الْوَتْرَ))

ความว่า : มีกล่าวในอะดีษ “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงคือ (ไม่มีคู่) ซึ่งพระองค์ทรงโปรดจำนวนคี่”

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ ส่วนหนึ่งของ ส่วนนวนอะดีษที่บันทึกโดย อัดติรมิซีย์ (al-Tirmidhiy, 1975: 453) จากสายสืบของอาศิม เป็น ฎอุมเราะฮ์ รายงานจากอะลี رضي الله عنه กล่าวว่าการละหมาดวิตรไม่ใช่เป็นการละหมาดที่วาญิบเหมือนกับละหมาดฟัรฎูแต่ที่ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ ได้บอกว่าเป็นสิ่งสุนัตแล้วท่านก็กล่าวด้วยส่วนนวนดังนี้

((إِنَّ اللَّهَ وَتُرُّ يُحِبُّ الْوَتْرَ، فَأُوْتِرُوا يَا أَهْلَ الْقُرْآنِ))

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นเอกะ พระองค์ทรงโปรดจำนวนคี่ ดังนั้นโอ้ ผู้ที่ศรัทธาในอัลกุรอานทั้งหลายจงละหมาดวิตรเถิด”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จาก สายสืบ ของอาศิม เป็น ฎอุมเราะฮ์¹ รายงานจากอะลี رضي الله عنه

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก ท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها จากสายสืบของอะบี อัลเกาะมะฮ์² อับดุลลอฮ์ เป็น มัสอูด رضي الله عنه จากสายสืบของอะบี อุบัยดะฮ์³ อับดุลลอฮ์ เป็น อุมร์ رضي الله عنه จากสายสืบของนาฟิอ์⁴ และอะบู สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه จากสายสืบของอิบนุ สิริน⁵ ฮัมมาน เป็น มุئابบิฮ์⁶

การตัดสินอะดีษ

อะดีษด้วยกับสายรายงานของ อัดติรมิซีย์เป็นอะดีษอะฮ์ดี เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ อาศิม เป็น ฎอุมเราะฮ์ เป็นผู้รายงานที่ صدوق (มีศัจจะ) (al-‘Asqalāniy, 1986: 285) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นอะดีษ เคาะฮ์อิ ลิมอัยริฮ์

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 1416. al-Nasā’iy, 2001: 440. al-Baghawiy, 1983:976. และ Abū Dāwūd al-Ṭayālīsīy, 1999 : 1274.

² บันทึกโดย Ibn Abī Shaybah, 1409 : 29686.

³ บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 698. และ al-Bayhaqiy, 1991:4041.

⁴ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 5880. และ al-Bazzār, 2009 : 5841.

⁵ บันทึกโดย al-Dārimiy, 2000 : 1621.

⁶ บันทึกโดย Abd al-Razzāq , 1403 : 9801.

อะดีษที่ 62 หน้า 154 บรรทัดที่ 27สำนวนอะดีษ

حديث ابن مسعود رضي الله عنه كُتِبَ تَلَهُ كَتَبًا أَكْنَ نَبِيَّ ﷺ اف
 عمل أفضل مك سيدان ((الصَّلَاةُ لِأَوَّلِ وَقْتِهَا)) تله مرأوايتكن اكندي
 دارقطني دان لأينش
 ความว่า : อะดีษรายงานโดยอิบน์ มัสอูด رضي الله عنه กล่าวว่า ฉันได้ถาม
 ท่านนะบี ﷺ ว่าการปฏิบัติศาสนกิจอะไร ที่ประเสริฐที่สุด ท่าน
ﷺ กล่าวว่า “การละหมาดทันทีเมื่อเข้าเวลาละหมาด” บันทึกโดย
 อัลดาระอะกุนนี และท่านอื่นๆ

การตัดครีญ์อะดีษ

สำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนวนอะดีษที่บันทึกโดย อัลดาระอะกุนนี (al-Dāraqṭniy, 2004 : 973) จากสายสืบของ อัลกอซิม เป็น ขอนนาม จากอุมม ฟัรวะฮ์ رضي الله عنها กล่าวว่า ฉันได้ถามท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ว่าการอะมาล (การปฏิบัติศาสนกิจ) อะไรที่ดีที่สุด ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ตอบด้วยสำนวนข้างต้น

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษหลายท่าน จากสายสืบของอัลกอซิม เป็น ขอนนาม จากยายของเขา¹ รายงานจากอุมม ฟัรวะฮ์ رضي الله عنها

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก अबدูลลอฮ์ رضي الله عنه เป็น มัสอูด رضي الله عنه² จากสายสืบของ อะบา อัมร อัซซัยบานีย์³ ชีรร์ เป็น ฮุบัยษ⁴ และอะบี อุบัยดะฮ์⁵

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 426. al-Bayhaqiy, 2003 : 1100. Abd al-Razzāq al-Ṣanʿāniy, 1403 : 2217. al-Tirmidhiy, 1998 : 170. และ Ishāq bin Rāhuwaih, 1991 : 2268.

² สำนวนบันทึกโดยอัลดาระอะกุนนี (al-Dāraqṭniy, 2004 : 967). ที่เป็นอะดีษเศาะฮิฮ์ จากสายสืบของอะบา อัมร อัซซัยบานีย์ รายงานจาก अबدูลลอฮ์ رضي الله عنه กับสำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย ต่างกันคือคำว่า جُرِّيْ แทนด้วยคำว่า جُرِّيْ ทั้งสองคำนี้มีความหมายที่เหมือนกันคือ (ละหมาด) ทันที

³ บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1422 : 7534. al-Dārimiy, 2000 : 1261. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 25399. al-Shāshiy al-Binkathiy, 1410 : 761. Ibn Harb al-Marwāziy, 1419 : 2. Abū Nuʿiam, 1996 : 256. Ibn Mandah, 1406 : 460,461. Abū ʿAwānah, 1998 : 182,186. Ibn Hībbān, 1988 : 1475. al-Hākim, 1990 : 677. และ al-Ṭabarāniy, 1985: 455 และ n.d. : 3583.

⁴ บันทึกโดย Saʿīd bin Manṣūr, 1982 : 2302. al-Daulābiy, 2000 : 2/634.

⁵ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 3973. al-Marwāziy, 1406 : 164. และ Maʿmar bin Rāshid, 1403 : 20295.

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษด้วยกับสายรายงานของ อัลดาระเกฎนีย เป็นชะดีษฎาะอีฟ เนื่องจากมีผู้รายงาน ชื่อ อับดุลลอฮ์ เป็น อุมร์ อัลอุมะรีย เป็นผู้รายงานที่ **عبد ضعيف** (บุคคลที่อ่อนแต่เป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจ) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 314) และอัลกอซิม เป็น ขอนนาม เป็นผู้รายงานที่ **صدوق مضطرب الحديث** (มีสัจจะแต่สับสนทางด้านของการรายงาน ชะดีษ) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 451) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นชะดีษ ชะสัน ลิฆอยริย

ชะดีษที่ 63 หน้า 155 บรรทัดที่ 24 สำนวนชะดีษ

حديث بخاري دان مسلم ((إِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا بِالصَّلَاةِ فَإِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ))

ความว่า : ชะดีษบันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม “ถ้าอากาศร้อนแรงเกินไปก็จงละหมาดให้สายหน่อย เพราะว่าความร้อนแรงนั้นมาจากไอร้อนจากไฟนรก”

การตัดครีจญ์ชะดีษ

สำนวนชะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ สำนวนชะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 536) จากสายสืบของ สะอีด เป็น อัลมุสสัยบิ และมุสลิม (Muslim, n.d. : 615) จากอะบี สะละมะฮ์ เป็น อับดุลเราะฮมาน ทั้งสองรายงานจาก อะบู ฮุรอยเราะฮ์ ได้กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามชะดีษหลายท่าน จากสายสืบของ สะอีด เป็น อัลมุสสัยบิ และ อะบี สะละมะฮ์ เป็น อับดุลเราะฮมาน¹ และอัลอะอเราะจญ์² รายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์

ชะดีษเดียวกันมีรายงานจากอะนัส เป็น **มาลิก** จากสายสืบของอัลอะฮ์สัน³ อะบี สะอีด จากสายสืบของอะบี ศอลิฮ์⁴ และ อะบี ซัร จากสายสืบของซัยด เป็น วะฮบ⁵

¹ บันทึกโดย Mālik, 2004 : 44 . al-Syāfi‘iy, 1400 : 1/27. Aḥmad, 2001 : 7613. Abū Dāwūd, n.d. : 402. al-Tirmidhiy, 1975 : 157. al-Nasā‘iy, 1986: 500. Ibn Mājah, n.d. : 678. al-Dārimiy, 2000 : 1243. al-Bazzār, 1997 : 7632. al-Ḥumaidiy, 1996 : 971. และ Abd al-Razzāq, 1403 : 2049.

² บันทึกโดย Mālik, 2004 : 29.

³ บันทึกโดย al-Hākim, 1990 : 7482.

⁴ บันทึกโดย al-Ṭahāwiy, 1994: 1114.

⁵ บันทึกโดย al-Ṭahāwiy, 1994: 1113. และ al-Sarāj, 2002: 30.

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 64 หน้า 156 บรรทัดที่ 19 สำนักฮะดีษ

حديث بخاري دان مسلم ((مَنْ أَدْرَكَ رُكُوعَهُ مِنَ الصَّلَاةِ، فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةِ))

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม “ผู้ใดที่ทัน
ละหมาดหนึ่งร็อกอะฮ์ถือว่าเขาทันละหมาดในเวลานั้นคือการ
ละหมาดในเวลา”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนักฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ สำนักฮะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 580) และมุสลิม (Muslim, n.d. : 615) จากสายสืบของอะบี สะละมะฮ์
เบ็น อับดุลเราะฮมาน รายงานจาก อะบู สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าว ด้วย
สำนักข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษหลายท่าน จากสายสืบของ อะบี
สะละมะฮ์ เบ็น อับดุลเราะฮมาน¹ รายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 65 หน้า 157 บรรทัดที่ 34 สำนักฮะดีษ

حديث بخاري دان مسلم ((مَنْ نَامَ عَنِ صَلَاةٍ أَوْ نَسِيَهَا فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا))

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม “ผู้ใดนอนหลับจน
ไม่ได้ละหมาดหรือลืม ดังนั้นให้เขาละหมาด เมื่อเขานึกขึ้นได้”

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 1121. Mālik, 1985 : 15. al-Syāfi‘iy, 1400 : 150. Aḥmad, 2001 : 7665. al-Nasā‘iy, 2001: 1754. al-Bayhaqiy, 2003:1813. Ibn Hibbān, 1988 : 1484. Abū Nu‘iam, 1996 : 1349. al-Ṭahāwiy, 1994: 2318. al- Sarāj, 2002:1196. al-Baghawiy, 1983: 401. Abd al-Razzāq , 1403 : 3369. และ Abū ‘Awānah, 1998 : 1104.

การตักรีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยคล้ายกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกมุสลิม (Muslim, n.d. : 615) จากสายสืบของเกาะตาตะฮ์รายงานจากอะนัส เป็น มาลิก رضي الله عنه ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ رضي الله عنه กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((مَنْ نَسِيَ صَلَاةً، أَوْ نَامَ عَنْهَا، فَكَفَّارَتُهَا أَنْ يُصَلِّيَهَا إِذَا ذَكَرَهَا))

ความว่า “ผู้ใดลืมจนไม่ได้ละหมาด หรือนอนหลับ เขา จะต้องทดแทนมันด้วยการละหมาดเมื่อเขานึกขึ้นได้”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ เกาะตาตะฮ์¹ รายงานจากอะนัส เป็น มาลิก رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 66 หน้า 160 บรรทัดที่ 20 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ لَا تَمْنَعُوا أَحَدًا طَافَ بِحَدَا الْبَيْتِ وَصَلَّى أَيَّةَ سَاعَةٍ شَاءَ مِنْ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ)) مروايتكن اكندي ترمذي دان لا ينش

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า โอ้บะนี อับติม ะนาฟ พวกเจ้าอย่าห้ามบุคคลที่มาเฝ้าวะวาฟและละหมาดที่กะอฺบะฮ์นี้ ปล่อยให้เขาเฝ้าวะวาฟและละหมาดเวลาไหนก็ได้ตามที่เขาต้องการ” บันทึกโดยอັตติรมิซีย์ และท่านอื่นๆ

การตักรีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย อັตติรมิซีย์ (al-Tirmidhiy, 1975 : 868) จากสายสืบของอับดุลลอฮ์ เป็น บาบารีย์รายงานจากญุบัยร เป็น มุฏอิม رضي الله عنه ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

¹ บันทึกโดย al-Bukhariy, 1422 : 597. al-Dārimiy, 2000 : 1265. Aḥmad, 2001 : 13550. Abū Dāwūd, n.d. : 442. al-Tirmidhiy, 1975 : 178. al-Nasā'iy, 1986: 613. Ibn Mājah, n.d. : 696. al-Bayhaqiy,1989:927. Ibn Khuzaymah, n.d.: 993. Ibn Hibbān, 1988 : 2647. Abū Ya'lā al-Mausiliy, 1984 : 3086. al-Ṭahāwiy, 1994: 2681. al- Sarāj, 2002:1364. และ Abū 'Awānah, 1998 : 1144.

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษหลายท่าน จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เป็น บาบารบันทึกโดย¹ รายงานจากญบัยร เป็น มุอิม

การตัดสินอะดีษ

อะดีษ ด้วยกับสายรายงานของ อัตติรมิซีย์ เป็นอะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจาก มีผู้รายงานชื่ออะบี อัสซุบัยร (มุฮัมมัด เป็น มุสลิม อัลมักกี) เป็นผู้รายงานที่ صدوق إلا أنه يدللس (บุคคลที่มีสัจจะแต่มีพฤติกรรมอำพราง) (al-‘Asqalāniy, 1986: 506) แต่เนื่องจากมีสายรายงาน อื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็น อะดีษ อะสัน ลิฆอยริฮ์

อะดีษที่ 67 หน้า 162 บรรทัดที่ 31 สำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعٍ وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا
وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “จงสั่งลูก ๆ ของท่านให้ดำรง
ละหมาด เมื่อเขาเหล่านั้นอายุได้เจ็ดขวบและจงตีพวกเขา(หาก
พวกเขาไม่ดำรงละหมาด)เมื่อพวกเขาอายุได้สิบขวบและจงแยกที่
นอนระหว่างพวกเขา”

การตัดครีจญ์อะดีษ

สำนวนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนอะดีษที่บันทึกโดย อะบูดาอูด (Abū Dāwūd, n.d. : 495) จากสายสืบของอัมร เป็น ซุอัยบ จากบิดาของเขา จากปู่ของเขา กล่าว
ว่าท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษหลายท่านจากสายสืบของอัมร เป็น
ซุอัยบ จากบิดาของเขาบันทึกโดย² รายงานจาก अबดุลลอฮ์ เป็น อัมร

การตัดสินอะดีษ

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 1894. al-Nasā'iy, 1986: 585. Ibn Mājah, n.d. : 1254. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 13243. al-Ṭabarāniy, 1994: 1601. al-Hākim, 1990 : 1643. al-Bayhaqiy, 2003:9329. Ibn Ḥibbān, 1988 : 1553. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 7415.

² บันทึกโดย Aḥmad, 2001:6756. al-Baghawiy, 1983: 505. al-Khaṭīb al-Baghdādiy, n.d. : 1/63. และ al-Daulābiy, 2000 : 892.

ฮะดีษด้วยกับสายรายงานของอะบูดาอูดเป็นฮะดีษฎะอ์อิฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ เสาววาร เป็น ดาอูด อะบู ฮัมซะฮ์ อัศศอยเราะหีย์เป็นผู้รายงานที่ صدوق له أو هام (บุคคลที่มีสัจจะแต่บางครั้งมีความสับสน) (al-‘Asqalāniy, 1986: 259) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่า จึงทำให้เลื่อนฐานะเป็น ฮะดีษ ฮะสัน ลิหอยริฮ์

ฮะดีษที่ 68 หน้า 167 บรรทัดที่ 13 สำนักฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا حَضَرْتَ الصَّلَاةَ فَلْيُؤَدِّنْ لَكُمْ أَحَدَكُمْ)) تله

مروایتکن آکندی بخاری دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อเข้าเวลาละหมาดก็ให้คนหนึ่งในหมู่พวกท่านทำการอะซาน¹” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตีความฮะดีษ

สำนักฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ สำนักฮะดีษที่บันทึก โดยอัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422:628,631และ7246) จากสายสืบของอะบี กิลาบะฮ์ รายงานจากมาลิก เป็น อัลฮุวัยริษ เล่าว่าฉันได้มาหาท่านนะบี ﷺ โดยมีคณะบุคคลจากเผ่าของฉันมาด้วย พวกเราได้พำนักอยู่กับท่านนะบี ﷺ ยี่สิบคืน ท่านนะบี ﷺ เป็นคนเมตตามาก และอ่อนโยนเมื่อท่าน ﷺ เห็นว่าพวกเราคิดถึงครอบครัว ท่าน ﷺ จึงกล่าวด้วยสำนวนว่า

((ارْجِعُوا فَكُونُوا فِيهِمْ، وَعَلِّمُوهُمْ، وَصَلُّوا، فَإِذَا حَضَرْتَ الصَّلَاةَ

فَلْيُؤَدِّنْ لَكُمْ أَحَدَكُمْ، وَلْيُؤَمِّمْكُمْ أَكْبَرَكُمْ))

ความว่า “พวกท่านจงเดินทางกลับไปหาครอบครัวพวกท่านเถิด และจงสั่งสอนพวกเขาพร้อมกับดำรงการละหมาด เมื่อเข้าเวลาละหมาดก็ให้คนหนึ่งในหมู่พวกท่านทำการอะซานและให้ผู้ที่อาวุโสกว่าในหมู่พวกท่านเป็นผู้นำละหมาด”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอะบี กิลาบะฮ์² รายงานจากมาลิก เป็น อัลฮุวัยริษ

¹ อะซานคือการประกาศเรียกให้มุสลิมมาร่วมละหมาดโดยมีผู้ประกาศเรียกในภาษาอาหรับว่าอัลมุอัซซิน

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 674. al-Syāfi‘iy, 2004 : 319. Abū Dāwūd, n.d. : 589. al-Nasā‘iy, 1986: 669. Ibn Mājah, n.d. : 979. Aḥmad, 2001 : 20529. al-Dārimiy, 2000 : 1288. al-Baghawiy, 1983 : 2/296.

จากนั้นชายผู้นั้นไม่ได้ไปไกลจากฉันนักเขาจึงกล่าวต่อว่าเมื่อท่านต้องการยื่นเพื่อทำการละหมาดจงกล่าวว่า

((اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ))

พอวันรุ่งขึ้นฉันจึงไปหา ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ และบอกแก่ท่านให้ทราบถึงสิ่งที่ฉันได้ฝันท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า

((إِنَّهَا لَرُؤْيَا حَقٌّ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، فَعُمِّ مَعَ بِلَالٍ فَأَلْقَى عَلَيْهِ مَا رَأَيْتَ، فَلِيُوَدِّدُنِي بِهِ، فَإِنَّهُ أُنْدَى صَوْتًا مِنْكَ فَعُمِّتُ مَعَ بِلَالٍ، فَجَعَلْتُ أَلْقِيهِ عَلَيْهِ، وَيُوَدِّدُنِي بِهِ، قَالَ: فَسَمِعَ ذَلِكَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، وَهُوَ فِي بَيْتِهِ فَخَرَجَ يَجُرُّ رِدَاءَهُ، وَيَقُولُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَقَدْ رَأَيْتُ مِثْلَ مَا رَأَى، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَلِلَّهِ الْحَمْدُ))

ความว่า “แท้จริงมันเป็นความฝันที่เป็นจริงหากมันเป็นความประสงค์ของอัลลอฮ์ ท่านจงลุกขึ้นพร้อมกับบิลาลและบอกกับเขาถึงสิ่งที่ท่านฝันเพราะแท้จริงเขามีเสียงที่ดังกว่าท่าน ดังนั้นฉันจึงลุกไปพร้อมกับบิลาลและได้สอนให้บิลาลกล่าวคำดังกล่าวเพื่อทำการอะซาน ต่อมาท่านอุมร์ เป็น อัลคอกฎออบได้ยินสิ่งดังกล่าวและท่านได้ออกมาจากบ้านของท่านในสภาพที่ลากผ้าของเขาพร้อมกล่าวว่า ขอสาบานด้วยผู้ที่แต่งตั้งท่านด้วยสัจธรรม แท้จริงฉันก็ได้ฝันเห็นดังที่ชายคนนั้นฝันเห็นเหมือนกัน ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า อัลหัมดุลิลละฮ์”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทีก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ มุฮัมหมัด เป็น अबดุลลอฮ์ เป็น ¹ ไซยด รายงานจาก अबดุลลอฮ์ เป็น ¹ ไซยด

การตัดสินอะดีษ

¹ บันทีกโดย Ahmad, 2001 : 16478. al-Tirmidhiy, 1975 : 189. al-Dārimiy, 2000 : 1224. al-Dāraqutniy, 2004: 935. al-Bayhaqi, 1989 : 273. Ibn Khuzaymah, n.d.: 363. และ Abū ‘Awānah, 1998 : 966.

อะดีษด้วยกับสายรายงานของ อะบู ดาวูดเป็นอะดีษเฆาะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงาน ชื่อ มุฮัมหมัด เป็น อิสฮาก เป็นผู้รายงานที่ ¹ صدوق يدلّس ورمى بالتشيع والقدر (บุคคลที่มีสี่จะแต่มี พฤติกรรมอำพรางและถูกกล่าวหาว่าเป็นพวกนิยมแนวคิดชีอะฮ์และพวกเกาะดะรียะฮ์) (al-‘Asqalāniy, 1986: 467) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็น อะดีษ สะสัน ลิฆอยริฮ

อะดีษที่ 70 หน้า 167 บรรทัดที่ 32 ส่วนนวนอะดีษ

سبدا رسول الله ﷺ ((فَلِلَّهِ الْحَمْدُ))²

อะดีษที่ 71 หน้า 170 บรรทัดที่ 1 ส่วนนวนอะดีษ

ترسبت ددالمث حديث بخاري سبدا نبي ﷺ بك أبي سعيد الخدري
 ((إِنِّي أَرَاكَ تُحِبُّ الْعَنَمَ وَالْبَادِيَةَ فَإِذَا كُنْتُ فِي غَنَمِكَ أَوْ بَادِيَتِكَ فَأَذَّنْتُ
 بِالصَّلَاةِ فَارْفَعُ صَوْتَكَ بِالنِّدَاءِ فَإِنَّهُ لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَدِّنِ حِنَّ
 وَلَا إِنْسٍ وَلَا شَيْءٍ إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))

ความว่า : อะดีษบันทึกโดยอัลบุคอรี ท่านนะบี ﷺ กล่าวแก่ อะบี สะอิด อัลคูรี ว่า “ฉันเห็นท่านรักแพะรักป่าเขาเมื่อท่านอยู่ท่ามกลางฝูงแพะหรือท่ามกลางป่าเขาและท่านได้อะซานท่านจงเปล่งเสียงให้ดังด้วยการป่าวร้องนั้นเพราะไม่มีใครหรือสิ่งใดที่ได้ยินเสียงผู้อะซานจากภูมิจน มนุษย์ และสิ่งใดๆก็ดี นอกจากมันจะเป็นพยานให้แก่เขาในวันกิยามะฮ”

การตักรีญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับส่วนนวนอะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422:609) จากสายสืบของอัศดุเราะฮมาน เป็น อัตุลลอฮ์ เป็น อัศดุเราะฮมาน เป็น อะบี เตะอะอะอะฮ์ อัลอันศอรี จากบิดาของเขา รายงาน จากอะบู สะอิด อัลคูรี ﷺ กล่าวด้วยส่วนนวนข้างต้น

¹ คือเป็นบุคคลเคาะดุก และมีพฤติกรรมอำพรางอะดีษและถูกกล่าวหาว่าโน้มเอียงทางแนวทางชีอะฮ์และเกาะดะรียะฮ์ ถึงแม้ว่ามุฮัมหมัด เป็น อิสฮากจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมอำพรางแต่ในสายรายงานของอะหมัดได้ยืนยันว่าเขาได้ฟังจากอาจารย์ของเขาจริงและท่านอัลอัลบานียระบุว่า เป็นอะดีษสะสัน al-Albaniy, 1985 : 1/265.

² ดูในอะดีษที่ 69

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษหลายท่านจากสายสืบของอัมร เป็น ชุอัยบ จากบิดาของเขา¹ รายงานจากอับดุลลอฮ์ เบ็น อัมร

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮียะฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 72 หน้า 170 บรรทัดที่ 13 จำนวนอะดีษ

((الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ)) حَدِيثُ بَخَارِي دَانَ مُسْلِمَ

ความว่า : “จงมาละหมาดญะมาอะฮ์” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

จำนวนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ จำนวนอะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 1045) จากสายสืบของอะบู สะละมะฮ์ เป็น อัลดุเราะฮมาน เบ็น เอฟ อัลซุฮรี รายงานจากอับดุลลอฮ์ เบ็น อัมร กล่าวว่าเมื่อเกิดสุริยุปราคาในสมัยของท่านเราะสุลุลลอฮ์ ก็ถูกเรียกให้ไปละหมาดสุนัตกุสุฟ (สุริยุปราคา) ด้วยจำนวนข้างต้น

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษหลายท่าน จากสายสืบ ของอะบู สะละมะฮ์ เป็น อัลดุเราะฮมาน เบ็น เอฟอัลซุฮรี² รายงานจากอับดุลลอฮ์ เบ็น อัมร

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก ท่านหญิงอาอิชะฮ์ จากสายสืบของอูรวะฮ์³ และอัลบะรอฮ์ เบ็น อาชิบ จากสายสืบของอะดีษ เบ็น ซาบิต⁴

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮียะฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 73 หน้า 171 บรรทัดที่ 11จำนวนอะดีษ

¹ บันทึกโดย Mālik, 1985 : 5. Aḥmad, 2001 : 11305. al-Dārimiy, 2000 : 1288. และ al-Bayhaqiy, 1989:293.

² บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 1991 : 6300. Ibn Khuzaymah, n.d.: 1375. al-Baghawiy, 1983: 1139. และ Abū ‘Awānah, 1998 : 2433.

³ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 2942. al-Nasā’iy, 1986: 1465. และ Abū Dāwūd, n.d. : 1190. al-Dāraqtūniy, 2004: 1786. และ Ibn Ḥibbān, 1988 : 2842.

⁴ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 18479. และ Ibn Mājah, n.d. : 116.

ترسبت ددالم حديث يغ صحيح بهوسن نبي ﷺ سبدا أي ((إِنَّ بِلَالَ
يُؤَدِّنُ بَلِيلًا فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُؤَدِّنَ ابْنُ أُمِّ مَكْنُومٍ))

ความว่า : ถูกกล่าวในอะดีษ เศาะฮี้ฮ ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า
“แท้จริงท่านบิลาลอะษานในเวลากลางวัน พวกท่านจงกิน และจง
ดื่มจนกระทั่งอับนุอุมมีมิกตุม (อะษานพวกท่านจงหยุดกินหยุด
ดื่ม)”

การตัดครีจญ์อะดีษ

สำนวนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนอะดีษที่บันทึกโดย ยอัลบุคอรีย
(al-Bukhāriy, 1422 : 622) จากสายสืบของนาฟิอฺรายงานจากอับนุ อุมร์ رضي الله عنه ท่านนะบี ﷺ ด้วย
สำนวนข้างต้น

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของนาฟิอ ¹ สาลิม ² และ
อับดุลลอฮ์ เป็น ดินาร์ ³ รายงานจากอับดุลลอฮ์ เป็น อัมร رضي الله عنه

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก ท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها จากสายสืบของอัลกอสิม เป็น
มุฮัมมัด ⁴ และอุษัยซะฮ์ رضي الله عنها จากสายสืบของคุบัยบ เป็น อับดุลเราะฮมาน ⁵

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮี้ฮ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮี้ฮครบทุกประการ

อะดีษที่ 74 หน้า 173 บรรทัดที่ 10 สำนวนอะดีษ

ترسبت ددالم حديث بخاري دان مسلم بهوا سبدا نبي ﷺ باك بلال
((يَا بِلَالُ قُمْ فَتَادِ))

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1092. Aḥmad, 2001 : 5195. al-Tirmidhiy, 1998 : 1/277. Ibn Wahb, 2005 : 290. และ al-Bazzār, 1997 : 5591.

² บันทึกโดย Abū Dāwūd al-Ṭayālisiy, 1999 : 1928. al-Dārimiy, 2000 : 1226. al-Syāfi‘iy, 2004 : 726. และ Abd al-Razzāq, 1403 : 1886.

³ บันทึกโดย al-Nasā‘iy, 1986: 1613. และ Abd al-Razzāq , 1403 : 7614.

⁴ บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1422 : 622. Aḥmad, 2001 : 24168. al-Dārimiy, 2000 : 1227.

⁵ บันทึกโดย Abū Dāwūd al-Ṭayālisiy, 1999 : 1274. และ al-Bayhaqiy,1989:293.

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม ท่านนะบี ﷺ
กล่าวแก่บิลาลว่า “โอ้ บิลาล จงลุกขึ้นอะซาน (ประกาศเชิญชวน
ให้ผู้คนมาละหมาด)”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ (al-Bukhāriy, 1422 : 609) จากสายสืบของนาฟิอ์รายงานจากอิบน์ อุมร์ رضي الله عنه กล่าวว่า เมื่อบรรดามุสลิมอพยพมาอยู่ที่เมืองมะดีนะฮ์เมื่อพวกเขาจะทำการละหมาดพวกเขาจะคาดคะเน เวลาละหมาดแล้วก็มาชุมนุมกันเพื่อทำการละหมาดโดยไม่มีการอะซานแต่อย่างใด อยู่มาวันหนึ่ง บรรดามุสลิมได้ปรึกษาหารือในเรื่องดังกล่าว (วิธีจะเรียกร้องสู่การละหมาด) บางคนก็เสนอให้นำเอา ระฆังดังเช่นขวานะศอรอ บางคนก็เสนอให้เป่าปี่ดังเช่นขวานะฮุดียะกระทำแต่ท่านอุมร์ ได้กล่าว ว่าทำไมพวกท่านไม่ให้ใครคนหนึ่งทำการอะซานดังนั้นท่านนะบี ﷺ กล่าวด้วยสำนวนดังนั้น

¹ ((يَا بِلَالُ قُمْ فَنادِ بِالصَّلَاةِ))

ความว่า “โอ้ บิลาล จงลุกขึ้นอะซาน (ป่าวร้องให้ผู้คนมาละหมาด)”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามฮะดีษจากสายสืบของนาฟิอ์² รายงานจาก
อับดุลลอฮ์ เป็น อัมร رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮิฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 75 หน้า 174 บรรทัดที่ 9 สำนวนฮะดีษ

حديث ترمذي دان لأينش ((مَنْ أَدَّنَ سَبْعَ سِنِينَ مُخْتَبِئًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ
بِرَاءَةً مِنَ النَّارِ))

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยอັตติรมิซีย์และท่านอื่นๆ “ผู้ใดที่ทำ
หน้าที่อะซานเป็นเวลาเจ็ดปี ด้วยความหวังในผลบุญของอัลลอฮ์
อัลลอฮ์ได้บันทึกเขาให้เป็นบุคคลที่ปลอดภัยจากไฟนรก”

¹ สำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีย์กับสำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยต่างกันคือในเอกสารวิจัยไม่มีคำว่า بِالصَّلَاةِ

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 377. Ahmad, 2001 : 6357. al-Nasā'iy, 1986: 626. al-Tirmidhiy, 1975: 190. al- Sarāj, 2002:35. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 2553.

การตัด κρίญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย ยอฮันนาฮ์ อัดติรมิซียี (al-Tirmidhiy, 1975: 206) จากสายสืบของมุญาฮิด รายงานจากอิบนุ อับบาส رضي الله عنه ท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((مَنْ أَدَّنَ سَعْعَ سِنِينَ مُحْتَسِبًا كُتِبَتْ لَهُ بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ))¹

ความว่า “ผู้ใดที่ทำหน้าที่อะชานเป็นเวลาเจ็ดปี ด้วยความหวัง
ในผลบุญของ อัลลอฮ์เขาจะถูกบันทึกให้เป็นบุคคลที่ปลอดภัย
จากไฟนรก”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบ ของมุญาฮิด² และ
อิกริมะฮ์³ ทั้งสองรายงานจากอิบนุ อับบาส رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยกับสายรายงานของ อัดติรมิซียี เป็นฮะดีษฎะอ์อีฟ เนื่องจากมีผู้รายงาน
ชื่อ มุฮัมมัด เป็น สุมัยด อรรอซียี เป็นบุคคล *حافظ ضعيف* (บุคคลที่เป็นนักท่องแต่อ่อน) และญาบิร
เป็น ยะซีด อัลญุฟียี เป็นบุคคลฎะอ์อีฟ และ *ضعيف رافضی* (บุคคลที่อ่อนและเป็นพวกนิยม
แนวคิด รอฟีฎะอ์) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 475, 137) ส่วนสายรายงานอื่นที่มาสันนิษฐานก็เป็น
ฮะดีษที่ฎะอ์อีฟเช่นกันด้วยเหตุนี้อิมามอันนะวารียีจึงระบุในหนังสือคุลาเศาะฮ์ อัลอะหฺกามว่าฮะดีษ
นี้เป็นฮะดีษฎะอ์อีฟ (al-Nawawiy,2003:1/294) และท่านอัลอัลบานียี (al-Albāniy,1991 :
1/25) ได้ระบุว่าเป็น ฮะดีษฎะอ์อีฟ อัดติรมิซียีกล่าวว่า *حَدِيثُ ابْنِ عَبَّاسٍ حَدِيثٌ غَرِيبٌ* (ฮะดีษ
อิบนุ อับบาสเป็นฮะดีษฆะริบ) (al-Tirmidhiy, 1975 : 1/400)

ฮะดีษที่ 76 หน้า 174 บรรทัดที่ 11 สำนวนฮะดีษ

فد سات روايه ((مَنْ أَدَّنَ خَمْسَ صَلَوَاتٍ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا
تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ))

¹ สำนวนบันทึกโดย อัดติรมิซียี กับสำนวน ที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย ต่างกันคือคำว่า *كُتِبَتْ* แทนด้วยคำว่า *كُنِيَ اللهُ* ทั้งสองคำนี้มีความหมายที่เหมือนกันคือบันทึก.

² บันทึกโดย al-Bazzār, 2009:4937. และ Ibn Shahin, 2004:560.

³ บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d.:727.

ความว่า : ในการรายงานหนึ่ง “ผู้ใดที่ทำหน้าที่อะซานละหมาด
 ทำเวลาด้วยความศรัทธาและหวังในผลบุญของอัลลอฮ์เขาจะถูก
 อภัยในบาปที่ผ่านมา”

การตัดครีญฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้าย กับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย ยอัลบัยฮะกี (al-Baihaqi, 2003 : 2039) จากสายสืบของอะบู สะละมะฮ์ รายงานจากอะบูฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه กล่าวว่าคุณเราะฮ์สูลุลลอฮ์ صلى الله عليه وسلم กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

(مَنْ أَدَّى خَمْسَ صَلَوَاتٍ وَأَمَّهُمْ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ
 ذَنْبِهِ)¹

ความว่า “ผู้ใดที่ทำหน้าที่อะซานและเป็นผู้นำละหมาดทำเวลา
 ด้วยความศรัทธาและหวังในผลบุญของอัลลอฮ์เขาจะถูกอภัยใน
 บาปที่ผ่านมา”

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นฮะดีษฎะอ์ฟ ญิดตัน เนื่องจากมี
 ผู้รายงาน ชื่อมุฮัมหมัด เบน ยะซีด อัซสุละมียี เป็นผู้รายงานที่ (ضعيف) อัลอัสะลาเนียนี
 (al-Asqalāniy, 1996 : 1/151) และอิบรอฮีม เบน รุสตูม เป็นบุคคลฎะอ์ฟ อิบนุอะดียกกล่าวว่า
 เขาเป็นบุคคลมุงักร อัลฮะดีษ (منكر الحديث) อัชชะฮะบีย (al-Dhahabiy, 1963: 1/30)

สายรายงานนี้ไม่มีการสนับสนุนจากสายรายงานอื่นๆ อัลบัยฮะกี
 (al-Baihaqi, 2003:1/636) กล่าวว่า ฉันไม่เคยรู้จักฮะดีษนี้นอกจากด้วยสายรายงานของอิบรอฮีม
 เบน รุสตูม จาก ฮัมมาดเท่านั้น ดังนั้นสายรายงานนี้ถือว่าเป็นสายรายงานเดี่ยวแต่มีผู้รายงานเป็น
 บุคคลฎะอ์ฟ จึงทำให้ระดับฮะดีษจัดอยู่ในประเภทฎะอ์ฟญิดตัน ไม่สามารถที่จะเลื่อนขึ้นเป็น
 ฮะดีษฮะสันได้เพราะไม่มีการสนับสนุนจากสายรายงานอื่น และอัลบัยฮะกี (al-Baihaqi, 1989 :
 1/206) กล่าวว่า (لم يصح إسناده) สายรายงานนี้ไม่เศาะฮิฮ์

ฮะดีษที่ 77 หน้า 174 บรรทัดที่ 21 สำนวนฮะดีษ

¹ สำนวนบันทึกโดยอัลบัยฮะกีกับสำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยต่างกันคือในเอกสารวิจัยไม่มีคำว่า مَنْ

سيدا نبي ﷺ ((إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ))

رواية مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงมุอัซซิม(ผู้ประกาศเชิญชวนให้มาละหมาด)ขอให้พวกท่านจงกล่าวทวนคำพูดของเขา จากนั้นขอให้กล่าวเศาะละวาต(ขอพร)ให้แก่ฉัน” บันทึกโดยมุสลิม

การตักรีจญ์อะติษ

สำนวนอะติษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ สำนวนอะติษที่บันทึกโดย มุสลิม (Muslim, n.d. : 384) จากสายสืบของอับดุลเราะฮมาน เป็น ญบัยร รายงานจาก อับดุลลอฮ์ เป็น อัมร เป็น อัลอาศ ได้ยินท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า

((إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ، فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَأَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ، لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ لَهُ الشَّقَاعَةُ))

ความว่า “เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงอะซานก็จงกล่าวตามที่ผู้อะซานได้กล่าวจากนั้นก็จงให้กล่าวเศาะละวาตแก่ฉัน เพราะผู้ที่กล่าวเศาะละวาตแก่ฉันหนึ่งครั้ง อัลลอฮ์จะทรงเศาะละวาตให้แก่เขาถึงสิบครั้ง จากนั้นเขาจงวิงวอนขอจากอัลลอฮ์เพื่อให้พระองค์ประทานอัลวะสีละฮ์แก่ฉัน เพราะเป็นสถานที่ในสวรรค์ซึ่งไม่มีใครเหมาะสมกับใครนอกจากบ่าวของอัลลอฮ์เพียงคนเดียวเท่านั้นจากบรรดาบ่าวทั้งหลาย ฉันหวังว่าฉันจะได้พำนัก ณ ที่นั่นและผู้ทิวอนขอ อัลวะสีละฮ์ เพื่อฉันแล้วความช่วยเหลือก็จะเป็นที่อนุมัติสำหรับเขา”

อะติษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะติษ จากสายสืบ ของอับดุลเราะฮมาน เป็น ญบัยร¹ รายงานจากอับดุลลอฮ์ เป็น อัมร เป็น อัลอาศ

การตักสินอะติษ

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 523. al-Nasā'iy, 2001: 1654. al-Tirmidhiy, 1975: 3614. Abū Nu'iam, 1996 : 842. Ibn Khuzaymah, n.d.: 418. Ibn Hibbān, 1988 : 1690. และ al-Ṭahāwiy, 1994: 878.

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 78 หน้า 174 บรรทัดที่ 25 ส่วนฮะดีษ

حديث مسلم ((وَإِذَا قَالَ حَيٌّ عَلَى الصَّلَاةِ قَالَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 بِاللَّهِ وَإِذَا قَالَ حَيٌّ عَلَى الْفَلَاحِ قَالَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))
 ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยมุสลิม “และเมื่อมีคนกล่าว
 และเมื่อมีคน
 ต้องตอบว่า بِاللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 ” لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ต้องตอบว่า حَيٌّ عَلَى الْفَلَاحِ

การตัดรื้อฮะดีษ

ส่วนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ ส่วนฮะดีษที่บันทึกโดย มุสลิม (Muslim, n.d. : 385) จากสายสืบของฮัฟษฺ เป็น อาศิม เป็น อุมัร เป็น อัลคอฎฏอบ จากพ่อของเขา จากปู่ของเขา อุมัร เป็น อัลคอฎฏอบ ﷺ ได้กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยส่วน ดังนี้

((إِذَا قَالَ الْمُؤَدِّدُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ أَحَدُكُمْ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيٌّ عَلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيٌّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ))

ความว่า “เมื่อพวกท่านได้ยินเสียงผู้อะซานอะซานกล่าวว่า ก็จงกล่าวตามที่ได้กล่าว اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ก็จงให้พวกท่านกล่าว اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ หลังจากนั้นเมื่อเขากล่าว اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ก็กล่าวว่า اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ หลังจากนั้นเมื่อเขากล่าว اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ก็กล่าวว่า اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ หลังจากนั้นเมื่อเขากล่าว اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ก็กล่าวว่า حَيٌّ عَلَى الصَّلَاةِ หลังจากนั้นเมื่อเขากล่าว حَيٌّ عَلَى الْفَلَاحِ ก็กล่าวว่า حَيٌّ عَلَى الْفَلَاحِ หลังจากนั้นเมื่อเขากล่าว اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ก็กล่าวว่า اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

الله أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ اللهُหลังจากนั้นเมื่อเขากล่าว اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ

الله لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُจากหัวใจของเขา เขาจะได้เข้าสวรรค์”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกรายของอิมามฮะดีษ จากสายสืบ ของอาศิม เป็น อุมัร¹
รายงานจากอุมัร เป็น **أَلْحَقُوا**

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 79 หน้า 174 บรรทัดที่ 31 ส่วนฮะดีษ

((صَدَقَتْ وَبَرَزَتْ)) وارد يغدمكين ايت فد حديث

ความว่า : “เจ้าพูดความจริงและเจ้าพูดความดี ” มีการรายงาน
ประโยชน์นั้นในฮะดีษ

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

ตัวบทที่มีในเอกสารวิจัยนี้ ตรงกับสำนวนตัวบทที่บันทึกโดยบะกัร เป็น **أَبْدُلُوهُ**
(Bakar bin Abdullah, 1996 : 1/327) แต่เป็นฮะดีษที่ไม่มีสายรายงาน (لا أصل له) ผู้วิจัยไม่พบ
การบันทึกสายรายงาน ตัวบท และสถานภาพของฮะดีษในสำนวนบันทึกโดยอิมามฮะดีษ และ
ท่านอัลอัลบานีย์ (al-Albaniy, 1985 : 1/259) ก็ได้ระบุว่า เป็นฮะดีษ ที่ไม่มีสายรายงานกล่าวคือ
เมื่อผู้เขียนกล่าวว่า **الصَّحِّاحُ لَا خَيْرَ مِنْ النَّوْمِ** และผู้ที่ได้ยินกล่าวว่า ((صَدَقَتْ وَبَرَزَتْ))

การตัดสินฮะดีษ

สำนวนตัวบทที่บันทึกโดยบะกัร เป็น **أَبْدُلُوهُ** เป็นฮะดีษเมฆาฏูอ (لا أصل له) ไม่มี
สายรายงาน (al-Albaniy, 1985 : 1/259)

ฮะดีษที่ 80 หน้า 174 บรรทัดที่ 33 ส่วนฮะดีษ

((أَقَامَهَا اللهُ وَأَدَامَهَا وَجَعَلَنِي مِنْ صَالِحِي أَهْلِهَا)) وارد يغدمكين ايت

فد حديث

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 527. al-Nasā'iy, 2001: 9785. Abū Nu'iam, 1996 : 843. Ibn Khuzaymah, n.d.: 417.
Ibn Hibbān, 1988 : 1685. Abū 'Awānah, 1998 : 993. และ al-Bayhaqiy, 1989 : 294.

ความว่า : “อัลลอฮ์ให้ลุกขึ้นละหมาด และให้ดำรงการละหมาด และขออัลลอฮ์จงทำให้ฉันเป็นคนดีในบ่าวของอัลลอฮ์ ” มีการรายงานประโยคนั้นในอะดิษ

การตักรีญญ์อะดิษ

สำนวนอะดิษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ สำนวนอะดิษที่บันทึกโดย อิบน์ อับู ดาวูด (Abū Dāwūd, n.d. : 528) จากสายสืบของชะฮฺร เป็น เหาซิบ จาก อะบี อุมามะฮ์ رضي الله عنه หรือจากเศาะฮาบะฮ์บางคน กล่าว แท้จริงแล้วเมื่อบิลาล อิกอุมะฮ์ ถึงคำว่า **قَامَتِ الصَّلَاةُ** ท่านนะบี صلى الله عليه وسلم ก็กล่าวว่า

((أَقَامَهَا اللهُ وَأَدَامَهَا))

ความว่า : “อัลลอฮ์ให้ลุกขึ้นละหมาด และให้ดำรงการละหมาด”

อะดิษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดิษหลายท่าน จากสายสืบ ของชะฮฺร เป็น เหาซิบบันทึกโดย¹ รายงานจากอะบี อุมามะฮ์ رضي الله عنه

การตัดสินอะดิษ

อะดิษด้วยกับสายรายงานของ อิบน์ อับู ดาวูดเป็นอะดิษฎะอียะฮ์ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ ชะฮฺร เป็น เหาซิบ เป็นบุคคลที่มี **صِدْقٌ كَثِيرٌ الْإِسْرَارِ وَالْأَوْهَامِ** (บุคคลที่มีสัจจะแต่รายงานอะดิษมุร้อลเป็นจำนวนมากและมีความสับสน) และมุฮัมมัด เป็น ฆาบิต เป็นบุคคลที่มี **صِدْقٌ لِيْنِ الْحَدِيثِ** (บุคคลที่มีสัจจะแต่เป็นอ่อนในด้านการรายงานอะดิษ) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 269, 471) ส่วนสายรายงานอื่นที่มาสนับสนุนก็เป็นอะดิษที่ฎะอียะฮ์เช่นกันด้วยเหตุ นี้ท่านอัลอัลบานีย์ (al-Albaniy, 1985 : 1/258) ได้ระบุว่า เป็นอะดิษฎะอียะฮ์

อะดิษที่ 81 หน้า 175 บรรทัดที่ 22 สำนวนอะดิษ

سبدا نبي صلى الله عليه وسلم ((مَنْ قَالَ ذَلِكَ حِينَ يَسْمَعُ النَّدَاءَ حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ))

رواية بخاري

¹ บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 2009 : 71, 1989 : 297 และ 2003 : 1940. Ibn al-Sunniy, n.d. : 104. al-Baghawiy, 1983: 2/288. และ al-Ṭabarāniy, 1413 : 491.

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ผู้ใดที่กล่าวเช่นนั้นเมื่อเขาได้
ยินเสียงอะซาน เขาผู้นั้นจะได้รับการชะฟาอะฮ์¹ (การค้ำประกัน)
ของฉันในวันกิยามะฮ์” บันทึกโดยอัลบุคอรี

การตักรีญ์อะดีษ

อะดีษที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยนี้ตรงกับ ส่วนหนึ่งของ สำนวนอะดีษที่บันทึกโดย
อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 614, 4719) จากสายสืบของ มุฮัมมัด เป็น อัลมุนกะดिर
รายงาน จาก ญาบิร เป็น अबดุลลอฮ์ ﷺ ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า

((مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النَّدَاءَ : اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ النَّائِمَةِ،
وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا
الَّذِي وَعَدْتَهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ))

ความว่า “ผู้ใดที่กล่าวเช่นนั้นเมื่อเขาได้ยินเสียงอะซานว่า (โอ้
พระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นเจ้าของคำป่าวร้องที่สมบูรณ์นี้ เป็นเจ้าของ
ละหมาดที่ได้เวลาต้องกระทำ จงให้ตำแหน่งอัลวะสีละฮ์
และอัลพะฎีละฮ์แก่มุฮัมมัด จงแต่งตั้งเขาให้อยู่ในตำแหน่งที่น่า
สรรเสริญตามที่พระองค์ได้สัญญาไว้) เขาผู้นั้นจะได้รับการ
ชะฟาอะฮ์ (การค้ำประกัน) ของฉันในวันกิยามะฮ์”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบ ของมุฮัมมัด เป็น
อัลมุนกะดिर² รายงานจากญาบิร เป็น अबดุลลอฮ์ ﷺ

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮี้ฮ์เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 82 หน้า 175 บรรทัดที่ 26 สำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((الدُّعَاءُ لَا يُرَدُّ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ قَالُوا: فَمَاذَا نَقُولُ يَا
رَسُولَ اللَّهِ قَالَ اسْأَلُوا اللَّهَ الْعَاقِبَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)) رواية ترمذي

¹ อัจชะฟาอะฮ์คือความอนุเคราะห์จากท่านนะบี ﷺ ในการลดหย่อนโทษหรือให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์แก่ประชาชาติของท่านในวันกิยามะฮ์

² บันทึกโดย al-Bukhāriy, n.d. : 1/50. al-Baghawiy, 1983: 2/284 และ al-Ṭabarāniy, 1984 : 2972

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “การขอคู่อริระหว่างอะฮฺซาน และอีกอุมะฮฺจะไม่ถูกปฏิเสธ บรรดาศอหาบะฮฺได้ถามว่า โอ้เราะสูลุลลอฮ์ ﷺ แล้วพวกเราจะอ่านคู่อริอะไร ท่าน ﷺ เราะสูลุลลอฮ์ได้กล่าวว่า จงขอจาก อัลลอฮ์ให้มีความปลอดภัยทั้งในโลกนี้และโลกหน้า” บันทึกโดยอัครมิซีย์

การตัด κρίญุฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนวนฮะดีษ ที่บันทึกโดย อัคร มิซีย์ (al-Tirmidhiy, 1975 : 3597) จากสายสืบของ อะบี อียาส มุอาวียะฮ์ เบน กุรรอฮ์ รายงานจากอะนัส เบน มาลิก رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยกับสายรายงานของ อัครมิซีย์เป็นฮะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ อะบู อิชาม อรริฟายี มุฮัมมัด เบน ยะซีด อัลกุฟัยเป็นบุคคลที่ ليس بقوي (บุคคลที่มีความจำไม่ตี) ยะฮยา เบน อัลย ะมานเป็นบุคคล ที่ صدوق عابد يخطفه كثيرا وقد تغير (มีสัจจะเป็นคนที่ชอบประกอบศาสนกิจแต่มีข้อผิดพลาดเป็นจำนวนมากและมีความจำเลอะเลือน) และซัยด อัลฮะวารีย์ อัลอัมมียเป็นบุคคลที่ ضعيف (บุคคลที่อ่อน) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 514, 598 และ 223) อัครมิซีย์ได้กล่าวว่า هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ (ฮะดีษนี้เป็นฮะดีษสะสัน) แท้จริงแล้วประโยคตอนท้ายของฮะดีษนี้คือ (قَالُوا: فَمَاذَا نَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: سَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) เป็นการเพิ่มเติมของ ยะฮยา เบน อัลยามาน (al-Tirmidhiy, 1975 : 3597) ดังนั้นอัลอัลบานีย ได้กล่าวว่าการเพิ่มตอนท้ายนี้เป็นการเพิ่มเติมของ ยะฮยา เบน อัลย ะมาน เพียงผู้เดียวเท่านั้นและท่านเป็นบุคคลที่ฎะอ์ฟเพราะความจำไม่ตี (al-Albāniy, 1985 : 1/262)

ฮะดีษที่ 83 หน้า 176 บรรทัดที่ 19 สำนวนฮะดีษ

حديث ((كَرِهْتُ أَنْ أَدْكُرَ اللَّهَ إِلَّا عَلَى طَهْرٍ))

ความว่า : ฮะดีษ “แท้จริงแล้วฉันรังเกียจที่จะกล่าวคำว่าอัลลอฮ์ นอกจากอยู่ในความสะอาด”

การตัดครีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษ ที่บันทึกโดย อิบน์ คุซัยมะฮ์ (Ibn Khuzaymah, n.d.: 206) จากสายสืบของฮุศัยน เป็น อัลมุญซิร ท่านอะบู บะกัร กล่าวว่า เขา คือ อิบน์ อะบี สาसान จากอัลมุฮฮาญิร เป็น กุณฟู ษ เป็น อุมัร เป็น ญุดอาน رضي الله عنه เขาได้ไปหาท่านนะบี صلى الله عليه وسلم ขณะที่ท่านกำลังอาบน้ำละหมาดเขาก็ให้สะลามแก่ท่านนะบี صلى الله عليه وسلم แล้วท่านเราะสูลุลลอฮ์ صلى الله عليه وسلم ก็ไม่ตอบสะลามจนกระทั่งท่านเสร็จ จากการอาบน้ำละหมาด แล้วท่าน صلى الله عليه وسلم ก็ขอโทษแก่เขาโดยกล่าวว่า

((إِنِّي كَرِهْتُ أَنْ أذُكَّرَ اللَّهَ إِلَّا عَلَى طَهْرٍ أَوْ قَالَ: عَلَى طَهَارَةٍ))

ความว่า “แท้จริงแล้วฉันรังเกียจที่จะกล่าวคำว่าอัลลอฮ์
นอกจากอยู่ในความสะอาด”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ ฮุศัยน เป็น อัลมุญซิร¹ รายงานจากอัลมุฮฮาญิร เป็น กุณฟูษ เป็น อุมัร เป็น ญุดอาน رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยสายรายงานของอิบนุ คุซัยมะฮ์เป็นฮะดีษเศาะฮิฮ์ เนื่องจาก สายรายงานนี้ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน

ฮะดีษที่ 84 หน้า 176 บรรทัดที่ 20 สำนวนฮะดีษ

حديث ((لا يُؤَدَّنُ إِلَّا مُتَوَضِّئًا))

ความว่า : ฮะดีษ “ไม่อนุญาตให้ทำการอะซานนอกจากผู้มีน้ำ
ละหมาดเท่านั้น”

การตัดครีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนวนฮะดีษ ที่บันทึกโดย อัตติร มิซีย์ (al-Tirmidhiy, 1975 : 200) จากสายสืบของอัชชูฮริยัย รายงานจากอะบี ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه จากท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

¹ บันทึกโดย al-Hākim, 1990 : 592. Ibn Hibbān, 1988 : 803. และ al-Baghawiy, 1983: 274.

อะดิษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดิษจากสายสืบของอัซซุฮรี¹ รายงานจากอะบี สุรอยเราะฮ์

การตัดสินอะดิษ

อะดิษด้วยกับสายรายงานของ อัตติรมิซีย์เป็นอะดิษเฆาะอ็อฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ มุอาวิยะฮ์ เบน ยะฮยา อัศเศาะตะฟีเย์เป็นบุคคล ที่ *ضعيف* (บุคคลที่อ่อน) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 538) อิบน์หะญัรกล่าวว่า อะดิษนี้เป็นอะดิษมุนเเกาะฎืออ(ขาดความต่อเนื่อง)ระหว่างอัซซุฮรีกับ อะบีสุรอยเราะฮ์ผู้รายงานอะดิษจากอัซซุฮรีเป็นบุคคลเฆาะอ็อฟ (al-Asqalāniy, 1995: 1/368)

อะดิษที่ 85 หน้า 176 บรรทัดที่ 30 จำนวนอะดิษ

سبدا نبي ﷺ ((لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَدِّنِ حِنَّ وَلَا إِنْسٍ وَلَا شَيْءٍ
إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))²

อะดิษที่ 86 หน้า 177 บรรทัดที่ 4 จำนวนอะดิษ

دأمل أوله ابن حبان يغدمكين ايت درفد سبدا نبي ﷺ ((مَنْ دَلَّ
عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ))

ความว่า : บันทึกโดยอิบนุ ฮิบบาน ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ผู้ใดที่
ชี้แนะในเรื่องความดีงาม เขาจะได้รับผลบุญเสมือนผู้กระทำสิ่งนั้น
ด้วยตนเอง”

การตัดครีจญ์อะดิษ

จำนวนอะดิษในเอกสารวิจัย ตรงกับ จำนวนอะดิษ ที่บันทึกโดย อิบนุ ฮิบบาน (Ibn Hibbān, 1988 : 289) จากสายสืบของอะบู อัมร อัชชะบานีย์ รายงานจากอะบี มัสฮูด อัลอันศอรี มีชายคนหนึ่งไปหาท่านนะบี ﷺ แล้วกล่าวว่า โอ้ ท่านเราะสุลุลลอฮ์ ﷺ ฉันไม่สามารถเดินทางต่อไปเพราะสัตว์ที่เป็นพาหนะของฉันได้ตายไปแล้ว ดังนั้นจึงช่วยหาพาหนะอื่นเพื่อนำพาฉันไปด้วย แล้วท่านนะบี ﷺ ก็ได้กล่าวว่า ฉันไม่มีสัตว์อื่นที่เป็นพาหนะแล้วมีผู้ชายอีกคนหนึ่งได้กล่าวว่าโอ้ท่านเราะสุลุลลอฮ์ ﷺ ฉันสามารถชี้แนะผู้ที่จะนำพาเขาไป แล้วท่านเราะสุลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยจำนวนข้างต้น

¹ บันทึกโดย al-Baghawiy, 1983: 2/266. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 1858.

² ดูอะดิษที่ 71.

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบ ของ อะบู อัมร อัซชัยบานีย์¹ รายงานจากอะบี มัสอูด อัลอันศอรี

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยสายรายงานของอิบนุ อิบบานเป็นฮะดีษเศาะฮีฮ เนื่องจาก สายรายงานนี้ ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน

ฮะดีษที่ 87 หน้า 177 บรรทัดที่ 29 สำนักฮะดีษ

ترسبت ددالم حدیث یغ صحیح بهوسن نبی صلی الله علیه وسلم
برسبدا ای ((إِذَا فَسَا أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَنْصِرْ فَلْيَنْصِرْ وَلْيَتَوَضَّأْ وَلْيُعِدِّ
صَلَاتَهُ))

ความว่า : ถูกกล่าวในฮะดีษเศาะฮีฮท่านนะบี กล่าวว่า “เมื่อบุคคลใดในหมู่พวกท่านผายลมในขณะที่กำลังละหมาด เขาก็จงเลิกทำการละหมาดนั้นเสีย แล้วอาบน้ำละหมาดใหม่และทำการละหมาดใหม่อีกครั้ง”

การตัด κρίญฮะดีษ

สำนักฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนักฮะดีษ ที่บันทึกโดย อะบู ดาวูด (Abū Dāwūd, n.d.:205) จากสายสืบของมุสลิม เป็น สัลลาม รายงานจากอะลี เป็น ฎอลก ได้กล่าวว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ กล่าวด้วยสำนักดังนี้

² ((إِذَا فَسَا أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ، فَلْيَنْصِرْ فَلْيَنْصِرْ وَلْيَتَوَضَّأْ وَلْيُعِدِّ الصَّلَاةَ))

ความว่า “เมื่อบุคคลใดในหมู่พวกท่านผายลมในขณะที่กำลังละหมาด เขาก็จงเลิกทำการละหมาดนั้นเสีย แล้วอาบน้ำละหมาดใหม่และทำการละหมาดใหม่อีกครั้ง”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามฮะดีษจากสายสืบของมุสลิม เป็น สัลลาม¹ รายงานจากอะลี เป็น ฎอลก

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d.: 1893. Ahmad, 2001 : 17084. Abū Dāwūd, n.d. : 5129. al-Tirmidhiy, 1975 : 2671. Abū ‘Awānah, 1998 : 7399. al-Ṭabarāniy, 1994: 623. และ al-Bayhaqiy,1989:2765.

² สำนักบันทึกโดยอะบู ดาวูดกับสำนักที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย ต่างกันคือคำว่า الصَّلَاةِ แทนด้วยคำว่า صَلَاتِهِ คำว่า فَلْيَتَوَضَّأْ แทนด้วยคำว่า وَلْيَتَوَضَّأْ คำว่า الصَّلَاةِ แทนด้วยคำว่า صَلَاتِهِ ทั้งหมดนี้มีความหมายที่เหมือนกัน.

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษด้วยกับสายรายงานของ อะบู ดาวูด เป็นชะดีษฮะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ อีซา เป็น อิฎฎอน مقبول (รับได้) และมุสลิม เป็น สัลลาม مقبول (รับได้) (al-‘Asqalāniy, 1986: 438, 529) อัตติรมิซีย์ระบุว่าชะดีษของอะลี เป็น ฎอลกุนนี้เป็นชะดีษ ฮะสัน (al-Tirmidhiy, 1975: 3/460)

ชะดีษที่ 88 หน้า 178 บรรทัดที่ 14 ส่วนนวนชะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((فَاغْسِلِي عَنْكَ الدَّمَ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “จงทำความสะอาดจากคราบ เลือดที่ติดกับตัวเจ้า”

การตัดครีจญ์ชะดีษ

ส่วนนวนชะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ ส่วนนวนชะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 331) จากสายสืบของอูรวะฮ์ รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها ได้กล่าวว่าท่านนะบี ﷺ กล่าวด้วยส่วนนวนดังนี้

((إِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةَ، فَدَعِي الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَدْبَرْتَ، فَاعْسِلِي عَنْكَ الدَّمَ وَصَلِّي))

ความว่า “เมื่อประจำเดือนมาก็จงละทิ้งการละหมาด เมื่อถึงเวลา ครบกำหนดก็จงล้างทำความสะอาดเลือดจากตัวเจ้าแล้วก็ ละหมาด”

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามชะดีษ จากสายสืบของอูรวะฮ์ ² รายงาน จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها

การตัดสินชะดีษ

¹ บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975 : 1164. al-Nasā’iy, 2001 : 8976. al-Bayhaqi, 1989 : 28, 2003 : 3381 และ 1991 : 4178. และ al-Dāraqutniy, 2004 : 562.

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 333. Malik, 1412 : 171. Aḥmad, 2001 : 25622. Abū Dāwūd, n.d. : 282. al-Dārimiy, 1986: 212. al-Nasā’iy, 1986: 212. al-Tirmidhiy, 1975 : 125. Ibn Mājah, n.d. : 621. al-Bayhaqi, 2003 : 1547. al-Ṭabarāniy, 1994: 893. al-Baghawiy, 1983: 324. Abū Nu’iam, 1996 : 428. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 1344. และ al-Dāraqutniy, 2004 : 787.

อะดีษะเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษะเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

อะดีษะที่ 89 หน้า 178 บรรทัดที่ 15 ส่วนนวนอะดีษะ

سبدا نبي ﷺ ((تَنَزَّهُوا عَنِ الْبَوْلِ فَإِنَّ عَامَّةَ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنْهُ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “พวกท่านจงทำความสะอาดจากปัสสาวะ (ด้วยการปัสสาวะให้สุด) ทั้งนี้เพราะการลงโทษส่วนมากนั้นเกิดจากเรื่องนี้ทั้งสิ้น”

การตัดครีจญ์อะดีษะ

ส่วนนวนอะดีษะในเอกสารวิจัย คล้ายกับ ส่วนนวนอะดีษะ ที่บันทึกโดย อัลดาระอะกุนนี (al-Dāraquṭniy, 2004: 459) จากสายสืบของเกาะตาตะฮ์ รายงานจากอะนัส رضي الله عنه กล่าวว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยส่วนนวนดังนี้

¹ ((تَنَزَّهُوا مِنَ الْبَوْلِ فَإِنَّ عَامَّةَ عَذَابِ الْقَبْرِ مِنْهُ))

ความว่า “ได้กล่าวพวกท่านจงทำความสะอาดจากปัสสาวะ (ด้วยการปัสสาวะให้สุดเสียก่อน) ทั้งนี้เพราะการลงโทษส่วนมากในหลุมฝังศพนั้นเกิดจากเรื่องนี้ทั้งสิ้น”

อะดีษะเดียวกันมีรายงานจาก อะบู ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه จากสายสืบของ อะบู ศอลิฮ์² และท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها จากสายสืบของญัสเราะฮ์³

การตัดสิ้นอะดีษะ

อะดีษะ ด้วยกับสายรายงานของ อัลดาระอะกุนนี เป็นอะดีษะฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่ออะบูญะอ์ฟัร อีรรอซีฮ์เป็นผู้รายงานที่ *سيء الحفظ خصوصا عن المغيرة* ، صدوق (บุคคล

¹ ส่วนนวนบันทึกโดยอัลดาระอะกุนนีกับส่วนนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยต่างกันคือคำว่า مِنْ عَنْ ทั้งสองคำนี้มีความหมายที่เหมือนกันคือจาก.

² บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 9059. และ Abu Bakar al-Mālikiy, 1419 : 3.

³ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 1986: 1345. และ Ahmad, 2001 : 24324.

ที่มีสัจจะแต่มีความจำไม่ตีโดยเฉพาะการรายงานจากมุฮัมมัดเราะฮ์) (al-‘Asqalāniy, 1986: 629) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นอะดิษ อะฮ์มัด ลีหมอยริฮ์¹

อะดิษที่ 90 หน้า 183 บรรทัดที่ 16 สำนักอะดิษ

سبدا نبي ﷺ ((عَوْرَةُ الْمُؤْمِنِ مَا بَيْنَ سُرَّتِهِ وَرُكْبَتَيْهِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เอาเราะฮ์ของคณมูมินคือระหว่างสะดือกับหัวเข่า”

การตัดครีจญ์อะดิษ

สำนักอะดิษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนักอะดิษที่บันทึกโดยอะฮ์มัด (Ahmad, 2001 : 6756) จากสายสืบของอัมรฺ เป็น ซุฮัยบ จาก บิดาของเขา จาก ปู่ของเขา ﷺ กล่าวว่าท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนักดังนี้

((مُرُوا أَبْنَاءَكُمْ بِالصَّلَاةِ لِسَبْعِ سِنِينَ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا لِعَشْرِ سِنِينَ، وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ، وَإِذَا أَنْكَحَ أَحَدُكُمْ عَبْدَهُ أَوْ أَجِيرَهُ، فَلَا يَنْظُرَنَّ إِلَى شَيْءٍ مِنْ عَوْرَتِهِ، فَإِنَّ مَا أَسْفَلَ مِنْ سُرَّتِهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ مِنْ عَوْرَتِهِ))

ความว่า “จงสั่งลูก ๆ ของท่านให้ดำรงละหมาด เมื่อเขาเหล่านั้นอายุได้เจ็ดขวบและจงตีพวกเขา(หากพวกเขาไม่ดำรงละหมาด) เมื่อพวกเขาอายุได้สิบขวบและจงแยกที่นอนระหว่างพวกเขา เมื่อท่านได้ทำการแต่งงานบ่าวหรือทาสของท่าน ท่านจงอย่าได้มองยังสิ่งที่เป็นเอาเราะฮ์ของเขา เนื่องจากอวัยวะตั้งแต่ได้สะดือลงไปถึงหัวเข่าของเขาเป็นเอาเราะฮ์”

การตัดสินอะดิษ

อะดิษด้วยกับสายรายงานของ อะฮ์มัดเป็นอะดิษฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ เสาวาร เป็น ดาวูด อะบู ฮัมชะฮ์ อัศศอยเราะฮ์ฟีฮ์เป็นผู้รายงานที่ صدوق له أوهام (บุคคลที่มีสัจจะแต่

¹ อัดดาร์กุนนีฮ์ กล่าวว่า ที่ถูกต้องอะดิษนี้เป็นอะดิษมุรซัล al-Dāraqutniy, 2004: 459. แต่ชัยค้อลอัลบานีฮ์มีทัศนะว่าอะดิษนี้ที่ถูกต้องเป็นอะดิษเมาศูล มีความต่อเนื่องถึงท่านนะบี ﷺ. โดยมีสายรายงาน ของอัมมัด เป็น สะละมะฮ์ จาก ซุฮัยบ จาก อะนัส ดั่งที่อบนุ อะบี ฮาติม อ้างจาก อะบูซุรอฮ์ ได้กล่าวว่า สายรายงานอะดิษนี้เศาะฮี้ฮ์ al-Albaniy, 1985:1/310.

บางครั้งมีความสับสน)(al-‘Asqalāniy, 1986: 259) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่า จึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ ฮะสัน ลิขอยริย

ฮะดีษที่ 91 หน้า 183 บรรทัดที่ 17 จำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((عَطَّ فَحَدَّكَ فَإِنَّ الْفَحْدَ عَوْرَةٌ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “จงปกปิดน้อง (ขาอ่อน) ของเจ้าไว้แท้จริงแล้วน้องนั้นคือเอาระฮ์”

การตัดครึ่งญฮะดีษ

จำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ จำนวนฮะดีษ ที่บันทึกโดย อัตติรมิซีย์ (al-Tirmidhiy, 1975 : 2798) จากสายสืบของอิบนุ ญุรฮัดรายงานจากญุรฮัด رضي الله عنه ท่านนะบี ﷺ ได้เดินผ่านเขา และในขณะนั้นน้องของเขาได้เปิดออก ท่านนะบี ﷺ จึงกล่าวแก่เขาด้วยจำนวนดังนี้

¹ ((عَطَّ فَحَدَّكَ فَإِنَّهَا مِنَ الْعَوْرَةِ))

ความว่า : “จงปกปิดน้อง (ขาอ่อน) ของเจ้าไว้แท้จริงแล้วมันคือเอาระฮ์”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของซุรอเราะฮ์ เป็น อัศดุรเราะฮมาน เป็น ญุรฮัด² รายงานจากญุรฮัด رضي الله عنه

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก มุฮัมมัด เป็น ญะฮช رضي الله عنه จากสายสืบของอะบี กะษีร³ และอะลี⁴ จากสายสืบของอาคิม เป็น ฎอุมเราะฮ์⁴

การตัดสิ้นฮะดีษ

¹ จำนวนบันทึกโดยอัตติรมิซีย์กับจำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยต่างกันคือคำว่า عَوْرَةٌ แทนด้วยคำว่า عَوْرَةٌ ทั้งสองคำนี้มีความหมายที่เหมือนกันคือแท้จริงแล้วน้องนั้นคือเอาระฮ์

² บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 1991 : 4100. al-Ṭabarāniy, 1994: 2138. และ Ma‘mar bin Rāshid, 1403 : 19808.

³ บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 2003 : 7367. และ Abu Bakar al- Sāmīriy, 1999 : 458.

⁴ บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 2003 : 3232.

อะดีษด้วยกับสายรายงานของ อะฮมัด เป็นอะดีษอะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ อิบน์ อุรฺฮัดเป็นผู้รายงานที่ مقبول (รับได้) (al-‘Asqalāniy, 1986: 298) และอัตติรมิซีย์กล่าวว่า อะดีษนี้เป็นอะดีษอะสัน (al-Tirmidhiy, 1975 : 5/11)

อะดีษที่ 92 หน้า 184 บรรทัดที่ 26 จำนวนอะดีษ

سبداث ((هَذِهِ الْقِبْلَةُ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “นี่คือ กิบละฮ์¹”

การตัดครีญ์อะดีษ

จำนวนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ จำนวนอะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422:398) จากสายสืบของอะฏอ์ ได้ยินจากอิบนุ อับบาส رضي الله عنه กล่าวว่าเมื่อท่าน นะบี ﷺ ได้เข้าไปยังบ้านของอัลลอฮ์ (อัลกะออะฮ์) และท่านได้ขออาว (วิงวอนขอ) ณ ทูมมของอัลกะออะฮ์และท่านไม่ได้ละหมาดจนกว่าท่านเดินออกมา เมื่อท่านเดินออกมาท่านได้ ละหมาดสองเราะกะอะฮ์ ด้านหน้าของอัลกะออะฮ์และกล่าวว่าด้วยจำนวนข้างต้น

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของอะฏอ์² และสะอิด เป็น ญะบัยร³ ทั้งสองรายงานจากอิบนุ อับบาส رضي الله عنه

อะดีษเดียวกันมีรายงานจากอุสมะฮ์ เป็น ซัยด رضي الله عنه จากสายสืบของอะฏอ์⁴

การตัดสิ้นอะดีษ

อะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 93 หน้า 184 บรรทัดที่ 28 จำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “พวกท่านจงละหมาดดังที่พวก

ท่านเห็นฉันละหมาด”

การตัดครีญ์อะดีษ

¹ กิบละฮ์คือทิศที่ตั้งของอัลกะออะฮ์เมื่อมีกะฮ์บรประเทศซาอุดีอาระเบียชาวมุสลิมจะหันหน้าไปยังกิบละฮ์ในเวลาละหมาด

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1330. Aḥmad, 2001 : 21809. al-Hākim, 1990 : 1763. al-Bayhaqiy, 1991 : 4502. และ al-Baghawiy, 1983: 448.

³ บันทึกโดย al-Dāraquṭniy, 2004 : 787. al-Ṭabarāniy, 1994: 12347. และ al-Ṭahāwiyy, 1994: 2279.

⁴ บันทึกโดย al-Nasā’iy, 1986: 1345. Ibn Khuzaymah, n.d.: 432. และ Ibn Abī Shaybah, 1409 : 2378.

สำนวนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ สำนวนอะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Bukhāri, 1422: 631 และ 6008) จากสายสืบของอะบี กิลาบะฮ์ รายงานจาก มาลิก เป็น อัลฮุวัยริษ رضي الله عنه กล่าวว่า พวกเราได้มาหาท่านนะบี ﷺ ขณะนั้นพวกเรายังหนุ่มมีอายุไล่เลี่ยกัน ดังนั้นพวกเราจึงอยู่กับท่านเราะฮ์สูลุลลอฮ์ ﷺ ถึง 20 วันกับ 20 คืน ท่านเราะฮ์สูลุลลอฮ์ ﷺ ได้เมตตาต่อพวกเราอย่างมาก เมื่อท่านคิดว่าพวกเราคงคิดถึงครอบครัวท่านจึงถามถึงคนที่พวกเราจากมา พวกเราก็ได้เล่าให้ท่าน ﷺ ฟังท่านจึงกล่าวว่า ด้วยสำนวนดังนี้

((ارْجِعُوا إِلَىٰ أَهْلِيكُمْ، فَأَقِيمُوا فِيهِمْ وَعَلِّمُوهُمْ وَمُرُوهُمْ وَذَكَرْ أَسْيَاءَ أَحْفَظْهَا أَوْ لَا أَحْفَظْهَا وَصَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي، فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤَدِّدْ لَكُمْ أَحَدُكُمْ، وَلْيُؤْمِّمْكُمْ أَكْبَرُكُمْ))

ความว่า “พวกท่านจงกลับไปหาครอบครัวของท่านเถิดและจงสั่งสอนพวกเขา ท่านได้บอกอะไรมากมายแก่พวกเรา ฉันจำได้บ้างจำไม่ได้บ้าง และพวกท่านจงละหมาดดังที่พวกท่านเห็นฉันละหมาด เมื่อเข้าเวลาละหมาดก็ให้คนหนึ่งคนใดในพวกท่านทำการอะซานและจงให้ผู้อาวุโสในหมู่พวกท่านเป็นอิมามนำละหมาด”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของอะบี กิลาบะฮ์¹ รายงานจากมาลิก เป็น อัลฮุวัยริษ رضي الله عنه

อะดีษเดียวกันมีรายงานจากญาบิร เป็น अबدลลอฮ์ رضي الله عنه จากสายสืบของมุฮัมมัด²

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 94 หน้า 194 บรรทัดที่ 22 สำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((تَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ))³

อะดีษที่ 95 หน้า 194 บรรทัดที่ 24 สำนวนอะดีษ

¹ บันทึกโดย al-Dārimiy, 2000 : 1288. Ibn Khuzaymah, n.d.: 397. Ibn Hibbān, 1988 : 1658. al-Bayhaqiy, 2003 : 5923. al-Dāraquṭniy, 2004: 1068. และ al-Baghawiy, 1983: 2/296.

² บันทึกโดย al-Shāfi‘iy, 2004 : 418.

³ ดูอะดีษที่ 2

سيدا نبي ﷺ ((إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ))

ความว่า : ท่านนบีมูฮัมหมัด ﷺ กล่าวว่า “เมื่อท่านยืนเพื่อละหมาดก็จงกล่าวตักบิร”

การตักบิรญะฮ์

สำนวนชะฮ์ดิษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ สำนวนชะฮ์ดิษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 757) จากสายสืบของสะอีด เป็น อะบีสะอีด จาก บิดาของเขา รายงานจากอะบูสุรอยเราะฮ์ (رضي الله عنه) แท้จริงท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้เข้ามาเยี่ยมมัสยิด จากนั้นมีชายคนหนึ่งเดินเข้ามามัสยิดและได้ละหมาดจากนั้นเขาได้มาให้สลามกับท่านนบีมูฮัมหมัด ﷺ และท่านก็ได้ตอบสลาม และท่านกล่าวว่า เจ้าจงกลับไปละหมาดใหม่เพราะท่านยังไม่ได้ละหมาดแล้วเขาจึงกลับไปละหมาดดังเช่นที่เขาละหมาดครั้งแรก จากนั้นเขาได้มาให้สลามกับท่านนบีมูฮัมหมัด ﷺ ท่านนบีมูฮัมหมัด ﷺ กล่าวว่า เจ้าจงกลับไปละหมาดใหม่เพราะท่านยังไม่ได้ละหมาด ท่านกล่าวเช่นนี้สามครั้ง ชายคนนั้นกล่าวว่า ขอสาบานด้วยพระองค์ผู้ซึ่งแต่งตั้งท่านด้วยสัจธรรม ฉันไม่เคยละหมาดดีกว่าครั้งนี้อีกแล้ว ดังนั้นท่านจึงสอนข้าพเจ้าด้วย ท่านนบีมูฮัมหมัด ﷺ ตอบด้วยสำนวนดังนี้

((إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ، ثُمَّ اقْرَأْ مَا تَيَسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ، ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَاكِعًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْدِلَ قَائِمًا، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا، وَأَفْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا))

ความว่า “เมื่อท่านยืนละหมาดท่านจงกล่าวตักบิรแล้วก็จงอ่านจากอายะฮ์อัลกุรอานที่ง่ายตายสำหรับเจ้า จากนั้นเจ้าจงโค้งคำนับจนกระทั่งการโค้งนั้นนิ่งอยู่ชั่วขณะและท่านจงเงยหน้ายืนตรงจนกระทั่งยืนนิ่งชั่วขณะจากนั้นท่านจงก้มกราบจนกระทั่งการก้มกราบนั้นนิ่งอยู่ชั่วขณะจากนั้นท่านจงเงยหน้าขึ้นและนั่งให้นิ่งอยู่ชั่วขณะและท่านจงกระทำเช่นนั้นในการละหมาดของเจ้าทั้งหมด”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอะบีสะอีด¹
รายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 96 หน้า 195 บรรทัดที่ 31 สำนักฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي))²

ฮะดีษที่ 97 หน้า 200 บรรทัดที่ 14 สำนักฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((مَنْ صَلَّى قَائِمًا فَهُوَ أَفْضَلُ وَمَنْ صَلَّى قَاعِدًا فَلَهُ
نِصْفُ أَجْرِ الْقَائِمِ وَمَنْ صَلَّى نَائِمًا فَلَهُ نِصْفُ أَجْرِ الْقَاعِدِ)) رواية
بخاري

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “บุคคลใดที่ยืนละหมาดก็เป็น
สิ่งที่ประเสริฐที่สุดและผู้ใดนั่งละหมาดเขาก็จะได้รับผลบุญ
ครึ่งหนึ่งของผู้ยืนละหมาดและผู้ใดนอนละหมาดเขาก็จะได้รับผล
บุญครึ่งหนึ่งของผู้นั่งละหมาด” บันทึกโดยอัลบุคอรีย์

การตัด κρίญ์ฮะดีษ

สำนักฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนักฮะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรีย์
(al-Bukhāriy, 1422 : 1116) จากสายสืบของอับดุลลอฮ์ เบ็น บูร็อยดะฮ์ รายงานจากอิรอน เบ็น
ฮุคัยน กล่าวว่าฉัน (อิรอน เบ็น ฮุคัยน) ได้ถามท่านนะบี ﷺ ถึงการละหมาดของผู้ชายใน
สภาพการนั่งท่านนะบี ﷺ ตอบด้วยสำนักฮ้างตัน

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 397. Abū Dāwūd, n.d. : 856. al-Nasā'iy, 1986: 884. al-Tirmidhiy, 1975 : 303. Aḥmad, 2001 : 9635. Abū 'Awānah, 1998 : 1609. Abū Ya'īlā al-Mausiliy, 1984 : 616. Ibn Khuzaymah, n.d.: 461. Ibn Hibbān, 1988 : 1890. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 2360.

² ดูฮะดีษที่ 93

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบของอับดุลลอฮ์ เป็น บุรอยดะฮ์¹ รายงานจากอิหมรอน เป็น ฮุคอยน ﴿﴾

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮียะฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 98 หน้า 201 บรรทัดที่ 7 สำนักอนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يُقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ)) رواية بخاري دان
مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ไม่ถือว่าเป็นการละหมาด สำหรับบุคคลที่ไม่อ่านฟาติฮะฮ์ อัลกิตาบ (สุเราะฮ์ อัลฟาติฮะฮ์) ”
บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

สำนักอนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนักอนอะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy,1422:756) จากสายสืบของ มะฮฺมุด เป็น อรรเราะฮ์ รายงาน จากอุบาตะฮ์ เป็น อัศศอมิต ﴿﴾ ท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนักอนข้างตัน

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบของอับดุลลอฮ์ เป็น บุรอยดะฮ์² รายงานจากอิหมรอน เป็น ฮุคอยน ﴿﴾

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮียะฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 99 หน้า 206 บรรทัดที่ 18 สำนักอนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا قَالَ الْإِمَامُ غَيْرَ الْمَعْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ فَقُولُوا
آمِينَ فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلَهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ))

¹ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 1986: 1660. al-Tirmidhiy, 1975 : 371. Ibn Mājah, n.d. : 1231. Aḥmad, 2001 : 19974. al-Baghawiy, 1983: 982. al-Ṭabarāniy, n.d.: 7117. al-Ṭahāwiyy, 1994: 1694. Ibn al-Jārūd, 1988: 230. และ al-Bayhaqiy, 1989 : 858.

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 394. Abū Dāwūd, n.d. : 822. al-Nasā'iy, 1986 : 910. al-Tirmidhiy, 1975 : 247. Aḥmad, 2001 : 22677. al-Baghawiy, 1983: 576. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 3618. al-Dāraquṭniy, 2004: 1225. Abū 'Awānah, 1998 : 1664. และ al-Bayhaqiy, 1989 : 378.

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่ออิมามอ่านถึงอายะฮ์ **غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ** (แปลว่า ไม่ใช่แนวทางของพวกที่ถูก โกรธกริ้วและหลงผิด) ท่านทั้งหลายจงกล่าวว่า อามีน เพราะผู้ใดที่ คำพูดของเขาตรงกับกรกล่าวอามีนของมลาอิกะฮ์เขาจะได้รับการ อภัยบาปที่แล้วๆ มา”

การตัดศรีษะดิษ

สำนวนชะดิษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนชะดิษที่บันทึกโดย ยอัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422:4475) จากสายสืบของ อะบี ศอลิฮ รายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه ท่าน เราะฮ์สุลลอลฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

ชะดิษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามชะดิษจากสายสืบของอะบี ศอลิฮ¹ สะอิด เป็น อัลมุสยัยบและอะบีสะละมะฮ์² ทั้งหมดรายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه

ชะดิษเดียวกันมีรายงานจาก **อะบี มุซา อัลอัซอะรีย** رضي الله عنه จากสายสืบของ ฮัมมาน เป็น **อับดุลลอฮ์ อัลริกอซ**³ และ**อับดุลลอฮ์ เบน อัมร** رضي الله عنه จากสายสืบของซุอัยบ⁴

การตัดสินชะดิษ

ชะดิษเศาะฮิฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของชะดิษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

ชะดิษที่ 100 หน้า 212 บรรทัดที่ 29 สำนวนชะดิษ

قنوت يغ أفضل يائت يغ وارد درفد نبي ﷺ يائت ((اللَّهُمَّ اهْدِنِي
فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي
فِيمَا أُعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ،
إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ
فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا قَضَيْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)) انيله لفظ
قنوت يغ وارد درفد نبي ﷺ فد رواية بيهتمي

¹ บันทึกโดย Mālik, 1985 :45. Abū Dāwūd, n.d. : 935. al-Nasā'iy, 1986: 929. Aḥmad, 2001 :9922. al-Bayhaqiy, 2003 : 2435. และ Abū 'Awānah, 1998 : 1689.

² บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 7660. al-Dārimiy, 2000 : 1274. และ al-Nasā'iy, 1986: 927.

³ บันทึกโดย Abd al-Razzāq , 1403 : 2647.

⁴ บันทึกโดย Abd al-Razzāq , 1403 : 2793.

ความว่า : การอ่านกุนูตที่ดีคือสิ่งที่มาจากท่านนะบี ﷺ คือ “โอ้อัลลอฮ์ ขอได้โปรดนำทางฉัน ให้อยู่กับบรรดาผู้ที่อยู่ในทางนำ แล้วด้วยเถิดและขอให้ฉันมีความปลอดภัย กับบรรดาผู้ที่มีความปลอดภัยและขอพระองค์ทรงช่วยเหลือฉัน กับหมู่ที่พระองค์ทรงช่วยเหลือพวกเขาและขอพระองค์ทรงให้ความจำเริญแก่ฉัน ในสิ่งที่ทรงประทานแก่ฉันและขอพระองค์ทรงคุ้มครองฉันให้พ้นจากความเลวร้ายที่พระองค์กำหนดทรงไว้แล้วแท้จริงพระองค์เท่านั้นที่ทรงมีสิทธิกำหนดกฎสถานะและตัดสินผู้อื่น โดยไม่มีผู้ใดมีอำนาจกำหนดและตัดสินต่อพระองค์ท่าน ¹ และแท้จริงไม่มีใครจะต้านต่อหากเขาคือผู้ที่พระองค์สนับสนุนช่วยเหลือและไม่มีใครจะมีเกียรติสูงส่ง หากพระองค์ถือว่าเขาเป็นศัตรู ² มหาจำเริญแด่พระองค์ ผู้ทรงอภิบาลพวกเรา และพระองค์ทรงสูงส่งแล้วสำหรับพระองค์นั้น คือการสรรเสริญในสิ่งที่พระองค์ได้กำหนด ฉันขออภัยโทษต่อพระองค์และฉันขอกลับเนื้อกลับตัวไปสู่แนวทางของพระองค์ ” นี้คือกุนูตที่มาจากท่านนะบี ﷺ บันทึกโดยอัลบัยฮะกี

การตักรีญญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอัลบัยฮะกี (al-Bayhaqiy, 2003 : 3138) จากสายสืบของอะบี อัล- ฮารอ์ รายงานจากอัลฮะสัน เป็น อะลี (رضي الله عنه) กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้สอนฉันเกี่ยวกับดุอาอ์ ที่กล่าวในกุนูตด้วยสำนวนดังนี้

((اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، إِنَّكَ تَقْضِي

¹ หมายถึง อัลลอฮ์ทรงมีอำนาจในการกำหนดกฎสถานะ และผู้อื่นไม่สามารถกำหนดขอบเขตไม่ให้พระองค์เข้ามาได้ อำนาจของพระองค์ไม่มีขีดจำกัด นี่คืออะกีดะฮ์ของมุสลิม อัลลอฮ์ ทรงเป็นผู้ตัดสินและกำหนดเพียงองค์เดียว ดังที่พระองค์ตรัสในอัลกุรอานว่า لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ

“พระองค์จะไม่ทรงถูกสอบถามในสิ่งที่พระองค์ทรงปฏิบัติแต่พวกเขาต่างหากที่อัลลอฮ์ยอมมีสิทธิสอบสวน” อัลอัมบิยาอ์21/23.

² ไม่มีใครจะได้รับความช่วยเหลือถ้าหากเป็นศัตรูกับอัลลอฮ์

وَلَا يُغْنِي عَنْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعْزُّ مَنْ عَادَيْتَ،
تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ¹

ความว่า “ขอได้โปรดนำทางฉัน ให้อยู่กับบรรดาผู้ที่อยู่ในทางนำ แล้วด้วยเถิดและขอให้ฉันมีความปลอดภัย กับบรรดาผู้ที่มีความปลอดภัยและขอพระองค์ทรงช่วยเหลือฉัน กับหมู่ที่พระองค์ทรงช่วยเหลือพวกเขาและขอพระองค์ทรงให้ความจำเริญแก่ฉัน ในสิ่งที่ทรงประทานแก่ฉันและขอพระองค์ทรงคุ้มครองฉันให้พ้นจากความเลวร้ายที่พระองค์กำหนดทรงไว้แล้วแท้จริงพระองค์เท่านั้นที่ทรงมีสิทธิกำหนดกฎสภาวะและตัดสินผู้อื่น โดยไม่มีผู้ใดมีอำนาจกำหนดและตัดสินต่อพระองค์ท่านและแท้จริงไม่มีใครจะต่ำต้อย หากเขาคือผู้ที่พระองค์สนับสนุนช่วยเหลือและไม่มีใครจะมีเกียรติสูงส่ง หากพระองค์ถือว่าเขาเป็นศัตรูมหาจำเริญ แต่พระองค์ ผู้ทรงอภิบาลพวกเรา และพระองค์ทรงสูงส่ง”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอะบี อัล ฮารอ²
รายงานจากอัลฮะสัน เบน อะลี

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยสายรายงานของ อัลบัยฮะกีเย เป็นฮะดีษฎะอียะฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ อัลอะลาอ์ เบน คอลิบเป็นผู้รายงานที่ صدوق له أو هاه (บุคคลที่มีสัจจะแต่บางครั้งมีความสับสน) (al-‘Asqalāniy, 1986: 435) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ ฮะสัน ลิฆอยริฮ

¹ ฮะดีษด้วยสายรายงานของอัลอะลาอ์ เบน คอลิบ จาก บุรอยดะฮ์ เบน อาบี มรยัมได้เพิ่มเติมว่า ฉันได้กล่าวแก่มุฮัมมัด อิบน์ อัลฮะนะฟียะฮ์ ด้วยดุอาอ์ นี้ แล้วท่านกล่าวว่า แท้จริงแล้ว ดุอาอ์ นี้เป็นดุอาอ์ ที่บิดาของฉันได้อ่านในกุนทุละหมาดอัลฟัจญ์ร (บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 1991 : 3997) และประโยคคำว่า (فَلَيْتَ مَا فَضَيْتَ أَسْتَعِزُّكَ رَبِّي وَبُؤْسُ الْبَيْتِ) หมายถึง เป็นประโยคเพิ่มเติมและไม่พบในสำนวนบันทึกโดยอิมามฮะดีษ.

² บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 1425 . al-Nasā’iy, 1986: 1745. Aḥmad, 2001 : 1718. al-Tirmidhiy,1975: 464. al-Ṭabarāniy, 1994: 2701. Abd al-Razzāq , 1403 : 4984. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 6889. al-Dārimiy, 2000 : 1634. al-Bazzār, 2009 : 1337. Abū Dāwūd al-Ṭayālisiy, 1999 : 1275. และ al-Bayhaqiy, 1989 : 435.

อะดีษที่ 101 หน้า 213 บรรทัดที่ 4 ส่วนนวนอะดีษ

يغ وارد يائت ((رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي)) هَذَا آحَرْنَ

ความว่า : ที่ได้รายงานมาคือ “โอ้อัลลอฮ์จงให้อภัยแก่ข้าและขอ
พระองค์ให้ความเมตตาแก่ข้าด้วย” จนจบ

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ ส่วนนวนอะดีษที่บันทึกโดย อะฮมัด (Ahmad, 2001 : 2895) จากสายสืบของอะบีบ เป็น อะบี ซาบิต หรือ สะอีด เป็น ญะบัยร รายงาน จากอิบนุ อับบาส อ่านดุอาอ์ ระหว่างสองสุญูดในละหมาดกลางคืนด้วยส่วนนวนดังนี้

((رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَارْزُقْنِي، وَاهْدِنِي سَبِيلَ))

ความว่า “โอ้ ผู้อภิบาลแห่งข้า ได้โปรดประทานอภัยแก่ข้า
พระองค์ เมตตาข้าพระองค์ ยกระดับ แก่ข้าพระองค์ ประทาน
ปัจจัยยังชีพแก่ข้าพระองค์ และชี้แนะข้าพระองค์ หลังจากนั้นท่าน
ก็สุญูด”

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของสะอีด เป็น ญะบัยร¹
รายงานจากอับดุลลอฮ์ เป็น อับบาส

อะดีษเดียวกันมีรายงานจากอับดุลลอฮ์ เป็น อุมัร จากสายสืบของนาฟิอ์ และ
มุญาอิด² อะลีย จากสายสืบของ อัลฮาริษ และ สุไลมาน อัตตัยมี³ อุมมุ สะละมะฮ์ จาก
สายสืบของ อัลฮะสัน⁴ อิบนุ อะบี เหวฟา จากสายสืบของฆอลละฮ์ เป็น มุศอรริฟ⁵ บุรอยดะฮ์
 จากสายสืบของอับดุลลอฮ์ เป็น บุรอยดะฮ์⁶

การตัดสินอะดีษ

อะดีษ ด้วยกับสายรายงานของอะฮมัดเป็นอะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้
รายงานชื่ออามิล อะบี อัลอะลาอ์เป็นผู้รายงานที่ صدوق يخطيء (มีสัจจะแต่อาจจะมีข้อผิดพลาด)

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 850. Ibn Mājah, n.d. : 898. al-Tirmidhiy, 1975: 284. al-Ṭabarāniy, 1994: 12363. al-Dārimiy, 2000 : 1634. al-Bazzār, 2009: 5128. al-Baghawiy, 1983: 667. al-Hākim, 1990:1004. และ al-Bayhaqiy, 1989 : 421.

² บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, 1413: 1825 และ n.d. : 13532.

³ บันทึกโดย Ibn Abī Shaybah, 1409 : 8837. Abd al-Razzāq , 1403 : 3009. และ al-Bayhaqiy, 1989 : 421.

⁴ บันทึกโดย Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 6893.

⁵ บันทึกโดย Ibn Hibbān, 1993 : 1810.

⁶ บันทึกโดย al-Bazzār, 2009 : 4462. และ al-Jurjāniy, 2001 : 1160.

(al-‘Asqalāniy, 1986: 459) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็น
ฮะดีษ ฮะสัน ลิขอยริย

ฮะดีษที่ 102 หน้า 215 บรรทัดที่ 4 ส่วนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا سَجَدْتَ فَمَكِّنْ جَبْهَتَكَ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تُنْفِرْ
نَقْرًا))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อท่านสujudท่านจงวาง
หน้าผากแนบกับพื้น และอย่าได้รับแรง (เหมือนดังที่ไก่จิกอาหาร)”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

ส่วนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ ส่วนหนึ่งของ ส่วนฮะดีษที่บันทึก โดยอิบนุ
ฮิบบาน (Ibn Hibban, 1993:1887) จากสายสืบของมุญาฮิด รายงานจาก อิบนุอุมร์ رضي الله عنه โดยมี
ส่วนดังนี้

((إِذَا رَكَعْتَ، فَضَعْ رَاخَتَيْكَ عَلَى رُكْبَتَيْكَ، ثُمَّ فَرِّجْ بَيْنَ أَصَابِعِكَ، ثُمَّ
امْكُثْ حَتَّى يَأْخُذَ كُلُّ عَضْوٍ مَأْخُذَهُ، وَإِذَا سَجَدْتَ، فَمَكِّنْ
جَبْهَتَكَ، وَلَا تُنْفِرْ نَقْرًا، وَصَلِّ أَوَّلَ النَّهَارِ وَآخِرَهُ))¹

ความว่า “เมื่อท่านรุกูกก็จงวางมือทั้งสองของท่านบนหัวเข่าทั้ง
สองพร้อมกับแยกนิ้วมือจากกัน และให้หยุดนิ่งชั่วขณะจนกว่า
อวัยวะทุกส่วนกลับเข้าที่ และเมื่อท่านสujudก็จงวางหน้าผากแนบ
กับพื้นและอย่าได้รับแรง (เหมือนดังที่ไก่จิกอาหาร) และจง
ละหมาดยามหัวรุ่งและตอนท้ายของวัน”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของมุญาฮิด² รายงาน
จากอิบนุ อุมร์ رضي الله عنه

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก อิบนุ อับบาส رضي الله عنه จากสายสืบของ ศอลิฮ เมาลา
อัสเตอะมะฮ์³

¹ ส่วนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย مِنْ الْأَرْضِ ไม่พบในหนังสือของ บันทึกโดยอิบนุ ฮิบบาน และในส่วนบันทึกของอะหมัดมีส่วน
 مِنْ الْأَرْضِ แต่ไม่พบคำว่า لَا تُنْفِرْ نَقْرًا และผู้วิจัยไม่พบการบันทึกโดยอิมามฮะดีษที่ตรงกับส่วนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย

² บันทึกโดยAbd al-Razzāq , 1403 : 8830. และal-Ṭabarāniy, 1994 : 13566.

³ บันทึกโดย Ahmad, 2001:2604.

ดวงอาทิตย์)แล้วท่าน ﷺ ก็ไม่สนใจชู้หัยรได้กล่าวว่า ฉันได้ถาม
อะบี อิสฮากว่า เป็นการละหมาดซุหฺรฺหรือ เขาตอบว่า ใช่ แล้ว
ฉันได้ถามว่า ให้ละหมาดในตอนต้นๆของเวลาซุหฺรฺหรือท่านก็
ตอบว่าใช่”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกรักของอิมามอะดีษจากสายสืบของสะอีด เป็น วะฮฺบ¹

รายงานจากคอบบาบ

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮียฺ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียฺครบทุกประการ

อะดีษที่ 104 หน้า 215 บรรทัดที่ 14 สำนวนอะดีษ

يَغْتَرُّ سَبْتٌ دَدَا لَمْ حَدِيثٍ ((أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ إِذَا كَانَ
سَاجِدًا))

ความว่า : ถูกกล่าวในอะดีษ “ช่วงที่บ่าวใกล้ชิดที่สุดต่อองค์
อภิบาลของเขาคือขณะที่ทำการก้มกราบ (สุญูด)”

การตัดครีจญ์อะดีษ

สำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับส่วนหนึ่งของสำนวนอะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม
(Muslim, n.d. : 482) จากสายสืบของอะบู ศอลิฮ ษัควาน รายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์
ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนว่า

2 ((أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ، وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثَرُوا الدُّعَاءَ))

ความว่า “ช่วงที่บ่าวใกล้ชิดที่สุดต่อองค์อภิบาลของเขาคือขณะ
สุญูด ดังนั้น (ในสุญูด) จงวอนขอมากๆ”

¹ บันทึกโดย Abū Nu‘iam, 1996 : 1384. al-Nasā‘iy, 1986: 497. Ibn Mājah, n.d. : 675. al-Baghawiy, 1983 : 358. al-Ṭabarāniy, 1994: 3699. al-Ṭahāwiy, 1994: 1101. al-Sarāj, 2004 : 1129. al-Shāsiy, 1410 : 1023. และ al-Bayhaqiy, 1989 : 2065.

² บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 875. Aḥmad, 2001 : 9461. Abū Nu‘iam, 1996 : 1073. al-Nasā‘iy, 1986: 727. al-Baghawiy, 1983: 558. Abū ‘Awānah, 1998 : 1856. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 6658. Ibn Ḥibbān, 1993 : 1928. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 2686.

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอะบู ศอลิษ ษักวาน¹ รายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์  

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮีฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮีฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 105 หน้า 215 บรรทัดที่ 23 สำนวนฮะดีษ

حديث بخاري دان مسلم سبدا نبي   ((أَمَرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ
أَعْضَاءِ الْجَبْهَةِ وَالْيَدَيْنِ وَالرُّكْبَتَيْنِ وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ))

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม ท่านนะบี  

กล่าวว่า “ฉันได้รับบัญชาให้สujudด้วยอวัยวะเจ็ดส่วน หน้าผาก ฝ่า
มือทั้งสอง หัวเข่าทั้งสอง และนิ้วเท้าทั้งสอง”

การตัด κρίญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยใกล้เคียง กับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ (al-Bukhāriy, 1422 : 812) จากสายสืบของฏอวูส รายงานจากอิบนุ อับบาส   ได้กล่าวว่า ท่านนะบี   กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((أَمَرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظَمِ عَلَى الْجَبْهَةِ وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى
أَنْفِهِ وَالْيَدَيْنِ وَالرُّكْبَتَيْنِ وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ وَلَا نَكَّفَتِ الثِّيَابَ
وَالشَّعْرَ))²

ความว่า “ฉันได้รับบัญชาให้สujudด้วยอวัยวะเจ็ดส่วน หน้าผาก
และได้ชี้ด้วยมือท่านยังจมูก ฝ่ามือทั้งสอง หัวเข่าทั้งสอง และ
นิ้วเท้าทั้งสองข้างโดยไม่อนุญาตให้เรารองด้วยผมหรือเสื้อผ้า”

¹ สำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย إِذْ كَانَ سَاجِدًا فِي بَيْتِهِ   ผู้วิจัยไม่พบในหนังสือของ บันทึกโดย อิมามฮะดีษด้วยสำนวนนี้ ส่วนในสำนวนบันทึกของมุสลิมมีคำว่า سَاجِدٌ   และในเอกสารวิจัยไม่มีคำว่า أَعْظَمُ  

² สำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย سَبْعَةَ أَعْضَاءِ   ผู้วิจัยไม่พบในหนังสือของ บันทึกโดย อิมามฮะดีษด้วยสำนวนนี้ ส่วนในสำนวนบันทึกของอัลบุคอรีย์และมุสลิมมีคำว่า أَعْظَمِ   และในเอกสารวิจัยไม่มีคำว่า أَنْفِهِ   وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى   وَلَا نَكَّفَتِ الثِّيَابَ وَالشَّعْرَ  

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของฏอวูส¹ รายงาน จากอิบนุ อับบาส

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 106 หน้า 218 บรรทัดที่ 19 ส่วนฮะดีษ

حديث مسلم ((أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْتَرُوا
الدُّعَاءَ))²

ฮะดีษที่ 107 หน้า 219 บรรทัดที่ 1 ส่วนฮะดีษ

((رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي وَاجْبُرْنِي وَارْزُقْنِي وَاهْدِنِي وَعَافِنِي)) مروایتكن
أكندي فد ستغهت بخاري دان مسلم دان فد ستغهت ترمذي دان فد
ستغهت أبو داود دان فد ستغهت ابن ماجه

ความว่า : “โอ้ ผู้อภิบาลแห่งข้า ได้โปรดประทานอภัยแก่ข้า
พระองค์ เมตตาข้าพระองค์ ดูแลแก้ไขข้าพระองค์ ยกฐานะข้า
พระองค์ ชี้นำข้าพระองค์ ให้ความปลอดภัยแก่ข้าพระองค์ ” ส่วน
หนึ่งบันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิมส่วนหนึ่งบันทึกโดยอัคริมิซีย์
ส่วนหนึ่งบันทึกโดยอะบู ดาวูด และส่วนหนึ่งบันทึกโดยอิบนุ
มาญะฮ์

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

ส่วนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับส่วนฮะดีษที่บันทึกโดย มุสลิม (Muslim, n.d. : 2697) จากอะบูมาลิก อัลอัชญาอีย์ รายงาน จากบิดาของเขา (ฏอริก เป็น อัลอะซีม อัลอัชญาอีย์) กล่าวว่าเมื่อมีบุคคลเข้ารับอิสลาม ท่านนะบี ﷺ ก็สอนเขาเกี่ยวกับการละหมาด หลังจากนั้นท่าน ﷺ ก็สั่งให้เขาอ่านดุอาอ์ในละหมาดด้วยประโยคดังต่อไปนี้

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 490. al-Nasā'iy, 1986: 1096. Aḥmad, 2001 : 2527. Ibn Mājah, n.d. : 883. al-Dārimiy, 2000 : 1358. Abd al-Razzāq , 1403 : 2972. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 2682. Ibn Khuzaymah, n.d.: 633. al-Sarāj, 2004 : 331. Ibn al-Ja'diy, 1990: 1625. al-Bazzār , 1997 : 4866. Abū 'Awānah, 1998 : 1867. al-Tabarānīy, 1994: 10865. Abū Ya'ālā al-Mausiliy, 1984 : 2464. Abū Nu'iam, 1996 : 1090. Ibn Hibbān, 1988 : 1923. al-Baghawiy, 1983: 644. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 2646.

² ดูฮะดีษที่ 104.

1 ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي))

ความว่า “โอ้ ผู้อภิบาลแห่งข้า ได้โปรดประทานอภัยแก่ข้า

พระองค์ เมตตาข้าพระองค์ ชี้นำข้าพระองค์ ให้ความปลอดภัย

แก่ข้าพระองค์ ประทานปัจจัยยังชีพแก่ข้าพระองค์”

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจากอิบนุ อับบาส رضي الله عنه จากสายสืบของสะอีด เป็น ญะบัยร²

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 108 หน้า 219 บรรทัดที่ 18 ส่วนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ بآك كامي ((لَا تَقُولُوا السَّلَامَ عَلَى اللَّهِ، فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ

السَّلَامُ، وَلَكِنْ قُولُوا: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ إِلَى آخِرِهِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวแก่พวกเราว่า “พวกเจ้าทั้งหลาย

อย่ากล่าวว่ ขอความสันติสุขจงประสบแด่อัลลอฮ์ แท้จริง

แล้วอัลลอฮ์คืออัสสะลาม(สันติสุข) แต่ว่าจงกล่าว มวลการสดุดี

ทั้งหลายมอบแด่อัลลอฮ์...จนจบ”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

ส่วนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรง กับบางส่วนของส่วนฮะดีษที่บันทึกโดย

อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 835) จากสายสืบของชะกีกุ รายงานจาก अबดุลลอฮ์ رضي الله عنه ได้

กล่าวว่าพวกเราเมื่อละหมาดพร้อมท่านนะบี ﷺ พวกเราจะกล่าวว่า ขอความสันติสุขจงประสบ

แด่อัลลอฮ์จากบ่าวของพระองค์ ขอความสันติสุขจงประสบแด่คนนั้นคนนั้น ท่านนะบี ﷺ ได้

กล่าวว่า

¹ ผู้วิจัยพบว่าส่วนบันทึกโดยอัลบุคอรีที่เหมือนกันมีเพียงคำว่า اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي ในส่วนฮะดีษบันทึกโดยมุสลิมและอะบู ดาวูด ไม่มีคำว่า وَارْحَمْنِي และ وَارْحَمْنِي และมีเพิ่มจากเอกสารวิจัยคำว่า وَارْحَمْنِي ในส่วนฮะดีษบันทึกโดยอติรมิซียไม่มีคำว่า وَعَافِنِي และ وَعَافِنِي และมีเพิ่มจากเอกสารวิจัยคำว่า وَارْحَمْنِي และในส่วนฮะดีษบันทึกโดยอิบนุ มาญะฮ์ไม่มีคำว่า وَعَافِنِي และ وَاهْدِنِي และมีเพิ่มจากเอกสารวิจัยคำว่า وَارْحَمْنِي และประโยคที่เรียงลำดับตามที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยนั้นไม่พบในจำนวนบันทึกโดยอิมามฮะดีษแต่ที่พบก็คือการเรียงลำดับก่อนหลังจะไม่เหมือนกันดังนี้ ((اللَّهُمَّ (وَيْ لَفْظ: رَبِّ) اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْحَمْنِي)) [وَارْحَمْنِي] [وَارْحَمْنِي] [وَارْحَمْنِي]

² บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1422 : 4440 และ 5674. Abū Dāwūd, n.d. : 850. Ibn Mājah, n.d. : 898. Ahmad, 2001 : 2895. al-Tirmidhiy, 1975: 284. al-Ṭabarāniy, 1994 : 12363. al-Dārimiy, 2000 : 1634. al-Bazzār, 2009 : 5128. al-Baghawiy, 1983: 667. al-Hākim, 1990 :1004. และ al-Bayhaqi, 1989 : 421.

((لَا تَقُولُوا السَّلَامُ عَلَى اللَّهِ، فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّلَامُ، وَلَكِنْ قُولُوا:
التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ
اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، فَإِنَّكُمْ إِذَا قُلْتُمْ
أَصَابَ كُلَّ عَبْدٍ فِي السَّمَاءِ أَوْ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، أَشْهَدُ أَنْ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، ثُمَّ يَنْخَبِرُ مِنَ الدُّعَاءِ
أَعْجَبُهُ إِلَيْهِ، فَيَدْعُو))

ความว่า “พวกเจ้าทั้งหลายอย่ากล่าววว่า ขอความสันติสุขของ
ประสบแต่อัลลอฮ์ แท้จริงแล้วอัลลอฮ์คืออัสสะลาม(สันติสุข) แต่
ว่าจงกล่าว มวลการสดุดีทั้งหลายมอบแต่อัลลอฮ์ รวมทั้งการ
สรรเสริญด้วยพรและความดีงามต่างๆ ขอความสันติสุขของ
ประสบแต่ท่านโองผู้เป็นนบปี รวมทั้งเมตตาแห่งอัลลอฮ์และความ
ประเสริฐทั้งหลายของพระองค์ขอความสันติสุขของประสบแต่เรา
และแต่บรรดาบ่าวผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลาย แท้จริงแล้วเมื่อพวก
เจ้ากล่าวก็จะครอบคลุมบ่าวของพระองค์ทั้งหมดที่อยู่ในฟากฟ้า
และระหว่างฟากฟ้าและพื้นแผ่นดิน ข้ำขอปฏิญาณว่าไม่มีพระ
เจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และข้ำขอปฏิญาณว่ามุฮัมมัดนั้นเป็น
บ่าวและศาสนทูตของพระองค์ หลังจากนั้นพวกท่านก็เลือกดูอาร์
ตามความต้องการแล้วก็ดูอาร์”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของชะเก็กี เป็น
สะละมะฮ์¹ รายงานจากอับดุลลอฮ์ เป็น มัสอูด

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 109 หน้า 221 บรรทัดที่ 1 จำนวนฮะดีษ

حديث ابن عباس كُتِبَ إِدَالَهُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مُغْجَارِي أَيُّ أَيْ كُنْكَامِي أَكُنْ تَشْهَدُ مَكَدَالَهُ أَيُّ مِمْبَاجٍ تَشْهَدُ يَغْ

¹ บันทึกโดย Mālik, n.d.: 148. บันทึกโดย al-Nasā'iy, 1986: 1127. Aḥmad, 2001 : 3920. Abū Dāwūd, n.d. : 968. Ibn Mājah, n.d. : 899. al-Ṭabarāniy, 1994: 9886. al-Shāshiy al-Binkathiy, 1410 : 501. al-Ṭahāwiy, 1994: 1418.และ Abū Yūsuf al-'Anṣāriy, n.d. : 268.

أَكْمَلُ يَأْتِ ((التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)) تله مروايتكن أكن حديث ايت مسلم¹

ความว่า : ฮะดีษ อิบน์ อับบาสได้กล่าวว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้สอนพวกเราในการอ่าน ตะชะฮฮุด ซึ่งท่านได้อ่านตะชะฮฮุดที่สมบูรณ์ดังนี้ “มวลการสวดดีทั้งหลายที่ประเสริฐการสรรเสริญด้วยพรและความดีงามต่างๆทั้งหลายขอมอบแด่อัลลอฮ์ขอความสันติสุขจงประสบแด่ท่านโอ้ผู้เป็นนบีมุฮัมมัดแห่งอัลลอฮ์และความประเสริฐทั้งหลายของพระองค์ขอความสันติสุขจงประสบแด่เราและแต่บรรดาบ่าวผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลายข้าขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์และข้าขอปฏิญาณว่ามุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของอัลลอฮ์” ฮะดีษบันทึกโดยมุสลิม

การตีความฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย มุสลิม (Muslim, n.d. : 403) จากสายสืบของฏอซุส รายงานจากอิบน์ อับบาส ﷺ ได้กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้สอนพวกเราในการอ่านอิตตะฮะฮฮุดเหมือนกับท่านได้สอนพวกเราในการอ่านสุเราะฮจากอัลกุรอาน แล้วท่าน ﷺ ก็อ่านด้วยสำนวนดังนี้

((التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ، الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ))

ความว่า “มวลการสวดดีทั้งหลายที่ประเสริฐ การสรรเสริญด้วยพรและความดีงามต่างๆ ทั้งหลาย ขอมอบแด่อัลลอฮ์ ขอความสันติสุขจงประสบแด่ท่านโอ้ผู้เป็นนบีมุฮัมมัดแห่งอัลลอฮ์และความประเสริฐทั้งหลายของพระองค์ ขอความสันติสุขจงประสบแด่เราและแต่บรรดาบ่าวผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลาย ข้าขอปฏิญาณ

¹ สำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย ʿAbdū ʿUṣū ʿUṣū ไม่พบในบันทึกของมุสลิม

ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และข้าขอปฏิญาณว่า
มุฮัมมัดนั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์”
ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของฏอวูส¹ รายงาน
จากอิบนุ อับบาส

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 110 หน้า 221 บรรทัดที่ 5 สำนวนฮะดีษ

تله مروايتكندي أكندي امام شافعي دان ترمذي ((التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ سَلَامٌ
عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، سَلَامٌ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ
الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ))

ความว่า : บันทึกโดยอิมามอัซซาฟิอีย์และอัตติรมิซีย์ “มวลการ
สดุดีทั้งหลายที่ประเสริฐทั้งหลาย ขอมอบแด่อัลลอฮ์ ขอความสันติ
สุขจงประสบแต่ท่านโองผู้เป็นนบีมุฮัมมัด รวมทั้งเมตตาแห่งอัลลอฮ์และ
ความประเสริฐทั้งหลายของพระองค์ ขอความสันติสุขจงประสบ
แต่เราและแต่บรรดาบ่าวผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลาย ข้าขอปฏิญาณว่า
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และข้าขอปฏิญาณว่า มุฮัมมัด
นั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์”
ผู้วิจัยคัดลอกตัวบทจากเอกสารวิจัย แต่ไม่พบการบันทึกฮะดีษในสำนวน
เหมือนกับบทนี้ และฮะดีษที่บันทึกโดย อัซซาฟิอีย์ (al-Syāfi’iy, 1400 : 1/42) และอัตติรมิซีย์
(al-Tirmidhiy, 1975 : 290) มีสำนวนฮะดีษเหมือนกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม²

ฮะดีษที่ 111 หน้า 222 บรรทัดที่ 19 สำนวนฮะดีษ

دان ستغه درفد دعاء يغ منقول ايت ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا
أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي،

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 974. al-Syāfi’iy, 1400 : 1/42. Ibn Mājah, n.d. : 900. Aḥmad, 2001 : 2665. al-Tirmidhiy, 1975: 290. al-Nasā’iy, 1986: 1174. al-Ṭabarāniy, 1994: 10996. Ibn Khuzaymah, n.d.: 705. Ibn Hibbān, 1988 : 1952. Abū ‘Awānah, 1998 : 2022. และ al-Bayhaqi, 1989 : 441.

² ดูฮะดีษที่ 109

أَنْتَ الْمُقَدَّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)) تله مروايتكن اكندي
مسلم

ความว่า : ส่วนหนึ่งของดุอาอ์ที่ได้ถ่ายทอด(จากท่านนะบี ﷺ)คือ
“โอ้พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ได้โปรดอภัยในสิ่งที่ข้าพระองค์
ทำก่อนหน้านี้และทำหลังจากนี้ สิ่งที่ข้าพระองค์ปิดบังและสิ่งที่ข้า
พระองค์เปิดเผยสิ่งที่ข้าพระองค์ทำเกินเลยและสิ่งที่พระองค์รู้
ดีกว่าตัวข้าพระองค์แท้จริงพระองค์เป็นผู้อยู่ก่อนหน้าและเป็นผู้อยู่
ภายหลัง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น ”บันทึกโดย
มุสลิม

การตักรีญญ์ฮะดีษ

ฮะดีษที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยนี้ตรงกับ ส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย
มุสลิม (Muslim, n.d. : 771) จากสายสืบของอุบัยดิลลาฮ์ เป็น อะบี รอฟิอ รายงานจากอะลีเย์ เป็น
อะบี ฏอลิบ จากท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((...وَإِذَا رَكَعَ، قَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسَلْتُ،
خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَخَيْي، وَعَظْمِي، وَعَصْبِي وَإِذَا رَفَعَ،
قَالَ: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلءَ السَّمَاوَاتِ، وَمِلءَ الْأَرْضِ، وَمِلءَ
مَا بَيْنَهُمَا، وَمِلءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ وَإِذَا سَجَدَ، قَالَ: اللَّهُمَّ
لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسَلْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي
خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ، ثُمَّ
يَكُونُ مِنْ آخِرِ مَا يَقُولُ بَيْنَ التَّسْبِيحِ وَالتَّنْسِيمِ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا
قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ
أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدَّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ))

ความว่า “... และเมื่อท่าน ﷺ ก้ม (รอกูอ) ท่าน ﷺ จะกล่าวว่า
โอ้อัลลอฮ์ แต่พระองค์ข้าได้รอกูอ กับพระองค์ข้าได้ศรัทธา แต่
พระองค์ข้าได้ยอมสยบบอบตน หูของข้า ตาของข้า สมองของข้า
กระดูกของข้า และเส้นประสาทของข้า ได้สงบต่อพระองค์แล้ว
แท้จริงแล้วเมื่อท่านลุกขึ้นจากรุกูอท่านจะกล่าวว่าโอ้อัลลอฮ์
พระผู้อภิบาลแห่งเรา และสำหรับพระองค์นั้นคือการสรรเสริญ

ทั้งหลายการสรรเสริญที่เต็มปากฟ้าและแผ่นดิน และระหว่างทั้งสองนั้น รวมทั้งทุกสิ่งทีพระองค์ทรงประสงค์นอกจากนั้นและเมื่อสญูดก็อ่าน โอ้อู้อภิบาลของข้า ข้าพระองค์ได้กราบสญูดแต่พระองค์ ศรีทธาต่อพระองค์ และได้จำนนต่อพระองค์ ไบหน้าของข้าพระองค์ได้กราบแต่ผู้ที่สร้างมัน กำหนดรูปร่างของมัน และสร้างให้มีหูและตา พระองค์อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างที่ดีเยี่ยมและประเสริฐที่สุดหลังจากนั้นสุดท้ายก็อ่านดูอาร์ะหว่างอิตตาฮาฮุดและอิตตัสลิมีด้วยดูอาโอ้อู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ได้โปรดอภัยในสิ่งที่ข้าพระองค์ทำก่อนหน้านี้และทำหลังจากนี้ สิ่งที่ข้าพระองค์ปิดบังและสิ่งที่ข้าพระองค์เปิดเผย สิ่งที่ข้าพระองค์ทำเกินเลยและสิ่งที่พระองค์รู้ดีกว่าตัวข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้อยู่ก่อนหน้าและผู้อยู่ภายหลัง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอูบัยดิลลาฮ์ เป็นอะบี รอฟิอ¹ รายงานจากอะลีบี เป็น อะบีฏอลิบ

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก กอซบุ สุรอยเราะฮ์ จากสายสืบของอะฏอ์ เป็นยะซาร์²

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 112 หน้า 222 บรรทัดที่ 21 สำนักฮะดีษ

دان ستغه درفد دعاء یغ منقول درفد نبی ﷺ ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ
فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ)) مروایتکن آکندی بخاری دان مسلم

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 760 และ 2009 : 2/73. al-Nasā'iy, 1986: 1051. al-Tirmidhiy, 1975 : 3421. Aḥmad, 2001 : 729, 1983 : 1188 และ 1995 : 803. al-Ṭabarāniy, 1413: 525. Abū Nu'iam, 1996 : 1761. Ibn Khuzaymah, n.d.: 607. Ibn Ḥibbān, 1988 : 5/230 และ 1993 : 1903. Abū 'Awānah, 1998 : 1607. Abū Dāwūd al-Ṭayālisiy, 1999 : 147. al-Taḥāwiyy, 1994: 1396. al-Dāraquṭniyy, 2004: 1137. Ibn al-Jārūd, 1988: 179 และ al-Bayhaqiyy, 2003 : 3343, 1989 : 373, 2009 : 79, 1991 : 3379.

² บันทึกโดย al-Syāfi'iy, 1400 : 1/38.

ความว่า : ส่วนหนึ่งของคูอาห์ที่ได้ถ่ายทอดจากท่านนะบี ﷺ คือ
 “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอความ
 ค้ำครองต่อพระองค์จากการทรمانในหลุมฝังศพ จากการทรมาน
 ในนรก จากการทดสอบของชีวิตและความตาย จากความชั่วร้ายที่
 เป็นบททดสอบของดัจญาล” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดิษ

สำนวนอะดิษในเอกสารวิจัยตรง กับสำนวนอะดิษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี
 (al-Bukhāriy, 1422 : 3370) จากสายสืบของอะบี สะละมะฮ์ รายงานจากอะบี ฮุรอยเราะฮ์
 ได้กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้ขอคูอาห์ด้วยสำนวนข้างต้น

อะดิษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดิษ จากสายสืบของอะบี สะละมะฮ์ ¹
 รายงานจากอะบี ฮุรอยเราะฮ์

การตัดสินอะดิษ

อะดิษเศาะฮียะฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของอะดิษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

อะดิษที่ 113 หน้า 222 บรรทัดที่ 24 สำนวนอะดิษ

دان ستغہ درفد دعاء یغ منقول درفد نبی ﷺ ((اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ
 نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ
 عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ)) مروایتکن أكندي بخاري

ความว่า : ส่วนหนึ่งของคูอาห์ที่ได้ถ่ายทอดจากท่านนะบี ﷺ คือ
 “โอ้พระผู้อภิบาลแห่งข้าแท้จริงข้าพระองค์ได้ก่อความอยุติธรรม
 อย่างมากมายแก่ตัวข้าเองและไม่มีผู้ใดที่อภัยโทษได้เว้นแต่
 พระองค์เท่านั้นได้โปรดอภัยแก่ข้าพระองค์ด้วยการประทานอภัย
 จากพระองค์ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ด้วยเถิดแท้จริงพระองค์นั้น
 ทรงเป็นผู้ที่เปี่ยมยิ่งด้วยการอภัยและความเมตตา ” บันทึกโดย
 อัลบุคอรี

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 589. Aḥmad, 2001 : 10768. al-Bayhaqiy, 2009 : 105. al-Hākīm, 1990 :1011.
 al-Ṭabarāniy, 1413: 1374. al-Bayhaqiy, 2003 : 2882. และ Uthmān al-Dāniy, 1416 : 77.

การตักรีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรง กับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 834) จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เบิน อัมร รายงานจากอะบี บะกัร อัศศิดดีก رضي الله عنه ได้กล่าวว่า แท้จริงเขาได้กล่าวแก่ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ช่วยสอนแก่ฉันดูอาฉันจะดูอา ในละหมาดของฉัน ท่านก็กล่าวให้อ่าน ด้วยสำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เบิน อัมร¹ รายงานจากอะบี บะกัร อัศศิดดีก رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 114 หน้า 222 บรรทัดที่ 26 สำนวนฮะดีษ

دان سنغه درفد یغ منقول ((يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ نَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَعَلَى طَاعَتِكَ))

ความว่า : ส่วนหนึ่งที่ได้ถ่ายทอดจากท่านนะบี ﷺ คือ “โอ้พระองค์ผู้สามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจของมนุษย์ จงทำให้จิตใจของข้า มั่งคงในศาสนาของพระองค์และอยู่ในความภักดีต่อพระองค์ ด้วยเถิด”

การตักรีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับส่วนหนึ่งของสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย อัตติรมิซีย์ (al-Tirmidhiy, 1975: 2140) จากสายสืบของอะบี สุฟยาน รายงานจากอะนัส رضي الله عنه ได้กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวบ่อยครั้งดังนี้

² ((يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ نَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ))

ความว่า “โอ้พระองค์ผู้สามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจของมนุษย์ จงทำให้จิตใจของข้า มั่งคงในศาสนาของพระองค์”

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 8. Ibn Mājah, n.d. : 3835. al-Nasā'iy, 1986: 1302al-Tirmidhiy,1975: 3531. Ibn Hibbān, 1988 : 1976. al-Baghawiy, 1983: 694. al-Bayhaqiy, 1989 : 459. Ibn Mandah, 1406 : 302.Abū Ya'lā al-Mausiliy, 1984 : 32. และIbn Khuzaymah, n.d.: 846.

² ประโยคท่อนท้าย (وَعَلَى طَاعَتِكَ) ที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยนั้นไม่พบในสำนวนบันทึกโดยอิมามฮะดีษ

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ อะบี สุฟยาน¹
รายงานจากอะนัส

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก กอุมมุ สะละมะฮ์ จากสายสืบของชะฮูร เป็น
เฮาซบ² อันเนาวัส เป็น สัมอาน อัลกลาบี จากสายสืบของอะบู อิดริส อัลเคาลานีย์³ ญาบิร
เป็น अबดุลลอฮ์ จากสายสืบของอะบี สุฟยาน⁴ และอาอิชะฮ์ จากสายสืบของอัลฮะสัน⁵

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเดียวกับสายรายงานของ อัตติรมิซีย์เป็นอะดีษอะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ
อะบี สุฟยาน (อะฮมัด เป็น สุฟยาน) เป็นบุคคลที่เศาะดุค صدوق (มีสัจจะ) (al-Asqalāniy, 1986 :
80) เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นอะดีษ เศาะฮิฮ์ ลิขอยริฮ์ และ
ตรงกับคำวินิจฉัยของอัลอัลบานีย์ว่าเป็นอะดีษเศาะฮิฮ์ (al-Albāniy, n.d. : 2/871) เพราะมีสาย
รายงานที่หลากหลายที่ถูกรับบันทึกโดยอิมามอะดีษ

อะดีษที่ 115 หน้า 222 บรรทัดที่ 33 จำนวนอะดีษ

سبدا نبي صلى الله عليه وسلم ((مَا مِنْ دُعَاءٍ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ قَوْلِ
الْعَبْدِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأُمَّةٍ مُحَمَّدٍ مَغْفِرَةً عَامَةً))

ความว่า : ท่านนะบี กล่าวว่า “ไม่มีดุอาอ์ใดที่อัลลอฮ์รัก
มากกว่าดุอาอ์ ที่บ่าวของพระองค์กล่าวว่า โอ้อัลลอฮ์จงอภัยโทษ
แก่ประชาชาติของมุฮัมมัดทั้งหมด”

การตัด κρίญ์ อะดีษ

จำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับจำนวนอะดีษที่บันทึกโดยอัลเคาะฎิيب
อัลบัทดาดี (al-Khatīb al-Baghdādiy, 2002 : 2010) จากสายสืบของจาก อะบี สะละมะฮ์
รายงานจากอะบี ฮุร็อยเราะฮ์กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ได้กล่าวด้วยจำนวนว่า

¹ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 12107. al-Bazzār, 2009 : 7508. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 3687. และ Ibn Abī Shaybah, 1409 : 30405.

² บันทึกโดย Abū Dāwūd al-Tayālisīy, 1999 : 1713. al-Ṭabarāniy, 1994 : 772. Ibn al-‘Arābiy, 1997 : 1622. และ Ishāq, 1991 : 1879.

³ บันทึกโดย Ibn Hibbān, 1988 : 943. al-Baghawiy, 1983: 1/166. Ibn Mandah, 1406 : 272. และ al-Hākim, 1990 : 1926.

⁴ บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 2003 : 741.

⁵ บันทึกโดย al-Nasā‘iy, 1986: 7690.

((مَا مِنْ دُعَاءٍ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ أَنْ يُعْمَلَ الْعَبْدُ: اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي
 مُحَمَّدٍ رَحْمَةً عَامَةً))

ความว่า “ไม่มีดุอาอ์ ใดที่อัลลอฮ์รักมากกว่าดุอาอ์ ที่บ่าวของ
 พระองค์กล่าวว่า โอ้อัลลอฮ์จงแผ่ความเมตตาแก่ประชาชาติของ
 มุฮัมมัดทั้งหมด”

การตัดสินชะติษ

ชะติษด้วยกับสายรายงานของ อัลเคาะฎิบอัลบัฆดาดี เป็นชะติษเฉพาะอิฟญิต ดัน
 เนื่องจากมีผู้รายงานที่ชื่อ อับดุลเราะฮมาน เป็น ยะฮยา เป็น สะอิด อัลอันศอริย ตามคำกล่าวของ
 อัษษะฮะบีย (al-Dhahabiy, 1963: 2/597) และอัลอัสเกาะลานีย (al-Asqalāniy, 2002: 5/146)
 ว่า เป็นคนที่ไม่มีความรู้ว่าเขาได้รายงานชะติษของบิดาของเขา และท่านอิบนุ อะดีย ได้กล่าวว่า ھٰذَا
 موضوع (เหมือนกับผู้ที่ปลอมแปลงชะติษ) (Ibn ‘Adiy, 1997 : 5/506) และอัลอัลบานียได้ระบุว่า
 สายรายงานเป็นสายรายงานที่เฉพาะอิฟ ญิตตัน (al-Albaniy, 1992:5/124)

ชะติษที่ 116 หน้า 223 บรรทัดที่ 7 ส่วนนวนชะติษ

سبدآن ((عَمَّمْ فِي دُعَائِكَ فَإِنَّ بَيْنَ الدُّعَاءِ الْخَاصِّ وَالْعَامِ كَمَا بَيَّنَّ
 السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “จงดุอาอ์ ด้วยคำพหูพจน์(แบบ
 รวมในดุอาอ์ ของเจ้า แท้จริงแล้วดุอาอ์เฉพาะกับทั่วไปนั้นจะห่าง
 ระหว่างฟากฟ้ากับพื้นแผ่นดิน”

การตัดครีญญ์ชะติษ

ตัวบทที่มีในเอกสารวิจัยนี้ คล้ายกับสำนวน ตัวบทที่บันทึกโดยอะบู ดาวูด (Abū
 Dāwūd, 1408 : 80) จากสายสืบของซาบิต รายงาน จากอัมร เป็น ซุัยบ ได้กล่าว ว่า
 ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้มาพบกับอาลี ยะฮยา อิบิ ฆอลิบ และได้ออกไปละหมาดอัลฟัจญ์รี อะลีได้
 กล่าวว่า اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي، اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي، اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي، اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي، اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي
 แล้วท่านนะบี ﷺ ได้ตบบนไหล่ของอาลี
 พร้อมกล่าวว่าด้วยสำนวนดังนี้

((عَمَّمْ فَفَضَّلْ مَا بَيْنَ الْعُمُومِ وَالْخُصُوصِ كَمَا بَيَّنَّ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ))

ความว่า : “(จงดูอาอ์) ด้วยคำพหูพจน์ (แบบรวม) ในดูอาอ์ ของ
เจ้า แท้จริงแล้ว ความประเสริฐระหว่าง ดูอาอ์ทั่วไปกับเฉพาะนั้น
จะห่างระหว่างฟากฟ้ากับพื้นแผ่นดิน”

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยกับสายรายงานของอะบู ดาวูด เป็นฮะดีษมุรสลอยในระดับฮะสัน
เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ อัมร เบน ซุัยบ เป็นบุคคลที่ صدوق (มีสัจจะ) (al-Asqalāniy,1986 :
123)

ฮะดีษที่ 117 หน้า 223 บรรทัดที่ 28 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((تَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ، وَتَحْلِيلُهَا التَّنْسِيمُ)) مروايتكن اكندي مسلم¹

ฮะดีษที่ 118 หน้า 223 บรรทัดที่ 34 สำนวนฮะดีษ

((السَّلَامُ عَلَيْكُمْ)) ثابت در فد نبی صلی الله علیه وسلم

ความว่า : “ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่านทั้งหลาย ” ได้ยืนยันจาก
ท่านนะบี ﷺ

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย มุสลิม
(Muslim, n.d. : 431) จากสายสืบของอุบัยดิลลาฮ์ รายงานจากญาบิร เบน สะมุเราะฮ์ ได้
กล่าวด้วยสำนวนว่า

((صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكُنَّا إِذَا سَلَّمْنَا قُلْنَا
بِأَيْدِينَا: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَنَظَرَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا شَأْنُكُمْ تُشِيرُونَ بِأَيْدِيكُمْ كَأَنَّهَا أَدْنَابُ
خَيْلٍ تُنْمَسُ؟ إِذَا سَلَّمْنَا أَحَدُكُمْ فَلْيَلْتَمِسْ إِلَى صَاحِبِهِ، وَلَا يُؤْمِ بِيَدِهِ))
ความว่า “ฉันได้ละหมาดพร้อมกับท่านเราะ สุลลอลอฮ์ เมื่อ
พวกเราให้สะลามพวกเราจะชี้ด้วยมือของพวกเราเรากล่าวว่
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ แล้วท่านเราะสุลลอลอฮ์ ก็ได้

¹ ดูฮะดีษที่ 2 แต่ผู้วิจัยไม่พบฮะดีษนี้ในบันทึกของมุสลิมตามที่เจ้าของหนังสือได้อ้างไว้

มองพวกเราพร้อมกล่าวว่าพวกเจ้าทำอะไรถึงได้ชี้ด้วยมือของ
พวกเจ้าเหมือนกับหางม้าที่ไม่เคยหยุด เมื่อพวกเจ้าให้สะลามก็จง
หันไปหาเพื่อนของเจ้าไม่ใช่ชี้ด้วยมือของเจ้า”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบของอุบัยดิลลาฮ์ ¹
รายงานจากญาบิร เป็น *สะมุเราะฮ์*

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก*อับดุลลอฮ์* เป็น *บุสร* จากสายสืบของมุฮัมมัด เป็น
อับดุลเราะฮมาน ²

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮือฮเพราะมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮือฮครบทุกประการ

อะดีษที่ 119 หน้า 224 บรรทัดที่ 8 ส่วนนอะดีษ

ثابت بهوسن نبي ﷺ سلام يغ أكمل ايت ((السلام عليكم ورحمة
الله))

ความว่า : ได้ยืนยันจากท่านนะบี ว่าสะลามที่สมบูรณ์คือ “ขอ
ความสันติสุขจงมีแต่ท่านและด้วยความเมตตาของอัลลอฮ์”

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ ส่วนนอะดีษที่บันทึกโดย มุสลิม
(Muslim, n.d. : 431) จากสายสืบของอุบัยดิลลาฮ์ เป็น อัลกิบฎียะฮ์ รายงานจากญาบิร เป็น
สะมุเราะฮ์ ได้กล่าวด้วยส่วนนอะดีษดังนี้

((كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْنَا: السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى
الْجَانِبَيْنِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَلَامَ تَوْمُئِذٍ
بِأَيْدِيكُمْ كَأَنَّهَا أَذْنَابُ خَيْلٍ شُمُسٍ؟ إِنَّمَا يَكْفِي أَحَدُكُمْ أَنْ يَضَعَ يَدَهُ
عَلَى فَخْذِهِ ثُمَّ يُسَلِّمُ عَلَى أَخِيهِ مَنْ عَلَى يَمِينِهِ، وَشِمَالِهِ))

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 20972. al-Nasā'iy, 1986: 1185. al-Shāfi'iy, 2004: 280. al-Baghawiy, 1983: 699. Abū
'Awānah, 1998 : 2056. al-Tabarāniy, 1994: 1836. al-Ḥumaidiy, 1996: 920. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 2960.

² บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 5186.

ความว่า “เมื่อพวกเราละหมาดพร้อมกับท่านเราะฮ์ สุลุลลอฮ์ ﷺ พวกเรากล่าวว่า اللهُ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ แล้วพวกเราเอานิ้วชี้ไปทั้งสองด้านและแล้วท่านเราะฮ์ สุลุลลอฮ์ ﷺ ก็กล่าวว่าทำไมพวกเจ้าถึงได้ชี้ด้วยมือของพวกเจ้าเหมือนกับหางม้าที่ไม่เคยหยุด เพียงพอด้วยพวกเจ้าตั้งมือของพวกเจ้าบนขาอ่อนแล้วให้สะลามแก่เพื่อนของเจ้าที่อยู่ทางขวาและทางซ้ายของเจ้า”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของอูบัยดิลลาฮ์ เป็น อัลกิบฎียะฮ์¹ รายงานจากญาบิร เป็น *สะมุเราะฮ์* ﷺ

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก *กออ์บดุลลอฮ์* เป็น *มัลฮูด* ﷺ จากสายสืบของอะบี อัลอะฮวัศ และ อัลอัศวัศ² อะบี อัลอะฮวัศ³ อัลอัศวัศ และ อัลเกาะมะฮ์⁴ และมัสรูก⁵ *สะฮุด* ﷺ จากสายสืบของอามิร เป็น *สะฮุด*⁶ และ*อัมมาร* เป็น *ยาสิร* ﷺ จากสายสืบของศิละฮ์ เป็น *ซุฟิร*⁷

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮิฮ์เพราะมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 120 หน้า 230 บรรทัดที่ 8 สำนักนวนอะดีษ

سبدا نبى ﷺ ((لَيْسَ لِلْمَرْءِ مِنْ صَلَاتِهِ إِلَّا مَا عَقَلَ مِنْهَا))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “แต่ละคนจะไม่ได้ผลบุญจากการละหมาดของเขา นอกจากจิตใจของเขาบ่น้อมต่ออัลลอฮ์”

¹ บันทึกโดย al- Humaidiy, 1996: 920.

² บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 996.

³ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 3699. al-Tirmidhiy, 1975: 295. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 5102. Ibn Ḥibbān, 1988 : 943. และ al-Taḥāwiy, 1994: 1634.

⁴ บันทึกโดย al-Nasā‘iy, 1986: 1319. al-Ṭabarāniy, 1994: 10172. และ Ibn Abī Shaybah, 1409 : 426.

⁵ บันทึกโดย al-Bayhaqi, 2003 : 2977. al-Bazzār, 2009:1962. และ al-Sarāj, 2004 : 874.

⁶ บันทึกโดย al-Baghawiy, 1983: 698.

⁷ บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 916.และ al-Dāraquṭniy, 2004: 1347.

การตักรีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษ ในเอกสารวิจัย ตรงกับสำนวน ตัวบท ที่บันทึก โดย อัลฆะฆะซาลี (al-Ghazāliyy, n.d. : 1/218)

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษลาอ์ศละละฮู (لا أصل له مرفوعاً) ตามที่อัลอัลบานีย์ได้ระบุว่าไม่มีสายรายงานไปถึงนะบี ﷺ (al-Albāniyy, 1992 : 14/1026)

ฮะดีษที่ 121 หน้า 231 บรรทัดที่ 21 สำนวนฮะดีษ

دان ستغه درفد ذکر یغ منقول یائت ((أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ)) تله مروایتکن اوله

مسلم

ความว่า : ส่วนหนึ่งที่ได้ถ่ายทอดจากท่านนะบี ﷺ คือ

“ข้าพระองค์ขออภัยโทษจากอัลลอฮ์” บันทึกโดยมุสลิม

การตักรีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย มุสลิม (Muslim, n.d. : 591) จากสายสืบของอะบี อัสมาอ์ รายงานจากเชาบาน رضي الله عنه ได้กล่าวว่าเมื่อท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ละหมาดเสร็จแล้วท่าน ﷺ จะกล่าวอัสติฆิรสามครั้ง... ท่านอัลวะลีดได้กล่าวว่าฉันได้ถามอัลเอาซาอีย์ว่า การอัสติฆิรนั้นอย่างไร ท่านก็ตอบด้วยสำนวนดังนี้

((أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ))

ความว่า“เจ้ากล่าวว่า اللَّهُ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ”

พระองค์ขออภัยโทษจากอัลลอฮ์”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอะบี อัสมาอ์ ¹

รายงานจากเชาบาน رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮครบทุกประการ

¹ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 1986: 1337. al-Ṭabarāniyy, 1984: 1088. และ Ibn Khuzaymah, n.d.: 738.

อะดีษที่ 122 หน้า 231 บรรทัดที่ 21 ส่วนนวนอะดีษ

((اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ يَا ذَا

الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ)) تله مروایتکن اوله مسلم

ความว่า : “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ พระองค์คืออัสสลาม (ผู้เปี่ยมด้วยสันติ) จากพระองค์นั่นคือที่มาของสันติ ประเสริฐยิ่ง และมีความสูงส่ง โอ้ผู้เปี่ยมด้วยความยิ่งใหญ่และบุญคุณอันล้น เหลือ” บันทึกโดยมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ ส่วนนวนอะดีษที่บันทึกโดย มุสลิม (Muslim, n.d. : 592) จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เป็น อัลฮาริษ รายงานจากอาอิชะฮ์ ได้ กล่าวด้วยส่วนนวนอะดีษดังนี้

((كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَلَّمَ إِذَا سَلَّمَ لَمْ يَقْعُدْ إِلَّا مُقَدَّارَ مَا

يَقُولُ: اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ مَعِينٍ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ))

ความว่า “เมื่อท่านนะบี ให้สลามแล้วท่านจะไม่นั่งในที่

ละหมาดนอกจากเพียงแค่ช่วงระยะคำกล่าวของท่านว่า

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ความหมาย โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ พระองค์คือ

อัสสลาม (ผู้เปี่ยมด้วยสันติ) จากพระองค์นั่นคือที่มาของสันติ

ประเสริฐยิ่งเถิด โอ้ผู้เปี่ยมด้วยความยิ่งใหญ่และบุญคุณอันล้น

เหลือ และในส่วนนวนการรายงานโดย อิบน์ นุมัยรคือ

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ความหมายโอ้ผู้เปี่ยมด้วยความยิ่งใหญ่และ

บุญคุณอันล้นเหลือ”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เป็น อัลฮาริษ¹ รายงานจากอาอิชะฮ์

¹ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 1986: 9844. Ahmad, 2001 : 25507. al-Tirmidhiy, 1975:298. al-Sarāj, 2004 : 651. และ al-Ṭabarāniy, 1413: 644.

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษเศาะฮือเพราะมีคุณสมบัติของชะดีษเศาะฮือครบทุกประการ

ชะดีษที่ 123 หน้า 231 บรรทัดที่ 23 จำนวนชะดีษ

سيدا نبي ﷺ ((مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمَدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، ثُمَّ قَالَ تَمَامَ الْمِائَةِ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ إِلَى قَوْلِهِ قَدِيرٍ، غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ))
 تله مروايتكن اوله مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ผู้ใด ตัสบีฮ์ทุกครั้งหลังละหมาดสามสิบสามครั้ง ตะหมัดสามสิบสามครั้ง และตักบิรสามสิบสามครั้ง ก็เป็นเก้าสิบเก้าครั้ง แล้วกล่าวให้ครบหนึ่งร้อยครั้ง ด้วย لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ จนถึง قَدِيرٍ มีความว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์องค์เดียว จนถึงคำว่า พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่าง เขาจะถูกอภัยโทษความผิดของเขา ถึงแม้ว่าความผิดของเขานั้นเหมือนฟองทะเลก็ตาม ” บันทึกโดยมุสลิม

การตัดครีจญ์ชะดีษ

จำนวนชะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับจำนวนชะดีษที่บันทึกโดย มุสลิม (Muslim, n.d. : 597) จากสายสืบของอะฏอ์ เป็น ยะซีด อัลลัยซีบี รายงานจากอะบี สุรอยเราะฮ์ จากท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยจำนวนว่า

((مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمَدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَتَبَلَّكَ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ، وَقَالَ: تَمَامَ الْمِائَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ غُفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ))

ความว่า “ใครตัสบีฮ์ทุกครั้งหลังละหมาดสามสิบสามครั้ง ตะหมัดสามสิบสามครั้ง และตักบิรสามสิบสามครั้ง ก็เป็น

เก้าสิบเก้าครั้ง แล้วกล่าวให้ครบหนึ่งร้อยครั้ง ด้วย لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

وَحَدَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
มีความว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์องค์เดียว ไม่มีภาคี
ใด ๆ กับพระองค์ และการสรรเสริญนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของ
พระองค์ และพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่าง
เขาจะถูกอภัยโทษความผิดของเขาถึงแม้ว่าความผิดของเขานั้น
เหมือนฟองทะเลก็ตาม”

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของอะฏอ์ เป็น ยะซีด
อัลลัยซี¹ รายงานจากอะบี สุรอยเราะฮ์

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮียะฮ์เพราะมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 124 หน้า 231 บรรทัดที่ 30 ส่วนนวนอะดีษ

دان ستغه درفد يغ منقول مباح ((اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا
مُعْطِيٍّ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجُدُّ)) تله مروايتكن
أكندي اوله مسلم

ความว่า : ส่วนหนึ่งที่ได้ถ่ายทอด (จากท่านนะบี) คืออ่าน
“โอ้อัลลอฮ์ไม่มีสิ่งใดกั้นขวางสิ่งที่พระองค์ประทานให้และไม่สิ่ง
ใดมอบในสิ่งที่พระองค์กั้นขวางได้และความมั่งมีมีอาจให้ประโยชน์
แก่เจ้าของผู้มั่งมีนั้น ณ พระองค์ได้เลย” บันทึกโดยมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

อะดีษที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยนี้ คล้ายกับ ส่วนนวนอะดีษที่บันทึกโดย มุสลิม (Muslim,
n.d. : 477) จากสายสืบของกอซอะฮ์ รายงานจากอะบี สะอิด อัลคุดรี กล่าวว่า เมื่อท่าน
เราะสุลุลลอฮ์ ลุกขึ้นจากรุกูท่านจะกล่าวว่า

((رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلْءُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَمِلْءُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ
بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدًا: اللَّهُمَّ

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 18183. Ibn Khuzaymah, n.d.: 750. al-Baghawiy, 1983: 3/229. al-Bayhaqiy, 2003 : 3025. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 6362. และ Ibn Hibbān, 1988 : 2016.

لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ
 ((الْجُدِّ))

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ พระผู้อภิบาลแห่งเรา และสำหรับพระองค์
 นั่นคือการสรรเสริญทั้งหลายการสรรเสริญที่เต็มปากฟ้าและ
 แผ่นดิน และระหว่างทั้งสองนั้น รวมทั้งทุกสิ่งที่พระองค์ทรง
 ประสงค์นอกจากนั้น โอ้อัลลอฮ์ผู้ควรแก่การสรรเสริญและให้
 เกียรติ นี่เป็นสิ่งที่สมควรอย่างยิ่งที่บ่าวของพระองค์กล่าวถึง และ
 เราทุกคนเป็นบ่าวของพระองค์ โอ้อัลลอฮ์ ไม่มีสิ่งใดกั้นขวางสิ่งที่
 พระองค์ประทานให้ และไม่มีสิ่งใดมอบในสิ่งที่พระองค์กั้นขวาง
 ได้ และความมั่งมีมีอาจให้ประโยชน์แก่เจ้าของผู้มั่งมีนั้น ณ
 พระองค์ได้เลย”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ กุซออะฮ์¹ และ
 อะหมฺียะฮ์ เป็น กอยส² ทั้งสองรายงานจากอะบี สะอีด อัลคุดรีย์

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก กออิบุ อับบาส จากสายสืบของอะฆออ์³ และ
 อุบัยดิลลาฮ์ เป็น อุบัยด เป็น อุมัยร⁴

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮิฮ์ เนื่องจากมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 125 หน้า 231 บรรทัดที่ 32 จำนวนฮะดีษ

دان ستغه درفد يغ منقول مباح ((اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ،
 وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ))

ความว่า : ส่วนหนึ่งที่ได้ถ่ายทอด (จากท่านนะบี) คืออ่าน “โอ้อัลลอฮ์
 พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ในการกล่าว
 รำลึกถึงพระองค์ การขอบคุณแด่พระองค์ และการปฏิบัติอิบาดะฮ์
 ให้ดีเลิศแด่พระองค์”

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 11828 และ al-Dārimiy, 2000 : 1352.

² บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 11827.

³ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 18521. al-Tabarāniy, 1994: 8985. Abū Nu'iam, 1996 : 1761. Ibn Hibbān, 1988 : 1906
 และ al-Bayhaqiy, 2003 : 2608.

⁴ บันทึกโดย Ibn Abī Shaybah, 1407 : 6890 และ Abū 'Awānah, 1998 : 2/92.

การตัดครีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรง กับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย อะฮมัด (Ahmad, 2001 : 22126) จากสายสืบของอัศศุนาบีฮีย์ รายงานจากมูอาษะ เป็น ญะบัล กล่าวว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ ได้มาพบฉัน แล้วกล่าวว่าโอ้อูมาษะ แท้จริงแล้วข้ารักเจ้า แล้วฉันกล่าวว่า และข้าวัลลอฮิ (ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์) ข้าก็รักเจ้า พร้อมด้วยท่าน กล่าวว่า ข้าได้สั่งเสียเจ้า โอ้อูมาษะด้วยการอ่านดุอาอ์ทุกครั้งหลังละหมาดโดยกล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอัศศุนาบี ฮีย์¹ รายงานจากมูอาษะ เป็น ญะบัล

การตัดสิ้นฮะดีษ

ฮะดีษด้วยสายรายงานของ อะฮมัดเป็นฮะดีษ เศาะฮิฮ์เพราะผู้รายงานทุก คนเป็นบุคคลที่รายงานโดยอัลบุดกอรีฮ์และมุสลิมนอกจากอุกบะฮ์ เป็น มุสลิม เท่านั้นที่ทั้งสองไม่ได้รายงานด้วย แต่เขาเป็นบุคคลที่ชิเกาะฮ์ (al-Asqalāniy, 1986 : 395)

ฮะดีษที่ 126 หน้า 232 บรรทัดที่ 1 สำนวนฮะดีษ

دان ستغه درفد يغ منقول مباح ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْكُفُّ إِذْ سَخَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ كُلَّ شَيْءٍ قَدِيرٌ))²

ความว่า : ส่วนหนึ่งที่ได้ถ่ายทอด (จากท่านนะบี) คืออ่าน “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์องค์เดียว ไม่มีภาคีใด ๆ กับพระองค์ และการสรรเสริญนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่าง”

การตัดครีญ์ฮะดีษ

ฮะดีษที่มีในเอกสารวิจัยนี้ตรง กับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย อัลบุดกอรีฮ์ (al-Bukhāriy, 1422 : 6330) จากสายสืบของวีรรอด เมลา อัลมุฮิเราะฮ์ เป็น ซุบะฮ์ ได้เขียนถึงมูอาวียะฮ์ เป็น อะบี สุฟยาน ว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ ได้กล่าวทุกครั้งหลังละหมาดเมื่อให้สละมว่าด้วยสำนวนข้างต้น

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 1522.al-Nasā'iy, 1986: 9857. Ibn Khuzaymah, n.d.: 751. al-Bayhaqiy, 1989 : 11. Ibn Hibbān, 1988 : 2021. al-Bazzār, 2009 : 2661.Abd bin Humaid, 1988 : 120.al-Hākim, 1990 : 1010. al-Bukhāriy, 1989 : 690. และ al-Ṭabarāniy, 1994: 110.

² ดูฮะดีษที่ 178

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของวีรรอด เมาลา อัลมุหัมมะดีน เป็น ซุออบะฮ์¹ รายงานจากมุอาวียะฮ์ เป็น อะบี สุฟยาน رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 127 หน้า 232 บรรทัดที่ 4 ส่วนฮะดีษ

دان ستغه درفد دعاء یغ منقول درفد نبی ﷺ ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ وَالْعَيْمَةَ مِنْ
كُلِّ بَرٍّ وَالْفُوزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ))

ความว่า : ส่วนหนึ่งของดุอาอ์ที่มาจากท่านนะบี ﷺ คือ

“โอ้อัลลอฮ์ เราวิงวอนขอต่อพระองค์ ซึ่งสิ่งจำเป็นทั้งหลายที่จะ
ได้รับความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ ความมุ่งมั่นที่จะได้รับการ
อภัยโทษจากพระองค์ ความรอดพ้นปลอดภัยจากความผิดบาปทั้ง
ปวงความมั่งมีจากความดิ้นรนทั้งปวง ชัยชนะแห่งสรวงสวรรค์ และ
การรอดพ้นจากไฟนรกด้วยเถิด”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

ส่วนฮะดีษในเอกสารวิจัยใกล้เคียงกับส่วนฮะดีษที่บันทึก
โดยอิบนุ อะบี ชัยบะฮ์ (Ibn Abī Shaybah, 1407 : 29532) จากสายสืบของฮุศอยน เป็น ยะซีด
อัชชะอะละบี รายงานจาก अबดุลลอฮ์ เป็น มัสอูด رضي الله عنه เมื่อท่านนะบี ﷺ ได้ละหมาดเสร็จแล้ว
ท่านก็จะกล่าวดังนี้

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 593. al-Nasā'iy, 1986: 1341. al-Dārimiy, 2000 : 1389. Ibn Khuzaymah, n.d.: 762. Abū Dāwūd, n.d. : 1506. Aḥmad, 2001 : 18183 และ al-Ṭabarānī, 1994: 927.

((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَالْعَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَالْجَوَازَ مِنَ النَّارِ))¹

ความว่า “ความว่า โอ้อัลลอฮ์ เราวิงวอนขอต่อพระองค์ ซึ่งสิ่งจำเป็นทั้งหลายที่จะได้รับความเอ็นดูเมตตาของพระองค์ ความมุ่งมั่นที่จะได้รับการอภัยโทษจากพระองค์ ความมั่งมีจาก ความดีงามทั้งปวง ความรอดพ้นปลอดภัยจากความผิดบาปทั้งปวง โอ้อัลลอฮ์ เราวิงวอนขอต่อพระองค์ ชัยชนะแห่งสรวงสวรรค์ และการรอดพ้นจากไฟนรกด้วยเถิด”

การตัดสินชะติษ

ชะติษด้วยกับสายรายงานของอิบนุ อะบี ซัยบะฮ์ เป็นชะติษเฉพาะอิฟเนื่อง จากมีผู้รายงานที่ชื่อ อะบี อัลยักศอน เป็นบุคคลเฉพาะอิฟ *ضعيف واختلط وكان يدلس ويغلو في التشيع* (บุคคลที่อ่อน ผิดพลาด มีพฤติกรรมอำพรางและเป็นผู้ที่ถลำลึกในแนวคิดชีอะฮ์) (al-Asqalāniy, 1986 : 386) และอัลอัลบานีย์ได้ระบุในหนังสือริยาฎ อัศศอลิ ฮีน ของอิมาม อันนะวะวีว่าชะติษนี้เป็นชะติษเฉพาะอิฟ (al-Nawawiy, n.d. : 1/509)

ชะติษที่ 128 หน้า 232 บรรทัดที่ 6 สำนักนวนชะติษ

دان ستغه درفد دعاء يغ منقول درفد نبي ﷺ ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْكَسَلِ، وَمِنَ الْجُبْنِ، وَالْفَشْلِ، وَمِنَ غَلْبَةِ الدِّينِ، وَفَقْهِ الرِّجَالِ))
 ความว่า : ส่วนหนึ่งของดุอาอ์ที่มาจากท่านนะบี ﷺ คือ “โอ้พระผู้อภิบาลแห่งข้า แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองด้วยพระองค์ จากความกังวลใจความเกียจคร้านความขลาด ความพ่ายแพ้ จาก การล้มเหลวต่อการจ่ายหนี้ จากการบังคับของผู้อื่น”

¹ สำนักนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย *والتَّحَاذُ مِنَ النَّارِ* แต่สำนักนวนบันทึกโดยอิบนุ อะบี ซัยบะฮ์มีคำว่า *وَالْجَوَازَ مِنَ النَّارِ* และในเอกสารวิจัยไม่มีคำว่า *اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ* ตรงกลางประโยค

การตักรีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยใกล้เคียง กับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 6369) จากสายสืบของอัมร เป็น อะบี อัมร รายงานจาก อะนัส เป็น มาลิก ท่านนะบี ได้กล่าวด้วยสำนวนฮะดีษดังนี้

((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَضَلَعِ الدِّينِ، وَغَلْبَةِ الرَّجَالِ))¹

ความว่า “โอ้พระผู้อภิบาลแห่งข้า แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความกังวลใจและความโศกเศร้า ความอ่อนแอและความเกียจคร้าน ความขยาดและความตระหนี่ การติดหนี้ที่มากมายจนล้นตัว และการพ่ายแพ้ต่อผู้อื่น”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอัมร เป็น อะบี อัมร² รายงานจากอะนัส เป็น มาลิก

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮียเพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮีย ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 129 หน้า 232 บรรทัดที่ 7 สำนวนฮะดีษ

دان ستغه درفد دعاء يغ منقول درفد نبي ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرْكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ))

ความว่า : ส่วนหนึ่งของดุอาอ์ที่มาจากท่านนะบี คือ “โอ้พระผู้อภิบาลแห่งข้า แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองด้วยพระองค์จากความยุ่งยากของการทดสอบภัยพิบัติ จากการประสบกับความโศคร้าย จากความเลวร้ายของกำหนดสภาวะ และจากความยินดีของข้าศึก (ต่อสภาพความทุกข์ยากของชาวมุสลิม)”

¹ สำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย وَمِنْ غَلْبَةِ الدِّينِ แต่สำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีมีคำว่า وَالْبُخْلِ และในเอกสารวิจัย มีคำว่า وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ แต่สำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีมีคำว่า وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ ส่วนในเอกสารวิจัยมีคำว่า وَالْفَشْلِ แต่ไม่มีในสำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรี และในเอกสารวิจัยไม่มีคำว่า وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ และคำว่า وَالْبُخْلِ

² บันทึกโดย al-Nasā'iy, 1986: 5776. Abū Dāwūd, n.d. : 1541. Aḥmad, 2001 : 12616. al-Tirmidhiy, 1975: 3484. al-Baghawiy, 1983: 1355. Abū Ya'āl al-Mausiliy, 1984 : 3701 และ al-Ṭabarāniy, 1413: 1349.

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยใกล้เคียง กับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 6616) จากสายสืบของอะบี ศอลิฮ รายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์ จากท่านนะบี กล่าวด้วยสำนวนฮะดีษว่า

((تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرْكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ))¹

ความว่า “จงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ จากความยุ่งยากของการทดสอบ /ภัยพิบัติ จากการประสบกับความโชคร้าย จากความเลวร้ายของกำหนดสถานะ และจากคามยินดีของข้าศึก (ต่อสภาพความทุกข์ยากของชาวมุสลิม)”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอะบี ศอลิฮ ² รายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์

การตัดสิ้นฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮิฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 130 หน้า 232 บรรทัดที่ 27 สำนวนฮะดีษ

حديث بخاري دان مسلم ((فَصَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي بُيُوتِكُمْ فَإِنَّ أَفْضَلَ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ))

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม “โอ้มนุษย์จงละหมาดในบ้านของพวกเขาเถิด แท้จริงแล้วการละหมาดที่ดีที่สุดของแต่ละคนนั้นคือละหมาดในบ้านของเขา นอกจากการละหมาดฟิรฎู”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้าย กับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 6616) จากสายสืบของบุสร เป็น สะอีด รายงานจาก ซัยด เป็น ชาบิต

¹ สำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีมีคำว่า بِاللَّهِ تَعَوَّدُوا แต่สำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยแทนด้วยคำว่า بِكَ أَعُوذُ بِاللَّهِ

² บันทึกโดย Muslim, n.d.: 2707. Aḥmad, 2001 : 7355.al-Nasā'iy, 1986: 5492. al-Baghawiy, 1983: 1360. Abū Ya'la al-Mausiliy, 1984 : 3701.Ibn Hibbān, 1988 : 1016. และ al- Ḥumaidiy, 1996 : 1002.

แท้จริงแล้วท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้เอา (มุมนั่งในมัสยิด) เป็นห้อง (บุสร) กล่าวว่า ฉันได้คาดหวังว่าเขา (ซัยด เบ็น ซาบิต) ได้กล่าวว่า กั้นด้วยเสื่อในเดือนรอมฎอน แล้วท่านก็ละหมาดกลางคืนที่นั่นบางคืน หลังจากนั้นบรรดาสาวกของท่านก็ละหมาดตามท่านนะบี ﷺ เมื่อท่านนะบี ﷺ รู้ถึงการกระทำของพวกเขา ท่านก็นั่งอยู่ (ในบ้านของท่าน) หลังจากนั้นท่านนะบี ﷺ ก็ได้ออกไปเจอกับพวกเขาแล้วกล่าวว่าด้วยสำนวนอะดิษดังนี้

((قَدْ عَرَفْتُ الَّذِي رَأَيْتُ مِنْ صَنِيعِكُمْ، فَصَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي

بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ صَلَاةَ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ))

ความว่า “แท้จริงแล้วข้ารู้สิ่งที่ข้าเห็นพวกเจ้ากำลังทำอยู่ไอ้

มนุษย์จงละหมาดในบ้านของพวกเจ้าเถิด แท้จริงแล้วการ

ละหมาดที่ดีที่สุดของแต่ละคนนั้นคือละหมาดในบ้านของเขา

นอกจากการละหมาดฟรฎู”

อะดิษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดิษ จากสายสืบของบุสร เบ็น สะอีด ¹

รายงานจากซัยด เบ็น ซาบิต

การตัดสินอะดิษ

อะดิษเศาะฮียะฮ์เพราะมีคุณสมบัติของอะดิษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

อะดิษที่ 131 หน้า 241 บรรทัดที่ 30 สำนวนอะดิษ

حديث يغي دروايتكن اوله حاكم ((استتروا في صلاتكم ولو بسنهكم))

ความว่า : อะดิษบันทึกโดยอัลฮากิม “จงวางสิ่งกั้น (สุตเราะฮ์)ใน

การละหมาดของพวกเจ้าถึงแม้ว่าด้วยลูกธนู”

การตัดครีจญ์อะดิษ

สำนวนอะดิษในเอกสารวิจัย คล้าย กับสำนวนอะดิษที่บันทึกโดยอัลฮากิม

(al-Hākim, 1990 : 926) จากสายสืบของฮัรเราะฮ์ เบ็น สับเราะฮ์ อัลญุฮะนีญ์ รายงานจาก

สับเราะฮ์ อัลญุฮะนีญ์ ﷺ กล่าวว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนว่า

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d.: 781. Aḥmad, 2001 : 21582. al-Nasā'iy, 1986: 1599. Ibn Hibbān, 1988 : 2491. al-Ṭabarānīy, 1994: 4892. al-Ṭahāwīy, 1994: 613. Abū Nu'iam, 1996 : 1774. Abū 'Awānah, 1998:3058. Ibn Khuzaymah, n.d.: 1204. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 4278.

1 ((اسْتَتْرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَالْوُجُوهِ بِسَنَمِهِمْ))

ความว่า “จงวางสิ่งกัน (สุตเราะฮ์) ในการละหมาดของพวกเขา
ถึงแม้ว่าด้วยลูกธนู”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของอับ รเราะฮ์ ป็อบ เป็น
สับเราะฮ์ อัลญะนี² รายงานจากสับเราะฮ์ อัลญะนี² ﷺ

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเดียวกับสายรายงานของอัลฮากิมเป็นฮะดีษฎะอียะฮ์เนื่องจากมีผู้รายงานที่ชื่อ
มุฮัมมัด เป็น อุษมาน อัลอุษมานีย เป็นบุคคล ที่ صدوق يخطيء (บุคคลที่มีสัจจะแต่อาจจะ
ข้อผิดพลาด) และอับดุลอะซีซ เบ็น อับเราะฮ์ อัลญะนีเป็นบุคคล ที่ صدوق ربما غلط (บุคคลที่มี
สัจจะแต่อาจจะข้อผิดพลาด) (al-Asqalāniy, 1986 : 496 และ 356) แต่เนื่องจากมีสายรายงาน
อื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ ฮะสัน ลีขอยริฮ

ฮะดีษที่ 132 หน้า 241 บรรทัดที่ 32 จำนวนฮะดีษ

حديث يغ دروايتكن اوله ابو داود ((إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ أَمَامَ
وَجْهِهِ شَيْئًا فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيَنْصِبْ عَصًا فَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ عَصًا فَلْيَخِطْ
خَطًّا ثُمَّ لَا يَضُرُّهُ مَا مَرَّ أَمَامَهُ))

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยอะบู ดาวูด “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่
พวกท่านจะละหมาดก็จงให้เขาวางสิ่งหนึ่งสิ่งใดข้างหน้าของเขา
ถ้าหากไม่พบสิ่งใดๆให้ปักไม้เท้า ถ้าหากไม่มีไม้เท้าให้ขีดที่พื้นหนึ่ง
ขีดหลังจากนั้นบุคคลที่เดินผ่านข้างหน้าเขาจะไม่เป็นอันตรายกับ
เขา”

¹ จำนวนบันทึกโดยอัลฮากิมต่างกับจำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยคือคำว่า صَلَاتِكُمْ แทนด้วยคำว่า صَلَاتِكُمْ ﷻ และในจำนวนฮะดีษ
บันทึกโดยอับดุลอุษมานียะฮ์จากสายสืบเดียวกันคือ ((اسْتَتْرُوا فِي صَلَاتِكُمْ وَالْوُجُوهِ بِسَنَمِهِمْ))

² บันทึกโดย Ibn Khuzaymah, n.d.: 810 และ 2003: 841. al-Bayhaqi, 2003 : 3465 และ 1989: 917. และ al-Baghawiy, 1983: 2/403.

การตัดศรีษะตีซ

สำนวนหะดีซในเอกสารวิจัยใกล้เคียงกับสำนวนหะดีซที่บันทึกโดยอะบู ดาวูด (Abū Dāwūd, n.d. : 689) จากสายสืบของสุรอยซ เป็น สุลัยม รายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์ ท่านเราะสูลุลลอฮ์ กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ تَلَقَاءَ وَجْهِهِ شَيْئًا، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيَنْصِبْ عَصًا، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ عَصًا فَلْيَخُطِّطْ خَطًّا، ثُمَّ لَا يَضُرُّهُ مَا مَرَّ أَمَامَهُ))¹

ความว่า “เมื่อคนใดคนหนึ่งในพวกท่านละหมาด ก็จงหาสิ่งของวางไว้ข้างหน้าถ้าหากไม่พบสิ่งใดก็จงเอาไม้เท้าปักไว้ ถ้าหาไม่ได้จริงๆก็จงขีดเส้นบอกเขตไว้แล้วอะไรที่มาจากหน้าเขาก็จะได้อีกก่อนที่ใครจะแตะเขา”

หะดีซเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามหะดีซจากสายสืบของสุรอยซ เป็น สุลัยม² รายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์

การตัดสินหะดีซ

หะดีซเดียวกับสายรายงานของอะบู ดาวูดเป็นหะดีซฎะอ์ฟเนื่องจากมีผู้รายงานที่ชื่ออะบู มุฮัมมัด เบ็น อัมร เบ็น สุรอยซ เป็นบุคคลที่ (ไม่เป็นที่รู้จัก) (al-Asqalāniy, 1986: 661) และ อัลอัลบานียได้ระบุว่า หะดีซนี้เป็นหะดีซฎะอ์ฟ (al-Albaniy, n.d.: 1/300)

หะดีซที่ 133 หน้า 242 บรรทัดที่ 7 สำนวนหะดีซ

حديث صحيح ((إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ فَأَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلْيَفْعَلْهُ فَإِنْ أَبِي فَلْيَقَاتِلْهُ فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ)) تله مروايتكن أكندي بخاري دان مسلم

ความว่า : หะดีซ เศาะฮ์ฮ์ “เมื่อคนใดคนหนึ่งในพวกท่านละหมาด โดยมีสิ่งกั้นขวางจากผู้คนดังนั้นเมื่อผู้ใดต้องการจะผ่านเบื้องหน้า

¹ สำนวนบันทึกโดยอะบู ดาวูดต่างกับสำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยคือคำว่า แทนด้วยคำว่า

² บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 21582. Ibn Mājah, n.d. : 943. Abd al-Razzāq , 1403 : 2286. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 8844. Ibn Hībbān, 1988 : 2361. Ibn Khuzaymah, n.d.: 811. al- Ḥumaidiy, 1996 : 1023. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 3467.

เขาก็อีกก็จงผลักยังผู้นั้นไว้ถ้าเขายังฝืนอีกก็จงสู้กับเขา เพราะแท้จริง
นั้นแหละคือชัยฏอน” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดศรีษะตีซ

สำนวนชะตีซในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนชะตีซที่บันทึก โดย อัลบุคอรี
(al-Bukhāriy, 1422 : 6616) จากสายสืบของอะบี ศอลิฮ รายงานจากอะบี สะอีด อัลคุดรี
กล่าวว่าท่านนะบี กล่าวว่า

((إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ فَأَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَجْتَازَ
بَيْنَ يَدَيْهِ، فَلْيَدْفَعْهُ فَإِنَّ أَبِي فَلْيَعَاتِلْهُ فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ))¹

ความว่า “เมื่อคนใดคนหนึ่งในพวกท่านละหมาดโดยมีสิ่งกั้นขวาง
จากผู้นั้นเมื่อบุคคลต้องการจะผ่านเบื้องหน้าเขาก็อีกก็จงผลัก
ยังผู้นั้นไว้ถ้าเขายังฝืนอีกก็จงสู้กับเขา เพราะแท้จริงนั้นแหละคือ
ชัยฏอน”

ชะตีซเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามชะตีซ จากสายสืบของอับดุลเราะฮมาน
เป็น อะบี สะอีด² อะบี ศอลิฮ³ และอะฆอ์ บิน ยะฮซาล⁴ รายงานจากอะบี สะอีด อัลคุดรี

การตัดลิ้นชะตีซ

ชะตีซเศาะฮิฮเพราะมีคุณสมบัติของชะตีซเศาะฮิฮ ครบทุกประการ

ชะตีซที่ 134 หน้า 242 บรรทัดที่ 18 สำนวนชะตีซ

سبدا نبي ((لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُ بَيْنَ يَدَيْ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ
لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَرِيفًا خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ)) تله
مروايتكن أكندي بخاري دان مسلم دان بزار

¹ สำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีต่างกับสำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยคือคำว่า فَلْيَدْفَعْهُ แทนด้วยคำว่า فَلْيَعَاتِلْهُ

² บันทึกโดย Muslim, n.d.: 505. Mālik, 1985 :273. Abū Dāwūd, n.d. : 697. Aḥmad, 2001 : 11299. al-Dārimiy, 2000 : 1451. al-Sarāj, 2004 : 371. Ibn Hibbān, 1988 : 2368. Abū ‘Awānah, 1998:1388. Ibn al-Jārūd, 1988 : 167. Ibn Khuzaymah, n.d.: 816. และ al-Bayhaqi, 2003 : 3445.

³ บันทึกโดย Muslim, n.d.: 505. al-Baghawiy, 1983: 544. และ Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 1240.

⁴ บันทึกโดย al-Nasā’iy, 1986: 4862.

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ถ้าหากคนที่เดินตัดหน้าผู้ที่กำลังละหมาดรู้ถึงบาปของเขาที่จะได้รับแน่นอนการที่เขาจะหยุดรอนานถึงสี่สิบนั้นยิ่งดีกว่าที่จะเดินผ่านหน้าเขา ” บันทึกโดยอัลบุคอรี มุสลิม และบิฮซาร์

การตัดศรีษะดิษ

สำนวนอะดิษในเอกสารวิจัยใกล้เคียงกับสำนวนอะดิษที่บันทึก โดยอัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 510) จากสายสืบของซัยด เป็น คอลิด รายงานจากอะบู ญัยม رضي الله عنه ซึ่งซัยดได้ถามอะบี ญัยมว่า อะไรบ้างที่ได้ยินจากท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ เกี่ยวกับผู้ที่เดินผ่านหน้าผู้ละหมาดแล้วอะบู ญัยม رضي الله عنه ก็ได้กล่าวว่าท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُ بِبَيْنِ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ، لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمْرُ بِبَيْنِ يَدَيْهِ قَالَ أَبُو النَّضْرِ: لَا أَدْرِي، أَقَالَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، أَوْ شَهْرًا، أَوْ سَنَةً))¹

ความว่า “ถ้าหากคนที่เดินตัดหน้าผู้ที่กำลัง

ละหมาดรู้ถึงบาปของเขาที่จะได้รับแน่นอนเขาจะยอมหยุดหรือเป็นเวลาสี่สิบดีกว่าที่จะเดินตัดหน้าผู้ที่กำลังละหมาด ” อะบู ญัยม (ผู้รายงานคนหนึ่งในสายรายงานนี้) กล่าวว่า “ฉันไม่รู้ว่าคุณกล่าวว่าสี่สิบวัน หรือว่าเดือน หรือว่าปีกันแน่”

อะดิษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดิษ จากสายสืบของซัยด เป็น คอลิด ²

รายงานจากอะบู ญัยม رضي الله عنه

การตัดสินอะดิษ

อะดิษเศาะฮิฮเพราะมีคุณสมบัติของอะดิษเศาะฮิฮครบทุกประการ

¹ สำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีต่างกับสำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยคือในเอกสารวิจัยมีเพิ่มคำว่า خَيْرًا

² บันทึกโดย Muslim, n.d.: 507. Mālik, 1985 :34. Abū Dāwūd, n.d. : 701. Aḥmad, 2001 : 17540. al-Tirmidhiy, 1975 : 336. al-Nasā'iy, 1986: 756. al-Dārimiy, 2000 : 1457. Ibn Ḥibbān, 1988 : 2366. Abū 'Awānah,1998:1391. al-Baghawiy, 1983:2/454. al-Bazzār, 2009 : 3782. Abū Nu'iam, 1974 : 1121. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 3452.

อะดีษที่ 135 หน้า 243 บรรทัดที่ 14 จำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيُمْسِكْ بِيَدِهِ عَلَى فِيهِ
فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวก
เจ้าหวาในละหมาดของเขา ก็จงเอามือของเขาปิดปากเพราะ (หาก
ไม่ปิดปาก) ซัยฎอนจะเข้าไปในปากได้”

การตัดครีจญ์อะดีษ

จำนวนอะดีษในเอกสารวิจัยใกล้เคียงกับจำนวนอะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d.: 2995) จากสายสืบของ अबدुरเราะฮมาน เป็น อะบี สะอีด อัลคุดรีย์ รายงานจากบิดาของเขา (อะบี สะอีด อัลคุดรีย์) ﷺ ท่านเราะฮสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า

¹ ((إِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ، فَلْيُمْسِكْ بِيَدِهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ))

ความว่า “เมื่อพวกท่านคนใดหาวก็จงใช้มือปิดปากไว้เพราะ
ซัยฎอนจะเข้าไป”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ अबدुरเราะฮมาน เป็น อะบี สะอีด อัลคุดรีย์² รายงานจากอะบี สะอีด อัลคุดรีย์ ﷺ

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮีฮเพราะมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮีฮครบทุกประการ

อะดีษที่ 136 หน้า 243 บรรทัดที่ 17 จำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ فِي الصَّلَاةِ فَلْيُرِدُّهُ مَا اسْتَطَاعَ
فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا قَالَ هَا هَا ضَحِكَ الشَّيْطَانُ مِنْهُ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวก
เจ้าหวาในละหมาดของเขา ก็จงพยายามต้าน (อย่าได้เปล่งเสียง

¹ จำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีย์ต่างกับจำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยคือในเอกสารวิจัยมีเพิ่มคำว่า عَلَيْهِ และ عَلَيْهِ فِيهِ

² บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 11916. Abū Dāwūd, n.d. : 5026. al-Bukhārī, 1989 : 951. al-Dārimī, 2000 : 1422. Ibn Hibbān, 1988 : 2360. al-Baghawī, 1983:3347. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 1162. Ibn al-Jārūd, 1988 : 221. Ibn Khuzaymah, n.d.: 919. และ al-Bayhaqī, 2003 : 8923.

ขณะหา) ตามความสามารถของพวกเจ้าเมื่อคนใดที่คนหนึ่งเขา
ออกเสียงอาฮฺ อาฮฺ (ขณะหา) ซัยฎอนจะหัวเราะเยาะต่อเขา”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยคล้ายกับบางส่วนของสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย
อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 6223) จากสายสืบของอะบู สะอีด อัลมักริบี (กัยसान เป็น
สะอีด) รายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه จากท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวว่าด้วยสำนวนบางส่วนของ

((... وَأَمَّا التَّنَائُؤُ: فَأَيُّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَلْيُرِّدْهُ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِذَا
قَالَ: هَا، ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ))¹

ความว่า “...การหาวมันมาจากซัยฎอน ก็จงพยายามต้าน
(อย่าได้เปล่งเสียงขณะหา) ตามความสามารถของพวกเจ้า เมื่อ
เขาออกเสียงอาฮฺ (ขณะหา) ซัยฎอนจะหัวเราะเยาะต่อเขา”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อะบู สะอีด
อัลมักริบี² รายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 137 หน้า 244 บรรทัดที่ 6 สำนวนฮะดีษ

سبداث ((إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَلَا
يَبْرُقَنَّ يَدَيْهِ وَلَا عَنْ يَمِينِهِ وَلَكِنْ عَلَى يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ)) رواية
بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า “ขณะที่คนหนึ่งกำลังละหมาด
เขาผู้นั้นกำลังเข้าเฝ้าพระผู้อภิบาลของเขาตั้งนั้นอย่าถ่มน้ำลายไป

¹ ประโยคที่เรียนลำดับตามที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยนั้นไม่พบในสำนวนบันทึกโดยอิมามฮะดีษแต่ที่พบก็คือการเรียนลำดับก่อนหลังจะไม่
เหมือนกัน

² บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 7599. Abū Dāwūd, n.d. : 5028. al-Bukhāriy, 1989 : 919. al-Tirmidhiy, 1975 : 2747.
al-Nasā'iy, 1986: 9972. Ibn Hibbān, 1988 : 598. al-Baghawiy, 1983:3340. Abū Ya'la al-Mausiliy, 1984 : 6627.
Ibn al-Jārūd, 1988 : 221. Ibn al-Ja'd, 1990 : 2840. Abd al-Razzāq, 1403 : 3322. และ Ibn Khuzaymah, n.d.: 922.

ด้านหน้าหรือด้านขวาแต่อนุญาตให้ถ่มน้ำลายทางซ้ายได้หรือใต้ฝ่าเท้า” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดศรีษะฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 1214) จากสายสืบของเกาะตาเดฮ์ รายงานจากอะนัส เบน มาลิก จากท่านนะบี กล่าวว่า

((إِذَا كَانَ فِي الصَّلَاةِ، فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ، فَلَا يَبْرُقُ بَيْنَ يَدَيْهِ، وَلَا عَنْ يَمِينِهِ وَلَكِنْ عَنْ شِمَالِهِ تَحْتَ قَدَمِهِ الْيُسْرَى))¹

ความว่า “ขณะที่คนหนึ่งกำลังละหมาดเขาผู้นั้นกำลังเข้าเฝ้าพระผู้อภิบาลของเขาตั้งนออย่าถ่มน้ำลายไปด้านหน้าหรือด้านขวาแต่อนุญาตให้ถ่มน้ำลายทางซ้ายหรือใต้เท้าซ้ายได้”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ เกาะตาเดฮ์² รายงานจากอะนัส เบน มาลิก

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 138 หน้า 244 บรรทัดที่ 26 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبی ((البُصَاقُ فِي الْمَسْجِدِ خَطِيئَةٌ وَكَفَّارُهَا دَفْنُهَا))

ความว่า : ท่านนะบี กล่าวว่า “การถ่มน้ำลายในมัสยิดถือเป็นความผิดส่วนการจะลบล้างความผิดนั้นคือการกลบมัน”

¹ สำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีต่างกับสำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยคือสำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีไม่มีคำว่า *أَخَذْتُ* และ *عَزَّ وَجَلَّ* ในสำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีมีคำว่า *أَخَذْتُ* แทนด้วยคำว่า *أَخَذْتُ* และในเอกสารวิจัยไม่มีคำว่า *الْيُسْرَى*

² บันทึกโดย Muslim, n.d.: 551. Abū ‘Awānah, 1998:1208. Abū Nu‘iam, 1974 : 1211. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 2968. Ibn ‘Asākir, 2000 : 651. Abū Dāwūd al-Ṭayālisiy, 1999 : 2086 และ al-Bayhaqi, 2003 : 3596.

การตักรีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรง กับสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อันนะสาอีย์ (al-Nasā'iy, 1986: 723) จากสายสืบของเกาะตาเดฮ์ รายงานจากอะนัส เป็น มาลิก กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ กล่าวว่า

1 ((الْبُصَاقُ فِي الْمَسْجِدِ خَطِيئَةٌ وَكَفَّارَتُهَا دَفْنُهَا))

ความว่า “การถ่มน้ำลายในมัสยิดถือเป็นความผิดส่วนการจะลบ
ล้างความผิดนั้นคือการกลบมัน”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ เกาะตาเดฮ์ ²
รายงานจากอะนัส เป็น มาลิก

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 139 หน้า 248 บรรทัดที่ 6 สำนวนฮะดีษ

سبداً ((صَلُّوا فِي مَرَابِضِ الْعَنَمِ، وَلَا تُصَلُّوا فِي أَعْطَانِ الْإِبِلِ، فَإِنَّهَا
خُلِقَتْ مِنَ الشَّيْطَانِ))

ความว่า : ท่านนะบี กล่าวว่า “จงละหมาดในคอกแพะและ
อย่าละหมาดในคอกอูฐ แท้จริงแล้วคอกอูฐนั้นถูกสร้างจาก
ชัยฏอน”

การตักรีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยอิบนุ มาญะฮ์ (Ibn
Mājah, n.d. : 769) จากสายสืบของอัลอะฮ์มัด รายงานจากอับดุลลอฮ์ เป็น มุฆอฟฟัล อัลมุชะนี
 กล่าวว่า ท่านนะบี กล่าวว่า

¹ สำนวนของอัลบุคอรีฮ์มุสลิมและผู้บันทึกฮะดีษอื่นๆใช้คำว่า (الْبُصَاقُ) แต่ในสำนวน ของอันนะสาอีย์ และอิบนุอับบานตรงกับเอกสาร
วิจัยใช้คำว่า (الْبُصَاقُ) ทั้งสองคำมีความหมายเหมือนกันคือ การถ่มน้ำลาย

² บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1422 : 415. Muslim, n.d.: 552. Abū Dāwūd, n.d. : 475. Aḥmad, 2001 : 13433.
al-Tirmidhiy, : 1975.572. al-Sarāj, 2004 : 2453. al-Bazzār, 2009 : 7064. Ibn Khuzaymah, n.d.: 1309.
al-Ṭabarāniy, 1985: 101. Abū Ya'lā al-Mausiliy, 1984 : 2850. Abū Dāwūd al-Ṭayālisiy, 1999 : 2099. Ibn
Hibbān, 1988 : 1637. และ al-Bayhaqiy, 1989 : 3588.

((صَلُّوا فِي مَرَابِضِ الْعَنَمِ، وَلَا تُصَلُّوا فِي أَعْطَانِ الْإِبِلِ، فَإِنَّهَا خُلِفَتْ
مِنَ الشَّيَاطِينِ))¹

ความว่า “จงละหมาดในคอกแพะและอย่าละหมาดในคอกอูฐ
แท้จริงแล้วคอกอูฐนั้นถูกสร้างจากชัยฏอน”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษจากสายสืบของอัลฮะสัน² รายงาน
จากอับดุลลอฮ์ เป็น มุฆอฟฟัล อัลมุชะนี

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้หฺเพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้หฺครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 140 หน้า 248 บรรทัดที่ 26 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((لَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “จงอย่าเอาสุสานมาเป็นมัสยิด”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับส่วนหนึ่งของสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม
(Muslim, n.d.: 505) จากสายสืบของอับดุลลอฮ์ เป็น อัลฮาริษ อันนัจญ์รอนีย์ รายงาน จากญุนดุบ
 แท้จริงแล้วเขาได้ยินท่านนะบี ﷺ กล่าวก่อนที่จะท่านจะเสียชีวิตห้าปีว่า

((...فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ فَإِنِّي أَنهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ))

ความว่า “จงอย่ายึดเอาสุสานมาเป็นมัสยิด แท้จริงแล้วห้าได้ห้าม
พวกเจ้าในการกระทำดังกล่าว”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อับดุลลอฮ์ เป็น
อัลฮาริษ อันนัจญ์รอนีย์³ รายงานจากญุนดุบ

¹ สำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีร์ต่างกับสำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยคือคำว่า الشَّيَاطِينِ แทนด้วยคำว่า الشَّيْطَانِ

² บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 16799. Ibn Hibbān, 1988 : 1702. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 3877. Ibn al-Ja'diy, 1990: 3180. และ al-Bayhaqi, 2003 : 4357.

³ บันทึกโดย Abū 'Awānah, 1998:1192. al-Ṭabarāniy, 1994: 1686. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 8844. Ibn Bishrān, 1997 : 495. และ al-Ruyaniy, 1416 : 960.

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 141 หน้า 248 บรรทัดที่ 28 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((لَا يَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ، وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “พวกเจ้าจงอย่านั่งบนสุสาน และพวกเจ้าจงอย่าละหมาดบนสุสาน”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรง กับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d.: 972) จากสายสืบของ วาฆิละฮ์ รายงานจากอะบี มัรซัด อัลฆะนะะวี กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ วาฆิละฮ์¹ รายงานจากอะบี มัรซัด อัลฆะนะะวี

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 142 หน้า 249 บรรทัดที่ 28 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَا بَأَلْ أَقْوَامٌ يَرْفَعُونَ أَبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فِي صَلَاتِهِمْ

لِيَتَّبِعُنَّ أَوْ لِيَتَخَطَّفَنَّ أَبْصَارُهُمْ)) رواه بخاري

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เป็นเพราะเหตุใดที่ผู้คนบางกลุ่มมองฟ้าในขณะที่ละหมาดของพวกเขา พวกเขาจะต้องยุติจากการกระทำเช่นนั้นหรือว่าตาของเขาจะถูกควักเอาไป ” บันทึกโดยอัลบุคอรี

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 3229. al-Tirmidhiy, 1975: 1050. Aḥmad, 2001 : 11785. Abū ‘Awānah,1998:1179. Abū Nu‘iam, 1974 : 2179.Ibn Khuzaymah, n.d.: 793.Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 1514. Ibn Ḥibbān, 1988 : 2320.al-Ṭabarāniy, 1994: 433. al-Hākīm, 1990 : 4969. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 4276.

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 750) จากสายสืบของ เกาะตาตะฮ์ รายงานจากอะนัส เบน มาลิก رضي الله عنه กล่าวว่าท่านนะบี ﷺ กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ เกาะตาตะฮ์ ¹ รายงานจากอะนัส เบน มาลิก رضي الله عنه

การตัดลินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 143 หน้า 249 บรรทัดที่ 32 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبى ﷺ ((أَهْتَنِي أَعْلَامٌ هَذِهِ اذْهَبُوا بِهَا إِلَى أَبِي جَهْمٍ وَأَتُونِي بِأَنْبِجَانِيَّتِهِ)) رواية بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “(ผ้าที่มีสีลวดลายนี้จะทำให้
รบกวน(จิตใจ)ของฉัน(ในละหมาด)ดังนั้นจงนำมันไปให้แก่อะบี
ญะฮุม และให้นำผ้าใหม่ที่มีชื่อว่าอันบิญาเนียฮ์(ที่ไม่มีสี
ลวดลาย)” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 373) จากสายสืบของอูรวะฮ์ รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها ท่านนะบี ﷺ ละหมาดโดยใช้ผ้าที่มีสีลวดลาย แล้วท่านนะบี ﷺ ก็มองไปยังผ้านี้แล้ว พอเสร็จจากการละหมาดท่าน ﷺ ก็กล่าวด้วยสำนวนว่า

((اَذْهَبُوا بِحَمِيصَتِي هَذِهِ إِلَى أَبِي جَهْمٍ وَأَتُونِي بِأَنْبِجَانِيَّةِ أَبِي جَهْمٍ، فَإِنَّهَا أَهْتَنِي آفِنًا عَنْ صَلَاتِي))²

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 913. Aḥmad, 2001 : 13710. al-Nasā'iy, 1986: 1193. Ibn Mājah, n.d. : 1044. al-Sarāj, 2004 : 134. al-Bazzār, 2009 : 7054. Ibn Khuzaymah, n.d.: 475. Abū Ya'āl al-Mausiliy, 1984 : 2918. Ibn Hibbān, 1988 : 2284. Abū Dāwūd al-Ṭayālisīy, 1999 : 2131. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 6317. al-Dārimiy, 2000 : 1340. al-Baghawiy, 1983: 739. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 3536.

² ประโยคที่เรียงลำดับตามที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยนั้นไม่พบในสำนวนบันทึกโดยอิมามฮะดีษแต่ที่พบก็คือการเรียง ลำดับก่อนหลังจะไม่เหมือนกันและมีบางคำที่มีในสำนวนบันทึกโดยอิมามฮะดีษแต่ไม่มีในเอกสารวิจัยเช่นคำว่า بِحَمِيصَتِي และ آفِنًا عَنْ صَلَاتِي

ความว่า “จงนำผ้าฉันนี้ไปให้แก่อะบี ญะฮุม และจงนำผ้าใหม่ที่มี
ชื่อว่าอันบิฏานียะฮ์(ที่ไม่มีสีลวดลาย) จากอะบี ญะฮุม มาให้ฉัน
แท้จริงแล้วมันรบกวน(จิตใจ)ของฉันในละหมาดของฉัน”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อุรวะฮ์¹ รายงาน
จากท่านหญิงอาอิชะฮ์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้หฺเพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้หฺครบทุกประการ

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 62. Abū Dāwūd, n.d. : 4052. Aḥmad, 2001 : 25635. Abd al-Razzāq , 1403 : 1389. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 4414. Abū Nu‘iam, 1996 : 1218. Ibn Ḥibbān, 1988 : 2337. Abū ‘Awānah, 1998 : 1472. Ibn ‘Asākir, 2000 : 583. al-Baghawiy, 1983: 523. และ al-Bayhaqi, 2003 : 3871.

เล่มที่ 2

อะดีษที่ 144 หน้า 4 บรรทัดที่ 15 สำนักอนอะดีษ

حديث رواية مسلم سبدا نبي ﷺ ((إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَلَمْ يَدْرِ أَصَلَّى ثَلَاثًا أَمْ أَرْبَعًا، فَلْيَطْرَحِ الشَّكَّ وَلْيَبْنِ عَلَى مَا اسْتَيْقَنَ، ثُمَّ يَسْجُدُ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلَّمَ، فَإِنْ كَانَ صَلَّى خَمْسًا شَفَعَنَ لَهُ صَلَاتُهُ))

ความว่า : อะดีษบันทึกโดยมุสลิม ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อคนหนึ่งคนใดจากพวกท่านเกิดความลังเลในการละหมาดของเขาว่าเพิ่งละหมาดสามหรือละหมาดไปสี่หรือกะฮ์แล้ว ก็ให้เขาจัดภาวะลังเลทิ้งไปแล้วให้ยึดเอาที่แน่ชัดหลังจากนั้นให้เขาทำการสุญูดสองครั้งก่อนที่จะให้سلام แต่หากปรากฏว่าเขาได้ละหมาดห้าหรือกะฮ์ก็ถือว่าส่วนนั้นได้ละหมาดครบถ้วนแล้ว)”

การตีความอะดีษ

สำนักอนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนักอนอะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d.: 571) จากสายสืบของอะฮ์มัด เป็น ยะฮ์ยา รายงานจาก อะบีสะอิด อัลคุดรี กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า

((إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَلَمْ يَدْرِ كَمْ صَلَّى ثَلَاثًا أَمْ أَرْبَعًا، فَلْيَطْرَحِ الشَّكَّ وَلْيَبْنِ عَلَى مَا اسْتَيْقَنَ، ثُمَّ يَسْجُدُ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلَّمَ، فَإِنْ كَانَ صَلَّى خَمْسًا شَفَعَنَ لَهُ صَلَاتُهُ، وَإِنْ كَانَ صَلَّى إِتْمَامًا لِأَرْبَعٍ كَانَتْ تَرْغِيمًا لِلشَّيْطَانِ))¹

ความว่า “เมื่อคนหนึ่งคนใดจากพวกท่านเกิดความลังเลในการละหมาดของเขาว่าเพิ่งละหมาดสามหรือละหมาดไปสี่หรือกะฮ์แล้ว ก็ให้เขาจัดภาวะลังเลทิ้งไปแล้วให้ยึดเอาที่แน่ชัดหลังจากนั้นให้เขาทำการสุญูดสองครั้งก่อนที่จะให้سلام แต่หากปรากฏว่าเขาได้ละหมาดห้าหรือกะฮ์ก็ถือว่าส่วนนั้นได้ละหมาด

¹ มีบางคำที่มีในสำนักอนอะดีษแต่ไม่มีในเอกสารวิจัยเช่นคำว่า صَلَّى كَمْ และคำลงท้าย إِتْمَامًا لِأَرْبَعٍ كَانَتْ تَرْغِيمًا لِلشَّيْطَانِ

ครบถ้วนแล้ว แต่หากปรากฏเขาได้ละหมาดครบสี่ร็อกอะฮ์แล้ว
สองสุญูดข้างต้นเป็นการสาปแช่งของมารร้าย”
ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อะฏอ์ เป็น
ยะสาร¹ รายงานจากอะบิสะอิด อัลคุดรี

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮิฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮิฮ์ ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 145 หน้า 8 บรรทัดที่ 7 ส่วนนวนฮะดีษ

حديث رواية نسائي سبدا نبي ﷺ ((سَجَدَهَا دَاوُدُ دُوْبَةً وَنَسْنَجُهَا
شُرَّ))

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยอันนะสาอีย์ ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า
“นะบีดาวูดได้ทำการสุญูดเพื่อการกลับตัว ส่วนพวกเราทำการ
สุญูดเพื่อขอบคุณ (ต่ออัลลอฮ์)”

การตัด κρίญฮะดีษ

ส่วนนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับส่วนนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอันนะสาอีย์
(al-Nasā'iy, 1986: 957) จากสายสืบของสะอิด เป็น ญะบัยร จากอิบนุ อับบาส แท้จริงท่าน
นะบี ﷺ ได้ทำการสุญูดเมื่ออ่านซูเราะฮ์คือด และท่านได้กล่าวด้วยส่วนนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของสะอิด เป็น ญะบัยร²
รายงานจากอิบนุ อับบาส

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮิฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮิฮ์ ครบทุกประการ

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 1026. Aḥmad, 2001 : 11782. al-Nasā'iy, 1986: 1238. Ibn Mājah, n.d. : 1210.
al-Dāraquṭniy, 2004:1398. และ al-Bayhaqiy, 1989 : 878.

² บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, 1994: 12387. และ al-Nasā'iy, 1986: 957.

อะดีษที่ 146 หน้า 8 บรรทัดที่ 27 สำนักนวนอะดีษ

حديث يغتله دروايتكن أكندي اوله بخاري دان مسلم درفد أنق عمرو ((أَنَّهُ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ فَيَقْرَأُ السُّورَةَ فِيهَا سَجْدَةٌ فَيَسْجُدُ وَنَسْجُدُ مَعَهُ حَتَّىٰ مَا يَجِدُ بَعْضُنَا مَوْضِعًا لِمَكَانِ حَبَّتِهِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ ครั้งหนึ่งขณะที่ท่านนะบี ﷺ อ่านอัลกุรอานเมื่ออ่านสุเราะฮ์ที่มีอายะฮ์ อัสสัจญะดะฮ์ ท่านก็ลงสujud พวกเราทั้งหมดก็ลงสujudพร้อมกับท่านนะบี จนกระทั่งบางคนในหมู่พวกเราเกือบหาที่สujudไม่ได้ ” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

สำนักนวนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนักนวนอะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d.: 575) จากสายสืบของนาฟิอ รายงานจากอิบน์ อุมร์ رضي الله عنه ด้วยสำนักนวนข้างต้น อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของนาฟิอ¹ รายงานจากอิบน์ อุมร์ رضي الله عنه

การตัดสิ้นอะดีษ

อะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 147 หน้า 10 บรรทัดที่ 6 สำนักนวนอะดีษ

((سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ)) وارد يغدمكين ايت ددالم حديث رواية ترمذي مليكن لفظ دوصوره مك يائت فد رواية بيهقي دان مليكن لفظ فتارك الله هقك آخرن مك رواية حاكم

ความว่า “ใบหน้าของข้าพระองค์ได้กราบแต่ผู้ที่สร้างมัน กำหนดรูปร่างของมัน และสร้างให้มีหูและตา ด้วยความปรีชาสามารถยิ่ง พระองค์อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างที่ดียิ่งและประเสริฐที่สุด ” บันทึก

¹ บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1422 : 1075,1076,1079. Abū Dāwūd, n.d. :1412. Aḥmad, 2001 : 4669. Abū Nu‘iam, 1996 : 1271. Abū ‘Awānah, 1998 : 1947. Al-Bazzār , 1997: 5663.Ibn Khuzaymah, n.d.: 557. al-Baghawiy, 1983: 768.al-Hākim, 1990 : 808. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 3699.

โดยอัคริมิซีย์ นอกจากคำว่า **وَصَّ—رُؤُ** เป็นการบันทึกของ
อัลบัยฮะกีญ์และคำว่า **فَتَبَّارَكَ اللهُ** จนจบเป็นการบันทึกของ
อัลฮากิม

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

ฮะดีษที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยนี้ คล้าย กับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย อัคริมิซีย์ (al-Tirmidhiy, 1998 : 580) จากสายสืบของอะบี อัลอาลียะฮ์รายงาน จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ **رضي الله عنها** กล่าวว่าท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ **ﷺ** กล่าวในสฤตุดขณะทีอ่านอัลกุรอานในเวลากลางคืนด้วยสำนวน ดังนี้

((سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ))

ความว่า “ใบหน้าของข้าพระองค์ได้กราบแต่ผู้สร้างมัน กำหนด และสร้างให้มีหูและตาด้วยความปรีชาสามารถยิ่ง”

ส่วนเพิ่มคำว่า **رُؤُ** เป็นการบันทึกโดยอัลบัยฮะกีญ์ (al-Bayhaqiy, 2003 : 3343) จากสายสืบของอุบัยดิลลาฮ์ เบน อะบี รอฟิอ์รายงานจากอะลีเย์ เบน อะบีฏอลิบ **رضي الله عنه** และคำว่า **أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ اللهُ تَبَّارَكَ اللهُ** เป็นการบันทึกโดยอัลฮากิม (al-Hakim, 1990 : 802)

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอะบี อัลอาลียะฮ์¹ รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ **رضي الله عنها**

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก กอะลีเย์ เบน อะบี ฏอลิบ **رضي الله عنه** จากสายสืบของ อุบัยดิลลาฮ์ เบน อะบี รอฟิอ์² จากญาบิร **رضي الله عنه** จากสายสืบของ มุฮัมมัด เบน อัลมุนกะดिर³ และ จากอะบู สุรอเยเราะฮ์ **رضي الله عنه** จากสายสืบของอะฏว็อ์ เบน ยะซาร⁴

การตัดตินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยสายรายงานของ อัคริมิซีย์ อัลบัยฮะกีญ์ และ อัลฮากิม เป็นฮะดีษ เเศาะฮียี และท่านอัคริมิซีย์ กล่าวว่าฮะดีษนี้เป็นฮะดีษเศาะสันเศาะฮียี

¹ บันทึกโดย Ibn Khuzaymah, n.d.: 563. Ibn Abī Shaibah, 1409 : 4372 และ Ishāq bin Rahawaih, 1991 : 3/965.

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 771. Abū Dāwūd, n.d. : 760 และ 2009 : 2/73 al-Nasā'iy, 1986: 1051. Aḥmad, 2001 : 729, 1983 : 1188 และ 1995 : 803. al-Ṭabarāniy, 1413: 525. Abū Nu'aim, 1996 : 1761. Ibn Khuzaymah, n.d.: 607. Ibn Ḥibbān, 1988 : 5/230 และ 1993 : 1903. Abū 'Awānah, 1998 : 1607. Abū Dāwūd al-Tayālisiy, 1999 : 147. al-Ṭahāwiy, 1994: 1396. al-Dāraquṭniy, 2004: 1137. Ibn al-Jārūd, 1988: 179 และ al-Bayhaqiy, 1989 : 373, 2009 : 79, 1991 : 3379.

³ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 2001: 716.

⁴ บันทึกโดย al-Shāfi'iy, 1400 : 1/38.

อะดีษที่ 148 หน้า 10 บรรทัดที่ 9 ส่วนนวนอะดีษ

((اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ دُخْرًا وَضَعْ عَنِّي بِهَا
وَرِزًّا وَاقْبَلْهَا مِنِّي كَمَا قَبَلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ)) رواية ترمذي دان لاينث
دغن إسناد يغب حسن

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์จงบันทึกผลบุญแก่ฉันด้วยและช่วยเก็บรักษา
ผลบุญนั้นที่พระองค์ด้วยเถิดและจงอภัยโทษแก่ฉันด้วย และจงรับ
ความดีจากฉันด้วยเหมือนกับพระองค์เคยรับการกระทำความดี
จากบ่าวของท่านดาวิด ”บันทึกโดยอัคริมิซีย์และท่านอื่นๆ ด้วย
สายรายงานที่อะสัน

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ใกล้เคียงกับ ส่วนนวนอะดีษที่บันทึก โดยอัคริมิซีย์
(al-Tirmidhiy, 1975: 579) จากสายสืบของ อุบัยดิลลาฮ์ เป็น อะบี ยะซีด ได้กล่าวว่า อิบน์
นุรอยญ์ ได้กล่าวแก่ฉันว่า โอ้ หะสัน อุบัยดิลลาฮ์ เป็น อะบี ยะซีด ได้บอกแก่ฉันว่า รายงานจาก
อิบนุ อับบาส رضي الله عنه ได้กล่าวว่า มีชายคนหนึ่งได้ไปหาท่านนะบี صلى الله عليه وسلم แล้วกล่าวว่าโอ้ ท่าน
เราะสุลุลลอฮ์ صلى الله عليه وسلم แท้จริงแล้วข้าพระองค์ได้ฝันเมื่อคืนเหมือนกับว่าข้าพระองค์ได้ละหมาดข้างหลัง
ต้นไม้ต้นหนึ่ง แล้วข้าพระองค์ได้สุญูด และต้นไม้ต้นนั้นก็สุญูดตามข้าพระองค์ แล้วข้าพระองค์ได้ยืน
มันกล่าวว่า

((اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وَرِزًّا، وَاجْعَلْهَا لِي
عِنْدَكَ دُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ))¹

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์จงบันทึกผลบุญแก่ฉันด้วย และจงอภัยโทษ
แก่ฉันด้วย และช่วยเก็บรักษาผลบุญนั้นที่พระองค์ด้วยเถิด และ
จงรับความดีจากฉันด้วยเหมือนกับพระองค์เคยรับการกระทำ
ความดีจากบ่าวของท่านดาวิด”

¹ ประโยคที่เรี ยงลำดับตามที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยนั้นไม่พบในส่วนนวนบันทึกโดยอิมามอะดีษแต่ที่พบก็คือการเรี ยงลำดับก่อนหลังไม่
เหมือนกันและมีบางคำที่ส่วนนวนบันทึกโดยอิมามอะดีษไม่เหมือนกับเอกสารวิจัยเช่นคำว่า

واقبلها مِنِّي كَمَا قَبَلْتَهَا مِنِّي وَتَقَبَّلْتَهَا مِنِّي

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ อุบัยดิลลาห์ เป็น อะบี ยะซีด¹ รายงานจากอิบนุ อับบาส رضي الله عنه

การตัดสินอะดีษ

อะดีษด้วยกับสายรายงานของอะบู ดาวูดเป็นอะดีษอะสันเนื่องจากมีผู้รายงานที่ชื่อ มุฮัมมัด เป็น ยะซีด เป็น คุณัยส เป็นบุคคล ที่ مقبول (รับได้) และ อัลอะสัน เป็น มุฮัมมัด เป็น อุบัยดิลลาห์ เป็น อะบี ยะซีด เป็นบุคคล ที่ مقبول (รับได้) (al-Asqalāniy, 1986: 513 และ 163) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นอะดีษ เคาะฮ์ฮิ ลีหมอยริย

อะดีษที่ 149 หน้า 11 บรรทัดที่ 4 ส่วนนวนอะดีษ

بِكُ بَرِغْسِيَّافٍ مَلِيهَتْ أَوْ رَغِيغٍ كُنَّا بِلَاءِ دَغْنٍ فَيَاكَيْتُ مِمَّا جَ ((الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي عَافَانِي وَمَا ابْتَلَانِي وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِهِ تَفْضِيلاً)) دَدَا لَمْ
حَدِيثُ رَوَايَةُ تَرْمِذِي سَبَدَا نَبِيِّ ﷺ ((مَنْ قَالَ ذَلِكَ غُوبِيٍّ مِنْ ذَلِكَ
الْبَلَاءِ مَا عَاشَ))

ความว่า : ใครที่พบเห็นผู้ที่ประสบบะลาอ์ด้วยโรคต่างๆ(ถูก
ทดสอบโดยพระองค์อัลลอฮ์) แล้วกล่าวว่า “มวลการสรรเสริญ
แต่อัลลอฮ์ผู้ซึ่งให้ฉันปลอดภัยจากสิ่งที่ถูกทดสอบและพระองค์ทรงให้
เกียรติแก่ฉันเหนือกว่าสรรพสิ่งอื่นๆ ” ในอะดีษบันทึกโดยอัคร
มิชัย ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ผู้ใดที่กล่าวเช่นนี้เขาจะถูกปกป้อง
จากภัยดังกล่าวตราบใดที่เขายังมีชีวิต”

การตัด κρίญ์ อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ ส่วนนวนอะดีษที่บันทึก โดย อัครมิชัย
(al-Tirmidhiy, 1975 : 3431) จากสายรายงานของ อิบนุ อุมัร รายงานจากอุมัร رضي الله عنه ท่าน
เราะสุลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า

¹ บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 1053. Ibn Ḥibbān, n.d. : 691. al-Baghawiy, 1983: 3/314. al-Ṭabarāniy, 1994: 11262.
และ al-Bayhaqiy, 2003 : 3752.

((مَنْ رَأَى صَاحِبَ بَلَاءٍ، فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا، إِلَّا عُوفِيَ مِنْ ذَلِكَ الْبَلَاءِ كَأَنَّ مَا كَانَ مَا عَاشَ))¹

ความว่า “บุคคลใดที่เห็นผู้ประสบภัย แล้วเขากล่าวว่า มวลการสรรเสริญแด่ อัลลอฮ์ ผู้ซึ่งให้ฉันปลอดภัยจากสิ่งที่ถูกทดสอบและพระองค์ทรงให้เกียรติแก่ฉันเหนือกว่าสรรพสิ่งอื่นๆ ผู้ใดที่กล่าวเช่นนี้เขาจะถูกปกป้องจากภัยดังกล่าวตราบใดที่เขายังมีชีวิต”
 ษะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามษะดีษจากสายสืบของอิบนุ อุมร์² รายงานจากอุมร์

การตัดสินษะดีษ

ษะดีษด้วยกับสายรายงานของอัตติรมิซีย์ เป็นษะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานที่ชื่ออุมร์ เบน ดินาร เมาลา อัสซุบัยรเป็นบุคคลที่ *ضعيف* (บุคคลที่อ่อน) (al-Asqalāniy, 1986 : 421) และอัลอัลบานียมีทัศนะว่าษะดีษนี้เป็นษะดีษฎะอ์ฟ (al-Albaniy,n.d.:1/805)

ษะดีษที่ 150 หน้า 11 บรรทัดที่ 11 สำนักนวนษะดีษ

دعا نبي ﷺ ((اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا))

ความว่า : ดุอาอ์ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “โอ้อัลลอฮ์ได้โปรดอย่าทรงให้ความทุกข์ยากของเราเกิดกับศาสนาของเรา”

การตัดครีจญ์ษะดีษ

สำนักนวนษะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ ส่วนหนึ่งของสำนักนวนษะดีษที่บันทึก โดยอัตติรมิซีย์ (al-Tirmidhiy, 1975: 3502) จากสายสืบของคอลิด เป็น อะบีอิรอน รายงานจากอิบนุอุมร์ ได้กล่าวว่า น้อยครั้งที่ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ จะลุกจากที่นั่งนอกจากท่านจะขอวิงวอนให้กับบรรดาสหายของท่านว่า

¹ ประโยคที่เรีย งลำดับตามที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยนั้นไม่พบในสำนักนวนบันทึกโดยอิมามษะดีษแต่ที่พบก็คือการเรีย งลำดับก่อนหลังไม่เหมือนกันและมีบางคำที่สำนักนวนบันทึกโดยอิมามษะดีษไม่เหมือนกับเอกสารวิจัยเช่นคำว่า *مِمَّنْ* *بَلَاءٍ* *بِهِ* เป็น *بَلَاءٍ* *بِهِ* และมีบางคำที่มีในษะดีษแต่ไม่มีในเอกสารวิจัยเช่น *بَلَاءٍ* และ *بَلَاءٍ* บางคำมีการเพิ่มในเอกสารวิจัยคือ *بَلَاءٍ* *بِهِ*

² บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 3431. Abī 'Usāmah, 1992 : 1056. และ Ibn al-'A'rābiy, 1997 : 371.

((اللَّهُمَّ اقسِم لَنَا مِنْ خَشِيَّتِكَ مَا يَجُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ، وَمَنْ اليَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا، وَمَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا، وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا))

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์!ขอได้โปรดทรงประทานความรู้สึกเกรงกลัวต่อพระองค์ที่สามารถปิดกั้นระหว่างเรากับการล่วงละเมิดต่อพระองค์ให้แก่พวกเราด้วยเถิดขอได้โปรดทรงประทานการกระทำความภักดีต่อพระองค์ที่สามารถเชื่อมเราไปยังสวนสวรรค์และความเชื่อมั่นที่สามารถใช้บรรเทาความทุกข์ยากลำบากของโลกคุณยาด้วยเถิดขอได้โปรดทรงให้เรามีความสุขในการฟังของเรา การมองเห็นของเรา และพลังกำลังของเราตราบใดที่พระองค์ยังทรงให้เรามีชีวิตอยู่และขอโปรดทรงให้มันเป็นสิ่งที่คงอยู่กับพวกเราด้วยเถิดขอได้โปรดทรงช่วยเหลือพวกเราให้มีชัยเหนือผู้ที่เป็นปรปักษ์กับเราด้วยเถิดและขอโปรดอย่าทรงให้ความทุกข์ยากของเราเกิดกับศาสนาของเราและขอโปรดทรงอย่าทำให้โลกคุณยาเป็นสุดยอดความกังวลของพวกเราหรือเป็นจุดสุดสิ้นความรู้ของพวกเราและขอได้โปรดทรงอย่าให้พวกที่ไร้ปรานีต่อเราได้ควบคุมพวกเราเถิด”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ คอลิด เป็น อะบี อิมรอน¹ รายงานจากอิบน์ อุมร์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยกับสายรายงานของอัดดีร์มิซีย์ เป็นฮะดีษ **ฎาะอียะฟ** เนื่องจากมีผู้รายงานที่ชื่อ ยะฮยา เป็น อัยยูปเป็นบุคคลที่ **صدوق ربما أخطأ** (บุคคลที่มีศีลจะแต่อาจจะมิข้อผิดพลาด) และ อุบัยดิลละฮ์ เป็น **ชะฮูร** เป็นบุคคลที่ **صدوق يخطئ** (บุคคลที่มีศีลจะแต่มี

¹ บันทึกโดย Ibn al-Mubārak, n.d. : 431. al-Nasā'iy, 2001: 10161. al-Ṭabarāniy, 1413: 1911. Ibn al-Sunniy, n.d. : 446. al-Jurjāniy, 2001 : 1099. al-Baghawiy, 1983: 1374. al-Bazzār, 1997 : 5989. และ Abū Bakar al-Mālikiy, 1419 : 725.

ข้อผิดพลาด) แต่คอลิต เป็น อะบี อิมรอนเป็นบุคคลที่ صدوق فقيه (บุคคลที่มีสัจจะ อีกทั้งยังเป็นอุละมาอ์ด้านวิชาฟิกฮฺ) (al-Asqalāniy, 1986 : 588, 371 และ 189) และอัลอัลบานียมีทัศนะว่าฮะดีษนี้เป็นฮะดีษฎะอียะฮฺ (al-Albaniy, n.d.:1/805)

อัคริมิซีย ระบุว่าฮะดีษนี้เป็นฮะดีษ ฮะสันและเป็นสายรายงานเดี่ยว (al-Tirmidhiy, 1975: 3502) และอัลอัลบานียมีทัศนะว่าฮะดีษที่เป็นสายรายงานของอิบนุ อุมร์ นั้นเป็นฮะดีษ ฮะสัน (al-Albaniy, n.d. :1/272) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็น ฮะดีษ ฮะสัน ลิขอยริษ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยได้ตัดสินว่าฮะดีษนี้เป็นฮะดีษฮะสัน ลิขอยริษ

ฮะดีษที่ 151 หน้า 12 บรรทัดที่ 8 จำนวนฮะดีษ

سيدا نبي ﷺ ((إِنَّ اللَّهَ أَمَدُّكُمْ بِصَلَاةٍ هِيَ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ

وهي الوتر)) رواية ترمذي دان حاكم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเพิ่มอีก

ละหมาดหนึ่งสำหรับพวกท่านซึ่งมันเป็นสิ่งประเสริฐกว่าอูฐสีแดง

นั่นคือการละหมาดวิตร” บันทึกโดยอัคริมิซียและอัลฮากิม

การตัด κρίญ์ฮะดีษ

จำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับบาง ส่วนของจำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยอัคริมิซีย (al-Tirmidhiy, 1975: 452) จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เป็น อะบี มุรเราะฮ์ อัซเซาฟีร รายงานจาก คอริญะฮ์ เป็น ฮุษาพะฮ์ ﷺ กล่าวว่าท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ ได้ออกมาหาพวกเราแล้วกล่าวว่าด้วยจำนวนดังนี้

((إِنَّ اللَّهَ أَمَدُّكُمْ بِصَلَاةٍ هِيَ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ: الوتر، جعله

اللَّهُ لَكُمْ فِيمَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ إِلَى أَنْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ))

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเพิ่มอีกละหมาดหนึ่งสำหรับพวก

ท่านซึ่งมันเป็นสิ่งประเสริฐกว่าอูฐสีแดงนั่นคือการละหมาดวิตร

อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้แก่พวกท่านในช่วงเวลาระหว่างละหมาด

อีซาจนถึงแสงอรุณปรากฏขึ้น”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบของอับดุลลอฮ์ เป็น อะบี มุรเราะฮ์ อัซเซาฟี¹ รายงานจากคอริญะฮ์ เป็น ฮุซาฟะฮ์

การตัดสินอะดีษ

อะดีษด้วยกับสายรายงานของอัคริมิซีย เป็นอะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานที่ ชื่ออับดุลลอฮ์ เป็น รอชิด อัซเซาฟีเป็นบุคคลที่ *مستور* (บุคคลที่ถูกปกปิดประวัติ) (al-Asqalāniy, 1986:302) อัคริมิซีย ระบุว่าสายรายงานอะดีษนี้เป็นสายรายงานเดี่ยวจากสายรายงานของยะซีด เป็น อะบี ฮะบิบเท่านั้น (al-Tirmidhiy,1975:452) และ อัลอัลบานียมีทัศนะว่าอะดีษนี้เป็น อะดีษฎะอ์ฟ (al-Albaniy,1985:1/397)

อะดีษที่ 152 หน้า12 บรรทัดที่ 21 สำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ بِخَمْسٍ فَلْيَفْعَلْ وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ

بِثَلَاثٍ فَلْيَفْعَلْ وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ بِوَاحِدَةٍ فَلْيَفْعَلْ)) رواية أبو داود

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ผู้ใดพอใจที่จะละหมาดวิตรห้า ร็อกอะฮ์ให้เขาจงกระทำ ผู้ใดพอใจที่จะละหมาดวิตรสามร็อกอะฮ์ ให้เขาจงกระทำ และผู้ใดที่พอใจจะละหมาดเพียงหนึ่งร็อกอะฮ์ให้ เขาจงกระทำ” บันทึกโดยอะบู ดาวูด

การตัด κρίญ์อะดีษ

สำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับบาง ส่วนของสำนวนอะดีษที่บันทึก โดย อะบู ดาวูด (Abū Dāwūd, n.d. :1422) จากสายรายงานของ อะฏอ์ เป็น ยะซีด อัลลัยซีย รายงาน จากอะบู อัยยูบ อัลอันศอริย ได้กล่าวว่า ท่านเราะฮ์สุลลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนวนว่า

((الْوِتْرُ حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ، فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ بِخَمْسٍ فَلْيَفْعَلْ،

وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ بِثَلَاثٍ فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ بِوَاحِدَةٍ

فَلْيَفْعَلْ))

ความว่า “ละหมาดวิตรเป็นสิทธิจำเป็นเหนือมุสลิมทุกคน ผู้ใด พพอใจที่จะละหมาดวิตรห้า ร็อกอะฮ์ให้เขาจงกระทำ ผู้ใดพอใจที่

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. :1418. Aḥmad, 2001 : 9. Ibn Mājah, n.d. : 1168. al-Dārimiy, 2000 : 1617. al-Dāraquṭniy, 2004:1656. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 6857. al-Hākim, 1990 : 1148. al-Ṭabarāniy, 1994: 4236. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 4190.

จะละหมาดวิตรสาม รอกอะฮ์ ให้เขาจงกระทำ และผู้ใดที่พอใจ

จะละหมาดเพียงหนึ่งรอกอะฮ์ให้เขาจงกระทำ”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามฮะดีษจากสายสืบของอะฏอ์ เป็น ยะซีด อัลลัยษีย์¹ รายงานจากอะบู อัยยูบ อัลอันศอรี

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยสายรายงานของ อะบู ดาวูด เป็นฮะดีษหะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานที่ชื่อ บักร เป็น วาฮิลเป็นบุคคล صدوق (บุคคลที่มีสัจจะ) (al-Asqalāniy, 1986:127) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ เศาะฮีย ลีขอยริฮ

ฮะดีษที่ 153 หน้า 12 บรรทัดที่ 25 สำนักฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((أوتروا بخمس أو سبع أو إحدى عشرة فلو زاد

عليها لم يصح وتره)) رواية دارقطني

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “จงละหมาดวิตรห้ารอกอะฮ์

หรือเจ็ดรอกอะฮ์หรือเก้ารอกอะฮ์หรือสิบเอ็ดรอกอะฮ์ถ้าเกินกว่า

นั้นจะไม่เรียกว่าละหมาดวิตร” บันทึกโดยอัดดาระอะฏนีย์

การตัด κρίญฮะดีษ

สำนักฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้าย กับบาง ส่วนของสำนักฮะดีษที่บันทึก โดยอัดดาระอะฏนีย์ (al-Dāraqūṭniy, 2004 :1650) จากสายรายงานของอัब्ดุลเราะฮมาน อัลอะอรอญญีย์รายงานจากอะบู ฮุรอัยเราะฮ์ จากท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนักฮะดีษว่า

((لَا تَوْتِرُوا بِثَلَاثٍ أَوْ تِرْوَا بِخَمْسٍ أَوْ بِسَبْعٍ وَلَا تَشَبَّهُوا بِصَلَاةِ
الْمَغْرِبِ))²

ความว่า : “จงอย่าละหมาดวิตร สามรอกอะฮ์หรือ ห้ารอกอะฮ์

หรือเจ็ดรอกอะฮ์ และอย่าให้เหมือนกับละหมาดมัฆริบ”

¹ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 1986: 1712. Ibn Mājah, n.d. : 1190. al-Dāraqūṭniy, 2004:1641. Ibn Ḥibbān, n.d. : 2410. al-Baghawiy, 1983: 4/81. al-Hākīm, 1990 : 1128. al-Ṭabarāniy, 1994: 3962. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 4776.

² ตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนักฮะดีษที่บันทึกโดยอัดดาระอะฏนีย์พบว่ามีข้อความแตกต่างกันแต่อยู่ในเรื่องเดียวกันคือวิตร

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษด้วยสายรายงานของ อัลดาระอะกุนนียฺ เป็นชะดีษเศาะฮี้ฮ์ เพราะมีคุณสมบัติของชะดีษเศาะฮี้ฮ์ ครบทุกประการ และอัลอัลบานียฺมีทัศนะว่าชะดีษนี้เป็นชะดีษ เศาะฮี้ฮ์ (al-Albaniy, 2003:4/184)

ชะดีษที่ 154 หน้า 12 บรรทัดที่ 31 จำนวนชะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ بِاللَّيْلِ وَتَرَا)) رواية بخاري دان
مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “พวกท่านจงให้ละหมาดสุดท้ายของยามค่ำคืนคือละหมาดวิตร ” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดครีจญ์ชะดีษ

จำนวนชะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ จำนวนชะดีษที่บันทึก โดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 998) จากสายสืบของ นาฟิอฺ รายงาน จากอับดุลลอฮ์ เบน อุมร์ จากท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวด้วยจำนวนว่า

¹((اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ بِاللَّيْلِ وَتَرَا))

ความว่า “พวกท่านจงให้ละหมาดสุดท้ายของยามค่ำคืนคือละหมาดวิตร”

ชะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามชะดีษจากสายสืบของนาฟิอฺ² รายงานจากอับดุลลอฮ์ เบน อุมร์

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของชะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

¹ จำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีต่างกับจำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยคือคำว่า صَلَاتِكُمْ แทนด้วยคำว่า صَلَاتِكُمْ

² บันทึกโดย Muslim, n.d.: 751. Abū Dāwūd, n.d. :1438. Aḥmad, 2001 : 4710. Abū Nu‘iam, 1996 : 1705. Abū ‘Awānah, 1998 : 2264. Ibn Khuzaymah, n.d.: 1082. al-Baghawiy, 1983: 965. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 6702. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 4828.

อะดีษที่ 155 หน้า 12 บรรทัดที่ 33 จำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَنْ خَافَ أَنْ لَا يَقُومَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ فَلْيُوتِرْ أَوَّلَهُ وَمَنْ طَمِعَ أَنْ يَقُومَ آخِرُهُ فَلْيُوتِرْ آخِرَ اللَّيْلِ)) رواية مسلم
 ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ผู้ใดที่เกรงว่าจะไม่ตื่นนอนช่วงสุดท้ายของกลางคืนเขาจงละหมาดวิตรช่วงต้นของกลางคืน ส่วนบุคคลใดที่มีความประสงค์จะตื่นขึ้นในช่วงท้ายของคืนเขาจงละหมาดวิตรในช่วงท้ายของกลางคืน” บันทึกโดยมุสลิม

การตีความอะดีษ

จำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับบางส่วนของจำนวนอะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d.: 571) จากสายสืบของ อะบีสุฟยาน รายงานจากญาบิร رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยจำนวนว่า

((مَنْ خَافَ أَنْ لَا يَقُومَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ فَلْيُوتِرْ أَوَّلَهُ، وَمَنْ طَمِعَ أَنْ يَقُومَ آخِرُهُ فَلْيُوتِرْ آخِرَ اللَّيْلِ، فَإِنَّ صَلَاةَ آخِرِ اللَّيْلِ مَشْهُودَةٌ، وَذَلِكَ أَفْضَلُ وَقَالَ أَبُو مُعَاوِيَةَ مَحْضُورَةٌ))

ความว่า “ผู้ใดที่เกรงว่าจะไม่ตื่นนอนช่วงสุดท้ายของกลางคืนเขาจงละหมาดวิตรช่วงต้นของกลางคืน ส่วนบุคคลใดที่มีความประสงค์จะตื่นขึ้นในช่วงท้ายของคืนเขาจงละหมาดวิตรในช่วงท้ายของกลางคืนเพราะการละหมาดในช่วงท้ายของคืนมะลาอิกะฮ์จะมาเป็นพยาน”อะบูมูอาวิยะฮ์ กล่าวว่า มะลาอิกะฮ์มาร่วมด้วย”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ อะบีสุฟยาน ¹ รายงานจากญาบิร رضي الله عنه

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

¹ บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975: 456. Aḥmad, 2001 : 14381. Ibn Mājah, n.d. : 2565. Abū Nu‘iam, 1996 : 1716. Ibn Hibbān, n.d. : 2565. Abū ‘Awānah, 1998 : 2202. และ al-Baghawiy, 1983: 969.

ฮะดีษที่ 156 หน้า 13 บรรทัดที่ 20 สำนักฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((لَا وَتُرَانِ فِي لَيْلَةٍ)) رواية أبوداود دان ترمذي دان كات

ترمذي يائت حديث حسن

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ไม่มีการละหมาดวิตรสองครั้ง
ในคืนเดียว” บันทึกโดยอะบู ดาวูด และอัคริมิซีย์และท่านกล่าว
ว่าฮะดีษ ฮะสัน

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนักฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนักฮะดีษที่บันทึก โดย อัคริมิซีย์
(al-Tirmidhiy, 1975:470) จากสายสืบของกอยส เป็น ฎอลก รายงานจากฎอลก เป็น อะลี
กล่าวว่า ข้าพระองค์ได้ยินท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนักข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษจากสายสืบของกอยส เป็น ฎอลก¹
รายงานจากฎอลก เป็น อะลี

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยสายรายงานของอัคริมิซีย์เป็นฮะดีษ ฮะสันเนื่องจากมีผู้รายงานที่ชื่อ
กอยส เป็น ฎอลกเป็นบุคคลที่เศาะดุค صدوق (บุคคลที่มีสำจะ) (al-Asqalāniy, 1986:457) และ
อัคริมิซีย์กล่าวว่า حديث حسن غريب (ฮะดีษนี้เป็นฮะดีษหะสันและเป็นฮะดีษสายรายงานเดียว)
(al-Albaniy, 2002 : 5/184)

ฮะดีษที่ 157 หน้า 14 บรรทัดที่ 12 สำนักฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِنْ صَلَّيْتَ الضُّحَى عَشْرًا لَمْ يُكْتَبْ عَلَيْكَ فِي ذَلِكَ

الْيَوْمَ ذَنْبٌ وَإِنْ صَلَّيْتَهَا اثْنَيْ عَشْرَةَ بَيَّ اللَّهُ لَكَ بَيْنًا فِي الْجَنَّةِ)) رواية

بيهقي

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “หากเจ้าละหมาดฎุฮาสิบรอบ
กาอะฮฺจะไม่ถูกบันทึกความชั่วของเจ้าในวันนั้นและหากเจ้า

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. :1439. al-Nasā'iy, 1986: 1679. Aḥmad, 2001 : 16296. Abū Dāwūd al-Tayālisīy, 1999 : 1274. al-Baghawīy, 1983: 4/93. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 6749. Ibn Ḥibbān, n.d. : 2449. al-Ṭabarāniy, 1994: 8247. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 4844.

ละหมาดสิบสองรอกาอะฮ์อัลลอฮ์ก็จะสร้างบ้านให้แก่เจ้าใน
สวรรค์” บันทึกโดยอัลบัยฮะกี

การตักรีญ์อะดีษ

สำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับบาง ส่วนของสำนวนอะดีษที่บันทึก
โดยอัลบัยฮะกี (al-Bayhaqiy, 2003: 4906) จากสายสืบของ อิสมาอิล เป็น อุบัยดิลลาฮ์ จาก
อับดุลลอฮ์ เป็น อุมร์ กล่าวว่า ฉันได้พบกับอะบา ซัรร์ رضي الله عنه แล้วฉันกล่าวว่า โอ้ ลุงของฉัน ช่วยสอน
ความดีให้แก่ฉันหน่อย แล้วท่านก็กล่าวว่าฉันเคยขอต่อ ท่านเราะฮ์สูลุลลอฮ์ ﷺ เหมือนกับที่เจ้าได้ขอ
กับฉันแล้วท่านเราะฮ์สูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนว่า

((... وَإِنْ صَلَّيْتَهَا عَشْرًا لَمْ يُكْتَبْ لَكَ ذَلِكَ الْيَوْمَ ذَنْبٌ، وَإِنْ
صَلَّيْتَهَا ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رُكْعَةً بَنَى اللَّهُ لَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ))

ความว่า : “หากเจ้าละหมาดฏ ฮาสิบรอกาอะฮ์จะไม่ถูกบันทึก
ความชั่วของเจ้าในวันนั้นและหากเจ้าละหมาดสิบสองรอกาอะฮ์
อัลลอฮ์ก็จะสร้างบ้านให้แก่เจ้าในสวรรค์”

การตัดสินอะดีษ

อะดีษด้วยกับสายรายงานของอัตติรมิซีย เป็นอะดีษฎะอ์อีฟ เนื่องจากมีผู้รายงานที่
ชื่ออิสมาอิล เป็น รอฟีอ เป็นบุคคลที่ ضعيف الحفظ (บุคคลที่อ่อนด้านความจำ) (al-Asqalāniy,
1986:107)

อะดีษที่ 158 หน้า 15 บรรทัดที่ 13 สำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسْ حَتَّى يُصَلِّيَ
رُكْعَتَيْنِ)) رواية بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อคนหนึ่งจากพวกท่านได้
เข้าไปในมัสยิดเขาผู้นั้นอย่าได้นั่งจนกว่าจะละหมาดสองร็อกอะฮ์ ”
บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตักรีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 2/57) จากสายสืบของ อัมร เป็น สุลัยม อัซซุเราะเกีย ได้ยินจากอะบู เกาะตาตะฮฺ เป็น ริบอีย อัลอันศอริย رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านนะบี صلى الله عليه وسلم ได้กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอัมร เป็น สุลัยม อัซซุเราะเกีย¹ รายงานจากอะบู เกาะตาตะฮฺ เป็น ริบอีย อัลอันศอริย رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮิฮฺเพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮิฮฺครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 159 หน้า 16-17 บรรทัดที่ 33 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبى صلى الله عليه وسلم ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَحْيِرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَفْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي)) أتودكتان ((وَعَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَأَقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي)) أتودكتان ((وَعَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَأَصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَأَقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ ارْضِنِي بِهِ))

ความว่า : ท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า “โอ้อัลลอฮ์ ฉันขอสิ่งที่ดีที่สุดจากพระองค์ด้วยความรู้ของพระองค์และฉันขอวิงวอนต่อพระองค์ให้กำหนดสิ่งที่ดีที่สุด ด้วยอำนาจเดชานุภาพของพระองค์และฉันขอต่อพระองค์จากความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของพระองค์และแน่แท้พระองค์ทรงมีความสามารถโดยที่ฉันไม่มีความสามารถ พระองค์ทรงมีความรู้แต่ฉันไม่มีความรู้และพระองค์ทรงรู้ในสิ่งที่เร้นลับทั้งหมด โอ้อัลลอฮ์ พระองค์ทรงรู้ว่าแท้จริงการงานนี้จะเป็นสิ่งที่ดีต่อตัวฉันทั้งในเรื่องศาสนาของฉัน การใช้ชีวิตความเป็นอยู่ของฉัน และบั้นปลายชีวิตของฉันการงานปัจจุบันของ

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d.: 714. al-Nasā'iy, 1986: 730. Ibn Mājah, n.d. : 1012. Mālik, 1412: 533. Aḥmad, 2001 : 22652. Ibn Khuzaymah, n.d.: 1827. Al-Bazzār , 1997: 8608. al-Ṭabarāniy, 1994: 3280. Abd al-Razzāq , 1403 : 1673. al-Sarāj, 2004 : 2251. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 4923.

ฉัน และชีวิตในอนาคตของฉันขอพระองค์ทรงกำหนดสิ่งนี้ให้แก่ฉัน
 เกิด และโปรดทำให้มันเป็นเรื่องสะดวกง่ายดายแก่ฉันและโปรดให้
 มีความจำเริญแก่ฉันในกิจการนั้นด้วยและพระองค์ทรงรู้ว่าแท้จริง
 การงานนี้จะเป็นสิ่งที่เลวร้ายแก่ฉัน ในเรื่องศาสนาของฉันการใช้
 ชีวิตของฉัน และบั้นปลายชีวิตของฉัน การงานในปัจจุบันของฉัน
 และชีวิตในอนาคตของฉันก็ขอให้สิ่งนั้นออกห่างไปจากฉัน และให้
 ฉันออกห่างจากสิ่งนั้นด้วยเถิดและได้โปรดกำหนดให้ฉันได้กระทำ
 ความดีไม่ว่าฉันจะอยู่แห่งใดก็ตาม และให้ฉันพอใจกับความดีนั้น
 ด้วยเถิด”

การตักรีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย
 อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 6382) จากสายสืบของมุฮัมมัด เป็น อัลมุญะฮิดิร รายงาน
 จากญาบิร رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านนะบี صلى الله عليه وسلم ได้สอนแก่พวกเราถึงการอิติคออเราะฮ์ในการงานทั้งปวง
 เสมือนกับสุเราะฮ์หนึ่งในอัลกุรอานท่านเราะฮ์ลุลลอฮ رضي الله عنه ได้กล่าวด้วยสำนวนว่า

((إِذَا هَمَّ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رُكْعَتَيْنِ ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَحْيِرُكَ
 بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ
 تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ
 كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي -
 أَوْ قَالَ: فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ - فَاقْدُرْ لِي، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا
 الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: فِي عَاجِلِ
 أَمْرِي وَآجِلِهِ - فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْني عَنْهُ، وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ
 كَانَ، ثُمَّ رَضِنِي بِهِ، وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ))

ความว่า “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านตั้งใจทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด
 แล้ว ก็จงรุกอ (ละหมาด) สองรอกาอัตแล้วให้กล่าวดูอาฮ์ โดยมี
 ความหมายว่า โอ้อัลลอฮ์ ฉันขอสิ่งที่ดีที่สุดจากพระองค์ด้วย
 ความรู้ของพระองค์และฉันขอวิงวอนต่อพระองค์ให้กำหนดสิ่งที่ดี
 ที่สุด ด้วยอำนาจเดชานุภาพของพระองค์และฉันขอต่อพระองค์
 จากความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของพระองค์และแนแท้พระองค์

ทรงมีความสามารถโดยที่ฉันไม่มีความสามารถ พระองค์ทรงมีความรู้แต่ฉันไม่มีความรู้และพระองค์ทรงรู้ในสิ่งที่เร้นลับทั้งหมด โอ้อัลลอฮ์ พระองค์ทรงรู้ดีว่าแท้จริงการงานนี้จะเป็นสิ่งที่ดีต่อตัวฉันทั้งในเรื่องศาสนาของฉัน การใช้ชีวิตความเป็นอยู่ของฉัน และบั้นปลายชีวิตของฉัน การงานปัจจุบันของฉัน และชีวิตในอนาคตของฉันขอพระองค์ทรงกำหนดสิ่งนี้ให้แก่ฉันเถิด และโปรดทำให้มันเป็นเรื่องสะดวกง่ายดายแก่ฉันและโปรดให้มีความจำเริญแก่ฉันในกิจการนั้นด้วยและพระองค์ทรงรู้ว่าแท้จริงการงานนี้จะเป็นสิ่งที่เลวร้ายแก่ฉัน ในเรื่องศาสนาของฉันการใช้ชีวิตของฉัน และบั้นปลายชีวิตของฉัน การงานในปัจจุบันของฉัน และชีวิตในอนาคตของฉันก็ขอให้สิ่งนั้นออกห่างไปจากฉัน และให้ฉันออกห่างจากสิ่งนั้นด้วยเถิดและได้โปรดกำหนดให้ฉันได้กระทำความดีไม่ว่าฉันจะอยู่แห่งใดก็ตาม และให้ฉันพอใจกับความดีนั้นด้วยเถิด "และท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวอีกว่า ก็ให้ระบุงถึงความต้องการของเขา (ในคำขอพรนั้น)"

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของมุฮัมมัด เป็นอัลมุญกะดिर¹ รายงานจากญาบิร

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮิฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 160 หน้า 18 บรรทัดที่ 32 ส่วนนวนฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((الصَّلَاةُ خَيْرٌ مَوْضُوعٍ، فَاسْتَكْبِرْ مِنْهَا أَوْ أَقْلِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “การละหมาด เป็นสิ่งที่ถูกวางไว้ที่ดี ผู้ใดประสงค์จะทำมากก็ได้ผู้ใดประสงค์จะทำน้อยก็ได้”

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. :1538. al-Tirmidhiy, 1975: 480. al-Nasā'iy, 1986: 3253. Ibn Mājah, n.d. : 1383. Aḥmad, 2001 : 14707. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 4921.

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยใกล้เคียงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อะฮมัด (Ahmad, n.d. : 5/178) จากสายสืบของอุบัยด เป็น อัลคอซคอก รายงานจากอะบี ซัร رضي الله عنه ได้กล่าวว่าฉันได้มาหาท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ในขณะที่ท่านนั่งอยู่ในมัสยิด ฉันจึงนั่งลงท่านนะบี ﷺ จึงเรียกฉันด้วยสำนวนว่า

((يَا أَبَا ذَرٍّ هَلْ صَلَّيْتَ قُلْتُ لَا قَالَ قُلْتُ فَصَلَّ قَالَ فَصَلَّيْتُ ثُمَّ جَلَسْتُ فَقَالَ يَا أَبَا ذَرٍّ تَعَوَّدُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلِلْإِنْسِ شَيْطَانٌ قَالَ نَعَمْ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ الصَّلَاةُ قَالَ خَيْرٌ مَوْضُوعٍ مِنْ شَاءٍ أَقَلٍّ وَمِنْ شَاءٍ أَكْثَرَ))¹

ความว่า “โอ้อะบู ซัร ท่านได้ละหมาดแล้วหรือยัง ฉันตอบว่ายังไม่ละหมาด ท่านจึงกล่าวว่า ท่านจงลุกขึ้นมาละหมาดก่อน ฉันจึงลุกขึ้นมาละหมาดแล้วจากนั้นจึงไปนั่งต่อ ท่านนะบีกล่าวอีกว่า โอ้อะบู ซัร ท่านจงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์จากภัยของชัยฏอนที่เป็นมนุษย์และชัยฏอนที่เป็นญิน ฉันจึงกล่าวว่า ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ ในหมู่มนุษย์มีคนที่เป็นชัยฏอนด้วยหรือ ท่านนะบีตอบว่าใช่แล้ว ฉันจึงถามท่านนะบีถึงการละหมาด ท่านตอบว่าเป็นภารกิจที่ดีที่สุด ผู้ใดที่ประสงค์จะปฏิบัติแต่น้อยนิดก็แล้วแต่ความประสงค์ของเขาส่วนผู้ใดที่ประสงค์จะปฏิบัติการละหมาดมากก็แล้วแต่ความประสงค์ของเขา”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อะบี อิดริส อัลเคาลาอีย์² อุบัยด เป็น อัลคอซคอก³ อิบน์ อาอิษะ⁴ อุบัยด เป็น อุมัยร อัลลัยษีย์⁵ เอาฟ เป็น มาลิก⁶ ทั้งหมดได้รายงานจากอะบี ซัร رضي الله عنه

¹ สำนวนบันทึกโดยอิมามฮะดีษกับสำนวน ที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย ต่างกันคือประโยค مَنْ شَاءَ أَقَلٍّ وَمِنْ شَاءَ أَكْثَرَ แทนด้วยประโยค فَاسْتَكْتَرْتُ مِنْهَا أَوْ أَقَلَّ

² บันทึกโดย Ibn Hibbān, n.d. : 361. และ al-Aṣḥihāniy, 1974 : 1/166.

³ บันทึกโดย Al-Bazzār , 1997 : 4034.

⁴ บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, 1984: 1779. และal-Ṭabarāniy, 1984: 1979.

⁵ บันทึกโดย al-Hākim, 1990 : 4166. al-Hākim, 1990 : 4166. และ Abū Dāwūd al-Tayālisiy, 1999 : 480.

⁶ บันทึกโดย al-Hāris, 1992 : 53.

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก *อะบี อูมามะฮ์* رضي الله عنه จากสายสืบของ อัลกอสิม¹ และ *อะบู สุรอยเราะฮ์* رضي الله عنه จากสายสืบของมุฮัมมัด เป็น กะอับ อัลกุเราะเศีย²

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเดียวกับสายรายงานของ อะฮมัด เป็นอะดีษฎะอ็อฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ อะบู อุมร์ อัลดิมชกี๊ เป็นผู้รายงานที่ *ضعيف* (บุคคลที่อ่อน) และ อุบัยด เป็น อัลค็อชค็อช เป็นผู้รายงานที่ *لين* (บุคคลที่อ่อน) (al-‘Asqalāniy, 1986: 660 และ 376) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นอะดีษ อะฮมัด ลิฆอยริฮฺ อะดีษ และอัลอัลบานียมีทัศนะว่า อะดีษนี้เป็น อะดีษ อะฮมัด ลิฆอยริฮฺ (al-Albaniy, n.d.: 1/93)

อะดีษที่ 161 หน้า 19 บรรทัดที่ 24 ส่วนนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى))

ความว่า : ท่านนบิ ﷺ กล่าวว่า “ละหมาดกลางคืนนั้นให้ทำที่ละสองร็อกอัต”

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับส่วนหนึ่งของส่วนนวนอะดีษที่บันทึก โดย อัลบุคอรี๊ (al-Bukhāriy, 1422 : 990) จากสายสืบของนาฟิอฺ และ अबดุลลอฮ์ เป็น ดินาร ทั้งสองรายงานจาก อิบน์ อุมร์ رضي الله عنه แท้จริงแล้วมีผู้ชายท่านหนึ่งได้ถามท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ เกี่ยวกับการละหมาดกลางคืน แล้วท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยส่วนนวนว่า

((صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمْ الصُّبْحَ صَلَّى رُكْعَةً

وَاحِدَةً تُؤْتِرُ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى))

ความว่า “การละหมาดกลางคืนนั้นให้ทำที่ละสองร็อกอัตและเมื่อพวกท่านคนใดคนหนึ่งเกรงว่าจะได้เวลาศุบหฺให้เขาละหมาดหนึ่งร็อกอัตเพื่อให้เป็นวิติร(จำนวนคี่)สำหรับการละหมาดที่ได้ทำมานั้น”

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 22288.

² บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, n.d. : 243.

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของนาฟิอ์ และ
อับดุลลอฮ์ เป็น ดินาร¹ นาฟิอ์² ทั้งสองรายงานจากอิบนุ อุมร์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮียะฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮียะฮ์ ครอบคลุมทุกประการ

ฮะดีษที่ 162 หน้า 19 บรรทัดที่ 28 ส่วนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((أَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيْلِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “การละหมาดที่ประเสริฐที่สุด
นอกเหนือจากการละหมาดที่เป็นฟัรฎูคือการละหมาดในยามค่ำ
คืน”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

ส่วนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ ส่วนฮะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม
(Muslim, n.d.: 1163) จากสายสืบของฮุมัยด์ เป็น อับดุลเราะฮ์มาน อัลอิมยะรียี รายงานจากอะบู
ฮุร็อยเราะฮ์ กล่าวว่าท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่าด้วยส่วนว่า

((أَفْضَلُ الصَّيَامِ، بَعْدَ رَمَضَانَ، شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمِ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ،

بَعْدَ الْفَرِيضَةِ، صَلَاةُ اللَّيْلِ))

ความว่า “การถือศีลอดที่ประเสริฐที่สุดหลังจากเดือนรอมฎอน
คือการถือศีลอดในเดือนอัลมุฮัรรัม การละหมาดที่ประเสริฐ
ที่สุดนอกเหนือจากการละหมาดที่เป็นฟัรฎูคือการละหมาดใน
ยามค่ำคืน”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของฮุมัยด์ เป็น
อับดุลเราะฮ์มาน อัลอิมยะรียี รายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d.: 749. Abū Dāwūd, n.d. :1326. Mālik, 1985 :13. Abū ‘Awānah, 1998 : 2332. al-Baghawiy, 1983: 954. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 4244.

² บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975: 437. al-Nasā’iy, 1986: 1671. Ibn Mājah, n.d. : 1319. Aḥmad, 2001 : 5103. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 2623. และ Al-Bazzār , 1997 : 5447.

³ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 2429. al-Tirmidhiy, 1975 : 438. al-Nasā’iy, 1986: 1613. al-Dārimiy, 2000 : 1517. Aḥmad, 2001 : 8507. Abū ‘Awānah, 1998 : 2959. al-Baghawiy, 1983: 923. Ibn Ḥibbān, 1988 : 3636. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 2495.

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของชะดีษเศาะฮี้ฮ์ ครบทุกประการ

ชะดีษที่ 163 หน้า 19 บรรทัดที่ 30 สำนักชะดีษ

((إِنَّ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ سَاعَةٌ إِجَابَةٌ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “แท้จริงทุกคืนมีช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งเป็นเวลาที่ดุอาอ์จะถูกตอบรับ”

การตัดครีจญ์ชะดีษ

ผู้วิจัยคัดลอกตัวบทจากเอกสารวิจัย แต่ไม่พบการบันทึกชะดีษบทนั้นนอกจากมี สำนักชะดีษที่มีความหมายคล้ายกันคือชะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d.: 757) จาก สายสืบของ อะบี สุฟยาน รายงาน จากญาบิร กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านนะบี ﷺ กล่าว ด้วย สำนักว่า

((إِنَّ فِي اللَّيْلِ لَسَاعَةٌ لَا يُؤَافِقُهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ، يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ))

ความว่า “แท้จริงแล้ว ในช่วงกลางคืนมีช่วงหนึ่ง ที่ไม่มีมุสลิมคนใดที่ได้ขอสิ่งที่ดีจากอัลลอฮ์ทั้งในสิ่งที่เกี่ยวกับโลกคุณยาหรือสิ่งที่เกี่ยวกับอาคิเราะฮ์แล้วตรงกับช่วงเวลาดังกล่าว นอกจากอัลลอฮ์จะประทานแก่เขาในสิ่งที่เขาขอ ดังกล่าวนั้นจะมีในทุกคืน”

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามชะดีษ จากสายสืบของอะบี สุฟยาน¹

รายงานจากญาบิร

การตัดสินชะดีษ

ผู้วิจัยไม่สามารถกำหนดระดับของตัวบทสำนักชะดีษในเอกสารวิจัย นี้เนื่องจากไม่ ปรากฏข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับสายรายงานตัวบทและสถานภาพของชะดีษในสำนักบันทึกโดยอิมาม ชะดีษ สำหรับสายรายงานของมุสลิมเป็นชะดีษ เศาะฮี้ฮ์

ชะดีษที่ 164 หน้า 20 บรรทัดที่ 2 สำนักชะดีษ

سبداث ((صَلَاةٌ حَوْفِ اللَّيْلِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “การละหมาดในยามค่ำคืน”

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 14355.

การตักรีญฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับบางส่วนของสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d.: 1163) จากสายสืบของฮุมัยด เป็น อัศดุรเราะฮมาน รายงานจาก อะบู สุรอยเราะฮ์ ได้อ้างถึงนะบี ด้วยสำนวนดังนี้

((سُئِلَ: أَيُّ الصَّلَاةِ أَفْضَلُ بَعْدَ الْمَكْتُوبَةِ؟ وَأَيُّ الصَّيَّامِ أَفْضَلُ بَعْدَ شَهْرِ رَمَضَانَ؟ فَقَالَ: أَفْضَلُ الصَّلَاةِ، بَعْدَ الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ، الصَّلَاةُ فِي حَوْفِ اللَّيْلِ، وَأَفْضَلُ الصَّيَّامِ بَعْدَ شَهْرِ رَمَضَانَ، صِيَامُ شَهْرِ اللَّهِ الْمُحَرَّمِ))

ความว่า “ครั้งหนึ่งได้ถูกถามว่า การละหมาดอะไรที่ประเสริฐที่สุดนอกเหนือจากการละหมาดที่เป็นฟัรฎู และการถือศีลอดที่ประเสริฐที่สุดหลังจากเดือนรอมฎอน ท่านก็ได้ตอบว่า การละหมาดที่ประเสริฐที่สุดนอกเหนือจากการละหมาดที่เป็นฟัรฎูคือการละหมาดในยามค่ำคืนและการถือศีลอดที่ประเสริฐที่สุดหลังจากเดือนรอมฎอนคือการถือศีลอดในเดือนของอัลลอฮ์ อัลมุฮัรรัม”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของฮุมัยด เป็น อัศดุรเราะฮมาน¹ รายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮีฮเพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮีฮครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 165 หน้า 20 บรรทัดที่ 3 สำนวนฮะดีษ

سبداث ((أَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ، كَانَ يَنَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ وَيَقُومُ ثُلُثَهُ، وَيَنَامُ سُدُسَهُ))

ความว่า : ท่านนะบี กล่าวว่า “การละหมาดที่อัลลอฮ์ชอบที่สุดคือการละหมาดของท่านนะบีดาวิด คือท่านจะนอนครึ่งหนึ่ง

¹ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 1986: 2918. al-Dārimiy, 2000 : 1517. Aḥmad, 2001 : 8026. Abū 'Awānah, 1998 : 2201. Abū Ya'ālā al-Mausiliy, 1984 : 6395. Abū Nu'iam, 1996 : 2652. Ibn Khuzaymah, n.d.: 1134. al-Hākim, 1990 : 1155. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 4661.

ของเวลากลางคืนและจะลุกขึ้นละหมาดหนึ่งในสามของเวลา
กลางคืนและท่านจะนอนอีกหนึ่งในหกของเวลากลางคืน”

การตักรีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยใกล้เคียงกับ ส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย
อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 3420) จากสายสืบของอัมร เบ็น เอาส อัซซะเกาะฟีร รายงาน
จากอับดุลลอฮ์ เบ็น อัมร رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวแก่นั้นด้วยสำนวนว่า

((أَحَبُّ الصِّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ، كَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا،
وَأَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ، كَانَ يَنَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ وَيَقُومُ
ثُلُثَهُ، وَيَنَامُ سُدُسَهُ))

ความว่า “การถือศีลอดที่อัลลอฮ์ชอบที่สุดคือการถือศีลอดของ
ท่านนะบีดาวิด คือการถือศีลอดวันเว้นวัน และการละหมาด
ที่อัลลอฮ์ชอบที่สุดคือการละหมาดของท่านนะบีดาวิด คือท่านจะ
นอนครึ่งหนึ่งของเวลากลางคืนและจะลุกขึ้นละหมาดหนึ่งในสาม
ของเวลากลางคืนและท่านจะนอนอีกหนึ่งในหกของเวลา
กลางคืน”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอัมร เบ็น เอาส
อัซซะเกาะฟีร¹ รายงานจากอับดุลลอฮ์ เบ็น อัมร رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮือฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮือฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 166 หน้า 20 บรรทัดที่ 5 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((يُنزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى
ثُلُثُ اللَّيْلِ الْأَخِيرِ فَيَقُولُ هَلْ مِنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبُ لَهُ وَمَنْ يَسْأَلُنِي
فَأَعْطِيهِ مَنْ يَسْتَعْفِرُنِي فَأَعْفِرُ لَهُ)) تله مروایتکن اکن حدیث یغفرنا
مسلم دان مروایتکن اکن حدیث یغ کمدين بخاري دان مسلم

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d.: 1159. al-Nasā'iy, 1986: 1630. Ibn Mājah, n.d. : 1712. Aḥmad, 2001 : 6491. Abū
'Awānah, 1998 : 2200. Ibn Ḥibbān, 1988 : 2590. al-Marwaziyy, 1406 : 22. Ibn Khuzaymah, n.d.: 1145. และ
al-Bayhaqiyy, 2003 : 4656.

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงลงมายังฟากฟ้าชั้นล่างเมื่อเหลือเวลา หนึ่งส่วนสาม ของคืน และพระองค์จะทรงกล่าวว่า “ใครขออ้อจากข้า ข้าจะตอบคำขอของเขา ใครขอสิ่งใดจากข้า ข้าจะให้สิ่งนั้นแก่เขา และใครขออภัยโทษต่อข้า ข้าก็จะยกโทษให้เขา ” ฮะดีษแรกบันทึกโดยมุสลิมและฮะดีษหลังบันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตักรีญฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้าย กับสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 1145) จากสายรายงานของ อะบี สะละมะฮ์ และอะบี อับดิลละฮ์ อัลอะฆอร รายงานจาก อะบูสุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((يَنْزِلُ رُبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ يُقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي، فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ سَأَلَنِي فَأَعْطِيَهُ، مَنْ يَسْتَعْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ))¹

ความว่า “พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงลงมายังฟากฟ้าชั้นล่างเมื่อเหลือเวลา หนึ่งส่วนสาม ของคืน และพระองค์จะทรงกล่าวว่า “ใครขออ้อจากข้า ข้าจะตอบคำขอของเขา ใครขอสิ่งใดจากข้า ข้าจะให้สิ่งนั้นแก่เขา และใครขออภัยโทษต่อข้า ข้าก็จะยกโทษให้เขา”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อะบี สะละมะฮ์ และอะบี อับดิลละฮ์ อัลอะฆอร² รายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

¹ สำนวนบันทึกโดยอิมามฮะดีษกับสำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยต่างกันคือคำว่า السَّمَاء แทนด้วยคำว่า السماء และเพิ่มในเอกสารวิจัย คำว่า ٣

² บันทึกโดย Muslim, n.d.: 758. Abū Dāwūd, n.d. : 1315. al-Tirmidhiy, 1975 : 3498. al-Nasā'iy, 2001: 10240. Ibn Mājah, n.d. : 1366. al-Dārimiy, 2000 : 1520. Mālik, 1985 :30. Aḥmad, 2001 : 7592. Abū 'Awānah, 1998 : 375. Ibn Ḥibbān, 1988 : 920. และ al-Bayhaqi, 2003 : 4652.

ฮะดีษที่ 167 หน้า 20 บรรทัดที่ 13 ส่วนนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((اسْتَعِينُوا بِالْقَيْلُولَةِ عَلَى قِيَامِ اللَّيْلِ)) رواية أبو داود دان

ابن ماجه

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “พวกท่านจงนอนพักผ่อน (เล็กน้อยในตอนกลางวัน) เพื่อช่วยในการละหมาดในยามค่ำคืน ”
บันทึกโดยอะบู ดาวูดและอิบนุ มาญะฮ์

การตักรีญญ์ฮะดีษ

ส่วนนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยคล้ายกับส่วนนวนฮะดีษที่บันทึก โดยอิบนุ มาญะฮ์ (Ibn Mājah, n.d. : 1693) จากสายสืบของอิกริมะฮ์ รายงานจากอิบนุ อับบาส رضي الله عنه จากท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวด้วยส่วนนวนดังนี้

((اسْتَعِينُوا بِطَعَامِ السَّحْرِ عَلَى صِيَامِ النَّهَارِ، وَبِالْقَيْلُولَةِ عَلَى قِيَامِ اللَّيْلِ))

ความว่า “พวกท่านจงกินสะฮูร¹ เพื่อช่วยในการถือศีลอดในตอนกลางวันและพวกท่านจงนอนพักผ่อน (เล็กน้อยในตอนกลางวัน) เพื่อช่วยในการละหมาดในยามค่ำคืน”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามฮะดีษจากสายสืบของอิกริมะฮ์² รายงานจากอิบนุ อับบาส رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยกับสายรายงานของ อิบนุ มาญะฮ์ เป็นฮะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อซมอะฮ์ เป็น ศอลิฮ เป็นผู้รายงานที่ *ضعيف* (บุคคลที่อ่อน) (al-Asqalāniy, 1986 : 217) และอัลอัลบานียได้ระบุว่าฮะดีษนี้เป็นฮะดีษฎะอ์ฟ (al-Albāniy, 1992 : 6/278)

¹ สะฮูรคือมื้ออาหารที่ผู้ต้องการถือศีลอดกินก่อนจะปรากฏแสงอรุณยามเข้ามือหรือก่อนเข้าเวลาศุบฮการกินสะฮูรนั้นเป็นสิ่งที่พึงปฏิบัติเพราะเป็นแนวทางของท่านนะบี ﷺ ได้ปฏิบัติ

² บันทึกโดย Ibn Hibbān, 1988 : 1939. และ al-Hākim, 1990 : 1551.

ฮะดีษที่ 168 หน้า 20 บรรทัดที่ 24 ส่วนนวนฮะดีษ

سبداً بك عبد الله ((ألم أُخْبِرَ أَنَّكَ تَصُومُ النَّهَارَ وَتَتَّوَمُّ اللَّيْلَ فَقَالَ بَلَى قَالَ فَلَا تَفْعَلْ صُمْ وَأَفْطِرْ وَتُمْ وَتَمَّ فَإِنَّ لِحْسَدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا إِلَى آخِرِهِ رَوَاهُ الشَّيْخَانِ)) مروايتكن أكندي بخاري دان مسلم
 ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวแก่อับดุลลอฮ์ว่า “แท้จริงมีคนบอก
 ว่าท่านถือศีลอดในตอนกลางวันและยืนละหมาดในยามค่ำคืนเป็นประจำ
 เขากล่าวว่า ใช่แล้ว ท่านนะบีบอกว่า ที่หลังท่านอย่า
 กระทำเช่นนั้น ท่านจงถือศีลอดบ้างและไม่ถือศีลอดบ้างแท้จริง
 ร่างกายของท่านก็มีสิทธิเหนือท่าน ” บันทึกโดยอัลบุคอรีและ
 มุสลิม

การตัด κρίญ์ ฮะดีษ

ส่วนนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้าย กับส่วนนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 5199) จากสายสืบของอะบู สะละมะฮ์ เป็น อัศดุเราะฮมาน รายงานจาก
 อับดุลลอฮ์ เป็น อัมร เป็น อัลอาศ رضي الله عنه กล่าวว่าท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยส่วนนวนดังนี้

((يَا عَبْدَ اللَّهِ، أَلَمْ أُخْبِرَ أَنَّكَ تَصُومُ النَّهَارَ وَتَتَّوَمُّ اللَّيْلَ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَلَا تَفْعَلْ، صُمْ وَأَفْطِرْ، وَتُمْ وَتَمَّ، فَإِنَّ لِحْسَدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِعَيْنِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِرُؤُوسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا))¹

ความว่า “โอ้อับดุลลอฮ์ มีคนบอกว่าคุณถือศีลอดในตอน
 กลางวันและยืนละหมาดในยามค่ำคืนเป็นประจำ ฉันกล่าวว่า ใช่
 แล้ว ท่านนะบีบอกว่า ที่หลังท่านอย่ากระทำเช่นนั้น ท่านจงถือ
 ศีลอดบ้างและไม่ถือศีลอดบ้างแท้จริงร่างกายของท่านก็มีสิทธิ
 เหนือท่านแท้จริงดวงตาของท่านก็มีสิทธิเหนือท่าน และแท้จริง
 ภรรยาของท่านก็มีสิทธิเหนือท่าน”

¹ ส่วนนวนบันทึกโดยอิมามฮะดีษกับส่วนนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยต่างกันคือคำว่า قُلْتُ แทนด้วยคำว่า فَقَالَ .

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของ สะอีด เบน มีนาอ์¹
และ อะบุสะละมะฮ์ เบน อับดุลเราะฮมาน² ทั้งสองรายงาน จาก *อัลดุลลอฮ์ เบน อัมร เบน
อัลฮาซ*

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮียะฮ์เพราะมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 169 หน้า 20 บรรทัดที่ 34 ส่วนนอะดีษ

سبدا نبى ﷺ ((وَلَا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِيِ))

ความว่า : ท่านนะบี กล่าวว่า “พวกท่านอย่าได้เจาะจงเอาคืน
ของวันศุกร์เพื่อทำการละหมาदनอกเหนือจากคืนอื่นๆ”

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ ส่วนนอะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม
(Muslim, n.d.: 1144) จากสายสืบของอิบนุ สิริน จากอะบุฮุร็อยเราะฮ์ จากท่านนะบี ได้
กล่าวด้วยส่วนนดังนี้

((لَا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِيِ، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ

بِصِيَامٍ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ))³

ความว่า “พวกท่านอย่าได้เจาะจงเอาคืนของวันศุกร์เพื่อทำการ
ละหมาदनอกเหนือจากคืนอื่นๆ และอย่าได้ยึดการถือศีลอด
เฉพาะวันศุกร์ นอกเหนือจากวันอื่นๆ นอกจากจะเป็นวันที่มีการ
กำหนดให้พวกท่านถือศีลอด”

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของอิบนุ สิริน⁴ รายงาน
จากอะบุ ฮุร็อยเราะฮ์

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d.: 1159. Ahmad, 2001 : 6832. Abū ‘Awānah, 1998 : 2952. Abū Nu‘iam, 1996 : 2642. และ
Ibn Hibbān, 1988 : 3638.

² บันทึกโดย al-Nasā‘iy, 2001: 2934. al-Bagħawiy, 1983: 1810. al-Ṭabarāniy, n.d.: 14196. และ al-Bayhaqiy, 2003 :
4652.

³ ส่วนนบันทึกโดยอิมามอะดีษกับส่วนนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยต่างกันคือคำว่า لَا تَخْصُوا لَا แทนด้วยคำว่า لَا تَخْصُوا لَا

⁴ บันทึกโดย al-Nasā‘iy, 1986: 2764. Abū Nu‘iam, 1996 : 2596. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 8490.

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮียะฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 170 หน้า 21 บรรทัดที่ 4 จำนวนฮะดีษ

سيدا نبي ﷺ بك عبد الله أنق عمرو أنق العاص ((بَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَكُنْ
مِثْلَ فُلَانٍ كَانَ يُقَوْمُ اللَّيْلَ ثُمَّ تَرَكَهُ)) رواية بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวแก่อับดุลลอฮ์ ลูกของอัมร ลูก
ของอัลอาศว่า “โอ้อับดุลลอฮ์ เจ้าอย่าเป็นเหมือนกับผู้ที่ยืน
ละหมาดในยามค่ำคืนแล้วก็เลิกมัน ” บันทึกโดยอัลบุคอรีและ
มุสลิม

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

จำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้าย กับจำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลบุคอรี
(al-Bukhāriy, 1422 : 1152) จากสายรายงานของอะบูสะละมะฮ์ เป็น อัตุรเราะฮมาน รายงาน
จากอับดุลลอฮ์ เป็น อัมร เป็น อัลอาศ ﷺ กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวแก่นั้น ด้วย
จำนวนดังนี้

¹ ((بَا عَبْدَ اللَّهِ، لَا تَكُنْ مِثْلَ فُلَانٍ كَانَ يُقَوْمُ اللَّيْلَ، فَتَرَكَ قِيَامَ اللَّيْلِ))

ความว่า “โอ้อับดุลลอฮ์ เจ้าอย่าเป็นเหมือนกับผู้ที่ยืนละหมาดใน
ยามค่ำคืนแล้วก็เลิกละหมาดในยามค่ำคืน”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอะบู สะละมะฮ์
เป็น อัตุรเราะฮมาน² รายงานจากอับดุลลอฮ์ เป็น อัมร เป็น อัลอาศ ﷺ

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮียะฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

¹ จำนวนบันทึกโดยอิมามฮะดีษกับจำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยต่างกันคือคำว่า قِيَامَ اللَّيْلِ แทนด้วยคำว่า ثُمَّ تَرَكَهُ

² บันทึกโดย Muslim, n.d.: 1159. al-Nasā'iy, 2001: 1306. Ibn Mājah, n.d. : 1331. Aḥmad, 2001 : 6584. Abū 'Awānah, 1998 : 2205. Abū Nu'iam, 1996 : 2634. Ibn Hibbān, 1988 : 2641. al-Baghawiy, 1983: 939. al-Ṭabarāniy, n.d.: 14197. Ibn Khuzaymah, n.d. : 1129. Ibn 'Asākir, 2000 : 924. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 1719.

อะดีษที่ 171 หน้า 21 บรรทัดที่ 9 จำนวนอะดีษ

حديث رواية مسلم سبدا نبي ﷺ ((إِنَّ فِي اللَّيْلِ سَاعَةً لَا يُؤْفِقُهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ فَيَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى خَيْرًا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ))¹

อะดีษที่ 172 หน้า 21 บรรทัดที่ 19 จำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَا مِنْ ثَلَاثَةٍ فِي قَرْيَةٍ أَوْ بَدْوٍ وَلَا تَقَامُ فِيهِمُ الْجَمَاعَةُ وَفِي رِوَايَةِ الصَّلَاةِ إِلَّا اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ)) رواية ابن حبان دان يغ لا ينش

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “จะไม่มีจากสามคน ไม่ว่าจะในหมู่บ้านหนึ่งหรือในชนบทหนึ่ง ที่ไม่ดำรงการละหมาดแบบญะมาอะฮ์² และอีกรายงานหนึ่งคือละหมาดเว้นแต่เสียว่าชัยฏอนได้ครอบงำพวกเขาเสียแล้ว ” บันทึกโดยอิบนุ อิบบานและท่านอื่นๆ

การตัดครีจญ์อะดีษ

จำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ใกล้เคียงกับ จำนวนอะดีษที่บันทึก โดย อะบูดาูด (Abū Dāwūd, n.d. : 1315) จากสายสืบของมะฮูดาน เป็น อะบี ฏอลฮะฮ์ อัลยะฮุมรีย์ รายงานจากอะบี ดัรดาอ์ กล่าวว่าข้าพระองค์ได้ยินท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่าด้วยจำนวนดังนี้

((مَا مِنْ ثَلَاثَةٍ فِي قَرْيَةٍ وَلَا بَدْوٍ وَلَا تَقَامُ فِيهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا قَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ، فَعَلَيْكَ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الدُّبَّ الْقَاصِيَةَ))

ความว่า “จะไม่มีจากสามคน ไม่ว่าจะในหมู่บ้านหนึ่งหรือในชนบทหนึ่ง ที่ไม่ดำรงการละหมาดแบบญะมาอะฮ์ในหมู่พวกเขา เว้นแต่เสียว่าชัยฏอนได้ครอบงำพวกเขาเสียแล้ว ดังนั้นพวกท่านจง (ละหมาด) ญะมาอะฮ์เพราะแท้จริงสุนัขป่าจะกินแกะที่หลงฝูง”

¹ ดูอะดีษที่ 163

² ละหมาดญะมาอะฮ์คือการละหมาดร่วมกันเป็นหมู่อย่างน้อยมีจำนวนผู้ละหมาดสองคนโดยมีผู้นำละหมาดหรือในภาษาอาหรับเรียกว่าอิมามและผู้ตาม มะอุมุม.

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของมะฮาดาน เป็น อะบี
ฏอลอะฮ อัจญะอุมรี¹ รายงานจากอะบี ตัรดาอ رضي الله عنه

การตัดสินอะดีษ

อะดีษด้วยสายรายงานของอะบู ดาวูดเป็นอะดีษหะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ
อัสสาอิบ เป็น ฮุบัยช อัลกุลลาอีย เป็นบุคคล ที่ مقبول (รับได้) (al-Asqalāniy,1986:228) และ
อัลอัลบานียร์ระบุว่าอะดีษนี้เป็นอะดีษ ฮะสัน (al-Albaniy , 1985 : 1/335)

อะดีษที่ 173 หน้า 21 บรรทัดที่ 23 สำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاةِ الْفَدِّ بِسَبْعٍ وَعَشْرِينَ

دَرَجَةً)) رواية بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “การละหมาดญะมาอะฮ

(ร่วมกันเป็นหมู่)ประเสริฐกว่าการละหมาดคนเดียวถึงยี่สิบเจ็ด

เท่า” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

สำนวนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนอะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim,
n.d.: 757) จากสายสืบของนาฟิอ รายงานจาก अबดุลลอฮ์ เป็น อุมร์ رضي الله عنه ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้
กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของนาฟิอ² รายงานจาก
 अबดุลลอฮ์ เป็น อุมร์ رضي الله عنه

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮียเพราะมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียครบทุกประการ

¹ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 2001: 922. Aḥmad, 2001 : 21710. al-Baghawiy, 1983: 3/347. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 31.
Ibn Ḥibbān, n.d. : 2101. al-Hākim, 1990 : 3796. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 4929.

² บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1422 : 645. al-Nasā'iy, 2001: 4955. Mālik, 1985 :322. Aḥmad, 2001 : 5332. Ibn Ḥibbān,
1988 : 2052. และ al-Baghawiy, 1983: 784.

อะดีษที่ 174 หน้า 21 บรรทัดที่ 30 ส่วนนวนอะดีษ

حديث يغد روايتكن بخاري دان مسلم يائت سبدا نبي ﷺ ((وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَّ بِالصَّلَاةِ فَتُقَامَ، ثُمَّ أَمُرَّ رَجُلًا فَيُصَلِّيَ بِالنَّاسِ ثُمَّ أَنْطَلِقُ بِرِجَالٍ مَعَهُمْ حَزْمٌ مِنْ حَطَبٍ إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ، فَأُحَرِّقُ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ بِالنَّارِ))

ความว่า : อะดีษบันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิมท่านนะบี ﷺ กล่าวว่ “แน่แท้ฉันปราถนาที่จะให้มีการละหมาดอะฮะฮ์ โดยถูกจัดขึ้น ต่อมาฉันจะใช้ให้ชายคนหนึ่งให้นำผู้คนละหมาด หลังจากนั้นฉันจะพาบรรดาชายหนุ่มออกไปกับฉัน พวกเขาจะมีพินเป็นกำๆ โดยไปยังพวกที่ไม่ไปละหมาด และฉันจะเผาบ้านของพวกเขาด้วยไฟ”

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับส่วนนวนอะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 651) จากสายสืบ ของอะบี คอลิฮ์ รายงาน จากอะบี ฮุรอยเราะฮ์ ﷺ กล่าวว่ ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยส่วนนวนดังนี้

((...وَلَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَّ بِالصَّلَاةِ، فَتُقَامَ، ثُمَّ أَمُرَّ رَجُلًا فَيُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، ثُمَّ أَنْطَلِقَ مَعِيَ بِرِجَالٍ مَعَهُمْ حُزْمٌ مِنْ حَطَبٍ إِلَى قَوْمٍ لَا يَشْهَدُونَ الصَّلَاةَ، فَأُحَرِّقُ عَلَيْهِمْ بُيُوتَهُمْ بِالنَّارِ))¹

ความว่า “แน่แท้ฉันปราถนาที่จะให้มีการละหมาดอะฮะฮ์ โดยถูกจัดขึ้น ต่อมาฉันจะใช้ให้ชายคนหนึ่งให้นำผู้คนละหมาด หลังจากนั้นฉันจะพาบรรดาชายหนุ่มออกไปกับฉัน พวกเขาจะมีพินเป็นกำๆ โดยไปยังพวกที่ไม่ไปละหมาด และฉันจะเผาบ้านของพวกเขาด้วยไฟ”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ ฮุมัยด เป็น อัศดุรเราะฮมาน² และอะบี คอลิฮ์³ ทั้งสองรายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์ ﷺ

¹ ส่วนนวนบันทึกโดยอิมามอะดีษกับส่วนนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยต่างกันคือคำว่า *معي* คำนี้ไม่มีในเอกสารวิจัย

² บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1422 : 2420. Abū Dāwūd, n.d. : 548. และ Al-Bazzār, 1997: 8090.

³ บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 791. al-Dārimiy, 2000 : 1248. Aḥmad, 2001 : 10877. al-Baghawiy, 1983: 792. และ al-Sarāj, 2004 : 1002.

อะดีษที่ 177 หน้า 23 บรรทัดที่ 8 ส่วนนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((صَلَاةَ الرَّجُلِ مَعَ الرَّجُلِ أَرْكَى مِنْ صَلَاتِهِ وَحَدَهُ
وَصَلَاتُهُ مَعَ الرَّجُلَيْنِ أَرْكَى مِنْ صَلَاتِهِ مَعَ الرَّجُلِ وَمَا كَانَ أَكْثَرَ فَهُوَ
أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “แท้จริงการละหมาดของชาย
คนหนึ่งร่วมกับชายอีกคนหนึ่งนั้นจะได้รับผลบุญมากกว่าเขา
ละหมาดคนเดียวและการที่เขาละหมาดร่วมกับชายสองคนจะ
ได้รับผลบุญมากกว่าเขาละหมาดร่วมกับชายหนึ่งคนและการ
ละหมาดกับคนหมู่มากนั้นเป็นที่โปรดปรานยิ่ง ณ อัลลอฮ์”

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัยบางส่วนตรงกับอะดีษที่บันทึก โดย อะบู ดาวูด
(Abū Dāwūd, n.d. :567) จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เป็น อะบี บะซีร์ รายงานจาก อุบัย เป็น
กะออบ ได้กล่าวว่า ในเช้าวันหนึ่ง (ละหมาดศุบฮ) ท่านนะบี ﷺ ได้นำการละหมาดของพวกเรา
จากนั้นท่านได้เอ่ยถามด้วยส่วนนวนว่า

((أَشَاهِدُ فُلَانٌ، قَالُوا: لَا، قَالَ: أَشَاهِدُ فُلَانٌ، قَالُوا: لَا، قَالَ: «إِنَّ
هَاتَيْنِ الصَّلَاتَيْنِ أَنْفَعُ الصَّلَوَاتِ عَلَى الْمُنَافِقِينَ، وَلَوْ تَعَلَّمُونَ مَا
فِيهِمَا لَأَنْتِئِمُّوهُمَا، وَلَوْ حَبَبًا عَلَى الرَّكْبِ وَإِنَّ الصَّفَّ الْأَوَّلَ عَلَى مِثْلِ
صَفِّ الْمَلَائِكَةِ وَلَوْ عَلِمْتُمْ مَا فَضِيلَتُهُ لَابْتَدَرْتُمُوهُ، وَإِنَّ صَلَاةَ الرَّجُلِ
مَعَ الرَّجُلِ أَرْكَى مِنْ صَلَاتِهِ وَحَدَهُ، وَصَلَاتُهُ مَعَ الرَّجُلَيْنِ أَرْكَى مِنْ
صَلَاتِهِ مَعَ الرَّجُلِ، وَمَا كَثُرَ فَهُوَ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى))

ความว่า “มีใครเห็นชายคนนั้นบ้าง บรรดาเศาะฮาบะฮ์ตอบว่าไม่
มีใครเห็น แล้วท่านก็ถามอีกว่ามีใครเห็นชายคนนั้นบ้าง บรรดา
เศาะฮาบะฮ์ตอบว่าไม่มีใครเห็น แล้วท่านก็กล่าวว่า แท้จริงการ
ละหมาดสองเวลานี้เป็นสิ่งที่หนักหน่วงมากสำหรับพวกมุนาฟิกีน
หากแม้พวกเขาจะรู้ถึงความประเสริฐของการละหมาดทั้งสองเวลา
นี้แล้วแน่นอนพวกเขาต้องพยายามมาร่วมละหมาดแม้ว่าจะต้อง
คลานมาก็ตาม และแถวละหมาดแถวแรกนั้นเสมือนแถวของ
บรรดามะลาอิกะฮ์หากพวกท่านรู้ถึงความประเสริฐแน่นอนพวกเขา

ท่านจะรีบเร่งเพื่อแย่ง (ละหมาดในแถวแรก) และแท้จริงการ
 ละหมาดของชายคนหนึ่งร่วมกับชายอีกคนหนึ่งนั้นจะได้รับผล
 บุญมากกว่าเขาละหมาดคนเดียวและการที่เขาละหมาดร่วมกับ
 ชายสองคนจะได้รับผลบุญมากกว่าเขาละหมาดร่วมกับชายหนึ่ง
 คนและการละหมาดกับคนหมู่มากนั้นเป็นที่โปรดปรานยิ่ง ณ
 อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ अब্দุลลอฮ์ เป็น
 อะบี บะซีร์¹ รายงานจากอูบัย เบน กะอูบ

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยสายรายงานของ อะบู ดาวูด เป็นฮะดีษเศาะฮียเพราะมีคุณสมบัติของ
 ฮะดีษเศาะฮียครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 178 หน้า 24 บรรทัดที่ 9 จำนวนฮะดีษ

سبدا نبى ﷺ ((إِذَا أُمَّ أَحَدُكُمْ النَّاسَ فَلْيُخَفِّفْ فَإِنَّ فِيهِمُ الصَّغِيرَ
 وَالْكَبِيرَ وَالضَّعِيفَ وَالْمَرِيضَ وَذَا الْخَاجَةَ وَإِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ لِنَفْسِهِ
 فَلْيُطِلْ مَا شَاءَ)) رواية بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวก
 ท่านเป็นอิมามนำละหมาด ก็จงกระทำอย่างพอดี (ไม่ละหมาดนาน
 หรือเร็วเกินไป) แท้จริงในหมู่พวกเขา (ผู้ตาม) นั้นมีทั้งเด็ก ผู้ใหญ่
 คนอ่อนแอ คนป่วย และคนที่มีเหตุจำเป็น เมื่อคนหนึ่งคนใดทำ
 ละหมาดสำหรับตนเอง (ละหมาดคนเดียว) ก็จงกระทำให้ยาวนาน
 เท่าใดก็ได้ แล้วแต่ความต้องการ” บันทึกโดย अब্দุคอรีย์และมุสลิม

¹ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 2001: 843. Abū Dāwūd al-Ṭayālīsīy, 1999 : 556. Ibn Hibbān, 1998 : 2056. al-Shāshiy al-Binkathiy, 1410 : 1509. Abū al-Syaikh al-Aṣbihāniy, 1996 : 411. Abd bin Ḥumaid, 1988 และ 2002 : 173. Ibn al-‘Arābiy, 1997 : 948. al-Ṭabarāniy, n.d.: 1834. Muhammad al-Mukhalliṣ, 2008 : 2/172. และ Abū al-Faḍl al-Baghḍādiy, 1998 : 167.

การตัดศรีษะตีซ

สำนวนชะตีซในเอกสารวิจัยคล้ายกับสำนวนชะตีซที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d.: 467) จากสายสืบของ อัลอะอรอญญ์ รายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((إِذَا أُمَّ أَحَدُكُمْ النَّاسَ، فَلْيُخَفِّفْ، فَإِنَّ فِيهِمُ الصَّغِيرَ، وَالْكَبِيرَ،
وَالضَّعِيفَ، وَالْمَرِيضَ، فَإِذَا صَلَّى وَخَدَّهُ فَلْيُصَلِّ كَيْفَ شَاءَ))

ความว่า “เมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านเป็นอิมามนำละหมาด ก็จงกระทำอย่างพอดีๆ (ไม่ให้นานหรือเร็วเกินไป) แท้จริงในหมู่ พวกเขา (ผู้ตาม) นั้นมีทั้งเด็ก ผู้ใหญ่ คนอ่อนแอ คนป่วย แต่เมื่อ คนหนึ่งคนใดทำละหมาดสำหรับตนเอง (ละหมาดคนเดียว) ก็จง กระทำให้ยาวนานเท่าใดก็ได้ แล้วแต่ความต้องการ”

ส่วนสำนวนชะตีซที่บันทึกโดยอัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 703) มีดังนี้

إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ لِلنَّاسِ فَلْيُخَفِّفْ فَإِنَّ مِنْهُمْ الضَّعِيفَ وَالسَّقِيمَ
وَالْكَبِيرَ وَإِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ لِنَفْسِهِ فَلْيَطْوُلْ مَا شَاءَ¹

จากสายสืบของอัลอะอรอญญ์ รายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه ชะตีซเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามชะตีซจากสายสืบของอัลอะอรอญญ์² อะบี และสะลามะฮ์³ รายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه

การตัดสินชะตีซ

ชะตีซเศาะฮิฮ์เพราะมีคุณสมบัติของชะตีซเศาะฮิฮ์ ครบทุกประการ

ชะตีซที่ 179 หน้า 25 บรรทัดที่ 19 สำนวนชะตีซ

حديث أبي داود دان لا ينش ((لَا وَتَرَانِ فِي كِتَابِهِ))⁴

¹ ในเอกสารวิจัยตรงกับ สำนวนชะตีซบันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d.:442) ท่อนแรกคือ النَّاسَ إِذَا أَحَدُكُمْ اللَّهُمَّ และตรงกับสำนวน บันทึกโดยอัลบุคอรี (al-Bukhāriy, 1422 : 5238) ท่อนท้ายคือ مَا شَاءَ إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ لِنَفْسِهِ فَلْيَطْوُلْ เพียงแต่ใช้คำที่แตกต่าง บางคำคือใช้คำว่า طَوَّلَ แทนคำว่า طَوَّلَ และทั้งสองสำนวนไม่มีคำว่า وَالْحَاخَةَ เหมือนกับที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย

² บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1422 : 703. Abū Dāwūd, n.d. :794.al-Tirmidhiy, 1975 : 236. al-Nasā'iy, 1986: 823. Mālik, 2004 :442. Abū 'Awānah, 1998 : 1560. Al-Bazzār , 1997: 9163.และ al-Bayhaqiy, 2003 : 5276.

³ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 1006.

⁴ ดูชะตีซที่ 156

อะดีษที่ 180 หน้า 25 บรรทัดที่ 32 สำนักนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا حَضَرَ الْعِشَاءُ وَأَقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَابْدَأُوا بِالْعِشَاءِ))

رواية بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อสำหรับอาหารค่ำถูกเตรียมไว้และได้มีผู้ถือกอมะฮ์เพื่อละหมาด ดังนั้นพวกท่านจงรับประทานอาหารค่ำก่อน” บันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

สำนักนวนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนักนวนอะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d.: 557) จากสายสืบของอัซซุฮรียฺ รายงานจาก อะนะส์ เบน มาลิก رضي الله عنه จากท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนักนวนข้างต้น

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของอัซซุฮรียฺ¹ รายงานจากอะนะส์ เบน มาลิก رضي الله عنه

อะดีษเดียวกันมีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها จากสายสืบของอูรวะฮ์²

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮียฺเพราะมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียฺครบทุกประการ

อะดีษที่ 181 หน้า 25 บรรทัดที่ 34 สำนักนวนอะดีษ

سبدا صلى الله عليه وسلم ((لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ طَعَامٍ))

رواية بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ไม่มีการละหมาดที่สมบูรณ์ด้วยการมีอาหารอยู่พร้อม (สำหรับการรับประทาน) ” บันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม

¹ บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1422 : 672. Abū Dāwūd, n.d. :794. al-Tirmidhiy, 1975 : 353. al-Nasā'iy, 1986: 853. al-Dārimiy, 2000 : 1318. Aḥmad, 2001 : 12076. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 7912. al- Ḥumaidiy, 1996 : 1215. และ Ibn Khuzaymah, n.d.: 1651.

² บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 935.

การตักรีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับบางส่วนของสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d.: 560) จากสายสืบของอิบนุ อะบี อะติ๊ก (อับดุลลอฮ์ เบน มุฮัมมัด) กล่าวว่าฉันและอัลกอสิม ได้อยู่พร้อมท่านหญิงอะอิชะฮ์ رضي الله عنها ตามสำนวนฮะดีษของมุสลิมมีดังนี้

((...فَلَمَّا رَأَى مَائِدَةَ عَائِشَةَ، فَذُ أُتِيَ بِهَا قَامًا، قَالَتْ: أَيْنَ؟ قَالَ: أَصَلِّي، قَالَتْ: اجْلِسْ، قَالَ: إِنِّي أَصَلِّي، قَالَتْ: اجْلِسْ غُدْرُ، إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: « لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ الطَّعَامِ، وَلَا هُوَ يُدْفَعُ إِلَّا خَبْتَانِ))

ความว่า “...เมื่อท่านอัลกอสิมได้เห็นสำหรับอาหารของท่านหญิงอาอิชะฮ์ถูกยกมาท่านก็ลุกขึ้นยืน ท่านหญิงอาอิชะฮ์ก็ถามว่า ท่านจะไปไหนเขากล่าวว่า ฉันจะไปละหมาด ท่านหญิงอาอิชะฮ์ก็กล่าวว่า จงนั่งก่อน เขากล่าวว่า ฉันจะไปละหมาด ท่านหญิงอาอิชะฮ์ก็กล่าวว่า จงนั่งก่อน แท้จริงแล้วฉันได้ยินท่าน

เราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวว่า ไม่มีการละหมาดที่สมบูรณ์ด้วยการมีอาหารอยู่พร้อม (สำหรับการรับประทาน) และไม่มีการละหมาดที่สมบูรณ์ในสภาพที่ปัสสาวะและอุจจาระกำลังผลัดคนบุคคลผู้นั้น (หมายถึงอัน 2 สิ่งนั้นเอาไว้”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอิบนุ อะบี อะติ๊ก (อับดุลลอฮ์ เบน มุฮัมมัด)¹ รายงานจากท่านหญิงอะอิชะฮ์ رضي الله عنها

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮิฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 182 หน้า 28 บรรทัดที่ 24 สำนวนฮะดีษ

حديث يغدروايتكن بخاري سبدا نبي ﷺ ((إِذَا مَرِضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مِنَ الْعَمَلِ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ صَحِيحًا أَوْ مُقِيمًا))

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. :89. Aḥmad, 2001 : 24166. Abū ‘Awānah, 1998 : 746. al-Baghawiy, 1983: 803. al-Hākīm, 1990 : 599. และ Abū Nu‘iam, 1996 : 1225.

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยอัลบุคอรีย์ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า
 “เมื่อว่าคนไหนป่วยหรือเดินทางเขาจะถูกบันทึกผลบุญจากการ
 ปฏิบัติของเขาเหมือนกับที่เขาได้ปฏิบัติอิบาดะฮ์ตอนเขาสบาย
 (ไม่ป่วย) หรือตอนที่เขาอยู่ในพื้นที่ (ไม่เดินทาง)”

การตัดรีจฎฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยใกล้เคียงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลบุคอรีย์ (al-Bukhāriy, 1422 : 2996) จากสายรายงานของอะบา บุรตฮะ เขาได้เป็นเพื่อนกับยะซีด เบน อะบี กัษษะฮ์ในการเดินทาง และยะซีดได้ถือศีลอดในเวลาเดินทาง อะบู บุรตฮะก็ได้กล่าวแก่เขาว่า ฉันทได้ยื่นท่านอะบา มุสา ฎ ได้กล่าวตลอดเวลาว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนวนว่า

((إِذَا مَرَضَ الْعَبْدُ، أَوْ سَافَرَ، كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا
 صَحِيحًا))¹

ความว่า “เมื่อว่าคนไหนป่วยหรือเดินทางเขาจะถูกบันทึกผล
 บุญของเขาเหมือนกับที่เขาได้ปฏิบัติอิบาดะฮ์ตอนที่เขาอยู่ใน
 พื้นที่(ไม่เดินทาง)ตอนเขาสบาย (ไม่ป่วย)”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอิบนุ อะบี อะดีก (อัब्ดุลลอฮ์ เบน มุฮัมมัด)² รายงานจากท่านหญิงอะอิชะฮ์ ฎ

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮิฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 183 หน้า 35 บรรทัดที่ 23 สำนวนฮะดีษ

حديث يَغْ صحیح بهو نبی ﷺ برسبدا أي ((إِذَا كَبَّرَ فَكَبَّرُوا))

ความว่า : ฮะดีษ เศาะฮิฮ์ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อ (อิมาม) ได้
 ตักบิรพวกท่านก็จงตักบิร”

¹ ประโยคที่เรียง ลำดับตามที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยนั้นไม่พบในสำนวนบันทึกโดย อัลบุคอรีย์ แต่ที่พบก็คือการเรียง ลำดับก่อนหลังไม่เหมือนกัน เช่นในเอกสารวิจัยมีการเรียงลำดับคำดังนี้ صَحِيحًا أَوْ مُقِيمًا แต่ในสำนวนฮะดีษจะเรียงดังนี้ مُقِيمًا صَحِيحًا และมีบางคำที่สำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีย์ไม่เหมือนกับเอกสารวิจัยเช่นคำว่า يَعْمَلُ เป็น يَعْمَلُ และที่มีเพิ่มในเอกสารวิจัยคือ مِنَ الْعَمَلِ

² บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 19679. al-Ṭabarāniy, 1985 : 778. Ibn Abī Shaybah, 1409 : 10812 และ 10814. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 6547.

การตักรีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับบางส่วนของสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d.: 415) จากสายสืบของอะบี คอลิษ รายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه กล่าวว่าท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ صلى الله عليه وسلم ได้สอนพวกเราโดยการกล่าวว่า

((لَا تُبَادِرُوا الْإِمَامَ إِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا وَإِذَا قَالَ: وَلَا الضَّالِّينَ فَقُولُوا: آمِينَ، وَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا، وَإِذَا قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ))

ความว่า “พวกท่านอย่าได้ล้ำหน้าอิมาม เมื่อ (อิมาม) ได้ตักบิร พวกท่านก็จงตักบิรเมื่อเขาได้กล่าวว่า วัลลहुออลสิน พวกท่านจงกล่าวว่า อามีน เมื่อเขาได้โค้งรูกูอ์พวกท่านก็จงรูกูอ์ตาม เมื่อเขากล่าวว่า สะมิอัลลอฮู ลิมัน ฮะมิตะฮ์ ก็จงกล่าวว่า ร็อบบะนา ละกัลฮัมด”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของอะบีคอลิษ ¹ รายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮิฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 184 หน้า 51 บรรทัดที่ 13 สำนวนฮะดีษ

حديث ((مَنْ قَرَأَ عَقِبَ سَلَامِهِ مِنَ الْجُمُعَةِ قَبْلَ أَنْ يُنْبِي رِجْلَهُ وَقَبْلَ أَنْ يَتَكَلَّمَ الْفَاتِحَةَ وَالْإِخْلَاصَ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ سَبْعًا سَبْعًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ دَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَأُعْطِيَ مِنَ الْأَجْرِ بِعَدَدِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَخَفِظَ لَهُ دِينَهُ وَدُنْيَاهُ وَأَهْلَهُ وَوَلَدَهُ))

ความว่า : ฮะดีษ “ผู้ใดที่อ่านซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์ อัลอิคลาส (กุลฮุวัลลอฮูอะ ฮัด) และ สูเราะฮ์ อัลมุเอาวิชะตัยน (สูเราะฮ์ อัลฟะลักและอันนาส) อย่างละเจ็ดครั้ง ในวันศุกร์หลังจากกล่าวสลามแล้ว ก่อนที่เขาจะขยับขา และก่อนที่เขาจะพูด เขาผู้นั้นจะได้รับ การอภัยบาปที่ผ่านมาและบาปที่จะเกิดขึ้น เขาจะได้รับผล

¹ บันทึกโดย al-Ṭabarānī, n.d.: 5971. และ Abū Nu‘iam, 1996 : 924.

บุญเท่าจำนวนผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์
ศาสนา คุณยา ครอบครัวและลูกของเขาจะถูกคุ้มครอง”

การตักรีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึกในตำราอัลอรรถบะอิน
ของอะบูอัสฮัด อัลกุซัยรีย ¹ จาก อะบู อับดุลเราะฮมาน อัศสุละมีย จาก มุฮัมมัด เบ็น อะฮมัด
อรรอซี จาก อัล ฮุสัยน เบ็น ดาวูด อัลบัลคีย์ จาก ยะซีต เบ็น ฮารูน จาก ฮุหมัด จากอะนัส เบ็น
มาลิก โดยมีสำนวนฮะดีษดังนี้

((مَنْ قَرَأَ إِذَا سَلَّمَ الْإِمَامَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ قَبْلَ أَنْ يُتْبِعِي رَجُلَيْهِ فَاتِحَةَ
الْكِتَابِ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
النَّاسِ سَبْعًا سَبْعًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَأُعْطِيَ مِنَ
الْأَجْرِ بِعَدَدِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ))

ความว่า “ในวันศุกร์หลังจากอิหม่ามกล่าวสละมแล้ว ผู้ใดที่อ่าน
สุเราะฮ์อัลฟาตี ฮะฮ์ กุลฮุวัลลอฮุอะ ฮัต กุลอะอู ชุบิร็อบบิ
อัลพะลัก และกุลอะอู ชุบิร็อบบิ อันนาส อย่างละเอียดครั้งก่อนที่
เขาจะขยับเขา เขาผู้นั้นจะได้รับการอภัยบาปที่ผ่านมาและบาปที่
จะเกิดขึ้น เขาจะได้รับผลบุญเท่าจำนวนผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และเราะซูลของพระองค์”

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยสายรายงานของ อะบูอัสฮัด อัลกุซัยรีย เป็นฮะดีษเมาฎูอ์เนื่องจากมี
ผู้รายงานที่ชื่ออะบู อับดุลเราะฮมาน อัศสุละมีย อัลเคาะฎิบ กล่าวว่า มุฮัมมัด เบ็น ยูซุฟ
อัลกอฎฏอน กล่าวว่า อะบู อับดุลเราะฮมาน อัศสุละมีย เป็นบุคคลที่ไม่น่าเชื่อถือและเคยอุปโลกน์
ฮะดีษเพื่อความเป็น ศุฟี (al-Asqalāniy, 2000 : 7/92) และอัล ฮุสัยน เบ็น ดาวูด อัลบัลคีย์
อัลเคาะฎิบ กล่าวว่าเขาเป็นบุคคลที่ไม่มีที่น่าเชื่อถือฮะดีษของเขานั้นเป็นฮะดีษเมาฎูอ์
(al-Dhahabiy, 1963:1/534) และอัลอัลบานียัรระบุว่าฮะดีษนี้เป็นฮะดีษเมาฎูอ์ (al-Albaniy, n.d.
: 1/830)

ฮะดีษที่ 185 หน้า 55 บรรทัดที่ 32 สำนวนฮะดีษ

حديث ((مَنْ أَحْيَا لَيْلِي الْعِيدَيْنِ أَحْيَا اللَّهُ قَلْبَهُ يَوْمَ مَمُوتِ الْقُلُوبِ))

¹ ฮะดีษของอะบู อัลอัสฮัดอ้านในหนังสือพยานุเคราะห์โดยอัลมุนาวีย al-Munawiy, n.d. : 6 / 204 ฮะดีษที่ 8955.

ความว่า : สะดีษ “ใครที่ทำอิบาดะห์ในค่ำคืนของวันอีตทั้งสอง
พระองค์อัลลอฮ์จะให้จิตใจของเขามีชีวิตชีวาในวันจิตใจดับสิ้น”

การตครีญญ์สะดีษ

สำนวนสะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนวนสะดีษที่บันทึกโดยอิบนุ มาญะฮ์ (Ibn Mājah, 2009 : 1782) จากสายสืบของคอลิด เป็น มะฮูดาน รายงาน จากอะบู อุมามะฮ์ رضي الله عنه จากท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวด้วยสำนวนว่า

¹ ((مَنْ قَامَ لَيْلَتِي الْعِيدَيْنِ مُحْتَسِبًا لِلَّهِ لَمْ يَمُتْ قَلْبُهُ يَوْمَ تَمُوتُ الْقُلُوبُ))

ความว่า : “ใครที่ทำอิบาดะห์ในค่ำคืนของวันอีตทั้งสอง โดยหวัง
ความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ พระองค์อัลลอฮ์จะให้จิตใจของเขามี
ชีวิตชีวาในวันจิตใจดับสิ้น”

สะดีษเดียวกันมีรายงานจาก กะบี อัลดัรดาอ์ رضي الله عنه จากสายสืบของ คอลิด เป็น
มะฮูดาน²

การตัดสินสะดีษ

สะดีษเดียวกับสายรายงานของ อิบนุ มาญะฮ์เป็นสะดีษฎะอ์อีฟ ญิดตัน เนื่องจากมี
ผู้รายงานชื่อมุฮัมมัด เป็น อัลมุศอฟฟา เป็นผู้รายงานที่ صدوق له أوهام وكان يدللس (บุคคลที่มี
สัจจะแต่มีความสับสนและมีพฤติกรรมอำพราง) และบะกียะฮ์ เป็น อัลวะลีด ڪثير التدليس (บุคคลที่มี
สัจจะแต่ชอบอำพรางการรายงานจากบุคคลที่ฎะอ์อีฟ) (al-Asqalāniy, 1986 : 507 และ 126) และอัลอัลบานีย์ได้ระบุว่าสะดีษนี้เป็นสะดีษ ฎะอ์อีฟ ญิดตัน (al-Albāniy, 1992 : 2/11)

สะดีษที่ 186 หน้า 62 บรรทัดที่ 10 สำนวนสะดีษ

دعاء نبي كيت محمد صلى الله عليه وسلم ((اللَّهُمَّ اسْقِنَا عَيْنًا مُغِيثًا هَنِيئًا مُرِيحًا عَدْفًا
مُجَلَّلًا سَحًّا طَبَقًا دَائِمًا اللَّهُمَّ اسْقِنَا الْعَيْثَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِينَ،
اللَّهُمَّ إِنَّ بِالْعِبَادِ وَالْبِلَادِ وَالْبَهَائِمِ وَالْخَلْقِ مِنَ الْأَوْلَاءِ وَالْجُهْدِ وَالضَّنْكَ
مَا لَا نَشْكُو إِلَّا إِلَيْكَ، اللَّهُمَّ أَنْبِثْ لَنَا الزَّرْعَ وَأَدِرَّ لَنَا الضَّرْعَ وَاسْقِنَا

¹ สำนวนบันทึกโดยอิบนุ มาญะฮ์กับสำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยต่างกันคือคำว่า قَامَ แทนด้วยคำว่า أَمَّا และคำว่า يَمُتْ แทนด้วยคำ
ว่า اللَّهُمَّ ซึ่งมีความหมายที่เหมือนกันและในเอกสารวิจัยไม่มีคำว่า مُحْتَسِبًا لِلَّهِ

² บันทึกโดย al-Bayhaqi, 1410 : 150.

مِنْ بَرَكَاتِ السَّمَاءِ وَأُنْبِثْ لَنَا مِنْ بَرَكَاتِ الْأَرْضِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا عَنَّا الْجُهْدَ
وَالْجُوعَ وَالْعُرْيَ وَاكْشِفْ عَنَّا مِنَ الْبَلَاءِ مَا لَا يَكْشِفُهُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ إِنَّا
نَسْتَعْفِرُكَ إِنَّكَ كُنْتَ غَفَّارًا فَأَرْسِلْ السَّمَاءَ عَلَيْنَا مِدْرَارًا))

ความว่า : ดุอาอ์ท่านนะบีเราะฮ์มัมัด ﷺ “โอ้อัลลอฮ์ ขอทรง
ประทานฝนแก่เรา ฝนที่ช่วยชีวิตพวกเรา ที่สร้างความชุ่มชื้นชุ่ม
เลี้ยงพืชผลของพวกเรา ฝนซุก อย่างทั่วถึงตลอดไป ขออัลลอฮ์ได้
โปรดหลั่งน้ำฝนลงและอย่าได้ให้พวกเราเป็นผู้ที่อยู่หม่มพวกสิ้นหวัง
โอ้อัลลอฮ์แท้จริงปวงบ่าว พื้นแผ่นดิน และสรรพสิ่งต่างๆอยู่ใน
ภาวะที่ลำบากไม่สามารถที่จะร้องขอความช่วยเหลือนอกจาก
พระองค์ โอ้อัลลอฮ์โปรดให้พืชพันธุ์ธัญญาหารออกเงย ให้น้ำนม
ของสัตว์เลี้ยงเรามีปริมาณเพิ่มมากขึ้น และได้โปรดประทานความ
สิริมงคลลงมาจากพากฟ้า และให้ความสิริมงคลบังเกิดขึ้นในพื้นดิน
โอ้อัลลอฮ์ได้โปรดยกความยากลำเค็ญ ความหิวและความเปลือย
กายออกจากพวกเรา และทรงโปรดปกป้องเราจากภัยอันตราย
โอ้อัลลอฮ์แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงภัยโทษดังนั้นจึงขอจาก
พระองค์ประทานให้น้ำฝนซุกแก่พวกเรา”

การตักรีญ์ฮะดีษ

สำนวนสำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยนั้น คล้าย กับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย
อัสชาฟีอีย์ (al-Shafi'iy, 1990 : 1/287) ด้วยสำนวนตะอ์ลีเก้ กล่าวว่ามีกรารายงานจาก สาหลิม เป็น
อับดุลลอฮ์ จาก บิดาของเขา (อิบน์ อุมัร) ﷺ โดยมีสำนวนดังนี้

((اللَّهُمَّ اسْقِنَا عَيْنًا مُغِيثًا هَنِيئًا مَرِيئًا مُرِيئًا مُرِيئًا عَدَقًا مُجَلَّلًا سَحًّا طَبَقًا
دَائِمًا اللَّهُمَّ اسْقِنَا الْعَيْثَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِينَ ، اللَّهُمَّ إِنَّ بِالْعِبَادِ
وَالْبِلَادِ مِنَ الْأَوَاءِ وَالْجُهْدِ وَالضَّنْكَ مَا لَا نَشْكُو إِلَّا إِلَيْكَ ، اللَّهُمَّ
أُنْبِثْ لَنَا الرِّزْقَ وَأَدِرِّ لَنَا الضَّرْعَ وَاسْقِنَا مِنْ بَرَكَاتِ السَّمَاءِ وَأُنْبِثْ لَنَا
مِنْ بَرَكَاتِ الْأَرْضِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا الْجُهْدَ وَالْجُوعَ وَالْعُرْيَ وَاكْشِفْ عَنَّا
مِنَ الْبَلَاءِ مَا لَا يَكْشِفُهُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعْفِرُكَ إِنَّكَ كُنْتَ غَفَّارًا
فَأَرْسِلْ السَّمَاءَ عَلَيْنَا مِدْرَارًا))

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ ขอทรงประทานฝนแก่เรา ฝนที่ช่วยชีวิต
พวกเรา ที่สร้างความชุ่มชื้นชุ่มเลี้ยงพืชผลของพวกเรา ฝนซุก

อย่างทั่วถึงตลอดไป ขออัลลอฮ์ได้โปรดหลั่งน้ำฝนลงและอย่าได้
ให้พวกเราเป็นผู้ที่อยู่หมู่พวกสิ้นหวัง โอ้อัลลอฮ์แท้จริงปวงบ่าว
พื้นแผ่นดิน และสรรพสิ่งต่างๆอยู่ในภาวะที่ลำบากไม่สามารถที่
จะร้องขอความช่วยเหลือนอกจากพระองค์ โอ้อัลลอฮ์โปรดให้พืช
พันธ์ธัญญาหารงอกงาย ให้น้ำนมของสัตว์เลี้ยงเรามีปริมาณเพิ่ม
มากขึ้น และได้โปรดประทานความสิริมงคลลงมาจากพากฟ้า
และให้ความสิริมงคลบังเกิดขึ้นในพื้นดิน โอ้อัลลอฮ์ได้โปรดยก
ความยากลำบาก ความหิวและความเปลือยกายออกจากพวกเรา
และทรงโปรดปกป้องเราจากภัยอันตราย โอ้อัลลอฮ์แท้จริง
พระองค์คือผู้ทรงอภิบาลทั้งนี้ทั้งนั้นจึงขอจากพระองค์ประทานให้
น้ำฝนชุกแก่พวกเรา”

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษนี้ผู้วิจัยไม่สามารถระบุระดับของฮะดีษนี้ได้ เพราะฮะดีษนี้ตามสายรายงาน
ของอัสซาฟีอีเป็นฮะดีษประเภทอัลมุอัลลัก (ไม่ระบุสายรายงาน) ไม่มีผู้ใดที่ค้นพบต้นต่อ
สายรายงานที่แท้จริง ทำให้สายรายงานนั้นไม่สมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่อาจระบุระดับของฮะดีษนี้ได้

ฮะดีษที่ 187 หน้า 67 บรรทัดที่ 10 ส่วนฮะดีษ

ترسبت ددالم حديث يغ صحيح ((مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ فِي الدُّنْيَا لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ))

ความว่า : ถูกกล่าวในฮะดีษเศาะฮี้ฮ “ผู้ใดที่กล่าวคำพูดสุดท้าย
ของเขาในโลกคุณยว่า ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์เขาผู้นั้นจะได้เข้า
สวรรค์”

การตัดร็จญ์ฮะดีษ

ส่วนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับส่วนฮะดีษที่บันทึก โดยอะบู ดาวูด (Abū
Dāwūd, 2009 : 3116) จากสายสืบของกะษีร เป็น มุรเราะฮ์ รายงาน จากมูอาษะ เป็น ญะบัล
ท่านกล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยส่วนฮะดีษว่า

¹((مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ))

¹ ส่วนฮะดีษในเอกสารวิจัยที่มีคำว่า (يُ) الدُّنْيَا) ผู้วิจัยไม่พบสายรายงานของตัวบทฮะดีษนี้ในหนังสือฮะดีษ

“ผู้ใดที่กล่าวคำพูดสุดท้ายของเขาว่า ลาอีลาฮาอิลลัลลอฮ์เขาผู้นั้นจะได้เข้าสวรรค์”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ กะษีร์ เป็น มุรเราะฮ์¹ รายงานจากมุอาษะ เป็น **ญะบัล**

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเดียวกับสายรายงานของ อะบุ ดาอูด เป็นฮะดีษสะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ ศอลิฮ์ เป็น อะบี อะริบเป็นผู้รายงานที่ مقبول (รับได้) (al-‘Asqalāniy, 1986: 273) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ เศาะฮิฮ์ ลิฆอยริฮ์

ฮะดีษที่ 188 หน้า 86 บรรทัดที่ 34 สำนวนฮะดีษ

بِحَاثِ سَلَامٍ يَغْدُ أَجْرَكَنْ أَوْلَهُ نَبِيِّ ﷺ دَمَكِينَ بُوَيْبِثَ ((السَّلَامُ عَلَيْكُمْ

دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ)) رواية مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้สอนการให้สะลาม(สำหรับผู้ที่เยี่ยมสุสานมุสลิมิน)ด้วยคำกล่าวดังนี้“ขอความสันติสุขจงมีแต่ครอบครัวชนชาวมุอ์มินีนผู้ศรัทธา และพวกเรา อินชาอัลลอฮ์จะได้ตามพวกท่านไปในภายหลัง” บันทึกโดยมุสลิม

การตัด κρίญฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 249) จากสายสืบของอัब्ดุรเราะฮมาน รายงาน จากอะบุ สุรอยเราะฮ์ แท้จริงท่านเราะฮ์สุลลุลลอฮ์ ﷺ ได้ออกไปสู่สุสานแล้วกล่าวว่าด้วยสำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อัब्ดุรเราะฮมาน² รายงานจากอะบุ สุรอยเราะฮ์

¹ บันทึกโดย al-Hākim, 1990 : 1299. Abū Bakar Al-Bazzār, 2009 : 2626. al-Tabarāniy, 1994: 221 และ 1413 : 1471. al-Bayhaqi, 1993 : 176 และ 2003: 93. Ibn Mandah, 2002 : 185. al-Shashiy al-Binkathiy, 1410 : 1372. และ al-Jurjāniy, 2001 : 25.

² บันทึกโดย Mālik, 2004 : 28 . Aḥmad, 2001 : 8878. Abū Dāwūd, 2009 : 3237. al-Nasā’iy, 1986: 150 และ 2001: 143. al-Bayhaqi, 1991: 737, 2003: 388,7209 และ 2003: 2488. Abū ‘Awānah, 1998 : 360. Abū Ya’lā al-Mausiliy, 1984 : 6502. al-Qāsim bin Sallām, 1994 : 33. Al-Bazzār , 2009 : 8322. Abū Nu’iam, 1996 : 582. Ibn Baṭṭah al-Akbariy, 1994 : 1198. al-’ĀJuriy, 1999 : 287. Ibn Hibbān, 1988 : 1046,7240. และ al-Ṭahāwi, 1994 : 2645.

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้หฺเพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้หฺครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 189 หน้า 87 บรรทัดที่ 1 ส่วนฮะดีษ

يُغَدُّ أَجْرَكَنْ أَوْلَاهُ نَبِيِّ ﷺ دَمَكِينَ بُوَيْبِثَ ((السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنْ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا
وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ)) رواية مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้สอนด้วยคำกล่าวดังนี้ “ขอความสันติ
จงมีแด่เจ้าของที่พำนักทั้งหลายเหล่านี้ จากหมู่บรรดามุอ์มินีนและ
มุอ์มินาต และพวกเรา อินชาอัลลอฮ์ จะได้ตามพวกท่านไปใน
ภายหลัง ฉันทขอต่ออัลลอฮ์ให้ทรงประทานความปลอดภัยแก่พวก
เราและแก่พวกท่านทั้งหลาย” บันทึกโดยมุสลิม

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

ส่วนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับส่วนฮะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 975) จากสายสืบของสุลัยมาน เบน บุรอยดะฮ์ จากบิดาของท่าน (บุรอยดะฮ์) ﷺ กล่าววาท่านเราะฮ์สูลุลลอฮ์ ﷺ ได้สอนพวกเขาคุณอาอ์ เยี่ยมสุสาน ด้วยคำกล่าวของท่าน ﷺ

فِي رِوَايَةِ أَبِي بَكْرٍ - ((السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ)) - وَفِي رِوَايَةِ زُهَيْرٍ -
((السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا، إِنْ شَاءَ
اللَّهُ لَلَاحِقُونَ، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ))¹

ความว่า “ตามสำนวนริวายะฮ์ (การรายงาน) จากอะบี บักร์ เบน
อะบี ซัยบะฮ์ว่า - ขอความสันติจงมีแด่เจ้าของที่พำนักทั้งหลาย
เหล่านี้ - ตามสำนวนริวายะฮ์ (การรายงาน) จาก ซุฮัยร เบน ฮัรบ
ว่า - ขอความสันติจงมีแด่พวกท่านเจ้าของที่พำนักทั้งหลายเหล่านี้
จากหมู่บรรดามุอ์มินีนและมุสลิมีนและพวกเรา อินชาอัลลอฮ์ จะ
ได้ตามพวกท่านไปในภายหลัง ฉันทขอต่ออัลลอฮ์ให้ทรงประทาน
ความปลอดภัยแก่พวกเราและแก่พวกท่านทั้งหลาย”

¹ ส่วนบันทึกโดยมุสลิมกับสำนวน ที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย ต่างกันคือคำว่า وَالْمُسْلِمِينَ แทนด้วยคำว่า وَالْمُؤْمِنَاتِ และคำว่า لَلَاحِقُونَ แทนด้วยคำว่า لَكُمْ لَاحِقُونَ ซึ่งมีความหมายที่เหมือนกัน

อะดีษะเดียวกันปรากฏใน บันทึกรายของอิมามอะดีษะ จากสายสืบของ สุลัยมาน เป็น บุรอยดะฮ์¹ รายงานจากบุรอยดะฮ์

อะดีษะเดียวกันมีรายงานจาก กะบุ สุรอยเราะฮ์ จากสายสืบของ ยะอฺกูบ² อิบน์ อุมร์ จากสายสืบของ นาฟิอ์³ และท่านหญิงอาอิชะฮ์ จากสายสืบของ มุฮัมมัด เป็น กอยส เป็น มัคเราะมะฮ์⁴

การตัดสินอะดีษะ

อะดีษะเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของอะดีษะเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

อะดีษะที่ 190 หน้า 87 บรรทัดที่ 2 สำนวนอะดีษะ

فد سوات رواية يغب ضعيف ((اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ، وَلَا تَفْتِنَّا
بَعْدَهُمْ))

ความว่า : จากการรายงานด้วยสายรายงานที่เฆาะอียะฟ “โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงอย่าทำ ให้ผลรางวัลของเขาเป็นที่หวงห้ามแก่ เรา และทรงโปรดอย่าให้เราหลงผิดหลังจากเขา”

การตัด κρίญ์อะดีษะ:

สำนวนอะดีษะในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ สำนวนอะดีษะที่บันทึกโดยอะฮมัด (Ahmad, 2001 : 24475) จากสายสืบของอัลกออสิม รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ ได้กล่าว ว่า ท่านนะบี ได้ลุกขึ้นในช่วงเวลากลางคืนและฉันนึกว่าท่านจะไปหาภรรยาของท่าน ฉันก็เลย ตามท่านไปจนถึงที่สุสาน ปรากฏว่าท่านได้อ่านดุอาอ์ ให้แก่ชาวสุสานด้วยสำนวนว่า

((سَلَامٌ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ، وَإِنَّا بِكُمْ لَلَاحِقُونَ، اللَّهُمَّ
لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ، وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُمْ))

¹ บันทึกโดย al-Tabarāniy, 1413 : 1237. และ al-Rūyāniy, 1416: 2และ15.

² บันทึกโดย Abd al-Razzāq, 1403 : 6719.

³ บันทึกโดย al-Bazzār, 2009 : 5886.

⁴ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 974. Ahmad, 2001 : 25855. Abd al-Razzāq, 1403 : 6712และ6722. al-Nasā'iy, 1986: 2037. al-Bayhaqiy, 1988: 281. Ibn Hibbān, 1988 : 7110. และ Ibn Subbah, 1399 : 1/87.

“ขอความสันติจงมีแด่ พวกท่าน เจ้าของที่ฟ่านักทั้งหลายเหล่านี้ จากหมู่บรรดามุอ์มินีนและพวกเรา อินชาอัลลอฮ์ จะได้ตามพวกท่านไปในภายหลัง โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงอย่าทำให้ผลรางวัลของเขาเป็นที่หวงห้ามแก่เรา และทรงโปรดอย่าให้เราหลงผิดหลังจากเขา”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อัลกุอ์สิม เป็นมุฮัมมัด¹ อับดุลลอฮ์ เป็น อามิร เบนี เราะบือฮะฮ์² ทั้งสองรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยกับสายรายงานของอะหมัดเป็นฮะดีษฎะอ์อีฟ ญิดตันเนื่องจากมีผู้รายงานชื่ออาคิม เป็น อุบัยดิลลาฮ์ เป็นผู้รายงานที่ *ضعيف* (บุคคลที่อ่อน) และมีผู้รายงานชื่อชะริก เป็น อับดุลลอฮ์ อัลกอฎี เป็นผู้รายงานที่ *صدوق يخطئ كثيراً* (บุคคลที่มีสัจจะแต่มีข้อผิดพลาดเป็นจำนวนมาก) (al-‘Asqalāniy, 1986: 285 และ 266)

4.3 กิตาบอชชะกาต³ (บทที่เกี่ยวกับการจ่ายซากาต)

ฮะดีษที่ 191 หน้า 88 บรรทัดที่ 18 ส่วนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((بُني الإسلام على خمس))⁴

ฮะดีษที่ 192 หน้า 126 บรรทัดที่ 30 ส่วนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((كفى بالمرء إثمًا أن يُضيع من يُؤت))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “เพียงพอแล้วสำหรับบุคคล (ที่ได้ชื่อว่า) เป็นคนบาปเนื่องจากปล่อยปละละเลย ให้ผู้ที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของเขาหิวโหย”

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 24801. และ Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 4619.

² บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 24425. al-Nasā‘iy, 2001 : 8863. Ibn Abī Shaybah, 1399 : 1/91. และ Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 4593,4620 และ 4749.

³ Al-Banjārīy, n.d.:2/88

⁴ ดูฮะดีษที่ 1

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอะฮมัด (Aḥmad, 2001 : 6828,6495) จากสายสืบของวะฮาบ เป็น ญาบิร รายงานจากอับดุลลอฮ์ เป็น อัมร رضي الله عنه ได้กล่าวว่าฉันได้ยินท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษจากสายสืบของ วะฮาบ เป็น ญาบิร¹ คอยชะมะฮ์² และนาฟิอ์³ ทั้งหมดรายงานจากอับดุลเลาะฮ์ เป็น อัมร رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเดียวกับสายรายงานของ อะฮมัด เป็นฮะดีษ ฮะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อวะฮาบ เป็น ญาบิร เป็นผู้รายงานที่ مقبول (รับได้) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 584) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ เศาะฮิฮ ลิฆอยริฮ

ฮะดีษที่ 193 หน้า 128 บรรทัดที่ 2 สำนวนฮะดีษ

حديث بخاري سبدا نبي صلى الله عليه وسلم ((مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ
الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا وَمَلَكَانِ يَقُولُ أَحَدُهُمَا لِلَّهِمَّ أَعْطِ مُنْفَعًا خَلَقْنَا وَيَقُولُ
الْآخَرُ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْسَكًا تَلَمَّا))

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยบุคอรีของท่านนะบี صلى الله عليه وسلم ได้กล่าวว่า “ไม่มีวันใดเมื่อยามเช้ามาถึงป่าว เว้นแต่จะมีมะลัก สองตนแล้วตนหนึ่งก็กล่าวว่า “โอ้อัลลอฮ์ โปรดให้มี(สิ่งอื่นทดแทน)ตามมาอีกแก่ผู้ที่จ่าย (ในหนทางของอัลลอฮ์)” และอีกตนก็กล่าวว่า “โอ้อัลลอฮ์ โปรดให้หมดไปแก่ผู้เก็บ(ทรัพย์สิน) เอาไว้ (โดยไม่ยอมบริจาค)”

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, n.d. : 1692. al-Nasā’iy, 2001 : 9132. al-Hākim, 1990 : 1515. al-Bazzār, 2009 : 2415. Ibn al-‘Arābiy, 1997 : 1112. al-Tabarāniy, n.d. : 5155. Ibn Hibbān, 1988 : 4240. Abī al-Shaikh al-‘A ṣbahāniy, 1987 : 80. al-Qaḍā’iy al-Miṣriy, 1987 : 80. Abū Nu’iam, 1974 : 7/135. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 17823.

² บันทึกโดย Ibn al-Muqri’, 1998 : 173. และ Qādī al-Māristān, 1422 : 588.

³ บันทึกโดย al-Tabarāniy, 1994 : 13414.

การตัดศรีษะตีซ

สำนวนชะตีซในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนวนชะตีซที่บันทึกโดยบันทึกอัลบุคอรี (al-Buhkariy, 1422 : 1442) จากสายสืบของอะบี อัลฮุบบ จากอะบู ฮุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه แท้จริงแล้วท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ، إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ، فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا:

اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفَعًا خَلَقًا، وَيَقُولُ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُمَسِكَ تَلَقًا))¹

ความว่า “ไม่มีวันใดเมื่อยามเช้ามาถึงบ่าว เว้นแต่จะมีมะลัก สองตนลงมา แล้วตนหนึ่งก็กล่าวว่า “โอ้อัลลอฮ์ โปรดให้มี(สิ่งอื่นทดแทน)ตามมาอีกแก่ผู้ที่จ่าย(ในหนทางของอัลลอฮ์)” และอีกตนก็กล่าวว่า “โอ้อัลลอฮ์ โปรดให้หมดไปแก่ผู้เก็บ (ทรัพย์สิน) เอาไว้ (โดยไม่ยอมบริจาค)”

ชะตีซเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามชะตีซจากสายสืบของสะอีด เป็น ยะฮ์ซาร² และสะอีด เป็น บัซซาร³ ทั้งสองรายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه

การตัดสินชะตีซ

ชะตีซเศาะฮิฮ์เพราะมีคุณสมบัติของชะตีซเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

4.4 กิตาบอัศศิยาม⁴ (บทที่เกี่ยวกับการถือศีลอด)

ชะตีซที่ 194 หน้า 128 บรรทัดที่ 16 สำนวนชะตีซ

سبدا نبي صلى الله عليه وسلم ((نَبِيِّ الْإِسْلَامِ عَلَى خَمْسٍ إِلَى آخِرِ))

ความว่า : ท่านนะบี صلى الله عليه وسلم ได้กล่าวว่า “อิสลามตั้งอยู่บนหลัก 5 ประการ”

สำนวนนี้เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนชะตีซที่รายงานโดยอิบนุ อุมร์ رضي الله عنه⁵

¹ สำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรี กับสำนวนที่มีอยู่ในเอกสารวิจัยต่างกันคือคำว่า يُقُولُ แทนด้วยคำว่า يَقُولُ และคำว่า يَنْزِلَانِ ไม่มีในเอกสารวิจัย

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1010.

³ บันทึกโดย al-Bayhaqi, 1988: 84 และ 2003 : 7816 และ 10334.

⁴ al-Banjariy, n.d.:2/128

⁵ ดูชะตีซที่ 1

ฮะดีษที่ 195 หน้า 129 บรรทัดที่ 8 ส่วนนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((صُومُوا لِرُؤُوسَيْهِ وَأَفْطِرُوا لِرُؤُوسَيْهِ فَإِنَّ غُمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمَلُوا
عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ))

ความว่า : ท่าน นะบี ﷺ กล่าว ว่า “ พวกท่านจงถือศีลอดอัน
เนื่องมาจากเห็นเดือนเสี้ยว (ของเดือนเราะมะฎอน)และพวกท่าน
จงงดการถือศีลอด เนื่องจากการเห็นเดือนเสี้ยว(ของเดือนเซาวาล)
แล้วถ้าหากมีเมฆมาบดบัง ก็จงนับเดือนชะอฺบานให้ครบ สามสิบ
(วัน)”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

ส่วนนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับส่วนนวนฮะดีษที่บันทึกโดยบันทึกอัลบุคอรีย์
(al-Buhkārīy, 1422 : 1442) จากสายสืบของ มุฮัมมัด เบ็น ซิยาต กล่าวว่าฉันได้ยิน จากอะบู
ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه กล่าวว่าท่านนะบี ﷺ กล่าวด้วยส่วนนวนดังนี้

((صُومُوا لِرُؤُوسَيْهِ وَأَفْطِرُوا لِرُؤُوسَيْهِ، فَإِنَّ غُمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمَلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ
ثَلَاثِينَ))¹

ความว่า : ท่าน นะบี ﷺ กล่าว ว่า “ พวกท่านจงถือศีลอดอัน
เนื่องมาจากเห็นเดือนเสี้ยว (ของเดือนเราะมะฎอน)และพวกท่าน
จงงดการถือศีลอด เนื่องจากการเห็นเดือนเสี้ยว(ของเดือนเซาวาล)
แล้วถ้าหากมีเมฆมาบดบัง ก็จงนับเดือนชะอฺบานให้ครบ สามสิบ
(วัน)”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามฮะดีษจากสายสืบของมุฮัมมัด เบ็น ซิยาต²
รายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจา กอะบี บักเราะฮ์ رضي الله عنه จากสายสืบของ ฮะสัน³ อิบน์
อับบาส رضي الله عنه จากสายสืบของอัมร เบ็น ดินาร์⁴

¹ ส่วนนวนบันทึกโดย อัลบุคอรีย์ กับส่วนนวน ที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย ต่างกันคือคำว่า غُمَّ แทนด้วยคำว่า غُمَّ ทั้งสองคำนี้มีความหมายที่
เหมือนกันคือบดบัง

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1081. al-Tabarāniy, 1985: 161 และ n.d.: 2291. al-Shāshiy al-Binkathiy, 1410 : 1372. และ
Abū al-Qāsim al-Baghdādiy, 1997 : 725.

³ บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 2003 : 7938. และ Abū Dāwūd al-Tayālisiy, 1999 : 914.

⁴ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 1986 : 2124.

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮียะฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 196 หน้า 130 บรรทัดที่ 6 สำนวนฮะดีษ

حديث ابن عمر رضي الله عنه كَتَانُ ((أَخْبَرْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَنِّي رَأَيْتُ

الهِلَالَ فَصَامَ وَأَمَرَ النَّاسَ بِصِيَامِهِ))

ความว่า : ฮะดีษนี้รายงานจากอิบนุอุมร์ رضي الله عنه กล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้บอกกับท่านนะบี ﷺ ว่า ข้าพเจ้าเห็นเดือนเสี้ยว แล้วท่านก็ได้ถือศีลอด และใช้ให้ประชาชนถือศีลอดด้วย”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย อะบู ดาวูด (Abū Dāwūd, 2009 : 3242) จากสายสืบของนาฟิอ์ รายงานจากอิบนุ อุมร์ رضي الله عنه ท่านกล่าวว่า บรรดาผู้คนเห็นเดือนเสี้ยว แล้วข้าพเจ้าได้บอกกับท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ว่า

¹((أَنِّي رَأَيْتُهُ فَصَامَ وَأَمَرَ النَّاسَ بِصِيَامِهِ))

ความว่า : “ข้าพเจ้าเห็นมัน (เดือนเสี้ยว) แล้วท่านก็ได้ถือศีลอด และใช้ให้ประชาชนถือศีลอดท่าน”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ นาฟิอ์² รายงานจากอิบนุ อุมร์ رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเดียวกับสายรายงานของอะบูดาวูดเป็นฮะดีษ ฮะสันเนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ ยะฮยา เป็น อัब्ดุลลอฮ์ เป็นบุคคลที่ صدوق (บุคคลที่มีสัจจะ) (al-‘Asqalāniy, 1986: 592)

ฮะดีษที่ 197 หน้า 132 บรรทัดที่ 18 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَنْ لَمْ يُبَيِّتِ الصِّيَامَ قَبْلَ الْفَجْرِ فَلَا صِيَامَ لَهُ))

¹ สำนวนบันทึกโดย อะบู ดาวูด กับสำนวน ที่มีอยู่ในเอกสารวิจัย ต่างกันคือคำว่า رَأَيْتُ แทนด้วยคำว่า الْهِلَالَ ทั้งสองคำนี้มีความหมายที่เหมือนกันคือเห็นเดือนเสี้ยว

² บันทึกโดย Ibn Hibbān, 1993 : 3447. และ al-Bayhaqi, 2003 : 7978.

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ผู้ใดที่ไม่เนียตถือศีลอดในเวลา
กลางคืนก่อนรุ่งอรุณ ก็จะไม่มีการถือศีลอดสำหรับเขา”

การตัดครีจุญฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอันนะสาอีย์
(al-Nasā'iy, 1986 : 2331, 2332 และ 2201: 2652, 2653) จากสายรายงานของ अबดุลลอฮ์ เป็น
อุมัร รายงานจากฮัฟเศาะฮ์ ﷺ จากท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เป็น
อุมัร¹ รายงานจากฮัฟเศาะฮ์ ﷺ

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเดียวกับสายรายงานของอันนะสาอีย์ เป็นฮะดีษฎะอ์อิฟ เนื่องจากมีผู้รายงาน
ซ็อยยะฮยา เป็น อัยยูบ เป็นผู้รายงานที่ صدوق ربما أخطأ (บุคคลที่มีสัจจะแต่อาจจะมัวผิดพลาด)
(al-'Asqalāniy, 1986 : 588) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะ
เป็นฮะดีษ ฮะสัน ลิฆอยริฮ

ฮะดีษที่ 198 หน้า 132 บรรทัดที่ 32 สำนวนฮะดีษ

حديث يغ صحيح بهوسن نبي ﷺ ماسق أي كفد رومه ست
عائشة فد سوات هاري مك سيدان بك عائشة ((هل عندكم من
عذاء قالت لا قال إني إذا أصوم))

ความว่า : ฮะดีษที่เศาะฮี้ฮ์คือในวันหนึ่งท่านนะบี ﷺ ได้เข้ามาหา
ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ﷺ ที่บ้านของหล่อนแล้วกล่าวว่า “พวกท่านมี
อะไรให้ฉันรับประทานไหม พวกเขตอบว่า ไม่มีแล้วท่านก็กล่าวว่า
“ถ้าเช่นนั้นฉันก็จะถือศีลอด”

¹ บันทึกโดย al-Dārimiy, 2000 : 1740. al-Bayhaqiy, 2003 : 7988. al-Marwaziy, 1408 : 118. และ al-Ṭahāwiy, 1994 : 3171.

การตัดครีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย มุสลิม (Muslim, n.d. : 1154) จากสายสืบของอะอิชะฮ์ เบ็นต ฎอลฮะฮ์ จาก ท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها กล่าวว่า ครั้งหนึ่งท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวแก่ฉันด้วยสำนวนว่า

((يَا عَائِشَةُ، هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ؟)) قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا عِنْدَنَا شَيْءٌ قَالَ: «فَأَيُّ صَائِمٍ»¹

ความว่า : “โอ้อาอิชะฮ์ พวกท่านมีอะไรให้ฉันรับประทานไหม
 หล่อนตอบว่า ฉันได้กล่าวขึ้นมาว่า โอ้อาอิชะฮ์ ไม่มีอะไร
 เหลือเลยสำหรับพวกเรา แล้วท่านก็กล่าวว่า แล้วแท้จริงแล้วฉันก็
 เป็นผู้ถือศีลอด”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อะอิชะฮ์ เบ็นต ฎอลฮะฮ์² รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮียเพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮียครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 199 หน้า 136 บรรทัดที่ 12 สำนวนฮะดีษ

حديث يَغِيحُ صَحِيحٌ بِهَوْسِنٍ سَبَدَا نَبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((مَنْ
 ذَرَعَهُ الْقَيْءُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ وَمَنْ اسْتَقَاءَ فَلَيْقُضُ))

ความว่า : ฮะดีษที่เศาะฮีย ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ผู้ใดที่อาเจียน
 ออกมาเองไม่จำเป็นต้องถือศีลอดใช้ และผู้ใดที่ตั้งใจให้อาเจียน
 ออกมาจะต้องถือศีลอดใช้”

การตัดครีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอะฮมัด (Ahmad, 2001 : 10463) จากสายสืบของมุฮัมมัด เบ็น สี่รีน รายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه ท่านกล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

¹ จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยมุสลิมนั้น พบว่าสำนวนมีความแตกต่างกัน และการเรียงลำดับก่อนหลังจะไม่เหมือนกัน

² บันทึกโดย al-Bayhaqi, 2003 : 7913.

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ มุฮัมมัด เป็น สิริน¹
รายงานจาก อะบู ฮุร็อยเราะฮ์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยกับสายรายงานของ อะหมัด เป็นฮะดีษ ฮะสันเนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ
อัลอะกัม เป็น มุซาเป็นผู้รายงานที่ صدوق (บุคคลที่มีสัจจะ) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 176) แต่
เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ เคาะฮีย ลิมอยริย

ฮะดีษที่ 200 หน้า 138 บรรทัดที่ 31 จำนวนฮะดีษ

حديث يَخِ صحیح بهوسن سبدا نبی صلی الله علیه وسلم ((مَنْ
نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ، فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ، فَلَيْتَمَّ صَوْمَهُ، فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ
وَسَقَاهُ وَلَا فِضَاءَ عَلَيْهِ وَلَا كَفَّارَةً))

ความว่า : ฮะดีษที่เศาะฮีย ท่านนะบี กล่าวว่า “ใครลืมว่าเขา
ถือศีลอดแล้วเขาได้กิน หรือดื่มก็จงให้การถือศีลอดของเขาดำเนิน
ต่อไป เพราะแน่แท้ อัลลอฮ์ได้ให้อาหารแก่เขาและให้น้ำดื่มแก่เขา
และไม่จำเป็นต้องถือศีลอดใช้และไม่ต้องจ่ายกิฟาระฮ์”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

จำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับจำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย มุสลิม (Muslim,
n.d. : 1155) จากสายสืบของ มุฮัมมัด เป็น สิริน จากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์ ท่านกล่าวว่า ท่าน
เราะฮ์สุลุลลอฮ์ ได้กล่าวด้วยจำนวนดังนี้

((مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ، فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ، فَلَيْتَمَّ صَوْمَهُ، فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ
اللَّهُ وَسَقَاهُ))²

¹ บันทึกโดย al-Dārimiy, 2000 : 1740. al-Hākim, 1990 : 1557. Ibn Khuzaymah, n.d.: 1961. และ Abu Bakar al-Jurjāniy, 1410 : 1/231.

² จำนวนที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับจำนวนบันทึกโดยมุสลิมพบว่ามี ความแตกต่างกันคือในเอกสารวิจัยจะเพิ่มประโยคคำว่า وَلَا فِضَاءَ عَلَيْهِ وَلَا كَفَّارَةً

ความว่า : “ใครลืมน้ำที่เขาถือศีลอดแล้วเขาได้กินหรือดื่มก็จงให้การถือศีลอดของเขาดำเนินต่อไป เพราะแน่แท้ อัลลอฮ์ได้ให้อาหารแก่เขาและให้น้ำดื่มแก่เขา”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของมุฮัมมัด เป็น สี่ริน¹ และอะบู สะละมะฮ์รายงานจาก อะบู ฮุร็อยเราะฮ์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 201 หน้า 142 บรรทัดที่ 29 สำนักฮะดีษ

كنا عمار انق ياسر ((مَنْ صَامَ يَوْمَ الشُّكِّ فَقَدْ عَصَى أَبَا الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ))

ความว่า : ท่านอัมมาร บุตร ของยาสีร์ได้กล่าวว่า “ใครถือศีลอดใน “เยามุซซุกก” (วันที่ไม่แน่ใจว่าเริ่มเราะมะฎอนแล้วหรือไม่) เขาคมนั้นผิด(เนรคุณ) ต่อท่านอะบากอสิม

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนักฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรง กับสำนักฮะดีษที่บันทึกโดย อัลบุคอรี (al-Buhkāriy, 1422 : 3/27) จากสายสืบของศิละฮ์ เป็น ซุฟัร รายงานจากอัมมาร เป็น ยาสีร์ กล่าวว่า

((مَنْ صَامَ الْيَوْمَ الَّذِي يَشُكُّ فِيهِ النَّاسُ فَقَدْ عَصَى أَبَا الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ))

ความว่า : “ใครถือศีลอดใน “เยามุซซุกก” (วันที่ไม่แน่ใจว่าเริ่มเราะมะฎอนแล้วหรือไม่) เขาคมนั้นผิด (เนรคุณ) ต่อท่านอะบากอสิม

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ ศิละฮ์ เป็น ซุฟัร² รายงานจากอัมมาร เป็น ยาสีร์

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 9489. al-Dārimiy, 2000 : 1767. และ al-Hākim, 1990 : 1569.

² บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975 : 686. al-Hākim, 1990 : 1542. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 7952 และ 1989: 1305 .

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 202 หน้า 143 บรรทัดที่ 1 สำนักฮะดีษ

سبدا نبي صلى الله عليه وسلم ((لَا تَقْدُمُوا رَمَضَانَ بِصَوْمِ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ إِلَّا رَجُلٌ كَانَ يَصُومُ صَوْمًا، فَلْيَصُمْهُ)) رواية بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “พวกท่านอย่าได้ถือศีลอดก่อนเราะมะฎอนหนึ่งหรือสองวัน ยกเว้นเฉพาะคนที่เคยถือศีลอดเป็นประจำโดยปกติ ก็ให้เขาถือศีลอดได้ ” บันทึกโดยบุคอรีและมุสลิม

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนักฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนักฮะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 1082) จากสายสืบของอะบี สะละมะฮ์ รายงาน จากอะบี ฮุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه จากท่านนะบี ﷺ กล่าวด้วยสำนักนี้

((لَا تَقْدُمُوا رَمَضَانَ بِصَوْمِ يَوْمٍ وَلَا يَوْمَيْنِ إِلَّا رَجُلٌ كَانَ يَصُومُ صَوْمًا، فَلْيَصُمْهُ))¹

ความว่า “พวกท่านอย่าได้ถือศีลอดก่อน เราะมะฎอนหนึ่งหรือสองวัน ยกเว้นเฉพาะคนที่เคยถือศีลอดเป็นประจำโดยปกติ ก็ให้เขาถือศีลอดได้”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อะบี สะละมะฮ์² รายงานจากอะบี ฮุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

¹ จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยมุสลิมพบว่ามีความแตกต่างที่คำว่า وَلَا يَوْمَيْنِ ฐั แทนด้วยคำว่า ฐั

² บันทึกโดย al-Buhkārīy, 1422 : 1914. al-Ṭahāwīy, 1994 : 1634. Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 5788. Abū Nu‘iam, 1996 : 99. และ Ibn Abī Shaybah, 1409 : 2380.

อะดีษที่ 203 หน้า 143 บรรทัดที่ 15 สำนักอนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِذَا انْتَصَفَ شَعْبَانُ فَلَا تَصُومُوا))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อถึงช่วงกลางเดือนชะอฺบาน พวกท่านจงอย่าได้ถือศีลอด”

การตัดครีจญ์อะดีษ

สำนักอนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนักอนอะดีษที่บันทึก โดยอะบูดาวิด (Abū Dāwūd, 2009 : 2337) จากสายสืบของอับบาด เป็น กะษีร ได้มาถึงอัลมะดีนะฮ์ แล้วท่านได้เข้ามาอยู่ที่นั่นของอัลอะลาอ์ แล้วก็ได้จับมือท่าน แล้วท่านก็ยืนขึ้น พร้อมด้วยกล่าวว่า โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงแล้วเขาได้รายงานจากบิดาของเขาจากอะบี ฮุร็อยเราะฮ์ ؓ แท้จริงแล้วท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนักข้างต้น

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ อับดุลเราะฮ์มาน เป็น ยะอฺกูบ¹ รายงานจากอะบี ฮุร็อยเราะฮ์ ؓ

การตัดสินอะดีษ

อะดีษด้วยกับสายรายงานของ อะบู ดาวิด เป็นอะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่ออัลอะลาอ์ เป็นผู้รายงานที่ صدوق ربما وهم (บุคคลที่มีสัจจะแต่มีการเข้าใจผิดในการรายงานอะดีษ) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 588) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นอะดีษ ฮะสัน ลิฆอยริฮ์

อะดีษที่ 204 หน้า 146 บรรทัดที่ 15 สำนักอนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحُورِ بَرَكَةً)) رواية بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “พวกท่านจงทาน สะฮุรฺ เกิดเพราะใน สะฮุรฺ นั้นมีบะเราะกัต (ความประเสริฐ) ” บันทึกโดย บุคอรีและมุสลิม

¹ บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 2003 : 7962. Abū ‘Awānah, 1998 :2711. และ al-Jurjāniy, 2001 : 1901.

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลบุคอรี (al-Buhkāriy, 1422 : 1923) จากสายสืบของ अब್ದุลอะซีซ เป็น ศุฮัยบ รายงานจากอะนัส เป็น มาลิก رضي الله عنه กล่าวว่าท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ अब್ದุลอะซีซ เป็น ศุฮัยบ¹ และเกาะตาตะฮีย์² ทั้งสองรายงานจากอะนัส เป็น มาลิก رضي الله عنه

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก กะอ์บ์ ฮุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه, จากสายสืบของ อะญออบ³ และอะบี สะอีด อัลคุดรีย์ رضي الله عنه จากสายสืบของอะฎียะฮ์ อัลเอาฟีย์⁴

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 205 หน้า 146 บรรทัดที่ 16 สำนวนฮะดีษ

سبأ نبي صلى الله عليه وسلم ((استعِينُوا بِطَعَامِ السَّحْرِ عَلَى صِيَامِ النَّهَارِ وَبِقَوْلِ النَّهَارِ عَلَى قِيَامِ اللَّيْلِ))

ความว่า : ท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า “พวกเจ้าจงอาศัยอาหารสะฮูร เพื่อการถือศีลอดในเวลากลางวันและการพักผ่อนในเวลากลางวัน เพื่อละหมาดในเวลากลางคืน”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยอิบนุ คุซัยมะฮ์ (Ibn Khuzaymah, n.d.: 1939) จากสายสืบของอิกริมะฮ์ รายงานจาก อิบนุ อับบาส رضي الله عنه จากท่านนะบี صلى الله عليه وسلم ได้กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1095. Aḥmad, 2001 : 11950. al-Tirmidhiy, : 1975 : 708. al-Nasā'iy, 1986: 2467. Ibn Mājah, n.d. : 1692. al-Dārimiy, 2000 : 1738. Abū Ya'lā al-Mausiliy, 1984 : 3900. Ibn Khuzaymah, n.d.: 1937. Abū 'Awānah, 1998 : 2737. al-Tabarāniy, n.d. : 2028. Ibn al-'Arābiy, 1997 : 1226. Abī al-Shaikh al-'Aṣbahāniy, 1987 : 240. Ibn al-Ja'di, 1990 : 1692. al-Bayhaqiy, 2003 : 8118. Abd al-Razzāq al-Ṣan'āniy, 1403 : 7598. และ Ibn al-Jārūd, 1998: 383.

² บันทึกโดย Ibn Hibbān, 1988 : 3466.

³ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 10185. และ Ibn Abī Shaybah, 1409 : 8914.

⁴ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 11281. และ Ibn Abī Shaybah, 1409 : 8920.

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของ อิกริมะฮ์¹ รายงานจากอิบนุ อับบาส

การตัดสินอะดีษ

อะดีษ ด้วยกับสายรายงานของ อิบนุคุษัยมะฮ์ เป็นอะดีษที่เฎาะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อซัหมะฮ์เป็นผู้รายงานที่ **ضعيف** (บุคคลที่อ่อน) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 217) ซึ่งสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ระบุว่า เป็นอะดีษ เฎาะอ์ฟ (al-Albāniy, 1992 : 2758)

อะดีษที่ 206 หน้า 146 บรรทัดที่ 21 สำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((تَسَحَّرُوا وَلَوْ بِجُرْعَةٍ مَاءٍ)) رواية ابن حبان

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “พวกท่านจงทานสะ ฮูรเถิดถึงแม้ว่า (ทานอาหารสะ ฮูรด้วยการ) ตีมน้ำเพียงอีกเดียวก็ตาม ”
บันทึกโดยอิบนุ ฮิบบาน

การตัดครีจญ์อะดีษ

สำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนวนอะดีษที่บันทึกโดยอิบนุ ฮิบบาน (Ibn Hibbān, 1988 : 3476) จากสายสืบของอุกบะฮ์ เป็น วัสสาจญ์ จาก अबดุลลอฮ์ เป็น อัมร กล่าวว่าคุณเราะฮ์สูลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

²((تَسَحَّرُوا وَلَوْ بِجُرْعَةٍ مِنْ مَاءٍ))

ความว่า : “พวกท่านจงทานสะ ฮูรเถิดถึงแม้ว่า (ทานอาหารสะฮูรด้วยการ) ตีมน้ำเพียงอีกเดียวก็ตาม”

อะดีษเดียวกันมีรายงานจาก **กอะนัส เบน มาลิก** จากสายสืบของ **ซาบิต อัลบุนานีย์³** และ **อะบี สะอีด อัลฮิลกันดะรอนีย์** จากสายสืบของอิมรอน อัลเกาะฮ์รี⁴

¹ บันทึกโดย al-Hākim, 1990 : 1551 และ Ibn Mājah, n.d. : 1693.

² สำนวนตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอิบนุฮิบบานนั้น พบว่ามีความแตกต่างกันคือ ในเอกสารวิจัยไม่มีคำว่า مِنْ

³ บันทึกโดย Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 3340. และ Diyā’ al-Dīn al-Maqdisiy, 2000: 718,719.

⁴ บันทึกโดย Ibn Abī ‘Usāmah, 1992 : 323.

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษ ด้วยกับสายรายงานของ อิบน์ อิบบาน เป็นชะดีษ ฎะอ์อีฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อมุฮัมมัด บิน บิลาต เป็นผู้รายงานที่ صدوق يغرب (มีศีลจะแต่เกาะริบ) และอิรอน อัลกอฎฎอน เป็นผู้รายงานที่ صدوق لهم (บุคคลที่มีศีลจะแต่มีความสับสน) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 470 และ 429) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นชะดีษ ฮะสัน ลิขอยริฮ

ชะดีษที่ 207 หน้า 146 บรรทัดที่ 23 สำนักนวนชะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((نِعَمَ سَحُورُ الْمُؤْمِنِ التَّحْرُ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “อาหารสะฮูรที่เป็นที่ประเสริฐที่สุดของคนมุอฺมินคือผลอินทผลัมแห้ง”

การตัดครีจญชะดีษ

สำนักนวนชะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนักนวนชะดีษที่บันทึกโดย อะบู ดาวูด (Abū Dāwūd, 2009 : 2345) จากสายสืบของสะอีด อัลมัฏบุรีย รายงาน จากอะบี ฮุรอยเราะฮ์ จากท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนักข้างต้น

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามชะดีษ จากสายสืบของ สะอีด อัลมัฏบุรีย¹ รายงานจากอะบี ฮุรอยเราะฮ์

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษกับสายรายงานของ อะบูดาวูด เป็นชะดีษ ฎะอ์อีฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อมุฮัมมัด บิน มุซาเป็นผู้รายงานที่ صدوق رمي بالتشيع (บุคคลที่มีศีลจะแต่ถูกกล่าวหาว่าเป็นพวกนิยมแนวคิดชีอะฮ์) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 509) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นชะดีษ ฮะสัน ลิขอยริฮ

ชะดีษที่ 208 หน้า 146 บรรทัดที่ 24 สำนักนวนชะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((لَا يَزَالُ النَّاسُ بِحَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ وَأَخَّرُوا السَّحُورَ))

رواية إمام أحمد

¹ บันทึกโดย Ibn Hibbān, 1988 : 3475. Abū Bakar al-Bazzār , 2009 : 8550. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 8117.

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “ผู้คนยังคงอยู่ในความดี
 ตราบที่พวกเขาไร้ละศีลอด และพวกเขาเร่งเวลาทานอาหารสะฮูร
 ให้ล่าช้า(ไปจนถึงก่อนพระญ์เล็กน้อย)”

การตัดครีญฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย อะหมัด (Aḥmad, 2001 : 21507) จากสายสืบของอะดียฺ เป็น ฮาติม อัลอิมษีย์ จากอะบี ซรรกล่าวไว้ว่า แท้จริงแล้ว ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวแก่ท่านบิลาล رضي الله عنه ตอนที่ท่านนะบี ﷺ เรียกให้รับประทานสะฮูรด้วยสำนวนว่า

1 ((لَا تَزَالُ أُمَّتِي بِخَيْرٍ مَا أَخْرُوا السَّحُورَ، وَعَجَّلُوا الْفِطْرَ))

ความว่า “ประชาชาติของฉันยังคงอยู่ในความดี ตราบที่พวกเขาเร่ง
 เวลาทานอาหารสะฮูรให้ล่าช้า (ไปจนถึงก่อนพระญ์เล็กน้อย และ
 พวกเขาไร้ละศีลอด”

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจากอัลอับบาส رضي الله عنه จากสายสืบของอัลอะฮ์นัฟ เป็น กอยส²
 จากท่านหญิง มัยมูนะฮ์ رضي الله عنها จากสายสืบของ अबّดุลลอฮ์ เป็น อะบี รอฟิอ³ สะฮัล เป็น สะอัด رضي الله عنه
 จากสายสืบของอะบี ฮาซิม⁴ และอะบู อัยยูบ อัลอันคอรียฺ رضي الله عنه จากสายสืบของอุกบะฮ์ เป็น อามิร⁵

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษกับสายรายงานของ อะหมัดเป็นฮะดีษ เฎาะอ็ีฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่ออิบนุ
 ละฮีอะฮ์เป็นผู้รายงานที่ صدوق وخلق بعد احتراق كنبه (บุคคลที่มีสัจจะแต่สับสนเมื่อหนังสือของ
 เขาถูกไฟไหม้) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 319) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำ
 ให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ ฮะสัน ลิขอยริฮฺ

¹ จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอะหมัดพบว่ามีความแตกต่างที่คำว่า أُمَّتِي แทนด้วยคำว่า سَائِرِ และมีการเรียงลำดับก่อนหลังไม่เหมือนกัน

² บันทึกโดย al-Dārimiy, 2000 : 1246. และ al-Bazzār, 1997 : 303.

³ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 26830. และ Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 7091.

⁴ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 22804. al-Shāfi‘iy, 1400:1/20. และ Abū Nu‘iam, 1996 : 99.

⁵ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 23534. Abū Dāwūd, n.d. : 380. Ibn Khuzaymah, n.d.: 309. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 1728.

อะดีษที่ 209 หน้า 146 บรรทัดที่ 27 จำนวนอะดีษ

ترسبت ددالم رواية حديث يغ صحيح بهوسن صحبة برکتنا مریکت
 ((تَسَحَّرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ قُمْنَا إِلَى الصَّلَاةِ وَكَانَ قَدْرُ مَا
 بَيْنَهُمَا خَمْسِينَ آيَةً))

ความว่า : ถูกกล่าวในสายรายงานอะดีษที่เศาะฮือฮ์ซึ่งบรรดาท่าน
 สาวก(ของท่านนะบี ﷺ) ได้กล่าวว่า“พวกเราได้ทานสะฮุรกับท่าน
 เราะสุลุลลอฮ์ ﷺ เสร็จแล้วพวกเราก็กู้ขึ้นไป ละหมาด (ศุบ ฮ)
 ช่วงเวลาระหว่างทั้งสอง (หมายถึงหลังจากที่ท่านสะฮุรเสร็จกับ
 เวลาของการละหมาดศุบ ฮประมาณ) ห้าสิบ อายะฮ์ (หมายถึง
 ช่วงเวลาระหว่างนั้นเท่ากับเวลาที่ใช้ในการอ่านอัลกุรอานประมาณ
 ห้าสิบ อายะฮ์)”

การตัด κρίญ์ อะดีษ

จำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้าย กับจำนวนอะดีษที่บันทึกโดยอัลบุคอรี (al-Buhkariy, 1422 : 1921) จากสายสืบของเกาะตาเดฮ์ จากอะนะฮ์ จาก ซัยด เป็น ซาบิต
 ท่านกล่าวด้วยจำนวนดังนี้

((تَسَحَّرْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ))، قُلْتُ:
 كَمْ كَانَ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالسَّحُورِ؟ قَالَ: «قَدْرُ خَمْسِينَ آيَةً»¹

ความว่า : “พวกเราได้ทานสะฮุรกับท่านเราะสุลุลลอฮ์ ﷺ เสร็จ
 แล้ว ท่าน กู้ขึ้นไป ละหมาด (ศุบ ฮ)” ฉนั้น (อะนะฮ์) ถามว่า
 "ช่วงเวลาเท่าใดระหว่าง อาษานกับสะฮุร" ซัยดตอบว่า "ประมาณ
 ห้าสิบอายะฮ์ (หมายถึงช่วงเวลาระหว่างนั้นเท่ากับเวลาที่ใช้ในการ
 อ่าน อัลกุรอานประมาณห้าสิบอายะฮ์)"

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ เกาะตาเดฮ์
 จากอะนะฮ์² รายงานจากซัยด เป็น ซาบิต

¹ จำนวนตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับจำนวนบันทึกโดย อัลบุคอรี พบว่ามีความแตกต่างที่คำว่า قَامَ แทนด้วยคำว่า قُمْنَا และ
 ในอัลบุคอรีมีจำนวนประโยคคำถาม

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1097. al-Tirmidhiy.: 1975 : 703. Abū Nu'iam, 1996 : 2467. และ al-Baghawiy, 1983 :
 6/253.

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษเศาะฮียะฮ์เพราะมีคุณสมบัติของชะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

ชะดีษที่ 210 หน้า 146 บรรทัดที่ 34 จำนวนชะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((دَعُ مَا يَرِيْبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ))¹

ชะดีษที่ 211 หน้า 147 บรรทัดที่ 5 จำนวนชะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((لَا تَزَالُ أُمَّتِي بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ประชาชาติของฉันยังคงอยู่ในความดี ตราบที่พวกเขารีบละศีลอด”

การตัดครีจญ์ชะดีษ

จำนวนชะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับจำนวนชะดีษที่บันทึกโดยอัชชาฟีอีย์ (al-Shafi'iy, 1951: 730) จากสายสืบของอะบี ฮาซิม เป็น ดินาร รายงานจาก สะฮัล เป็น สะฮุด อัศลาอิดีย์ ﷺ ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวด้วยจำนวนข้างต้น

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามชะดีษ จากสายสืบของ อะบี ฮาซิม เป็น ดินาร² รายงานจาก สะฮัล เป็น สะฮุด อัศลาอิดีย์ ﷺ

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษบันทึกโดยอัชชาฟีอีย์ เป็นชะดีษเศาะฮียะฮ์ เนื่องจากสายรายงานนี้ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน

ชะดีษที่ 212 หน้า 148 บรรทัดที่ 6 จำนวนชะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((مَنْ فَطَرَ صَائِمًا فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ

الصَّائِمِ شَيْءًا))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ใครที่ได้เลี้ยงอาหารละศีลอดแก่ผู้ที่ถือศีลอด เขาก็จะได้รับผลตอบแทน ของผู้ที่ถือศีลอดด้วย

¹ ดูชะดีษที่ 5

² บันทึกโดย al-Buhkāriy, 1422 : 1957. และ Muslim, n.d. : 1098.

โดยที่เขาไม่ได้ไปทำให้ผลบุญของผู้ที่ถือศีลอดต้องลดลงแต่อย่างใด”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้าย กับสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัตติรมิซีย์ (al-Tirmidhiy,: 1975 : 807) จากสายสืบของอะฏอว์ รายงานจากซัยต เป็น คอลิด อัลญุฮะนี

กล่าววาท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนวนว่า

((مَنْ فَطَرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا))¹

ความว่า : “ใครที่ได้เลี้ยงอาหารละศีลอด แก่ผู้ที่ถือศีลอด เขาก็จะ ได้รับผลตอบแทน ของผู้ถือศีลอดด้วย โดยที่เขาไม่ได้ไปทำให้ ผลบุญของผู้ที่ถือศีลอดต้องลดลงแต่อย่างใด ” ท่านอิมามติรมิซีย์ ว่า ฮะดีษ ฮะสัน เศาะฮี้ฮ

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อะฏอว์² รายงาน จากซัยต เป็น คอลิด อัลญุฮะนี

ฮะดีษเดียวกันมีรายงานจาก ท่านหญิงอาอิชะฮ์ จากสายสืบของอะฏอว์³ และ สะอีด เป็น อัลมุสัยิบ⁴

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเดียวกับสายรายงานของอัตติรมิซีย์ เป็นฮะดีษเศาะฮี้ฮ เนื่องจากสายรายงาน นี้ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน อัตติรมิซีย์กล่าวว่าฮะดีษนี้เป็นฮะดีษฮะสัน เศาะฮี้ฮ (al-Tirmidhiy,:1975:2/163) และอัลอัลบานียได้ระบุว่า เป็นฮะดีษเศาะฮี้ฮ (al-Albāniy, n.d.: 2/307)

ฮะดีษที่ 213 หน้า 148 บรรทัดที่ 22 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَنْ أَصْبَحَ جُنُبًا فَلَا صَوْمَ لَهُ))

¹ สำนวนตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัตติรมิซีย์ พบว่ามีความแตกต่างที่คำว่า ْمَنْ أَصْبَحَ แทนด้วยคำว่า ْمَنْ وَ لَا يَنْقُصُ แทนด้วยคำว่า لَا يَنْقُصُ

² บันทึกโดย al-Bazzār, 2009 : 3775. al-Tabarāniy, n.d : 1048. และ al-Bayhaqi, 2003 : 8138.

³ บันทึกโดย al-Nasā’iy, 1406: 299.

⁴ บันทึกโดย al-Tabarāniy, n.d : 8438.

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ใครตื่นตอนรุ่งเช้า ยังอยู่ในสภาพที่มีญิบฎือว่าการถือศีลอดของเขานั้นโมฆะ”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอะฮมัด (Ahmad, 2001 : 26298) จากสายสืบของอะบู บักร เป็น อัศดุรเราะฮมาน รายงานจาก อะบี ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه กล่าวว่า ด้วยสำนวนว่า

((مَنْ أَصْبَحَ جُنْبًا فَلَا صَوْمَ لَهُ ، فَأَرْسَلَ مَرْوَانُ ، أَبَا بَكْرٍ بِنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِلَى عَائِشَةَ يَسْأَلُهَا ، فَقَالَتْ لَهَا : إِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ : مَنْ أَصْبَحَ جُنْبًا فَلَا صَوْمَ لَهُ؟ فَقَالَتْ عَائِشَةُ : قَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُجْنِبُ ، ثُمَّ يَتِمُّ صَوْمَهُ . فَأَرْسَلَ إِلَى أَبِي هُرَيْرَةَ ، فَأَخْبَرَهُ أَنَّ عَائِشَةَ قَالَتْ : «إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُجْنِبُ ثُمَّ يَتِمُّ صَوْمَهُ» فَكَفَّ أَبُو هُرَيْرَةَ))

ความว่า : “ใครตื่นตอนรุ่งเช้ายังอยู่ในสภาพที่มีญิบฎือว่าการถือศีลอดของเขานั้นโมฆะ แล้วท่านมัรวานได้ส่ง ท่านอะบา บักร เป็น อัศดุรเราะฮมาน ไปยังท่านหญิงอะอิชะฮ์ แล้วถามท่านหญิงว่า แท้จริงแล้วท่านอะบา ฮุร็อยเราะฮ์ ได้กล่าวว่า ”ใครตื่นตอนรุ่งเช้า ยังอยู่ในสภาพที่มีญิบฎือว่าการถือศีลอดของเขานั้นโมฆะ” ท่านหญิงอะอิชะฮ์ได้ตอบว่า ท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ﷺ อยู่ในสภาพที่มีญิบฎือ แล้วท่านก็ถือศีลอดต่อไป หลังจากนั้นท่านก็ส่งไปยังอะบี ฮุร็อยเราะฮ์ เพื่อบอกท่านว่าท่านหญิงอะอิชะฮ์ได้กล่าวว่า แท้จริง ท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ﷺ อยู่ในสภาพที่มีญิบฎือ แล้วท่านก็ถือศีลอด (หลังจากนั้นท่านก็อาบน้ำญิบฎือ) แล้วอะบี ฮุร็อยเราะฮ์ก็หยุดไม่พูดอะไรต่อไป ”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ จากสายสืบของอะบู บักร เป็น อัศดุรเราะฮมาน¹ รายงานจากอะบี ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه

¹ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 2001: 2974. al-Tabarāniy, 1994: 750. และ Ishāq bin Rāhuwaih, 1991 : 1089.

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษด้วยสายรายงานของ อะฮมัด เป็นชะดีษเกาะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ อุบัยดะฮ์เป็นผู้รายงานที่ صدوق نحوى ربما خطأ (มีสัจจะแต่อาจจะมียุบผิดพลาด) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 379)

ชะดีษที่ 214 หน้า 148 บรรทัดที่ 30 ส่วนนวนชะดีษ

سبدا نبى ﷺ ((مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشِرَابَهُ)) رواه بخاري
 ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “ใครที่ไม่ได้ละทิ้งคำพูด ที่เป็นเท็จ และการกระทำ ที่เป็นเท็จ การงดอาหาร และเครื่องดื่มของเขา อัลลอฮ์นั้นไม่ต้องการ” บันทึกโดยบุคอรี

การตัดครีจญ์ชะดีษ

ส่วนนวนชะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ ส่วนนวนชะดีษที่บันทึกโดยอัลบุคอรี (al-Buhkāriy, 1422 : 1903) จากสายสืบของ อะบี สะอีด อัลมิฏบิรีย รายงาน จากอะบี ฮุรอัยเราะฮ์ رضي الله عنه จากท่านนะบี ﷺ กล่าวด้วยส่วนนวนที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามชะดีษ จากสายสืบของ อะบี สะอีด อัลมิฏบิรีย¹ รายงานจากจากอะบี ฮุรอัยเราะฮ์ رضي الله عنه

ชะดีษเดียวกันมีรายงานจากอะนัส رضي الله عنه จากสายสืบของซาบิต²

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของชะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 9839. al-Nasā’iy, 2001: 3233. Abū Dāwūd, n.d. : 2362. al-Tirmidhiy, 1998 : 707. Ibn Mājah, n.d. : 1689. Ibn Hibbān, 1988 : 3480. Ibn Khuzaymah, n.d.: 1995. al-Marwaziyy, n.d. : 1307. al-Bazzār, 2009 : 8428. Ibn al-‘A’rābiyy, 1997 : 437. al-Baghawiy, 1983 : 6/273. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 8311.

² บันทึกโดย Ibn al-‘A’rābiyy, 1997 : 1845.

ฮะดีษที่ 215 หน้า 149 บรรทัดที่ 5 สำนักนวนฮะดีษ

حديث رواية بخاري دان مسلم سبدا نبي ﷺ ((الصِّيَامُ جُنَّةٌ فَإِذَا
كَانَ أَحَدُكُمْ صَائِمًا فَلَا يَزُفْتُ وَلَا يَجْهَلُ فَإِنْ أَمْرُو قَاتَلَهُ أَوْ شَاتَمَهُ
فَلْيُقِلْ إِلَيَّ صَائِمٌ إِلَيَّ صَائِمٌ))

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยบุคอรีย์และมุสลิมท่านนะบี ﷺ ได้
กล่าวว่า “การถือศีลอดนั้นเป็นโล่ป้องกัน (คือป้องกันไม่ให้ผู้ถือ
ศีลอดประพฤตีสั่งที่ไม่ดี หรือป้องกันเขาจากการต้องเข้านรก)
ดังนั้น (เมื่อผู้ใดถือศีลอด) แล้ว เขาอย่าได้พูดจาหยาบโหลนและ
อย่าได้ประพฤตีย์เยี่ยงผู้ที่ไร้จริยธรรมและหากมันมีผู้ใดต้องการ
ทะเลาะเบาะแว้งหรือกล่าวตำว่าร้ายเขา ก็ให้เขากล่าวแก่คนผู้นั้น
ว่า แท้จริงฉันเป็นผู้ถือศีลอด แท้จริงฉันเป็นผู้ถือศีลอด (คือให้
กล่าวเพียงเท่านี้ โดยไม่ต้องตอบโต้ด้วยคำพูดอื่นที่อาจจะทำให้การ
ถือศีลอดบกพร่อง)”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนักนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับส่วนหนึ่งของ สำนักนวนฮะดีษที่บันทึกโดย
อัลบุคอรีย์ (al-Bukhāriy, 1422 : 1894) จากสายสืบของ อัลอะอเราะอะญ์ รายงาน จากอะบี
ฮุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه จากท่านนะบี ﷺ กล่าวว่าด้วยสำนักนวน

((الصِّيَامُ جُنَّةٌ فَلَا يَزُفْتُ وَلَا يَجْهَلُ، وَإِنْ أَمْرُو قَاتَلَهُ أَوْ شَاتَمَهُ فَلْيُقِلْ:
إِلَيَّ صَائِمٌ مَّرَّتَيْنِ))¹

ความว่า “การถือศีลอดนั้นเป็นโล่ป้องกันดังนั้น (เมื่อผู้ใดถือศีลอด)
แล้ว เขาอย่าได้พูดจาหยาบโหลนและอย่าได้ประพฤตีย์เยี่ยงผู้ที่ไร้
จริยธรรมและหากมันมีผู้ใดต้องการทะเลาะเบาะแว้งหรือกล่าว
ตำว่าร้ายเขา ก็ให้เขากล่าวแก่คนผู้นั้นว่า แท้จริงฉันเป็นผู้ถือศีลอด
(กล่าว) สองครั้ง”

¹ สำนักนวนตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนักนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีย์ พบว่ามีความแตกต่างที่คำว่า مَرَّتَيْنِ แทนด้วยคำว่า فَرْدًا كَانَ أَحَدُكُمْ صَائِمًا และในเอกสารวิจัยมีเพิ่มคำว่า إِلَيَّ صَائِمٌ إِلَيَّ صَائِمٌ

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ งอัลอะอเราะเจญ์¹
 รายงานจากจากอะบี สุรอยเราะฮ์

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮียะฮ์เพราะมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

อะดีษที่ 216 หน้า 150 บรรทัดที่ 2 ส่วนนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((خُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ
 رِيحِ الْمَسْكِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “แท้จริงกลิ่นปากของผู้ที่ถือ
 ศีลอด ณ อัลลอฮ์ในโลกหน้านั้นหอมยิ่งกว่ากลิ่นของชะมดเชียง
 เสียอีก”

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนอะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับส่วนนอะดีษที่บันทึกโดยอิสฮากุ เป็น รอฮูวัยฮุ
 (Ishāq bin Rāhuwaih, 1991 : 529) จากสายสืบของมุซา เป็น ยะฮ์สา รายงานจาก อะบี
 สุรอยเราะฮ์ จากท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ﷺ ด้วยส่วนนที่ได้กล่าวข้างต้น

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ มุซา เป็น ยะฮ์สา²
 อัลอะอเราะเจญ์³ อะบี ศอลิฮ์⁴ อัจญ์ลาน⁵ และอะบี สะละมะฮ์⁶ รายงาน จากจาก อะบี
 สุรอยเราะฮ์

อะดีษเดียวกันมี รายงานจาก อะลีฮ์ จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เป็น
 อัลฮาริษ⁷ อะบี สะอีด จากสายสืบของอะบี ศอลิฮ์⁸

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1151. al-Nasā'iy, 2001: 3256. al-Ḥumaidiy, 1996 : 1044. และ al-Bayhaqiy, 1991 : 8885.

² บันทึกโดย al-Buhkāriy, 1422 : 3/26. Muslim, n.d. : 2/807. และ Aḥmad, 2001 : 7485.

³ บันทึกโดย Mālik, 2004 : 854.

⁴ บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 2003 : 8310.

⁵ บันทึกโดย Abū Dāwūd al-Ṭayālisīy, 1999 : 2488.

⁶ บันทึกโดย al-Dārimiy, 2000 : 1810.

⁷ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 2001: 2534.

⁸ บันทึกโดย al-Buhkāriy, 1422 : 3/26. Muslim, n.d. : 2/807. และ Aḥmad, 2001 : 7485.

และท่านหญิงอาอิชะฮ์ จากสายสืบของ อุรวะฮ์¹

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษบันทึกโดยอิสฮาก เป็น รอฮ์วัยฮ์เป็นชะดีษเศาะฮีฮ์ เนื่องจาก สายรายงานนี้ ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน

ชะดีษที่ 217 หน้า 151 บรรทัดที่ 10 ส่วนนวนชะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ))

ความว่า : ท่านนะบี กล่าวว่า “ผู้ใดที่ดำรงไว้ (อิบาดะฮ์) ใน ค่ำคืน อัลก็อตร์ด้วยความศรัทธาต่ออัลลลอฮ์และหวังในความโปรดปรานและผลตอบ แทนจากพระองค์ผู้เดียวเท่านั้น แท้จริง เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปทั้งหลายที่ผ่านมา”

การตัดครีจญ์ชะดีษ

ส่วนนวนชะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ ส่วนนวนชะดีษที่บันทึก โดย อะบู อิบรอฮีม อัลมุซันนี (Abu Ibrāhīm al-Muzaniy, 1406 : 328) อะบี สะละมะฮ์ จากอะบี ฮุรอัยเราะฮ์ ท่านนะบี กล่าวด้วยส่วนนวนที่ได้กล่าวข้างต้น

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามชะดีษ จากสายสืบของ อะบี สะละมะฮ์² อะบี รอฟีอ³ และอะนัส⁴ รายงานจากจากอะบี ฮุรอัยเราะฮ์

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษบันทึกโดยอะบู อิบรอฮีม อัลมุซันนี เป็นชะดีษเศาะฮีฮ์ เนื่องจากสายรายงานนี้ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน

¹ บันทึกโดย al-Nasā'iy, 2001: 3245. และ al-Tabarāniy, n.d : 4179.

² บันทึกโดย al-Buhkāriy, 1422 : 1901. Abu al-Qasim al-Raziyy, 1412 : 1667. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 3397.

³ บันทึกโดย Abū Bakar al-Bazzār, 2009 : 9495.

⁴ บันทึกโดย Abū Ya'āl al-Mausiliy, 1984 : 2632.

ฮะดีษที่ 218 หน้า 151 บรรทัดที่ 33 จำนวนฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ددالم حدیث روایة بخاری دان مسلم ((مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่าในฮะดีษบันทึกโดยบุคอรีย์ และมุสลิม “ใครก็ตามที่เสียชีวิตในขณะที่เขายังมีศีลอดที่ค้างอยู่ ดังนั้นวะลีย์ของเขาจงถือศีลอดแทน”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

จำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ จำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ (al-Buhkārīy, 1422 : 1952) และมุสลิม (Muslim, n.d. : 1147) จากสายสืบของอูรวะฮ์ จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها จากท่านเราะฮ์สูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยจำนวน ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อูรวะฮ์¹ รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها

การตัดสิ้นฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 219 หน้า 152 บรรทัดที่ 2 จำนวนฮะดีษ

سبداث ((صَوْمِي عَنْ أُمَّكَ)) روایة مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “จงถือศีลอดแทนมารดาของเจ้า” บันทึกโดยมุสลิม

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

จำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ จำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 1148) จากสายสืบของสะอีด เบน ญับร รายงานจากอิบน์ อับบาส رضي الله عنهما ท่านกล่าวว่า มีสตรีผู้หนึ่งมาหาท่านเราะฮ์สูลุลลอฮ์ ﷺ แล้วกล่าวว่า โอ้ท่านเราะฮ์สูลุลลอฮ์ ﷺ มารดาของฉันได้เสียชีวิต

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, 2009 : 2400. al-Nasā'iy, 2001: 2931. Abū Ya'lā al-Mausiliy, 1984 : 4417. al-Bayhaqiy, 1991: 8221. Abū 'Awānah, 1998 : 2894. Abū Nu'iam, 1996 : 2602. Ibn Hibbān, 1988 : 3569. Ibn Khuzaymah, n.d.: 2052. Ibn al-Jārūd, 1998: 943. al-Dāraqūṭmiy, 2004 :2335 . และ al-Ṭahāwiy, 1994 : 2397.

และท่านได้ชะฆัรเพื่อถือศีลอด ฉันจะต้องถือศีลอดแทนท่านหรือเปล่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ตอบว่า เจ้ารู้ไหมว่าหากมารดาของเจ้าติดหนี้สินแล้วเจ้าจ่ายแทนนาง สิ่งนั้นจะทำให้นางหมดหนี้ใช่ไหมสตรีผู้นั้นก็ตามว่า ใช่ แล้วท่าน ﷺ กล่าวด้วยสำนวนว่า

1 ((فَصُومِي عَنْ أُمِّكَ))

ความว่า : “จงถือศีลอดแทนมารดาของเจ้า”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของสะอีด เป็น ญุบัยร² รายงานจากอิบนุ อับบาส رضي الله عنهما

ฮะดีษเดียวกันมี รายงานจาก บุรียดะฮ์ อัลอัลละมียี رضي الله عنه จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เป็น บุรียดะฮ์ อัลอัลละมียี³ และสุไลมาน เป็น บุรียดะฮ์ อัลอัลละมียี⁴

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮียะฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 220 หน้า 157 บรรทัดที่ 20 สำนวนฮะดีษ

حديث بخاري دان مسلم يغدروايتكن درفد أبي هريرة رضي الله
 كنان ((جاء رجل إلى النبي ﷺ فقال هلك وأهلك فقال وما
 أهلكك فقال وطئت امرأتي في رمضان قال هل تجد ما تعتق رقبته
 قال لا قال فهل تستطيع أن تصوم شهرين متتابعين قال لا قال فهل
 تجد ما تطعم ستين مسكيناً قال لا ثم جلس فأبى رجل إلى النبي
 صلى الله عليه وسلم يعرق فيها ثم قال تصدق بهذا فقال على
 أفقر منا يا رسول الله فوالله ما بين لابتيها أهل بيت أحوج إليه
 منا، فصحك ﷺ حتى بدت أنيابهُ، ثم قال اذهب فأطعمه أهلك))
 ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยบุคอรีและมุสลิมรายงาน จากอะบี
 ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه ท่านกล่าวว่า “ได้มีชายคนหนึ่งมาหาท่านนะบี ﷺ

¹ จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยมุสลิม พบว่าต่างกันนิดเดียวคือ ในเอกสารวิจัยไม่มีคำว่า (ف) นำหน้า แต่ตัวบทในสำนวนบันทึกโดยมุสลิมมีคำว่า (ف) นำหน้า

² บันทึกโดย al-Nasā'iy, 2001: 2929. Abū Nu'iam, 1996 : 2606. และ Ibn Hibbān, 1988 : 4396.

³ บันทึกโดย al-Bayhaqi, 1991: 7635.

⁴ บันทึกโดย al-Tabarāni, 1994: 777.

แล้วได้กล่าวว่า ฉันหายนะแล้ว ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ จึงได้ถามว่า อะไรหรือที่ทำให้ท่านหายนะ? เขาก็ตอบว่า ฉันได้มีเพศสัมพันธ์กับภรรยาของฉันในเดือน เราะมะฎอน ท่านนะบี ﷺ จึงถามว่าท่านมีทาสเพื่อที่จะปล่อยให้เป็นอิสระไหม? เขาตอบว่า ไม่มี ท่านนะบี ﷺ จึงถามต่ออีกว่า งั้นท่านสามารถถือศีลอดสองเดือนติดต่อกันไหม? เขาตอบว่า ไม่ ท่านนะบี ﷺ จึงถามต่อไปอีกว่า ท่านมีอาหารเพื่อที่จะแจกจ่ายให้คนยากจนไหม? เขาตอบว่า ไม่มี หลังจากนั้นเขาก็ได้นั่งอยู่ชั่วคราวก็ได้มีคนนำผลไม้หนึ่งตะกร้ามอบให้กับท่านนะบี ﷺ ท่านจึงกล่าวว่า จงเสาะตะเกาะฮ์ด้วยอินทผลัมนี้ เขาก็ก้าวขึ้นมาว่า ยังมีคนที่ยากจนกว่าฉันอีกหรือ? ไม่มีครอบครัวไหนแล้วที่อยู่ระหว่างสองเขา(ของเมืองมะดีนะฮ์) ที่มีความต้องการมันอย่างยิ่งนอกจากครอบครัวของเรา (คือเขานั้นแหละที่ยากจนที่สุดแล้วในมะดีนะฮ์) แล้วท่านนะบี ﷺ ก็หัวเราะจนปรากฏเห็นฟันเขี้ยว หลังจากนั้นท่านก็ได้กล่าวว่า ท่านจงเอามันไปให้ครอบครัวของท่านรับประทานเถิด”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอัลบุคอรีย (al-Buhkārīy, 1422 : 2600,6710,1936) จากสายสืบของฮุมัยด เป็น อับดุลเราะฮมาน จากอะบีฮุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه กล่าวด้วยสำนวน ดังนี้

((حَاءَ رَجُلٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: هَلْ كُنْتُ،
فَقَالَ: «وَمَا ذَاكَ؟»، قَالَ: وَقَعْتُ بِأَهْلِي فِي رَمَضَانَ، قَالَ: «بِحَدِّ
رَقَبَةٍ؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ
مُتَّابِعَيْنِ؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «فَتَسْتَطِيعُ أَنْ تُطْعِمَ سِتِّينَ مِسْكِينًا؟»
قَالَ: لَا، قَالَ: فَحَاءَ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ بِعَرَقٍ، وَالْعَرَقُ الْمَكْتُلُ فِيهِ تَمْرٌ،
فَقَالَ: «ادْهَبْ بِهَذَا فَتَصَدَّقْ بِهِ»، قَالَ: عَلَى أَحْوَجَ مِنَّا يَا رَسُولَ

اللَّهِ، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا أَهْلُ بَيْتِ أَحْوَجَ مِنَّا، قَالَ:
«إِذْ هَبْتُ فَأَطَعْتُهُ أَهْلَكَ»¹

ความว่า : “ได้มีชายคนหนึ่งมาหาท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ แล้วได้
กล่าวว่า ฉันหายนะแล้ว ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ จึงได้ถามว่า อะไร
หรือที่ทำให้ท่านหายนะ? เขาก็ตอบว่า ฉันได้มีเพศสัมพันธ์กับ
ภรรยาของฉันในเดือนเราะมะฎอน ท่านนะบี ﷺ จึงถามว่า ท่าน
มีทาสเพื่อที่จะปล่อยให้มันเป็นอิสระไหม? เขาตอบว่า ไม่มี ท่านนะบี
ﷺ จึงถามต่ออีกว่า งั้นท่านสามารถถือศีลอดสองเดือนติดต่อกัน
ไหม? เขาตอบว่า ไม่ ท่านนะบี ﷺ จึงถามต่อไปอีกว่า ท่านมี
อาหารเพื่อที่จะแจกจ่ายให้คนยากจนไหม? เขาตอบว่า ไม่มี
หลังจากนั้นเขาก็ได้นั่งอยู่ชั่วครู่ก็ได้มีคนนำผลไม้หนึ่งตะกร้า
มอบให้กับท่านนะบี ﷺ ท่านจึงกล่าวว่า จงเสาะตะเกาะฮ์ด้วย
อินทผลัมนี้ เขาก็ตอบขึ้นมาว่า ยังมีคนที่ยากจนกว่าฉันอีก
หรือ? ไม่มีครอบครัวไหนแล้วที่อยู่ระหว่างสองเขา (ของเมืองมะดี
นะฮ์) ที่มีความต้องการมันอย่างยิ่งนอกจากครอบครัวของเรา (คือ
เขานั้นแหละที่ยากจนที่สุดแล้วในมะดีนะฮ์) แล้วท่านนะบี ﷺ ก็
หัวเราะจนปรากฏเห็นฟันเขี้ยว หลังจากนั้นท่านก็ได้กล่าวว่าท่าน
จงเอามันไปให้ครอบครัวของท่านรับประทานเถิด”
ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทีก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ งุญัยด เป็น
อัब्ดุลเราะฮมาน² รายงานจากอะบี สุรอยเราะฮ์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้หฺเพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้หฺครบทุกประการ

¹ จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทีกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม พบว่าสำนวนมีความ
แตกต่างกัน

² บันทีกโดย Muslim, n.d. : 1111. al-Bayhaqi, 1991: 8047. และ al-Tabarāniy, 1994: 2246.

อะดีษที่ 221 หน้า 158 บรรทัดที่ 27 จำนวนอะดีษ

فرمانث ددالم حديث قدسي ((كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصَّوْمَ،
فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أُجْزِي بِهِ))¹

ความว่า : พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ กล่าวในอะดีษกุดสีว่า “ทุกการปฏิบัติความดีของลูกหลานอาดัม มนัั้น มีให้สำหรับเขา นอกจากการถือศีลอด เพราะแท้จริงมันเป็นของ ฉันและฉันจะตอบแทนด้วยกับมัน”

การตัดครีจญ์อะดีษ

จำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ จำนวนอะดีษที่บันทึกโดยอัลบุคอรี (al-Buhkārīy, 1422 : 5927) จากสายสืบของอิบนุ อัลมุสสัยบิ จากอะบี ฮุรอยเราะฮ์ จากท่านนะบี ﷺ จากพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ด้วยจำนวน ดังนี้

((كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصَّوْمَ، فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أُجْزِي بِهِ، وَخُلُوفُ
فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ))

ความว่า : “ทุกการปฏิบัติความดีของลูกหลานอาดัม มนัั้น มีให้สำหรับเขา นอกจาก การถือศีลอด เพราะแท้จริงมันเป็นของ ฉันและฉันจะตอบแทนด้วยกับมันและแท้จริงกลิ่นปากของผู้ที่ถือศีลอด ณ อัลลอฮ์ในโลกหน้านั้นหอมยิ่งกว่ากลิ่นของขมดเชียงเสียอีก”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ อิบนุ อัลมุสสัยบิ² อันเศาะละฮ์ เบน อะลีย³ และมุญาฮิด⁴ ทั้งหมดรายงานจากอะบี ฮุรอยเราะฮ์

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮิฮ์เพราะมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮิฮ์ครบทุกประการ

¹ จากการเทียบจำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับจำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีและอิมามอะดีษอื่นๆ ที่ได้กล่าวถึงทั้งหมด พบว่าจำนวนมีความแตกต่างกัน คือในเอกสารวิจัยไม่มีประโยคคำว่า ((وَلِ الْخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ))

² บันทึกโดย Ibn Khuzaymah, n.d. : 1898.

³ บันทึกโดย al-Bazzār, 2009 : 8223.

⁴ บันทึกโดย al-Tabarāniy, 1994 : 4870.

อะดีษที่ 222 หน้า 159 บรรทัดที่ 13 ส่วนนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، بَاعَدَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ

النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا)) رواية بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “ผู้ใดทำการถือศีลอดในวิถีทาง

ของ อัลเลาะห์ อัลเลาะห์จะทรงให้เขาห่างไกลจากไฟนรกถึง

70 ปี” บันทึกโดยบุคอรีและมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนนวนอะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 1153) จากสายสืบของ อันนูมาน เป็น อะบี อัยยาซ รายงาน จากอะบีสะอีด อัลคุดรี رضي الله عنه กล่าวว่าฉันได้ยินท่านนะบี ﷺ กล่าวด้วยส่วนนวนข้างต้น

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ อันนูมาน เป็น อะบี อัยยาซ¹ รายงานจากอะบีสะอีด อัลคุดรี رضي الله عنه

การตัดสินอะดีษ

อะดีษเศาะฮือเพราะมีคุณสมบัติของอะดีษเศาะฮือครบทุกประการ

อะดีษที่ 223 หน้า 159 บรรทัดที่ 19 ส่วนนวนอะดีษ

حديث رواية مسلم ((صِيَامُ يَوْمِ عَرَفَةَ، أَخْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ

السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ، وَالسَّنَةَ الَّتِي بَعْدَهُ))

ความว่า : อะดีษบันทึกโดยมุสลิม “การถือศีลอดในวันอะเราะพะฮ์

นั้น ข้าพเจ้าหวังว่า อัลล อฮ์ จะทรงลบล้างความผิดในปีที่ก่อน

วันอะเราะพะฮ์และในปีหลังจากวันอะเราะพะฮ์”

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ ส่วนนวนอะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 1162) จากสายสืบของ อับดุลลอฮ์ เป็น มะอับด์ อัซซิมมานีย์จากอะบี เกาะตาดะฮ์ رضي الله عنه ได้รายงานว่ามีชายท่านหนึ่งไปหา ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ رضي الله عنه แล้วถามเกี่ยวกับการถือศีลอดว่า จะถือศีลอดอย่างไร...แล้วท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ رضي الله عنه ก็กล่าวด้วยส่วนนวนดังนี้

¹ บันทึกโดย al-Buhkariy, 1422 : 2840. al-Nasā'iy, 2001: 2569. และ al-Bayhaqiy, 1991: 18576.

((ثَلَاثٌ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ، فَهَذَا صِيَامُ الدَّهْرِ كُلِّهِ، صِيَامُ يَوْمِ عَرَفَةَ، أَحْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ، وَالسَّنَةَ الَّتِي بَعْدَهُ، وَصِيَامُ يَوْمِ عَاشُورَاءَ، أَحْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ))

ความว่า : “(การถือศีลอด) สามวันของทุกๆเดือนจาก
เราะมะฎอนนี้ถึงเราะมะฎอนหน้า (ผลบุญเหมือนกัน) การถือ
ศีลอดหนึ่งปีเต็มการถือศีลอดในวันอะเราะะพะฮ์นั้นข้าพเจ้าหวังว่า
อัลลอฮ์ จะทรงลบล้างความผิดในปีที่ก่อนวันอะ เราะพะฮ์และใน
ปีหลังจากวันอะ เราะพะฮ์และการถือศีลอดในวันอาซุรอ อัลลอฮ์
จะลบล้างความผิดปีที่ผ่านมา”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ งอับดุลลอฮ์ เป็น
มะอับัด อัซซิมมานีย์¹ รายงานจากอะบี เภาะตาดะฮ์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮียะฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 224 หน้า 160 บรรทัดที่ 5 ส่วนฮะดีษ

حديث رواية مسلم ((وَصِيَامُ عَاشُورَاءَ أَحْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ
السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ))²

ฮะดีษที่ 225 หน้า 160 บรรทัดที่ 7 ส่วนฮะดีษ

حديث مسلم بهواسن سبدا نبي ﷺ ((لَئِنْ بَقِيتُ إِلَى قَابِلٍ لِأَصُومَنَّ
التَّاسِعَ فَمَاتَ قَبْلَهُ))

ความว่า : ฮะดีษบันทึกโดยมุสลิม ซึ่งท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “หาก
แม้ว่าฉันยังมีชีวิตถึงปีหน้า อินชาอัลลอฮ์เราจะถือศีลอดกันในวัน
วันที่เก้า (อีกวันหนึ่ง) แล้วท่านเสียชีวิตก่อนถึงวันนั้น”

¹ บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1975 : 749. Ibn Mājah, n.d. : 1730. al- Humaidiy, 1996 : 433. Ibn Khuzaymah, n.d.: 2087. Abd al-Razzāq al-Şan‘āniy, 1403 : 7827. Abd bin Humaid, 1988 : 194. al-Baghawiy, 1983: 1790. Ibn Hibbān, 1988 : 3632. al-Jurjāniy, 2001 : 2/122. al-Tabarāniy, 1984: 2478. al-Ṭahāwiyy, 1994 : 3268. al-Bayhaqiy,1991: 8951. และ al-Fākihiy,1414: 2768.

² ดูฮะดีษที่ 223

การตัดครีญฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 1134) จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เบน อุมัยร รายงานจาก अबดุลลอฮ์ เบน अबباس กล่าวว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((لَنْ يَبْقِيَتْ إِلَيَّ قَابِلٌ لِأَصُومَنَّ التَّاسِعَ))¹

ความว่า : “หากแม้ว่าฉันยังมีชีวิตถึงปีหน้า อินชาอัลลอฮ์เราจะถือศีลอดกันในวันที่เก้า (อีกวันหนึ่ง)”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เบน อุมัยร² และฏอวูซ³ ทั้งสองรายงานจาก अबดุลลอฮ์ เบน अबباس

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮียะฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 226 หน้า 160 บรรทัดที่ 21 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((مَنْ صَامَ رَمَضَانَ، ثُمَّ اتَّبَعَهُ بِسِتِّ مِنْ شَوَّالٍ كَانَ

كَصِيَامِ الدَّهْرِ)) رواية مسلم

ความว่า : ท่าน นะบี ﷺ กล่าวว่า “ผู้ใดได้ถือศีลอด (เดือน)

เราะมะฎอนและตามต่อมันด้วย 6 (วัน) ของ (เดือน) เซาวาล ก็เสมือนว่าได้ถือศีลอดตลอดทั้งปี” บันทึกโดยมุสลิม

การตัดครีญฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 1164) จากสายสืบของอุมัร เบน ซาบิต เบน อัลฮาริษ อัลคอซเราะฮ์ญัย รายงานจากอะบี อัยยูบ อัลอันศอริย์ กล่าวว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าว ด้วยสำนวนที่ได้กล่าวมาข้างต้น

¹ ตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยมุสลิม พบว่าต่างกันคือในตัวบท ของเอกสารวิจัยเดิมท้ายด้วยคำว่า (فَمَا تَقَبَّلَتْ) แต่ตัวบทในสำนวนบันทึกโดยมุสลิมไม่มีคำดังกล่าว

² บันทึกโดย Ibn Abī Shaybah, 1399 : 9381.

³ บันทึกโดย al-Tabarāniy, 1994: 10891.

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ งอุมัร เป็น ษาบิต เป็น อัลฮาริษ อัลคอซเราะญีย¹ รายงานจากอะบีอัยยูบ อัลอันศอรีย

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮียะฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 227 หน้า 161 บรรทัดที่ 32 สำนวนฮะดีษ

سبدان ((إِنَّمَا يُعْرَضُ فِيهِمَا الْأَعْمَالُ فَأُحِبُّ أَنْ يُعْرَضَ عَمَلِي وَأَنَا صَائِمٌ))

ความว่า : ท่าน นะบี กล่าวว่า “การกระทำต่างๆ จะถูกนำเสนอในทั้งสอง (วันจันทร์และวันพฤหัสบดี) และฉันต้องการให้การกระทำของฉันถูกนำเสนอในขณะที่ฉันถือศีลอด”

การตีความฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อันนะสาอีย (al-Nasā'iy, 2001: 2358) จากสายสืบของอะบู สะอีด อัลมัฏบูรีย รายงานจากอุสามะฮ์ เป็น ซัยด กล่าวว่า ฉันได้ถามท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ว่า โอ้อท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ แท้จริงแล้วท่านถือศีลอดเหมือนกับว่าไม่ละศีลอด และเมื่อท่านละศีลอดเหมือนกับว่าท่านจะไม่ถือศีลอด นอกจากสองวัน เมื่อเข้าสองวันนั้นท่านจะถือศีลอด แล้ว ท่าน ก็ถามว่า สองวันไหนละ ฉัน (อุสามะฮ์) ก็ตอบว่า วันจันทร์และวันพฤหัสบดี ท่าน ก็กล่าวตามสำนวนดังนี้

((ذَانِكَ يَوْمَانِ يُعْرَضُ فِيهِمَا الْأَعْمَالُ عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ، فَأُحِبُّ أَنْ يُعْرَضَ عَمَلِي وَأَنَا صَائِمٌ))²

ความว่า : “ทั้งสองวันนั้น(วันจันทร์และวันพฤหัสบดี) การกระทำต่างๆ จะถูกนำเสนอ ต่อพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก และฉันต้องการให้การกระทำของฉันถูกนำเสนอในขณะที่ฉันถือศีลอด”

¹ บันทึกโดย al-Tabarāniy, 1994: 3908. Abū Nu'iam, 1996 : 2653. และ Abū Ishāq al-Madaniy, 1998 : 416.

² สำนวนตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอันนะสาอียีพบว่ามีแตกต่างที่คำว่า يُعْرَضُ يَوْمَانِ ذَانِكَ แทนด้วยคำว่า عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ และในเอกสารวิจัยไม่มีคำว่า إِحِبُّ وَأَنَا صَائِمٌ

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบขอ อะบฺู สะอีด อัลมัคบุรีย¹ รายงานจากอุสามะฮ์ เบน ซัยด رضي الله عنه

การตัดสินอะดีษ

อะดีษด้วยกับสายรายงานของอันนะสาอีย็เป็นอะดีษฎะอึฟ เนื่องจากมีผู้รายงาน ชื่อซาบิต เบน กอยส อะบฺู อัลซุคนเป็นผู้รายงานที่ صدوق بهم (บุคคลที่มีสัจจะแต่มีความสับสน) (al-‘Asqalāniy, 1986: 133) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็น อะดีษ สะสัน ลิฆอยริย

อะดีษที่ 228 หน้า 162 บรรทัดที่ 10 สำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((لَا يَصُومُ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَّا أَنْ يَصُومَ يَوْمًا قَبْلَهُ
وَيَوْمًا بَعْدَهُ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “พวกท่านคนหนึ่งคนโดยย่อถือศีลอดในวันศุกร์เป็นอันขาด นอกจากจะถือศีลอดก่อนหน้านั้น หนึ่งวันและหนึ่งวันหลังจากนั้นด้วย”

การตัดครีจญ์อะดีษ

สำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนอะดีษที่บันทึกโดยอัลบุคอรีย (al-Buhkāriy, 1422 : 1985) จากสายสืบของ อะบฺู ศอลิย จากอะบี สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه กล่าวว่าฉัน ได้ยินท่านนะบี ﷺ กล่าวด้วยสำนวน

((لَا يَصُومَنَّ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، إِلَّا يَوْمًا قَبْلَهُ أَوْ بَعْدَهُ))²

ความว่า “พวกท่านคนหนึ่งคนโดยย่อถือศีลอดในวันศุกร์เป็นอันขาด นอกจากจะถือศีลอดก่อนหน้านั้นหรือหลังจากนั้นด้วย”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบขอ อะบฺู ศอลิย³ บะนี อัลฮาริษ เบน กะอับ⁴

¹ บันทึกโดย Abū Nu‘iam, 1974 : 9/18. และ al-Tahāwiy, 1994 : 3322.

² สำนวนตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอันนะสาอีย็พบว่ามีแตกต่างที่คำว่า لَا يَصُومَنَّ แทนด้วยคำว่า لَا يَصُومُ คำว่า ُوقَبْلَهُ أو ُوقَبْدَهُ และในเอกสารวิจัยเพิ่มคำว่า ُوقَبْلَهُ

³ บันทึกโดย Abū Nu‘iam, 1974 : 2595. และ Abū ‘Awānah, 1998 : 2921.

⁴ บันทึกโดย Aḥmad, 2001 : 9467.

และอัศรเราะฮมาน เป็น ฮุรุมุช¹ รายงานจากอะบี ฮุรอยเราะฮ์

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของชะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ชะดีษที่ 229 หน้า 162 บรรทัดที่ 23 จำนวนชะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَنْ صَامَ الدَّهْرَ ضَيِّقَتْ عَلَيْهِ جَهَنَّمُ هَكَذَا)) رواية
بيهقي

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ใครถือศีลอดตลอดหนึ่งปี จะทำให้รกฎะฮันนัมแคบสำหรับเขาเหมือนแบบนี้(นะบี ﷺ ได้กำมือของท่าน)” บันทึกโดยบัยฮะกี

การตัด κρίญ์ชะดีษ

จำนวนชะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ จำนวนชะดีษที่บันทึก โดยอัลบัยฮะกี (al-Bayhaqi, 2003 : 8478) จากสายสืบของอะบี ตะมีมะฮ์ รายงานจาก อะบี มุซา จากท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า ด้วยจำนวนดังนี้

² ((مَنْ صَامَ الدَّهْرَ ضَيِّقَتْ عَلَيْهِ جَهَنَّمُ هَكَذَا، وَعَقَّدَ عَلَى تِسْعِينَ))

ความว่า : “ใครถือศีลอดตลอดหนึ่งปี จะทำให้รกฎะฮันนัมแคบสำหรับเขาเหมือนแบบนี้ (นะบี ﷺ ได้กำมือของท่าน) และได้กำมือด้วยเก้าสิบ”

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามชะดีษ จากสายสืบของ อะบี ตะมีมะฮ์³ รายงานจากอะบี มุซา

¹ บันทึกโดย al-Fākihiy, 1414: 737.

² ตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับจำนวนบันทึกโดยอัลบัยฮะกี พบว่าเป็นจำนวนที่ตรงกันเพียงแต่ว่าผู้แต่งหนังสือเล่มนี้ไม่ได้ใส่คำว่า وَعَقَّدَ تِسْعِينَ ด้วยภาษาอาหรับแต่ท่านได้เขียนด้วยภาษามาลายู

³ บันทึกโดย al-Bayhaqi, 1989 : 1415. Ahmad, 2001 : 19713. Abū Bakar al-Bazzār , 2009 : 8/67. Ibn Abī Shaybah, 1399 : 9553. Ibn Khuzaymah, n.d.: 2154. Abū Dāwūd al-Ṭayālisīy, 1999 : 515. Ibn Ḥibbān, 1988 : 3584. al-Rūyāniy, 1416: 561. และ Ibn al-Jārūd, 1998: 564.

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษด้วยกับสายรายงานของ อัลบัยฮะกีเย่เป็นชะดีษเศาะฮี้ฮ์เนื่องจากสายรายงานนี้ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ที่ระบุว่า เป็นชะดีษเศาะฮี้ฮ์ (al-Albāniy, 2002 : 1/397)

ชะดีษที่ 230 หน้า 162 บรรทัดที่ 27 สำนวนชะดีษ

سيدا نبي ﷺ ((لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدَ)) رواية بخاري دان مسلم

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “ไม่ถือว่าเป็นการถือศีลอดสำหรับผู้ที่ถือศีลอดตลอดเวลา” บันทึกโดยบุคอรีย์และมุสลิม

การตัดครีจญ์ชะดีษ

สำนวนชะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ สำนวนชะดีษที่บันทึก โดยอัลบุคอรีย์ (al-Buhkārīy, 1422 : 1977) จากสายสืบของอะบา อัลอับบาส ได้ยืม จาก अबดุลลอฮ์ เป็น อัมร رضي الله عنه จากท่านนะบี ﷺ กล่าวด้วยสำนวน

((... قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدَ»
مَرْنَيْنِ))¹

ความว่า “ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “ไม่ถือว่าเป็นการถือศีลอดสำหรับผู้ที่ถือศีลอดตลอดเวลา” ท่านได้กล่าวสองครั้ง”

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามชะดีษ จากสายสืบของ อะบา อัลอับบาส² รายงานจาก अबดุลลอฮ์ เป็น อัมร رضي الله عنه

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของชะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1159. Aḥmad, 2001 : 6988. al-Nasā'iy, 1986 : 2718. Ibn Mājah, n.d. : 1706. Abū Dāwūd al-Ṭayālīsīy, 1999 : 2369. Ibn Abī Shaybah, 1399 : 9550. Ibn Khuzaymah, n.d. : 2718. Ibn Ḥibbān, 1988 : 6226. al-Ṭabarāniy, 1985: 12676. Abū Nu'iam, 1974 : 2635. Abū 'Awānah, 1998 : 2927. Abd al-Razzāq al-Ṣan'āniy, 1403 : 7863. และ al-Baghawiy, 1983 : 1807.

² จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม พบว่าตรงกับส่วนหนึ่งของสำนวนตัวบทชะดีษทั้งสอง

ฮะดีษที่ 231 หน้า 162 บรรทัดที่ 33 สำนักฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((أَفْضَلُ الصَّيَّامِ صِيَامُ دَاوُدَ، كَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ
يَوْمًا))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “การถือศีลอดที่ดีที่สุด คือการ
ถือศีลอดของนะบิตาเวด คือถือศีลอดหนึ่งวัน และละทิ้งการถือ
ศีลอดหนึ่งวัน”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนักฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนักฮะดีษที่บันทึกโดยอันนะสาอีย
(al-Nasā'iy, 2001 : 2709) จากสายสืบของมูญาฮิด รายงานจากอับดุลลอฮ์ เบ็น อัมร رضي الله عنه ได้
กล่าวว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนักที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ มูญาฮิด¹ รายงาน
จากอับดุลลอฮ์ เบ็น อัมร رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษบันทึกโดยอันนะสาอีย เป็นฮะดีษเศาะฮีย เนื่องจาก สายรายงานนี้
ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน

ฮะดีษที่ 232 หน้า 163 บรรทัดที่ 7 สำนักฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((الصَّائِمُ الْمُتَطَوِّعُ أَمِيرُ نَفْسِهِ إِنْ شَاءَ صَامَ وَإِنْ شَاءَ
أَفْطَرَ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า “สำหรับผู้ที่ถือศีลอดสมัครใจ
(สุนัต) นั้นผู้ตัดสินอยู่ที่ตัวของเขาเอง หากเข้าต้องการก็ถือศีลอด
และหากเขาต้องการก็ละทิ้งการถือศีลอด”

¹ บันทึกโดย Abū 'Awānah, 1998 : 3256 และ al-Nasā'iy, 1986 : 2388.

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอัลฮากิม (al-Hākim, 1990 : 8347) จากสายสืบของอะบี คอลิษ รายงานจากอุมมี ฮานีอ ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ กล่าว ด้วยสำนวนที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อะบี คอลิษ ¹ รายงานจากอุมมี ฮานีอ

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยสายรายงานของอัลฮากิมเป็นฮะดีษ ฮะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อสมาก เบ็น ฮัรบ เป็นผู้รายงานที่ صدوق (บุคคลที่มีสัจจะ) (al-‘Asqalāniy, 1986: 255) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ เศาะฮิฮ์ ลิฆอยริษ

4.5 กิตาบอัลฮัจญ์และอุมเราะฮ์² (บทที่เกี่ยวกับการประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์)

ฮะดีษที่ 233 หน้า 163 บรรทัดที่ 7 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ))³

ฮะดีษที่ 234 หน้า 169 บรรทัดที่ 15 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ فد منجواب فرتیان ست عائشة رضي الله تعالى عنها
((هَلْ عَلَى النِّسَاءِ جِهَادٌ قَالَ نَعَمْ جِهَادٌ لَا قِتَالَ فِيهِ الْحُجُّ وَالْعُمْرَةُ))

ความว่า : ท่านนะบี ได้ตอบคำถามของท่านหญิงอาอิชะฮ์

 “สำหรับสตรีมีการญิฮาด (การต่อสู้ในหนทางของอัล ลอฮ์)

หรือไม่ ท่าน นะบี ได้ทรงกล่าวตอบว่า สำหรับสตรีนั้น การ

บำเพ็ญฮัจญ์และอุมเราะฮ์ เท่ากับการต่อสู้ในหนทางของอัล ลอฮ์

เหมือนกันโดยไม่ต้องสู้รบ”

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 26893. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 1599.

² หนังสือสาปี้ลุมุฮตาตีน เล่มที่ 2 หน้าที่ 168

³ ดูฮะดีษที่ 1

การตัดศีรษะชะดีษ

สำนวนชะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนวนชะดีษที่บันทึกโดยอะหมัด (Ahmad, 2001 : 25322) จากสายสืบของอาอิชะฮ์ อิบนะติ ฎอลชะฮ์ รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها กล่าวว่า ฉันได้ถามท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ด้วยสำนวนดังนี้

((يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ عَلَى النِّسَاءِ مِنْ جِهَادٍ؟ قَالَ: " نَعَمْ، عَلَيْهِنَّ جِهَادٌ لَا قِتَالَ فِيهِ: الْحُجُّ وَالْعُمْرَةُ" ¹))

ความว่า : “โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ สำหรับสตรีมีการญิฮาด (การต่อสู้ในหนทางของอัล ลอฮ์) หรือไม่ ท่าน นะบี ﷺ ได้ทรงกล่าวตอบว่า สำหรับสตรีนั้น การบำเพ็ญฮัจญ์และอุมเราะฮ์เท่ากับ การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์เหมือนกันโดยไม่ต้องสู้รบ”

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามชะดีษ จากสายสืบของ งอาอิชะฮ์ อิบนะติ ฎอลชะฮ์ ² และอิบนุ ฮิฏฏอน ³ รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษ ด้วยกับสายรายงานของ อะหมัด เป็นชะดีษสะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ มุฮัมมัด เป็น ฟุฏอยล เป็นผู้รายงานที่ صدوق عارف (บุคคลที่มีศัจจะผู้รู้) ซึ่งท่านบุคอรีและมุสลิม ได้รายงานจากท่าน (al-‘Asqalāniy, 1986: 502) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึง ทำให้เลื่อนฐานะเป็น ชะดีษ เศาะฮิฮ์ ลิขยอริฮ์ซึ่งสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ที่ระบุว่า เป็น ชะดีษ เศาะฮิฮ์ (al-Albāniy, 1985: 4/151)

ชะดีษที่ 235 หน้า 173 บรรทัดที่ 28 สำนวนชะดีษ

((أَلَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ بَرِيدًا إِلَّا وَمَعَهَا زَوْجُهَا أَوْ ذُو مَحْرَمٍ)) سبدا نبي ﷺ

¹ ตัวอย่างที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอะหมัด พบว่าเป็นสำนวนที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยคือไม่มีคำว่า (من) และคำว่า (عليهن) ในเอกสารวิจัย

² บันทึกโดย Ibn Mājah, n.d. : 2901 . Ibn Abī Shaybah, 1399 : 12655 . Ibn Khuzaymah, n.d.: 3074. al-Fākihiy,1414: 792. และ al-Dāraqutniy,2004 : 2716 .

³ บันทึกโดย al-Bayhaqi,2003 : 8758.

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “สตรีนั้นไม่ควรเป็นอย่างยิ่งที่จะเดินทางในระยะเส้นทางหนึ่งวันหนึ่งคืน เพียงลำพังวันเสียแต่ว่า นางจะมีสามีหรือมะฮอรอมร่วมเดินทางไปกับนางด้วย”

การตัดครีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอัลฮากิม (al-Hākim, 1990 : 1616) จากสายสืบของสะอีด เป็น อะบี สะอีด รายงาน จากอะบี สุรอยเราะฮ์ ﷺ กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

1 ((لَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ بَرِيدًا إِلَّا وَمَعَهَا ذُو مَخْرَجٍ))

ความว่า : “สตรีนั้นไม่ควรเป็นอย่างยิ่งที่จะเดินทาง ในระยะเส้นทางหนึ่งวันหนึ่งคืน เพียงลำพังวันเสียแต่ว่านางจะมีมะฮอรอมร่วมเดินทางไปกับนางด้วย ” ท่านอิมามฮากิมกล่าวว่าฮะดีษนี้เป็นฮะดีษเศาะฮี้ตามเงื่อนไขของมุสลิม โดยที่ท่านอิมามไม่ได้บันทึกด้วยตัวบทนี้

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ สะอีด เป็น อะบี สะอีด² รายงานจากอะบี สุรอยเราะฮ์ ﷺ

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยสายรายงานของ อัลฮากิม เป็นฮะดีษ ฮะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อยะฮยา เป็น อัลมุฆีเราะฮ์ เป็นผู้รายงานที่ صدوق (บุคคลที่มีสัจจะ) (al-‘Asqalāniy, 1986: 597) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็น ฮะดีษ เศาะฮี้ ลิขอยริฮ์ซึ่งสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ที่ระบุว่า เป็นฮะดีษ เศาะฮี้ (al-Albāniy, n.d.: 2/1221)

¹ ตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัลฮากิม พบว่าเป็นสำนวนที่แตกต่างกันคือในเอกสารวิจัยเพิ่มคำว่า وَ ذُو مَخْرَجٍ

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1339. Abū Dāwūd, 2009 : 1723. และ Ibn Hibbān, 1988 : 2728. ด้วยสำนวนดังนี้ لَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ مَسِيرًا وَ لَيْلَةً إِلَّا وَمَعَهَا رَجُلٌ ذُو مَخْرَجٍ مِنْهَا. ความว่า : “ไม่อนุญาตสำหรับสตรีที่จะเดินทางในระยะเส้นทางหนึ่งคืนนอกจากพร้อมกับผู้ชายที่เป็นมะฮอรอมของนางเท่านั้น”

อะดีษที่ 236 หน้า 179 บรรทัดที่ 26 สำนักอนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَنْ أَرَادَ مِنْكُمْ أَنْ يُهَلَّ بِحَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُهَلَّ بِحَجٍّ فَلْيَفْعَلْ وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُهَلَّ بِعُمْرَةٍ فَلْيَفْعَلْ))
رواية مسلم درفد ست عائشة رضي الله عنها

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ผู้ใดต้องการเหนียต (ตั้งเจตนา) เพื่อประกอบพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์จงทำให้เกิด และใครต้องการเหนียต (ตั้งเจตนา) เพื่อประกอบพิธีฮัจญ์เพียงอย่างเดียวจงทำให้เกิด และใครต้องการเหนียต (ตั้งเจตนา) เพื่อประกอบพิธีอุมเราะฮ์เพียงอย่างเดียวจงทำให้เกิด” บันทึกโดยมุสลิมจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها

การตัดครีจญ์อะดีษ

สำนักอนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนักอนอะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 1211) จากสายสืบของอูรวะฮ์ รายงาน จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها กล่าวว่า เราได้ออกไปพร้อมกับท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ﷺ ท่านได้กล่าวว่า ด้วยสำนักอนอะดีษนี้

((مَنْ أَرَادَ مِنْكُمْ أَنْ يُهَلَّ بِحَجٍّ وَعُمْرَةٍ، فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُهَلَّ بِحَجٍّ فَلْيُهَلِّ، وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُهَلَّ بِعُمْرَةٍ، فَلْيُهَلِّ))
قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: فَأَهْلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحَجٍّ، وَأَهْلَ بِهِ نَاسٌ مَعَهُ، وَأَهْلَ نَاسٌ بِالْعُمْرَةِ وَالْحَجِّ، وَأَهْلَ نَاسٌ بِعُمْرَةٍ، وَكُنْتُ فِيْمَنْ أَهْلَ بِالْعُمْرَةِ)¹

ความว่า : “ผู้ใดต้องการเหนียต (ตั้งเจตนา) เพื่อประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์จงทำให้เกิด และใครต้องการเหนียต (ตั้งเจตนา) เพื่อประกอบพิธีฮัจญ์เพียงอย่างเดียวเหนียตเกิดและใครต้องการเหนียต (ตั้งเจตนา) เพื่อประกอบพิธีอุมเราะฮ์เพียงอย่างเดียวเหนียตเกิดท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها กล่าวว่า ท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ﷺ เหนียตเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์เพียงอย่างเดียวและมีสาวกบางท่านได้เหนียตตามท่าน ﷺ และมีสาวกบางท่านได้เหนียตด้วยฮัจญ์และอุมเราะฮ์พร้อมกันและมีสาวกบางท่านได้เหนียตด้วย

¹ จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนักอนอะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม พบว่าแตกต่างกัน.

อุมเราะฮ์อย่างเดี่ยว ท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها กล่าวว่า ฉันเข้าไป
จำพวกผู้ที่เหนียตด้วยอุมเราะฮ์อย่างเดี่ยว”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อูรเราะฮ์¹ รายงาน
จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها

ฮะดีษเดียวกันมี รายงานจาก อะนัส رضي الله عنه เป็น มาลิก رضي الله عنه จากสายสืบของ अबดุลอะซีซ
เป็น ศุฮัยบ²

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 237 หน้า 182 บรรทัดที่ 15 ส่วนนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((الْبَسُوا مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضَ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “จงสวมใส่ชุดแต่งกายของพวกเขา
เจ้าด้วยสีขาว”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

ส่วนนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ ส่วนนวนฮะดีษที่บันทึกโดย
อัคริมิซีย (al-Tirmidhiy, 1975 : 994) จากสายสืบของสะอีด เป็น ญุบัยร รายงาน จากอิบนุ
อับบาส رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ﷺ กล่าวด้วยส่วนนวนดังนี้

((الْبَسُوا مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضَ، فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ، وَكَفْنَا فِيهَا
مَوْتَنَاكُمْ))

ความว่า : “จงสวมใส่ชุดแต่งกายของพวกเขาเจ้าด้วยสีขาว แท้จริง
แล้วมันเป็นชุดแต่งกายที่ดีที่สุด และจงห่อศพของพวกเขาเจ้าด้วยมัน ”
และ อัคริมิซีย ได้กล่าวว่าฮะดีษอิบนุ อับบาสเป็นฮะดีษ ฮะสัน
เศาะฮี้ฮ์

¹ บันทึกโดย al-Bayhaqi, 2003 : 8806. และ Ibn Hazmiy, 1998 : 503, 31.

² บันทึกโดย Ibn Hazmiy, 1998 : 30.

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของสะอิด เป็น ญบัยร¹
รายงานจากอิบนุ อับบาส رضي الله عنه

อะดีษเดียวกันมีรายงานจากสะมุเราะฮ์ رضي الله عنه จากสายสืบของอะบี อัลมุฮัลลับ²

การตัดสินอะดีษ

อะดีษด้วยสายรายงานของ อัลฮากิม เป็นอะดีษ สะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ
อับดุลลอฮ์ เป็น อุซมาน เป็น คุซัยม เป็นผู้รายงานที่ صدوق (บุคคลที่มีศัจจะ) (al-‘Asqalāniy,
1986: 313) แต่เนื่องจากมีสายรายงานของอันนะสาอีย์จากสายสืบของอะบี อัลมุฮัลลับ รายงานจาก
สะมุเราะฮ์ เป็นสายรายงานที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็น อะดีษ เศาะฮิฮ์ ลิฆอยริฮ์ซึ่ง
สอดคล้องกับ อัตติรมิซีย์ได้กล่าวว่าอะดีษอิบนุ อับบาสเป็นอะดีษ สะสัน เศาะฮิฮ์ (al-Tirmidhiy, :
1975 : 2/311)และอัลอัลบานีย์ ที่ระบุว่า เป็นอะดีษ เศาะฮิฮ์ (al-Albāniy, 2000 : 2/455)

อะดีษที่ 238 หน้า 182 บรรทัดที่ 18 จำนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((لِيُحْرِمَ أَحَدُكُمْ فِي إِزَارٍ وَرِدَاءٍ وَنَعْلَيْنِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “จงสวมใส่ชุด อีฮรออม
(ผ้าอีฮรออม) ของพวกเจ้าด้วย ผืนหนึ่งใช้สำหรับนุ่ง และอีกผืน ใช้
ปิดหัวไหล่ทั้งสองข้างและรองเท้าที่ไม่ปิดหลังเท้า”

การตัดครีจญ์อะดีษ

จำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ จำนวนอะดีษที่บันทึกโดยอะฮมัด
(Aḥmad, 2001 : 4899) จากสายสืบของสาติม รายงาน จาก อิบนุ อุมัร رضي الله عنه กล่าวว่ามิชายผู้หนึ่ง
ได้เรียกโดยกล่าวว่า โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ อะไรบ้างที่ผู้ครองอีฮรออมไม่สามารถใส่ได้ ท่าน ﷺ ได้
กล่าวด้วยจำนวนดังนี้

((لَا يَلْبَسُ السَّرَاوِيلَ، وَلَا الْقَمِيصَ، وَلَا الْبُرْنُسَ، وَلَا الْعِمَامَةَ، وَلَا تَوْبًا
مَسَّهُ زَعْفَرَانٌ، وَلَا وَرْسٌ، وَلِيُحْرِمَ أَحَدُكُمْ فِي إِزَارٍ وَرِدَاءٍ، وَنَعْلَيْنِ، فَإِنْ
لَمْ يَجِدْ نَعْلَيْنِ فَلْيَلْبَسْ خُفَيْنِ، وَلْيَقْطَعْهُمَا حَتَّى يَكُونَا أَسْفَلَ مِنْ
الْعَقْبَيْنِ))

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, 2009 : 4061. Aḥmad, 2001 : 2219. al-Bayhaqiy, 1988: 500. al-Baghawiy, 1983 : 1477.
al-Tabarāniy, 1994: 12488. Abd al-Razzāq al-Ṣan‘āniy, 1403 : 6200. และ Ibn Ḥibbān, 1988 : 5423.

² บันทึกโดย al-Nasā’iy, 1986: 1896.

ความว่า : “จงอย่าสวมใส่กางเกง เสื้อ หมวก ผ้าสาราบัน (ที่ปิดหัว) และผ้าที่ชุบ (น้ำหอมที่ชื่อว่า) ซะอฺพะรอน และ วัสฺ จงสวมใส่ชุดอิสรอม (ผ้าอิสรอม) ของพวกเจ้าด้วย ผืนหนึ่งใช้สำหรับนุ่งและอีกผืน ใช้ปิดหัวไหล่ทั้งสองข้าง และรองเท้าที่ไม่ปิดหลังเท้า หากไม่มีรองเท้า ที่ไม่ปิดหลังเท้า ก็จงใส่รองเท้าแล้วตัดออก ที่ปิดหลังเท้า”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามฮะดีษจากสายสืบของสลิม¹ รายงานจาก อิบน์ อุมร์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยสายรายงานของ อะฮฺมัด เป็นฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจาก สายรายงานนี้ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ที่ระบุว่า เป็น ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ (al-Albāniy, 1985 : 4/293)

ฮะดีษที่ 239 หน้า 183 บรรทัดที่ 20 จำนวนฮะดีษ

دعاء يغ ورد درفد نبي ﷺ انيله دعاء يغد باج ((اللَّهُمَّ زِدْ هَذَا
الْبَيْتَ تَشْرِيفًا، وَتَعْظِيمًا، وَتَكْرِيمًا، وَمَهَابَةً، وَزِدْ مِنْ شَرَفِهِ وَعَظَمِهِ مِمَّنْ
حَجَّهٗ أَوْ اعْتَمَرَهُ تَشْرِيفًا وَتَكْرِيمًا وَتَعْظِيمًا وَبِرًّا اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ،
وَمِنْكَ السَّلَامُ، فَحَيِّنَا رَبَّنَا بِالسَّلَامِ))

ความว่า : ดุอาอ์ (การขอพร) ที่ได้นำมาจากท่านนะบี ﷺ ได้อ่านว่า “โอ้ พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ จงเพิ่มบัยติลลาฮ์นี้ด้วยความสูงส่ง ความยิ่งใหญ่ ความประเสริฐ ความ ศักดิ์ศรี และจงเพิ่มความสูงส่ง และความยิ่งใหญ่ของบัยติลลาฮ์ ให้แก่ผู้ที่ประกอบพิธีฮัจญ์ หรือ อุมเราะฮ์ ด้วยความสูงส่ง ความประเสริฐ ความยิ่งใหญ่ และความดี โอ้พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ พระองค์คืออัซ-สลาม (ผู้เปี่ยมด้วยสันติ) จากพระองค์นั้นคือที่มาของสันติ โอ้พระเจ้าของเรา จงให้เราใช้ชีวิตด้วยสันติ”

¹ บันทึกโดย Ibn Khuzaymah, n.d.: 2601. และ Ibn al-Jārūd, 1998: 416.

การตักรีญฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอัลบัยฮะกีญ (al-Bayhaqi, 2003: 9213) จากสายสืบของ สะอีด เบน สาลิม รายงาน จาก อิบน์ ญุรอญ ก่ล่าว โดยอิรสาละว่า เมื่อท่านเราะฮะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ เห็นบัยตุลลอฮ์ แล้วท่านก็ยกมือแล้วกล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((اللَّهُمَّ زِدْ هَذَا الْبَيْتَ تَشْرِيفًا، وَتَعْظِيمًا، وَتَكْرِيمًا، وَمَهَابَةً، وَزِدْ مِنْ شَرَفِهِ وَعَظْمِهِ مِمَّنْ حَجَّهٗ أَوْ اعْتَمَرَهُ تَشْرِيفًا وَتَكْرِيمًا وَتَعْظِيمًا وَبِرًّا))

สายรายงานนี้ มุญเกาะฎ็อ และมีซาฮิ๊ดเป็นมุรซัลจากสุฟยาน อัษเชารีย์ จากอะบี สะอีด อัชชามีย์ จากมักฮูล ก่ล่าวโดยอิรสาละว่า เมื่อท่าน เราะฮะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ เข้าในเมืองมักกะฮ์แล้ว เห็นบัยตุลลอฮ์ ท่านก็ยกมือตักบิรแล้วกล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمَنْكَ السَّلَامُ، فَحَيِّنَا رَبَّنَا بِالسَّلَامِ))

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ สะอีด เบน สาลิม รายงานจากอิบน์ ญุรอญ¹ และจากอะบี สะอีด อัชชามีย์ รายงานจากมักฮูล²

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยสายรายงานของ อัลบัยฮะกีญ เป็นฮะดีษมุรซัล ฎะอ์อีฟเนื่องจากมี ผู้รายงานชื่อสะอีด เบน สาลิม เป็นผู้รายงานที่ صدوق بهم ورمي بالإرجاء (บุคคลที่มีสัจจะแต่มีความสับสนและถูกกล่าวหาว่าเป็นพวกนิยมแนวคิดมูรญิอะฮ์) อิบน์ ญุรอญ เป็นผู้รายงานที่ ثقة فقيه (บุคคลที่มีความน่าเชื่อถืออุละมาอ์ฟิกฮ์มีเกียรติแต่มีพฤติกรรมอำพรางและมีการรายงานฮะดีษมุรซัล) และมักฮูลเป็นผู้รายงานที่ ثقة فقيه كثير الإرسال (บุคคลที่มีความน่าเชื่อถืออุละมาอ์ฟิกฮ์แต่รายงานฮะดีษมุรซัลเป็นจำนวนมาก) (al-'Asqalāniy, 1986: 236, 363 และ 545)

ฮะดีษที่ 240 หน้า 188 บรรทัดที่ 3 สำนวนฮะดีษ

دعاء يغ وارد درفد نبي ﷺ فد فرملائن طواف ((بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
اللَّهُمَّ إِيْمَانًا بِكَ وَتَصَدِيقًا بِكِتَابِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَاتِّبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ
مُحَمَّدٍ ﷺ))

¹ บันทึกโดย al-Shafi'iy, 2004: 948 และ 949. และ al-Bayhaqi, 1989 : 1608.

² บันทึกโดย Ibn Abī Shaybah, 1409 : 29624. และ al-'Azraqiy, n.d. : 1/279.

ความว่า : ดุอาอ์ (การขอพร) ที่ได้นำมาจากท่านนะบี ﷺ อ่าน
ตอนเริ่มเงาะวาฟ “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ และความยิ่งใหญ่
ของอัลลอฮ์ โอ้พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ได้ศรัทธาต่อพระองค์
ได้เชื่อมั่นด้วยกิตาบ (อัลกุรอาน) ของพระองค์ ได้ปฏิบัติตาม
สัญญาของพระองค์ และได้ตามแนวทางของนะบีของพระองค์
มุฮัมมัด ﷺ”

การตักรีญญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอัลบัยฮะกีญ
(al-Bayhaqi, 1991: 9850) จากสายสืบของอรรเราะฮ์บีอู รายงานจากอัสซาฟีอียฺ เราะฮิมะฮ์สุลลอส์
กล่าวว่าจงลูบ อรรรูกันลอส์วัต หากเจ้าสามารถลูบมัน และกล่าวตอนที่ลูบมันนั้นว่าด้วยสำนวนดังนี้

((اللَّهُمَّ إِيْمَانًا بِكَ، وَتَصَدِيقًا بِكِتَابِكَ، وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ، وَاتِّبَاعًا لِسُنَّةِ
نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ))¹

ความว่า : “โอ้พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ได้ศรัทธาต่อพระองค์
ได้เชื่อมั่นด้วยกิตาบ (อัลกุรอาน) ของพระองค์ ได้ปฏิบัติตาม
สัญญาของพระองค์ และได้ตามแนวทางของนะบี มุฮัมมัด ﷺ”

การตัดสินฮะดีษ

ไม่พบสายรายงานตัวบทและสถานภาพของฮะดีษในสำนวนบันทึกโดยอิมามฮะดีษ²

ฮะดีษที่ 241 หน้า 188 บรรทัดที่ 20 สำนวนฮะดีษ

حديث يَغِيحُ سَبْدًا نَبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((مَنْ شَعَلَهُ ذَكَرِي
عَنْ مَسْأَلَتِي أَغْطِيهِ أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَ السَّائِلِينَ))

ความว่า : ฮะดีษ เศาะฮี้ฮ์ ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ใครที่ใช้เวลา
ของเขาในการรำลึกถึงฉัน (อัลลอฮ์) จากการขอวอนต่อฉัน ฉันจะ
ให้แก่เขาสิ่งที่ดีที่สุดในบรรดาผู้ที่ขอวอนทั้งหลาย”

¹ ฮะดีษข้างต้นไม่สามารถยืนยันสายรายงานที่ชัดเจนได้เนื่องจากสำนวนที่ปรากฏในเอกสารวิจัยแตกต่างกับตัวบทฮะดีษของอิมาม
ฮะดีษและผู้วิจัยไม่พบตัวบทฮะดีษในหนังสือฮะดีษอื่นๆ ที่เหมือนกับสำนวนที่ปรากฏในเอกสารวิจัย และสายรายงานที่ได้นำมาโดย
อิมามอัลบัยฮะกีญนั้นเป็นสายรายงานที่อ้างถึงคำพูดของอัสซาฟีอียฺ ﷺ

² บันทึกโดย Ibn Abī Shaybah, 1409 : 29624. และ al-'Azraqiy, n.d. : 1/279.

การตัดศรีษะตีซ

สำนวนฮะดีซในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนวนฮะดีซที่บันทึกโดยอัลบุคอรี (al-Buhkārīy, 1999 : 423) จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เป็น อุมร์ رضي الله عنه รายงานจากอุมร์ เป็น อัลคอกฏอบ رضي الله عنه จากท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((مَنْ شَعَلَهُ ذَكَرِي عَنْ مَسْأَلَتِي أُعْطِيَتْهُ أَفْضَلُ مَا أُعْطِيَ السَّائِلِينَ))¹

ความว่า : “ใครที่ใช้เวลาของเขาในการรำลึกถึงฉัน (อัลลอฮ์) จากการขอวอนต่อฉัน ฉันจะให้แก่เขาสิ่งที่ดีที่สุดในบรรดาผู้ที่ขอวอนทั้งหลาย”

ฮะดีซเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีซ จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เป็น อุมร์ رضي الله عنه² รายงานจากอุมร์ เป็น อัลคอกฏอบ رضي الله عنه

ฮะดีซเดียวกันมี รายงานจาก *ญาบิร* เป็น *أبดุลลอฮ์* رضي الله عنه จากสายสืบของ *ยะซีด* เป็น *คุมัยร*³ *อะบี อัสซุบัยร*⁴

การตัดสินฮะดีซ

ฮะดีซเดียวกับสายรายงานของอัลบุคอรี เป็นฮะดีซ *ฎะอ์ฟ* เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ *ฎิรอร* เป็นผู้รายงานที่ *عارفا بالفرائض وكان عارفا بالتشيع ورمي بالخطأ ووهام له صدوق له أوهام وخطأ ورمي بالتشيع وكان عارفا بالفرائض* (บุคคลที่มีสัจจะ มีความสับสน ผิดพลาดแต่ถูกกล่าวหาว่าเป็นพวกนิยมแนวคิดชีอะฮ์และเป็นผู้รู้ด้วยสิ่งที่จำเป็นในศาสนา) (al-‘Asqalāniy, 1986: 280) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีซ *ฮะสัน* *ลิฆอยริฮ*

ฮะดีซที่ 242 หน้า 193 บรรทัดที่ 11 สำนวนฮะดีซ

سبدا نبي صلى الله عليه وسلم ((مَنْ أَدْرَكَ عَرَفَةَ قَبْلَ أَنْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ فَقَدْ أَدْرَكَ الْحَجَّ))

ความว่า : ท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า “ผู้ใดที่ทันวุกูฟที่ทุ่งอะเราะซะพะฮ์ก่อนรุ่งอรุณ เขาได้ส่วนในการประกอบพิธีฮัจญ์”

¹ สำนวนตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรี พบว่ามีความแตกต่างที่คำว่า *أُعْطِيَتْهُ* แทนด้วยคำว่า *أُعْطِيَ*

² บันทึกโดย al-Buhkārīy, 1999 : 423. Ibn Shāhīn, 2004 : 154. และ Ibn ‘Asākīr, 2000 : 301.

³ บันทึกโดย al-Bayhaqīy, 2003 : 568.

⁴ บันทึกโดย al-Qaḍā‘iy, 1986 : 584.

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยอะบู ดาวูด อัฏฏอัยลีสีย์ (Abū Dāwūd al-Ṭayālisīy, 1999 : 1405) จากสายสืบของบุกัยร เป็น อะฆอฏ์ กล่าวว่า ฉันได้ยิน อับดุลเราะฮมาน เป็น ยะฮอมัร رضي الله عنه ได้กล่าวว่าฉันได้ยิน ท่านนะบี صلى الله عليه وسلم ได้กล่าวด้วยสำนวนว่า

((الْحُجُّ عَرَفَةَ، الْحُجُّ عَرَفَاتٌ مَنْ أَدْرَكَ عَرَفَةَ قَبْلَ أَنْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ فَقَدْ
أَدْرَكَ الْحُجَّ أَوْ تَمَّ حُجَّهُ))

ความว่า : “อัลฮัจญ์คืออะเราะพะฮ์ อัลฮัจญ์คืออะเราะพะฟาต ผู้ใดที่ทันวุกูฟที่ทุ่งอะเราะพะฮ์ก่อนรุ่งอรุณ เขาได้ส่วนในการประกอบพิธีฮัจญ์ หรือการประกอบพิธีฮัจญ์ของเขาสมบูรณ์”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามฮะดีษจากสายสืบของบุกัยร เป็น อะฆอฏ์¹ รายงานจากอับดุลเราะฮมาน เป็น ยะฮอมัร رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษบันทึกโดยอะบู ดาวูด อัฏฏอัยลีสีย์ เป็นฮะดีษเศาะฮียะฮ์เนื่องจากสายรายงานนี้ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน

ฮะดีษที่ 243 หน้า 193 บรรทัดที่ 26 สำนวนฮะดีษ

حديث يَغْ صَحِيحٌ سَبَدَا نَبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((مَنْ أَتَى عَرَفَةَ
قَبْلَ الْفَجْرِ لَيْلًا، أَوْ نَهَارًا فَقَدْ تَمَّ حُجَّهُ))

ความว่า : ท่านนะบี صلى الله عليه وسلم กล่าวในฮะดีษเศาะฮียะฮ์ว่า “ผู้ใดที่ทันวุกูฟที่ทุ่งอะเราะพะฮ์ก่อนรุ่งอรุณ ในเวลากลางคืนหรือกลางวันแท้จริงแล้วเขาได้ประกอบพิธีฮัจญ์ที่สมบูรณ์”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อันนะสาอีย (al-Nasā'iy, 2001: 3039) จากสายสืบของอัชชะอบีบียจาก อุรวะฮ์ เป็น มุฏอริริส رضي الله عنه กล่าวว่า ฉันได้เห็นท่าน เราะฮุลลอฮ์ صلى الله عليه وسلم หุคคุดยูที่มุขตะลิพะฮ์ ท่าน صلى الله عليه وسلم ก็กล่าวตามสำนวนดังนี้

¹ บันทึกโดย al-Bayhaqiy, 1993 : 10390 และ 2003 : 9812. และ Ibn Abī Shaybah, 1399 : 1/91.

((مَنْ صَلَّى مَعَنَا صَلَاتَنَا هَذِهِ هَا هُنَا، ثُمَّ أَقَامَ مَعَنَا وَقَدْ وَقَفَ قَبْلَ
ذَلِكَ بِعَرَفَةَ لَيْلًا أَوْ نَهَارًا، فَقَدْ تَمَّ حُجُّهُ))¹

ความว่า : “ผู้ใดที่ได้ดำรงการละหมาดพร้อมกับเราด้วยการ
ละหมาดของเรานี้ในสถานที่แห่งนี้ แล้วได้อยู่พร้อมกับเรา และได้
วุฎุห์ก่อนหน้าในที่ ที่งอะเราะซะฮ์ ในเวลา กลางคืน หรือ กลางวัน
แท้จริงแล้วเขาได้ประกอบพิธีฮัจญ์ที่สมบูรณ์”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามฮะดีษจากสายสืบของอัชชะอบี² รายงาน
จากอูรวะฮ์ เป็น มุฏอริศ

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยกับสายรายงานของอันนะสาอีย์ เป็นฮะดีษ เศาะฮิฮ์เนื่องจากสายรายงาน
นี้ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน และสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ที่ระบุว่าเป็นฮะดีษ
เศาะฮิฮ์ (al-Albāniy, n.d. : 7/3111)

ฮะดีษที่ 244 หน้า 193 บรรทัดที่ 32 จำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((وَحَيْرٌ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَخَدُّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ)) رواية ترمذي

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ประโยคที่ประเสริฐที่สุดที่ฉัน
และบรรดา นะบีก่อนหน้านั้นเคยกล่าวคือ ไม่มีพระเจ้าอื่นใด
ยกเว้นอัลลอฮ์ผู้ ทรงเอกะ ไม่มีการตั้งภาคี ใดๆ กับพระองค์”
บันทึกโดยติรมิซีย์

การตัด κρίญ์ฮะดีษ

จำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ จำนวนฮะดีษที่บันทึกโดย
อັตติรมิซีย์ (al-Tirmidhiy, : 1975 : 3585) จากสายสืบของซุอัยบ เป็น มุฮัมมัด รายงานจาก
อับดุลลอฮ์ เป็น อัมร แท้จริงแล้วท่านนะบี ﷺ กล่าวด้วยจำนวนว่า

¹ จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยบรรดาอิมามฮะดีษ พบว่าไม่ตรงกัน

² บันทึกโดย Ibn Hibbān, 1988 : 3851. Ibn ‘Asākir, 2000 : 951. Abu Tāhir al-Mukhallis, 2008 : 1220. al-Taḥāwiy, 1994 : 4693. และ Ibn Hazm, 1998 : 116.

((خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي :
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ))¹

ความว่า : “ดุอาอ์ที่ประเสริฐที่สุดคือการดุอาอ์ในวันอะเราะเราะพะฮ์
และประโยคที่ประเสริฐที่สุดที่ฉันและบรรดา นบีก่อนหน้านั้นเคย
กล่าวคือ ไม่มีพระเจ้าอื่นใด ยกเว้นอัลลอฮ์ผู้เอกะ ไม่มีการตั้งภาคี
กับพระองค์ ความยิ่งใหญ่และสรรเสริญย่อมมีแต่พระองค์เท่านั้น
ผู้ที่มีความปรีชาในทุกสรรพสิ่ง”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ งุฮัยบ เป็น
มุฮัมมัด² รายงานจากอับดุลลอฮ์ เป็น อัมร رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยกับสายรายงานของอັตติรมิซีย์ เป็นฮะดีษฎะอียะฮ์ และท่านอิมาม
อັตติรมิซีย์กล่าวว่าฮะดีษนี้ เป็นสายรายงานเดี่ยว هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ (ฮะดีษนี้เป็นฮะดีษเฉพาะริบ)
และมีผู้รายงานชื่อฮัมมาด เป็น อะบี ฮุมัยด เป็นผู้รายงานที่ไม่แข็งตามทัศนะของบรรดาอุละมาอ์
ฮะดีษ (al-Tirmidhiy, : 1975 : 5/572) และอิมามอิบนุ ฮะญูร อัสสะเกาะลานีย์ว่าเขาเป็นคน
ضعيف (บุคคลที่อ่อน) (al-‘Asqalāniy 1986 : 475) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่า
จึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ ฮะสัน ลิขอยริย และสอดคล้องกับอัลอัลบานีย์ ที่ระบุว่า เป็น ฮะดีษ
ฮะสัน (al-Albāniy, n.d. : 8/85)

ฮะดีษที่ 245 หน้า 194 บรรทัดที่ 4 ส่วนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((أَفْضَلُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ))³ رواية ترمذي

ความว่า : ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “ดุอาอ์ที่ประเสริฐที่สุดคือดุอาอ์
ในวันอะเราะเราะพะฮ์”บันทึกโดยติรมิซีย์

ตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอັตติรมิซีย์ พบว่ามีสำนวนที่
ต่างกันคือ ตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยจะมีคำว่า ((أَفْضَلُ)) นำหน้าแต่ตัวบทที่บันทึกโดยอັตติรมิซีย์
จะมีคำว่า ((خَيْرُ)) นำหน้า ซึ่งมีความหมายเดียวกัน

¹ จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอັตติรมิซีย์พบว่ามีส่วนหนึ่งตรงกัน

² บันทึกโดย Abu Tāhir al-Mukhalliṣ, 2008 : 2/233.

³ ดูฮะดีษที่ 244

อะดีษที่ 246 หน้า 195 บรรทัดที่ 14 สำนักอนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((لَيْسَ عَلَى النِّسَاءِ حَلْقٌ إِذَا عَلِيَهُنَّ التَّقْصِيرُ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องโกนศีรษะและจำเป็นต้องตัดผม”

การตัดศีรษะอะดีษ

สำนักอนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับสำนักอนอะดีษที่บันทึก โดยอะบูดาอูด (Abū Dāwūd, 2009 : 1984) จากสายสืบของอุมมุ อุซมาน เบนติ อะบี สุฟยาน ได้เล่าแก่อนว่าอิบนุ อับบาส رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนักอนว่า

¹((لَيْسَ عَلَى النِّسَاءِ حَلْقٌ، إِذَا عَلِيَهُنَّ التَّقْصِيرُ))

ความว่า : “ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องโกนศีรษะ แต่ว่าสำหรับผู้หญิงจำเป็นต้องตัดผม”

อะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของอุมมุ อุซมาน เบนติ อะบี สุฟยาน² รายงานจากอิบนุ อับบาส رضي الله عنه

การตัดลิ้นอะดีษ

อะดีษด้วยสายรายงานของอะบู ดาอูด เป็นอะดีษเศาะฮี้ฮ์ เนื่องจาก สายรายงานนี้ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน

อะดีษที่ 247 หน้า 200 บรรทัดที่ 21 สำนักอนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((اللَّهُ رَبُّكُمْ تُكْبَرُونَ وَمَلَأَهُ أَيْدِيكُمْ تَتَّبِعُونَ وَوَجْهُ الشَّيْطَانِ

تَرْمُونَ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “พระองค์อัลลอฮ์เป็นพระเจ้าของเจ้าที่ควรแก่การยกย่อง ศาสนาของบิดาของเจ้า (นะบี อิบรอฮีม عليه السلام) ควรแก่การปฏิบัติตาม และใบหน้าของชัยฏอนที่เจ้าควรขว้างปา”

¹ บันทึกโดย al-Dārimiy, 2000:1946. al-Bayhaqiy, 1993 : 9404. al-Ṭabarāniy, 1994: 13018. และ al-Dāraqutniy, 2004 : 2666.

² ดั้วบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนักอนบันทึกโดยอะบูดาอูด พบว่ามีสำนักอนที่ต่างกันคือ ดั้วบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยจะมีคำว่า ((عَلَيْهِ)) แต่ดั้วบทที่บันทึกโดยอิมามที่ได้กล่าวมาจะมีคำว่า ((عَلَى النِّسَاءِ)) ซึ่งมีความหมายเดียวกัน

การตัดครีญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยอัลบัยฮะกี (al-Bayhaqi, 2003 : 9693,5/506) จากสายสืบของสาละม เบน อะบี อัลญะฮัด รายงานจาก อิบน์ อับบาส رضي الله عنه ได้อ้างถึง ท่านเราะฮ์อูลละอะเกาะบะฮ์ ท่านก็ได้ขว้างปามันด้วยเจ็ดเม็ดกรวดจนล้มลงบนดิน หลังจากนั้นมันก็มาที่ฎุมเราะฮ์ที่สองอีก ท่านก็ได้ขว้างปามันด้วยเจ็ดเม็ดกรวดจนล้มลงบนดิน แล้วมันก็มาอีกที่ฎุมเราะฮ์ที่สาม ท่านก็ได้ขว้างปามันด้วยเจ็ดเม็ดกรวดจนล้มลงบนดิน อิบน์ อับบาสได้กล่าวด้วยสำนวนดังนี้

((الشَّيْطَانُ تَرْجُمُونَ وَمَلَأَ أَيْدِيكُمْ تَتَّبِعُونَ))

ความว่า : “ชัยฏอนที่พวกเจ้าขว้างปา และศาสนาของบิดา
ของเจ้า (นะบีอิบรอฮีม عليه السلام) ควรแก่การปฏิบัติตาม”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของสาละม เบน อะบี อัลญะฮัด¹ รายงานจากอิบน์ อับบาส رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นฮะดีษอะสัน เนื่องจากมีผู้รายงาน ซึ่งอะบู อับดุลลอฮ์ (มุฮัมมัด เบน อะฮมัด อัลกุรอซีย์) และ ฮัฟศ เบน อับดุลลอฮ์ อัลสุละมีย์ ทั้งสองคนเป็นผู้รายงานที่ صدوق (บุคคลที่มีศัจจะ) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 467, 172)

ฮะดีษที่ 248 หน้า 203 บรรทัดที่ 6 สำนวนฮะดีษ

حديث يَخِ صحیح سبدا نبی ﷺ ((مَنْ أَحْرَمَ بِالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ أَجْرَهُ
طَوَافٌ وَاحِدٌ وَسَعْيٌ وَاحِدٌ غُغْمَا جَمِيعًا))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวในฮะดีษเศาะฮิฮว่า “ผู้ใดที่ได้
เนียตฮิรอมประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์พร้อมกัน (ฮัจญ์กิรอน)
สำหรับ เขาสามารถ ฎะวะวาฟ ครั้งเดียว และสะะอีย์ครั้ง เดียวก็
เพียงพอสำหรับสองอย่าง”

¹ บันทึกโดย al-Hākim, 1990 : 1713.

การตักรีญฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอัคริมิซีย (al-Tirmidhiy,:1975:948) จากสายสืบของนาฟอิ จาก อิบน์ อุมร์ رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนวนว่า

((مَنْ أَحْرَمَ بِالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، أَجْزَأُ طَوَافٌ وَاحِدٌ، وَسَعْيٌ وَاحِدٌ مِنْهُمَا، حَتَّى يَحِلَّ مِنْهُمَا جَمِيعًا))¹

ความว่า : “ผู้ใดที่ได้เนยตอฮฺรอมประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์ พร้อมกัน (ฮัจญ์กิรอน) สำหรับเขาสามารถเฆาะวาฟครั้งเดียวและ สะอีย์ครั้งเดียวก็เพียงพอสำหรับสองอย่าง”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของนาฟอิ² จาก อิบน์ อุมร์ رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยกับสายรายงานของ อัคริมิซีย เป็นฮะดีษ เฆาะอียฟ เนื่องจากมีผู้ รายงานชื่อ อับดุลอะซีซ เป็น มุฮัมมัด เป็นผู้รายงานที่ صدوق كان يحدث من كتب غيره فيخطيء (บุคคลที่มีสัจจะแต่เมื่อรายงานจากหนังสือคนอื่นจะ ผิดพลาด) (al-‘Asqalāniy, 1986: 358) แต่ เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นฮะดีษ ฮะสัน ลิขอยริฮ

ฮะดีษที่ 249 หน้า 205 บรรทัดที่ 24 สำนวนฮะดีษ

((دان سبدا ني) ﷺ باك سكل صحبتن يغ مغرجا كن حج ((مَنْ كَانَ لَهُ هَدْيٌ فَلْيُهْدِ وَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيَصُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةَ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ رواه البخاري ومسلم))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวแก่บรรดาสาวกของท่านที่ได้ ประกอบพิธีฮัจญ์ว่า “ใครก็ตามที่มีปศุสัตว์เพื่อเชือดฮัตย³ เขาจง เชือดฮัตยเกิด ส่วนผู้ที่ไม่สามารถหาฮัตยได้ ก็จงถือศีลอดสามวัน ในช่วงการประกอบพิธีฮัจญ์ (จะก่อนหรือหลังวันอะเราะเราะฮ์ก็ได้)

¹ บันทึกโดย al-Hākim, 1990 : 1713.

² ตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัคริมิซียพบว่ามีส่วนที่ต่างกันคือตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยจะไม่มีคำว่า ((مِنْهُمَا، حَتَّى يَحِلَّ)) แต่ตัวบทที่บันทึกโดยอัคริมิซียจะมีคำว่า ((مِنْهُمَا، حَتَّى يَحِلَّ))

³ สัตว์เชือดสำหรับฮัจญ์ประเภทตะมัตตุอและกิรอน

และเจ็ดวันหลังจากเขากลับไปยังครอบครัวของเขา (เมื่อกลับไปยัง
ถิ่นฐานภูมิลำเนาของตน)” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตีครีญอะดีษ

สำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนอะดีษที่บันทึกโดยอัลบุคอรี
(al-Buhkārīy, 1422 : 1691) จากสายสืบของ สาหลิม เป็น อับลลลฮ์ รายงาน จากอิบน์ อุมร์ رضي الله عنه
กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลลฮ์ رضي الله عنه ได้กล่าวเมื่อถึงนครมักกะฮ์ในการประกอบพิธีฮัจญ์ครั้งสุดท้าย
(ฮัจญ์อะดีษอะลา) ของท่านว่าด้วยสำนวน

((مَنْ كَانَ مِنْكُمْ أَهْدَى، فَإِنَّهُ لَا يَجِلُّ لَشَيْءٍ حُرْمَ مِنْهُ، حَتَّى يَنْقُضِي
حَجَّهُ، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَهْدَى، فَلْيَطْفُ بِالْبَيْتِ وَالْبَصَّامِ وَالْمَرْوَةِ،
وَلْيَقْصِرْ وَلْيَخْلِلْ، ثُمَّ لِيُهَلَّ بِالْحَجِّ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ هَدْيًا، فَلْيُصُمْ ثَلَاثَةَ
أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةَ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ...))¹

ความว่า “ใครก็ตามที่มีปศุสัตว์เพื่อเชือดฮัจญ์ สำหรับเขาไม่เป็นการ
อนุฆัต(ไม่ฮาลาล) ทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้ห้ามสำหรับผู้ที่ครอง
อิสรอม จนกว่าเขาเสร็จสิ้นการประกอบพิธีฮัจญ์ และใครที่ไม่มี
ปศุสัตว์เพื่อเชือดฮัจญ์ จงเงาะวาฟลัอมรอบบัยตุลลฮ์และสะอียะ
ระหว่างอัศเศาะฟา และอัลมัรวะฮ์ แล้วตัดผม ปลดปล่อยจากการ
ครองอิสรอม หลังจากนั้นก็เนียตอิสรอมเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์ ส่วน
ผู้ที่ไม่สามารถหาฮัจญ์ได้ ก็จงถือศีลอดสามวันในช่วงการประกอบ
พิธีฮัจญ์ (จะก่อนหรือหลังวันอะเราะซะฮ์ก็ได้) และเจ็ดวันหลังจาก
เขากลับไปยังครอบครัวของเขา (เมื่อกลับไปยังถิ่นฐานภูมิลำเนา
ของตน)...”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ สาหลิม เป็น
อับลลลฮ์² จาก อิบน์ อุมร์ رضي الله عنه

¹ จากการเทียบสำนวนด้วยบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิมพบว่าสำนวนด้วยบท
อะดีษมีความแตกต่างกัน

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1227. Ahmad, 2001 : 6247. Abū Dāwūd, n.d. : 1805. al-Nasā'iy, 2001: 3698.
al-Bayhaqiy, 2003 : 8888. Abū 'Awānah, 1998 : 3195. al-Baghawiy, 1983: 1877. และ Ibn Hāzim, 1998 : 71.

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษเศาะฮี้บเพราะมีคุณสมบัติของชะดีษเศาะฮี้บครบทุกประการ

ชะดีษที่ 250 หน้า 209 บรรทัดที่ 34 สำนวนชะดีษ

سبدا نبي صلى الله عليه وسلم ((المُحْرِمُ أَشْعَثُ أَعْبَرُ))

ความว่า : ท่านนบีมูฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า “ผู้ที่ครองอิสรอมย่อมเปื้อนด้วยฝุ่นและผมฟู (แสดงถึงความเหน็ดเหนื่อยช่วงการทำฮัจย์)”

การตัดครีจญ์ชะดีษ

ชะดีษที่มีในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ สำนวนชะดีษที่บันทึกโดย อะบู ยูสุฟ อัลอันศอริย (Abū Yūsuf al-Anṣāriy, n.d. : 473) จากสายสืบของ อิบรอฮีม อันนะเคาะอียีย์ รายงานจากอุมร์ เป็น อัลเคาะฎอบ رضي الله عنه ในขณะที่ท่านวุฎุฟที่อะรอฟะฮ์ท่านได้เห็นผู้ชายคนหนึ่งได้ใส่น้ำหอมบนหัว แล้วอุมร์ได้กล่าวแก่ชายคนนั้นว่า ท่านไม่ได้ครอง อิสรอมหรือ ชายคนนั้นตอบว่าใช่ ท่านอะมีร์ อัลมุมินีน แล้วทำไมฉันเห็นเจ้าใส่น้ำหอมบนหัวของเจ้า แล้วท่านอุมร์ เป็น อัลเคาะฎอบ رضي الله عنه กล่าวด้วยสำนวนว่า

¹((وَالْمُحْرِمُ أَشْعَثُ أَعْبَرُ...))

ความว่า “และผู้ที่ยังครองอิสรอมย่อมเปื้อนด้วยฝุ่นและผมฟู”

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษด้วยกับสายรายงานของอะบู ยูสุฟ อัลอันศอริย เป็นชะดีษเมากูฟ ฎะอียีฟ ญิดตันเนื่องจากมีผู้รายงานชื่ออะอูบ เป็น อิบรอฮีม เป็นผู้รายงานที่อิมามอัลบุคอริย์กล่าวว่า تركوه (พวกเขาเหล่านั้นต่างก็ละทิ้งเขา) และเป็นสายรายงานที่ตกลงระหว่างอิบรอฮีม อันนะคออียีย์และอุมร์ เป็นอัลเคาะฎอบ (al-Dhahabiy, 1967: 4765)

ชะดีษที่ 251 หน้า 214 บรรทัดที่ 31 สำนวนชะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((إِنَّ هَذَا الْبَلَدَ حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللَّهِ لَا يُعْضَدُ شَجَرُهُ وَلَا

يُنْفَرُ صَيْدُهُ وَلَا يُخْتَلَى خَلَاةٌ))

¹ ตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดย อะบู ยูสุฟ อัลอันศอริย พบว่าเป็นสำนวนที่แตกต่างกันคือในเอกสารวิจัยไม่มีตัวอักษร ุ นำหน้า

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “แท้จริงแผ่นดินนี้ฮะรอมด้วย
ฮุกุมที่อัลลอฮ์ ทรงฮะรอมไว้ ไม่มีการเด็ดกิ่งไม้ ไม่มีการล่าสัตว์
และไม่มีการทำลายสิ่งของ”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอัลบุคอรีย์
(al-Buhkārī, 1422 : 1587) จากสายสืบของ ฎะฮะรฺ รายงานจากอิบน์ อับบาส رضي الله عنهما กล่าวว่า
ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวในวันฟิฏฮฺ มักกะฮ์ด้วยสำนวน

((إِنَّ هَذَا الْبَلَدَ حَرَمُهُ اللَّهُ لَا يُعْضَدُ شَوْكُهُ، وَلَا يُنْفَرُ صَيْدُهُ، وَلَا
يَلْتَقِطُ لُقْطَتُهُ إِلَّا مَنْ عَرَفَهَا))¹

ความว่า “แท้จริงแผ่นดินนี้ฮะรอมด้วยฮุกุมที่อัลลอฮ์ ทรงฮะรอมไว้
ไม่มีการเด็ดกิ่งไม้ ไม่มีการล่าสัตว์ และไม่มีการพบเจอ สิ่งของที่
หายไปนอกจากต้องคืนกลับแก่เจ้าของของมัน”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ ฎะฮะรฺ² รายงาน
จากอิบน์ อับบาส رضي الله عنهما

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้หฺเพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้หฺครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 252 หน้า 221 บรรทัดที่ 21 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((مَنْ زَارَ قَبْرِي وَجَبَتْ لَهُ شَفَاعَتِي))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ใครก็ตามที่ได้เยี่ยมกุโบร์ของฉัน
เขาย่อมได้รับชะฟาอะฮ์ (ความช่วยเหลือ) จากฉัน”

¹ บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1353. al-Bayhaqiy, 2003 : 9944. al-Baghawiy, 1983: 2003. al-Taḥāwiy, 1994 : 3138.
Abū Nu‘iam, 1996 : 4/32. และ Ibn Ḥazm, 1998 : 71.

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1353. al-Bayhaqiy, 2003 : 9944. al-Baghawiy, 1983: 2003. al-Taḥāwiy, 1994 : 3138.
Abū Nu‘iam, 1996 : 4/32. และ Ibn Ḥazm, 1998 : 71.

การตัดครีจญ์ฮะดีษ:

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลบัยฮะกี (al-Bayhaqiy, 2003 : 3862) จากสายสืบของนาฟิอ จากอิบนุ อุมร์ رضي الله عنه ได้กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ นาฟิอ¹ รายงานจากอิบนุ อุมร์ رضي الله عنه

การตัดสิ้นฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นฮะดีษ ฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่ออับดุลลอฮ์ อัลอุมะรีย เป็นผู้รายงานที่ ضعيف عابد (มีสัจจะเป็นคนที่ชอบประกอบศาสนกิจ) (al-‘Asqalāniy, 1986: 314)

ฮะดีษที่ 253 หน้า 221 บรรทัดที่ 23 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَنْ جَاءَنِي زَائِرًا لَمْ يُنْزِعْهُ حَاجَةً إِلَّا زِيَارَتِي كَانَ حَقًّا عَلَيَّ اللَّهُ أَنْ أَكُونَ لَهُ شَفِيعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ใครก็ตามที่มายังฉันโดยไม่มีเจตนาใดนอกจากจะมาเยี่ยมฉัน แน่نونพระองค์อัลลอฮ์ก็จะให้ฉันเป็นผู้ให้ชะฟาอะฮ์แก่เขาในวันกิยามะฮ์”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ:

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยอัญญาาะบะรอนีย (al-Ṭabarāniy, n.d.: 4546) จากสายสืบของสาลิม รายงานจากอิบนุ อุมร์ رضي الله عنه ได้กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนว่า

((مَنْ جَاءَنِي زَائِرًا لَا تُعْمَلُ حَاجَةٌ إِلَّا زِيَارَتِي، كَانَ حَقًّا عَلَيَّ أَنْ أَكُونَ لَهُ شَفِيعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ))²

¹ บันทึกโดย al-Dāraquṭniy, 2004 : 2695. Abū Bakar Aḥmad al-Mālikiy, 1419 : 129. และ al-Daulābiy al-Rāziy, 2000 : 1483.

² ดัชนีที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัญญาาะบะรอนีย พบว่ามีสำนวนที่ต่างกันคือดัชนีที่ปรากฏในเอกสารวิจัยใช้คำว่า ((عَلَيَّ)) แทนคำว่า ((عَلَى اللَّهِ)) และคำว่า ((لَا تُعْمَلُ)) แทนคำว่า ((مَنْ يُنْزِعْهُ))

ความว่า : “ใครก็ตามที่ยังฉันโดยไม่มีเจตนาใดนอกจากจะมา
เยี่ยมฉัน แน่นอนพระองค์อัลลอฮ์ก็จะให้ฉันเป็นผู้ให้ ชะฟาอะฮ์แก่
เขาในวันกิยามะฮ์”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามฮะดีษจากสายสืบของสาละม¹ รายงานจากอิบนุ อุมร์

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเดียวกับสายรายงานของอิมาม อัฏเฏาะบะรอนีย์ เป็นฮะดีษเฆาะอ์ฟ เนื่องจาก
มีผู้รายงานชื่อมัสละมะฮ์ เป็น สาละม อัลญะฮะนียะเป็นผู้รายงานที่ **ضعيف** (บุคคลที่อ่อน)
(al-‘Asqalāniy, 1986: 529)

ฮะดีษที่ 254 หน้า 221 บรรทัดที่ 28 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَنْ صَلَّى عَلَيَّ عِنْدَ قَبْرِي وَكَلَّ اللَّهُ بِهِ مَلَكًا بَلَّغَنِي
وَكُنْفِي أَمْرَ دُنْيَاؤُهُ، وَآخِرَتِهِ، وَكُنْتُ لَهُ شَفِيعًا أَوْ شَهِيدًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ))
ความว่า : ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “ใครก็ตามที่เสาะละวาตต่อฉันที่
กุโบร์ของฉัน พระองค์อัลลอฮ์ก็จะให้มะลาอิกะฮ์แจ้งเรื่องนั้นแก่ฉัน
และ จะ ทำให้เพียงพอกแก่เขาเรื่องการทำงานบนโลกดุนยาและ
อาคิเราะฮ์ และฉันจะได้เป็นผู้ชะฟาอะฮ์หรือเป็นพยานแก่เขาใน
วันกิยามะฮ์”

การตัด κρίญ์ฮะดีษ:

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยอะบู อัลฮุสัยน
อัลบัฆดาดี (Abū al-Husain al-Baghdādiy, 2002: 1/248) จากสายสืบของอะบี ศอลิฮ
รายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์ ได้กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนว่า

((مَنْ صَلَّى عَلَيَّ عِنْدَ قَبْرِي وَكَلَّ بِهَا مَلَكٌ يُبَلِّغُنِي، وَكُنْفِي أَمْرَ دُنْيَاؤُهُ،
وَآخِرَتِهِ، وَكُنْتُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا أَوْ شَهِيدًا))

¹ บันทึกโดย Ibn al-Muqri', 1998 : 158.

ความว่า : “ใครก็ตามที่เศาะละวาตต่อฉัน ที่กุโบร์ของฉัน พระองค์
อัลลอฮ์ก็จะให้มะลาอิกะฮ์แจ้งเรื่องนั้นแก่ฉัน และจะทำให้เพียงพอ
แก่เขาเรื่องงานบนโลกคุณยาและอาคิเราะฮ์ และฉันจะได้เป็น
ผู้ชะฟาอะฮ์หรือเป็นพยานแก่เขาในวันกิยามะฮ์”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษจากสายสืบของอะบี ศอลิฮ ¹

รายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์

จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึก
โดยอะบู อัลฮุสัยน อัลบักดาดี๊ พบว่าสำนวนตัวบทฮะดีษมีความแตกต่างกัน

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยกับสายรายงานของอะบู อัลฮุสัยน อัลบักดาดี๊ ป็นฮะดีษ ฎะอ์อีฟ
ญิดตัน เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อมุฮัมมัด เบน มรวาน อัลฮุสดี๊ **متهم بالكذب** (บุคคลที่ถูกกล่าวหาว่า
เป็นผู้โกหก) (al-‘Asqalāniy, 1986: 506)

ฮะดีษที่ 255 หน้า 222 บรรทัดที่ 2 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((مَنْ حَجَّ وَلَمْ يَزُرْنِي فَقَدْ جَفَانِي))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ใครก็ตามที่ประกอบพิธีฮัจญ์แต่
เขาไม่เยี่ยมกุโบร์ฉัน แท้จริงเขาเนรคุณต่อฉัน”

การตัด κρίญฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลฆะาะซาลี๊
(al-Ghazāliyy, n.d.: 1/258)

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยตัวบท ที่มีในเอกสารวิจัยนี้ ไม่สามารถ จะตัดสินว่าสถานะของฮะดีษนี้อยู่
ในระดับ ไหนเนื่องจากผู้วิจัยไม่พบสายรายงานของตัวบทฮะดีษนี้ ในหนังสือฮะดีษทั้งหลาย แต่
อัลฮาฟิซ อัลอิรอกี๊กล่าวว่า **لم أجد له أصلاً** ไม่มีแหล่งที่มา และอัลอัลบานี๊ ระบุว่าและเป็นฮะดีษ
เมาฎูอ **وهذا حديث موضوع** (al-Albāniyy, n.d. : 1/46)

¹ บันทึกโดย al-Bayhaqiyy, 2003 : 1481.

อะดีษที่ 256 หน้า 222 บรรทัดที่ 26 สำนักนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى
أُرُدُّ عَلَيْهِ السَّلَامَ))

ความว่า : ท่านนบีมูฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า “ใครก็ตามที่กล่าวสละมแก่ฉัน พระองค์อัลลอฮ์ก็จะให้วิญญาณของฉันฟื้นและตอบสละมคนนั้น”

การตัดครีจญ์อะดีษ:

สำนักนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนักนวนอะดีษที่บันทึก โดยอะบูดาอูด (Abū Dāwūd, 2009 : 2041) จากสายสืบของยะซีด เป็น अबدิลลาฮ์ เป็น กุสัยฎ รายงาน จากอะบู ฮุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه ท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนักนวนข้างต้น

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษจากสายสืบของยะซีด เป็น अबدิลลาฮ์ เป็น กุสัยฎ¹ รายงานจากอะบู ฮุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه

การตัดสินอะดีษ

อะดีษ ด้วยสายรายงานของ อะบูดาอูด และ อัลบัยฮะกียก์ เป็นอะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่ออะบี ศอคร ฮุหมัด เป็น ซิยาต เป็นผู้รายงานที่ صدوق بهم (บุคคลที่มีสัจจะ แต่มีความสับสน) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 181)

อะดีษที่ 257 หน้า 223 บรรทัดที่ 26 สำนักนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَا عَمِلَ ابْنُ آدَمَ يَوْمَ النَّحْرِ مِنْ عَمَلٍ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ
تَعَالَى مِنْ هِرَاقَةِ الدَّمِ إِنَّهَا لَيَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِقُرُوقِهَا، وَأَظْلَافِهَا ، وَإِنَّ
الدَّمَ لَيَقْعُ مِنَ اللَّهِ بِمَكَانٍ قَبْلَ أَنْ يَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ فَطَبِّبُوا بِهَا نَفْسًا))
رواية ترمذي دان حاكم

ความว่า : ท่านนบีมูฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า “ไม่มีอะมัลการงานของลูกหลานอาดัมในวันเชือดสัตว์ จากการงานทั้งหลายที่ อัลลอฮ์ทรงรักยิ่งมากกว่าการทำให้เลือดไหล (เชือดสัตว์) เพราะสัตว์เหล่านั้นจะไปยังวันกิยามะฮ์ในสภาพที่มีเขาของมันและเล็บของมันที่สมบูรณ์

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 4636. al-Ṭabarāniy, 1994: 13018. Ibn ‘Asākir, 2000 : 951. และ al-Bayhaqiy, 2009 : 178.

และเลือดทุกหยดจะไปถึงอัลลอฮ์ก่อนที่หยดลงบน พื้นดิน ดังนั้น
เจ้าจงตั้งใจเตนากการเชือดสัตว์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ” บันทึกโดย
ติรมิซีย์และฮาгим

การตัดครีญ์ฮะดีษ:

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัตติรมิซีย์
(al-Tirmidhiy, : 1975 : 1493) จากสายสืบของอุรวะฮ์ รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها ท่าน
เราะสุลุลลอฮ์ صلى الله عليه وسلم กล่าวด้วยสำนวนว่า

((مَا عَمِلَ آدَمِيُّ مِنْ عَمَلٍ يَوْمَ النَّخْرِ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ مِنْ إِهْرَاقِ
الدَّمِّ، إِنَّهُ لِيَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِقُرُونِهَا وَأَشْعَارِهَا وَأَظْلَافِهَا، وَأَنَّ الدَّمَ
لَيَقْعُ مِنَ اللَّهِ بِمَكَانٍ قَبْلَ أَنْ يَقَعَ مِنَ الْأَرْضِ، فَطَيَّبُوا بِهَا نَفْسًا))¹

ความว่า : “ไม่มีอะมัลการงานของลูกหลานอาดัมในวันเชือดสัตว์
จากการงานทั้งหลายที่ อัลลอฮ์ทรงรักยิ่ง มากกว่าการ การทำให้
เลือดไหล (เชือดสัตว์) เพราะสัตว์เหล่านั้นจะไปยังวันกิยามะฮ์ใน
สภาพที่มีเขาของมันและเล็บของมันที่สมบูรณ์ และเลือดทุกหยด
จะไปถึงอัลลอฮ์ก่อนที่หยดลงบน พื้นดิน ดังนั้นเจ้าจงตั้งใจ
การเชือดสัตว์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษจากสายสืบของจากสายสืบของ
อุรวะฮ์² รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยกับสายรายงานของ อัตติรมิซีย์ และอัลฮาгим เป็นสายรายงานที่เฎาะอ์ฟ
เนื่องจากมีผู้รายงานชื่ออะบู อัลมุซันนา สุลัยมาน เป็น ยะซีด เป็นผู้รายงานที่ ضعيف
(บุคคลที่อ่อน) (al-‘Asqalāniy, 1986: 670) และอัลอัลบานีย์ ระบุว่า เป็น ฮะดีษ เฎาะอ์ฟ
(al-Albāniy, n.d. : 7/126)

¹ จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัตติรมิซีย์และ อัลฮาгим พบว่ามีสำนวนที่
ต่างกัน

² บันทึกโดย al-Hākim, 1990 : 7525. Ibn Mājah, n.d. : 3126. al-Bayhaqi, 2003 : 19015. และ al-Baghawiy, 1983 :
1124.

ฮะดีษที่ 258 หน้า 223 บรรทัดที่ 34 สำนักนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((عَظُّمُوا ضَحَايَاكُمْ، فَإِنَّهَا عَلَى الصِّرَاطِ مَطَايَاكُمْ))
 ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “จงให้ความสำคัญที่ยิ่งใหญ่แก่
 สัตว์ที่เจ้าเชือด เพราะมันจะปูทางแก่เจ้าบนทางเดิน (ในวัน
 กิยามะฮ์สู่สวนสวรรค์)”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนักนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย เป็นคล้ายกับ สำนักนวนฮะดีษที่บันทึก โดย अबดุลกะรีม
 อัรรอฟีอี (Abd al-Karīm al-Rāfi‘iy, 1987 : 3/219) จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ รายงานจาก
 อะบี ฮุร็อยเราะฮ์ ﷺ กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนักนวนว่า

((اسْتَفْرِهِوا ضَحَايَاكُمْ، فَإِنَّهَا مَطَايَاكُمْ عَلَى الصِّرَاطِ))
 ความว่า : “จงเลือกสัตว์ที่สมบูรณ์สำหรับสัตว์กูรบานของเจ้า
 เพราะมันจะปูทางแก่เจ้าบนทางเดิน (ในวันกิยามะฮ์สู่สวนสวรรค์)”

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเดียวกับสายรายงานของ अबดุลกะรีม อัรรอฟีอี เป็นสายรายงานที่เฎาะอ์ฟ
 ญิดตัน เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อยะฮยา เบน अबดุลลอฮ์ เป็นผู้รายงานที่ متروك، فرماه بالوضع
 (บุคคลที่ถูกละทิ้งฮะดีษและถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้อุปโลกน์ฮะดีษ) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 594)

ฮะดีษที่ 259 หน้า 224 บรรทัดที่ 5 สำนักนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((أَمْرٌ بِالنَّخْرِ وَهُوَ سُنَّةٌ لَكُمْ)) رواية ترمذي
 ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ฉันถูกบัญญัติ (วาญิบ) ให้เชือด
 สัตว์ และมันเป็นสุนัตสำหรับเจ้าทั้งหลาย” บันทึกโดยติรมิซีย์

การตัดครีจญ์ฮะดีษ:

สำนักนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนักนวนฮะดีษที่บันทึก โดยอัดดาเราะฮ์ญุนี
 (al-Dāraqūṭniy, 2004 : 4750) จากสายสืบของอิกริมะฮ์ รายงาน จากอิบนุ अबบาส ﷺ ได้กล่าว
 ว่า ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนักนวนว่า

1 ((أَمْرٌ بِالنَّخْرِ وَلَيْسَ بِوَاجِبٍ))

ความว่า : “ฉันถูกบัญญัติ (วาญิบ) ให้เชือดสัตว์ และมันไม่ใช่สิ่งที่วาญิบ (บังคับ) (สำหรับพวกเจ้าทั้งหลาย)”

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษ ด้วยกับสายรายงานของอัดดาเราะกุนนีเย่เป็นสายรายงานที่เฎาะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อยะฮยา เป็น อะบี อุัยยะฮ์ เป็นผู้รายงานที่ **ضعيف** (บุคคลที่อ่อน) และญาบิร เป็น ญะซีด อัลเอาสูด เป็นผู้รายงานที่ **ضعيف رافضي** (บุคคลที่อ่อนและเป็นพวกนียมแนวคิรอฟเฎาะอ์) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 588 และ137)

ชะดีษที่ 260 หน้า 224 บรรทัดที่ 7 ส่วนนวนชะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((كُتِبَ عَلَى النَّخْرِ وَلَيْسَ بِوَاجِبٍ عَلَيْكُمْ)) رواية دارقطني

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ฉันถูกบัญญัติ (วาญิบ) ให้เชือดสัตว์และสำหรับเจ้าทั้งหลายไม่เป็นวาญิบ” บันทึกโดยดาร์กุนนีเย่

การตักรีญ์ชะดีษ:

ส่วนนวนชะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ ส่วนนวนชะดีษที่บันทึก โดยอัดดาเราะกุนนีเย่ (al-Dāraqūṭniy, 2004 : 4751) จากสายสืบของอิกริมะฮ์ รายงาน จากอิบนุ อับบาส رضي الله عنه ได้กล่าว ว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยส่วนนวนว่า

2 ((كُتِبَ عَلَى النَّخْرِ وَلَمْ يُكْتَبْ عَلَيْكُمْ...))

ความว่า : “ฉันถูกบัญญัติ (วาญิบ) ให้เชือดสัตว์ และสำหรับเจ้าทั้งหลายไม่เป็นวาญิบ”

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามชะดีษจากสายสืบของจากสายสืบของอิกริมะฮ์ รายงานจากอิบนุ อับบาส رضي الله عنه

¹ ส่วนนวนตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยนั้นไม่ได้ปรากฏในหนังสือที่บันทึกโดยอัคริมิฮ์ตามที่เจ้าของหนังสือเล่มนี้กล่าวถึงแต่ตัวบทชะดีษตรงกับส่วนหน้าของส่วนนวนชะดีษที่บันทึกโดยอัดดาเราะกุนนีเย่แต่ส่วนหลังต่างกัน

² จากการเทียบส่วนนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับส่วนนวนบันทึกโดยอัดดาเราะกุนนีเย่ พบว่าส่วนนวนมีความแตกต่างกัน

³ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 2920. al-Bayhaqiy, 2003 : 19031 และ 19032 . และ al-Baghawiy, 1983 : 1124.

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษ ด้วยกับสายรายงานของอัดดาเราะกะฎูนีย์ เป็นสายรายงานที่เฎาะอ็อฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ ญาบิร เบน ญะซิด อัลเอาสูด เป็นผู้รายงานที่ *ضعيف رافعي* (บุคคลที่อ่อน และเป็นพวกนิยมแนวคิด รอฟีเฎาะอ็อ) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 137) และอัลอัลบานีย์ ระบุว่าสายรายงานนี้เป็นสายรายงานที่เฎาะอ็อฟ (al-Albāniy, 1992 : 6/493)

ชะดีษที่ 261 หน้า 225 บรรทัดที่ 30 สำนวนชะดีษ

حديث ((اللَّهُمَّ هَذَا عَنْ مُحَمَّدٍ وَأُمَّةٍ مُحَمَّدٍ))

ความว่า : ชะดีษ “โอ้อัลลอฮ์ นี่คืออะมัลที่มาจากมุฮัมมัดและประชาชาติของมุฮัมมัด”

การตัดครีจญ์ชะดีษ:

สำนวนชะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนชะดีษที่บันทึก โดย อะบู ยะออลา อัลเมาคิลีย์ (Abū Ya‘lā al-Mausiliy, 1984 : 3118) จากสายสืบของเฎาะตาอะฮ์ รายงานจากอะนัส กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ได้เชือดกุรบานแกะสองตัวที่สวายและอ้วนแล้วเมื่อท่านจะเชือดกุรบานตัวแรกท่านได้กล่าวว่า

((بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ، هَذَا عَنْ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ))

ความว่า : “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ โอ้อัลลอฮ์ นี่คือกุรบานที่มาจากพระองค์ และเพื่อพระองค์ นี่คืออะมัลที่มาจากมุฮัมมัดและครอบครัวของเขา”

เมื่อท่านจะเชือดกุรบานตัวที่สองท่านได้กล่าวว่า

((بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ، هَذَا عَمَّنْ وَحَدَّكَ مِنْ أُمَّتِي))¹

ความว่า : “ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ โอ้อัลลอฮ์ นี่คือกุรบานที่มาจากพระองค์ และเพื่อพระองค์ นี่คืออะมัลที่มาจาก ผู้ที่เตาฮีดต่อพระองค์ (เคารพบุซา อัลลอฮ์ผู้เออะ เพียงผู้เดียว) และ มาจากประชาชาติของฉัน (มุฮัมมัด)”

¹ จากการเทียบสำนวนตัวพระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอะบู ยะออลา อัลเมาคิลีย์พบว่าสำนวนมีความแตกต่างกัน

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษจากสายสืบของเกาะตาเดฮ์¹
รายงานจากอะนัส

การตัดสินอะดีษ

อะดีษด้วยกับสายรายงานของ อะบู ยะฮฺลา อัลเมาศิรีย์ เป็นอะดีษเฆาะอ็อฟ ญิดัน
เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ अबดุลลอฮ์ เป็น ละฮีอะฮ์เป็นผู้รายงานที่ صدوق خلط بعد احتراق كتبه
(บุคคลที่มีสัจจะแต่สับสนเมื่อหนังสือของเขาถูกไฟไหม้) และอัลฮัจญ์ญายญ์ เป็น อรรถอฮ์
อันนะเคาะอีย์เป็นผู้รายงานที่ صدوق كثير الخطأ والتدليس (บุคคลที่มีสัจจะแต่มีความผิดพลาดมาก
และมีมีพฤติกรรมอำพราง) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 319 และ 152)

อะดีษที่ 262 หน้า 228 บรรทัดที่ 13 สำนักนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((فِي كُلِّ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ ذَبْحٌ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ในช่วงวันต์ ชริกุนั้นเป็นวันที่
อนุญาตให้เชือดสัตว์ได้”

การตัดครีจญ์อะดีษ:

สำนักนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนักนวนอะดีษที่บันทึก โดย อัลบัยฮะกีญ์
(al-Bayhaqiy, 1991: 19114) จากสายสืบของอัลดุรเราะฮฺมาน เป็น อะบี ฮุสัยน รายงาน
จากญบัยร เป็น มุฏอิม กล่าวว่า ท่านเราะฮฺลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนักนวนข้างต้น
อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษ จากสายสืบ อัลดุรเราะฮฺมาน เป็น
อะบี ฮุสัยน² รายงานจากญบัยร เป็น มุฏอิม

การตัดสินอะดีษ

อะดีษด้วยสายรายงานของ อิมามอัลบัยฮะกีญ์ และอัลบัจซุฮาร เป็นอะดีษเฆาะอ็อฟ
เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อสุลัยมาน เป็น มุซาเป็นผู้รายงานที่ صدوق فقيه في حديثه بعض لين وخولط
قبل موته (บุคคลที่มีสัจจะเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญในด้านอะดีษบ้างครั้งอ่อนและมีความเลอะเลือนเมื่อใกล้
เสียชีวิต) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 255)

¹ บันทึกโดย al-Ṭabarāniy, n.d.: 3278.

² บันทึกโดย al-Bazzār, 2009 : 3444.

อะดีษที่ 263 หน้า 228 บรรทัดที่ 17 ส่วนนวนอะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((أَوَّلُ مَا نَبَدْنَا بِهِ فِي يَوْمِنَا هَذَا أَنْ نُصَلِّيَ ثُمَّ نَرْجِعَ
فَنَنْحَرَ فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ أَصَابَ سُنَّتَنَا وَمَنْ ذَبَحَ قَبْلُ فَإِنَّمَا هُوَ
حَكْمٌ قَدَّمَهُ لِأَهْلِهِ وَلَيْسَ مِنَ النَّسْكِ فِي شَيْءٍ ۚ رواه البخاري ومسلم))
ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “สิ่งแรกที่เราร่วมปฏิบัติในวัน
เฉลิมฉลองของเราคือละหมาดอีด หลังจากนั้นเรากลับและเชือด
สัตว์กุรบาน ใครที่ปฏิบัติเช่นนั้นเขาได้สุนนะฮ์ของเรา คนใดที่เชือด
ก่อนละหมาดอีด เนื้อที่ถูกเชือดนั้นเป็นเพียงแคเนื้อที่เขาแจกจ่าย
ให้แก่ครอบครัว แต่ไม่ใช่เนื้อสัตว์กุรบานแต่อย่างใด ” บันทึก
โดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดครีจญ์อะดีษ

ส่วนนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ ส่วนนวนอะดีษที่บันทึก โดย อัลบุคอรี (al-Buhkariy, 1422 : 968 และ 5545) จากสายสืบของ อัชชะอบีบี รายงาน จากอัลบะรออ กล่าวว่า ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวคุณูปะฮ์ในวันอันนะฮอร (วันกุรบาน คือวันที่ 10 ซิลฮิจญ์ญะฮ์) ว่าด้วย ส่วนนวนดังนี้

((إِنَّ أَوَّلَ مَا نَبَدْنَا بِهِ فِي يَوْمِنَا هَذَا أَنْ نُصَلِّيَ، ثُمَّ نَرْجِعَ، فَنَنْحَرَ فَمَنْ
فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ أَصَابَ سُنَّتَنَا، وَمَنْ ذَبَحَ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَإِنَّمَا هُوَ
حَكْمٌ عَجَلَهُ لِأَهْلِهِ لَيْسَ مِنَ النَّسْكِ فِي شَيْءٍ ۚ))¹

ความว่า “สิ่งแรกที่เราร่วมปฏิบัติในวันเฉลิมฉลองของเราคือ
ละหมาดอีด หลังจากนั้นเรากลับและเชือดสัตว์กุรบาน ใคร ที่
ปฏิบัติเช่นนั้นเขาได้สุนนะฮ์ของเรา คนใดที่เชือดก่อนละหมาดอีด
เนื้อที่ถูกเชือดนั้นเป็นเพียงแคเนื้อที่เขาแจกจ่ายให้แก่ครอบครัว
แต่ไม่ใช่เนื้อสัตว์กุรบานแต่อย่างใด”

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามอะดีษ จากสายสืบของ อัชชะอบีบี ²
รายงานจากอัลบะรออ

¹ ตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับส่วนนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีพบว่าส่วนนวนตัวบท อะดีษมีความแตกต่างกันคือในเอกสารวิจัยมีคำว่า
يُصَلِّيَ ۚ ۚ เพียงครั้งเดียว

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1961. Ahmad, 2001 : 18481. al-Bayhaqi, 2003 : 19109. Abū ‘Awānah, 1998 : 7816.
Ibn al-Ja’d, 1990 : 1731. Ibn Hibbān, 1988 : 5907. และ al-Baghawiy, 1983 : 1114.

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของชะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ชะดีษที่ 264 หน้า 229 บรรทัดที่ 25 สำนักนวนชะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَنْ بَاعَ جِلْدَ أُضْحِيَّتِهِ فَلَا أُضْحِيَّةَ لَهُ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “ใครก็ตามที่ขายหนังกูรบาน เขาจะไม่ได้ผลบุญใด ๆ จากการกูรบานนั้น”

การตัดครีจญ์ชะดีษ:

สำนักนวนชะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนักนวนชะดีษที่บันทึกโดยอัลบัยฮะกี๊ (al-Bayhaqiy, 2003 : 19233) จากสายสืบของอัฏรุเราะฮมาน เป็น อัลอะอรอญญ์ รายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนักนวนข้างต้น

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามชะดีษ จากสายสืบของ อัฏรุเราะฮมาน เป็น อัลอะอรอญญ์¹ รายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษ ด้วยสายรายงานของ อิมาม อัลบัยฮะกี๊ และ อัลฮากิม เป็นชะดีษ ฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่ออัฏลุลลอฮ์ เป็น อัยยาซ เป็น อับบาส เป็นผู้รายงานที่ صدوق يغلط (บุคคลที่มีสัจจะแต่อาจจะมีข้อผิดพลาด) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 317) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นชะดีษ สะสัน ลิฆอยริฮ์

ชะดีษที่ 265 หน้า 230 บรรทัดที่ 28 สำนักนวนชะดีษ

سبدا نبي صلى الله عليه وسلم ((إِذَا رَأَيْتُمْ هَلَالَ ذِي الْحِجَّةِ، وَأَرَادَ

أَحْدُكُمْ أَنْ يُضَحِّيَ، فَلْيُمْسِكْ عَنْ شَعْرِهِ وَأَظْفَارِهِ رَوَاهُ مُسْلِمٌ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อพวกเจ้าเห็นจันทร์เสี้ยวเดือนฮิลญ์ญะฮ์ และมีใครที่อยากจะทำกูรบาน เขาจงไว้ผมและเล็บ (อย่าได้ตัดผมและเล็บ จนกว่าเสร็จสิ้นการเชือดสัตว์) ”
บันทึกโดยมุสลิม

¹ บันทึกโดย al-Ṭahāwiy, 1994 : 5506.

การตักรีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 1977) จากสายสืบของสะอีด เบน อัลมุสัยยิบ รายงานจากอุมมี สะละมะฮ์ رضي الله عنه ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าว ด้วยสำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ สะอีด เบน อัลมุสัยยิบ¹ รายงานจากอุมมี สะละมะฮ์ رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้ฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 266 หน้า 231 บรรทัดที่ 8 สำนวนฮะดีษ

ترسبت ددالم حديث يغ صحيح بهوسن نبي ﷺ اداله أي مپورهكن
ست عائشة دغن حاضر اكن قربانن دپچان ((إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي
وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِينَ))

ความว่า : ปรากฏในฮะดีษเศาะฮี้ฮ์ว่า ท่านนะบี ﷺ ได้บอกให้ท่านหญิงอาอิชะฮ์ไปยังสถานที่ที่มีการเชือดสัตว์ قربานและให้กล่าวว่า “แท้จริงการละหมาดของฉัน และการอิบาตะฮ์ ของฉัน และการมีชีวิตของฉันและการตายของฉันนั้นเพื่ออัลลอฮ์ผู้เป็น พระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้นไม่มีภาคีใด ๆ แก่พระองค์ และด้วยสิ่งนั้นแหละ ข้าพระองค์ถูกใช้และข้าพระองค์คือคนแรกในหมู่ผู้ สวามิภักดิ์ทั้งหลาย”

การตักรีจญ์ฮะดีษ:

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับส่วนหนึ่งของสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอัลฮากิม (al-Hākim, 1990 : 7524) จากสายสืบของสะอีด เบน ญุบัยร รายงานจากอิมรอน เบน ฮุศอยน رضي الله عنه ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนว่า

¹ บันทึกโดย al-Hākim, 1990 : 2/422.

((يَا فَاطِمَةُ قَوْمِي إِلَىٰ أَرْضِيكَ فَأَشْهَدُ بِهَا فَإِنَّهُ يُعْمَرُ لَكَ عِنْدَ أَوْلَىٰ
قَطْرَةً تَقْطُرُ مِنْ دِمَائِهَا كُلُّ ذَنْبٍ عَمَلْتَهُ وَقَوْلِي: إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي
وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ
الْمُسْلِمِينَ))

ความว่า : “โอ้ ฟาฏิมะฮ์ จงลุกขึ้นไปยังเชือดกุรบานของเจ้า จงดู
มันเกิด แท้จริงแล้วเจ้าจะถูกอภัยโทษบาปทั้งหมดที่เจ้าก่อไว้ตอน
ที่ยืดแรกขดของเลือดที่ไหลออกจากสัตว์เชือดกุรบานของเจ้า และ
จงกล่าวว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน และการอิบาดะฮ์ ของฉัน
และการมีชีวิตของฉันและการตายของฉันนั้นเพื่ออัลลอฮ์ผู้เป็น
พระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้นไม่มีภาคีใด ๆ แก่พระองค์ และด้วย
สิ่งนั้นแหละข้าพระองค์ถูกใช้ และข้าพระองค์คือคนแรกในหมู่ผู้
สวามิภักดิ์ทั้งหลาย”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษจากสายสืบของสะอีด เป็น ญะบัยร ¹

รายงานจากอิมรอน เป็น ฮุคอยน

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษ ด้วยกับสายรายงานของ อัลฮากิม เป็นฮะดีษฎะอียะฮ์ เนื่องจากมีผู้รายงาน
ชื่ออะบู ฮัมซะฮ์ อัซซุมาลียฺ เป็นผู้รายงานที่ **ضعيف رافضي** (บุคคลที่อ่อนและเป็นพวกนิยมแนวคิด
รอฟีฎะฮ์) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 132)

ฮะดีษที่ 267 หน้า 231 บรรทัดที่ 1 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((الْعَلَامُ مُرْتَهَنٌ بِعَقِيْقَتِهِ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เด็กทารกจะได้รับการ
ปลดปล่อยชีวิตด้วยการอะกิเกาะฮ์” บันทึกโดยติรมิซียฺ

การตัดครีญฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย
อัสติรมิซียฺ (al-Tirmidhiy, 1975 : 1522) จากสายสืบของอัลฮะสัน รายงานจากสะมุเราะฮ์
ได้กล่าวว่าท่านเราะฮ์สุลลอลฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนว่า

¹ บันทึกโดย al-Tabarāniy, 1413 : 947. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 10225.

((الْغُلَامُ مُرْتَهَنٌ بِعَقِيْقَتِهِ يُذْبِحُ عَنْهُ يَوْمَ السَّابِعِ، وَيُسَمَّى، وَيُخْلَقُ
رَأْسُهُ))¹

ความว่า : “เด็กทารกจะได้รับการปลดปล่อยชีวิตด้วยการ
อะกิเกาะห์ เชือดสัตว์อะกิเกาะห์ในวันที่ เจ็ด ตั้งชื่อ และโกนหัว
เด็ก”

อะดิษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดิษจากสายสืบของ จากสายสืบของ
อัลฮะสัน² รายงานจากสะมุเราะฮ์

การตัดสินอะดิษ

อะดิษด้วยกับสายรายงานของอัตติรมิซีย์ เป็นอะดิษ ฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงาน
ชื่ออิสมาอีล เป็น มุสลิม เป็นผู้รายงานที่ **ضعيف الحديث** (บุคคลที่อ่อนในด้านอะดิษ)
(al-‘Asqalāniy, 1986: 110)

อะดิษที่ 268 หน้า 233 บรรทัดที่ 26 สำนวนอะดิษ

حديث ست عائشة رضي الله عنها كتات ((أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ
نَعِقَّ عَنِ الْغُلَامِ بِشَاتَيْنِ مُكَافِئَتَيْنِ وَعَنِ الْجَارِيَةِ بِشَاةٍ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ))
ความว่า : อะดิษท่านหญิง อาอิ ชะฮ์ กล่าวว่า “ท่าน
เราะฮ์ลุลลอฮ์ ได้สั่งใช้เราให้ทำอะกิเกาะห์ให้กับเด็กผู้ชายด้วย
กับแกะ 2 ตัว และให้กับเด็กผู้หญิงด้วยกับแกะ 1 ตัว” บันทึกโดย
ติรมิซีย์

การตีความอะดิษ

สำนวนอะดิษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ สำนวนอะดิษที่บันทึก โดย
อัตติรมิซีย์ (al-Tirmidhiy, 1975 : 1513) จากสายสืบของยูสุฟ เป็น มาฮัก แท้จริงแล้วพวกเขาได้
เข้าไปหาอัฟเศาะฮ์ เป็นติ อับดุลเราะฮ์มาน แล้วถามท่านเกี่ยวกับ อะกิเกาะห์ ท่านได้กล่าวแก่พวก
เขาว่า ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ได้บอกกับเขาว่า ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ กล่าวด้วยสำนวนว่า

((أَمَرَهُمْ عَنِ الْغُلَامِ شَاتَانِ مُكَافِئَتَانِ، وَعَنِ الْجَارِيَةِ شَاةً))³

¹ จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัตติรมิซีย์พบว่ามีส่วนบางส่วนที่ตรงกัน

² บันทึกโดย al-Hākim, 1990 : 7587. และ al-Bayhaqi, 2003 : 10225.

³ จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัตติรมิซีย์พบว่ามีส่วนต่างกันนิดเดียวคือ
คำว่า ((بِشَاتَيْنِ)) กับ ((بِشَاةً))

ความว่า : “ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้สั่งใช้พวกเขาให้ทำอะกีเกาะห์ให้กับเด็กผู้ชายด้วยกับแกะ 2 ตัว และให้กับเด็กผู้หญิงด้วยกับแกะ 1 ตัว”

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษด้วยกับสายรายงานของอัดติรมิซีย์ เป็นชะดีษ ฮะสัน เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ अबดุลลอฮ์ เป็น อุซมาน เบ็น กุซัยม เป็นผู้รายงานที่ صدوق (บุคคลที่มีสัจจะ) (al-‘Asqalāniy, 1986: 313) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นชะดีษ เคาะฮียลิมอยริฮ์

ชะดีษที่ 269 หน้า 235 บรรทัดที่ 20 สำนวนชะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ، وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ فَحَسِّنُوا أَسْمَاءَكُمْ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “แท้จริงเจ้าทั้งหลายจะถูกเรียกในวันกิยามะฮ์ด้วยชื่อของเจ้าและชื่อบิดาของเจ้า ดังนั้น (หากเจ้ามีชื่อไม่ถูกต้อง) จงตั้งชื่อที่ดีให้แก่เจ้าเถิด”

การตัดครีจญ์ชะดีษ:

สำนวนชะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนวนชะดีษที่บันทึกโดยอะฮมัด (Ahmad, 2001 : 21693) จากสายสืบของ अबดุลลอฮ์ เบ็น อะบี ชะกะรียา อัลคุซายีย์ รายงาน จากอะบี อัดดรรอาด ﷺ กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนวนว่า

((إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ، فَأَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ))¹

ความว่า : “แท้จริงเจ้าทั้งหลายจะถูกเรียกในวัน กิยามะฮ์ด้วยชื่อของเจ้าและชื่อบิดาของเจ้า ดังนั้น (หากเจ้ามีชื่อไม่ถูกต้อง) จง ตั้งชื่อที่ดีให้แก่เจ้าเถิด”

¹ ตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอะฮมัด พบว่ามีสำนวนต่างกันนิดเดียวคือ คำว่า ((فَأَحْسِنُوا)) กับ ((فَأَحْسِنُوا))

อะดีษะเดียวกันมีรายงานจากอะบู ฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه จากสายสืบของอัब्ดุลเราะฮมาน เป็น อัลดะอรอญญ์¹

การตัดสินอะดีษ

อะดีษด้วยสายรายงานของอะฮมัด เป็นอะดีษเฎาะอ็ีฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อดาวูด เป็น อัมร เป็นผู้รายงานที่ صـدوقـيـخـطـى (บุคคลที่มีสัจจะแต่อาจจะมีข้อผิดพลาด) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 199) และอัลอัลบานีย์ระบุว่าสายรายงานนี้เป็นสายรายงานที่เฎาะอ็ีฟ (al-Albāniy, 1992 : 11/810)

4.6 กีตาบอัซซอซอญ์และอัซซาบาอีย์² (บทที่เกี่ยวกับการล่าสัตว์และการเชือดสัตว์)

อะดีษที่ 270 หน้า 239 บรรทัดที่ 14 สำนวนอะดีษ

حديث يـغـ صـحـيـحـ بـهـوسـنـ نـبـيـ ﷺ بـرـسـبـداـ أـيـ ((لـوـ طـعـنـتـ بـيـ فـجـدـهاـ
لـأـجـزـأـ))

ความว่า : อะดีษเศาะฮี้ฮ์ ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “หากท่านแหงไป
ยังน่องขาของมัน ก็ถือว่าใช้ได้แล้ว”

การตัดครีจญ์อะดีษ:

สำนวนอะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับ สำนวนอะดีษที่บันทึกโดยอะฮมัด (Ahmad, 2001 : 18947) จากสายสืบของอะบี อัลอุซุรอรอ จากบิดาของท่าน رضي الله عنه กล่าวว่า ฉันได้ถามท่านนะบี ﷺ ว่า โอ้ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ การเชือดสัตว์นั้นจะต้องเชือดที่คอ หรือ ส่วนล่างของคอไม่ใช่ หรือ ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ ก็ได้ตอบด้วยสำนวนที่ได้กล่าวมาข้างต้น

อะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามอะดีษจากสายสืบของ อะบี อัลอุซุรอรอ³ รายงานจากบิดาของท่าน (มาลิก เป็น กุฮฮูม) رضي الله عنه

¹ บันทึกโดย Abū Dāwūd, 2009 : 4948. al-Dārimiy, 2000 : 2736. al-Bayhaqiy, 2003: 19308. Ibn Hibbān, 1988 : 1944. Ibn al-Ja’di, 1990 : 2492. และ al-Baghawiy, 1983 : 3360.

² หนังสือสาบีลุลมุฮตาดีน เล่มที่ 2 หน้า 237

³ บันทึกโดย al-Nasā’iy, 1986: 4408. Ibn Mājah, n.d. : 3184. Ibn Abī Shaybah, 1399 : 19837. และ Ibn al-Ja’di, 1990 : 3321.

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษด้วยสายรายงานของอะหมัด เป็นชะดีษ ฎาะอ์อีฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่อ อะบี อัลอุษะรออ์ (อุสามะฮ์ บิน มาลิก บิน กุสฏูม) เป็นผู้รายงานที่ **مجهول** (ไม่เป็นที่รู้จัก) (al-‘Asqalāniy, 1986 : 658) และอัลอัลบานีย์ระบุว่า เป็นชะดีษ ฎาะอ์อีฟ (al-Albāniy, 1985 : 8/168)

ชะดีษที่ 271 หน้า 241 บรรทัดที่ 3 ส่วนนชะดีษ

سبدان ((إِذَا وَجَدْتَ فِيهِ أَثَرَ سَهْمِكَ وَلَمْ تَجِدْ فِيهِ أَثَرَ سَبْعٍ، وَعَلِمْتَ أَنَّ سَهْمَكَ قَتَلَهُ فَكُلْهُ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “หากท่านเห็นรอยธนู ที่จุดนั้น แต่ไม่เห็นรอยกัศของสัตว์ และท่านรู้ว่านั้นเป็นรอย ธนูของท่านจน สัตว์นั้นตายก็จงกินมัน”

การตัดครีจญ์ชะดีษ

ส่วนนชะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ ส่วนนชะดีษที่บันทึกโดยอันนะสาอีย์ (al-Nasā'iy, 2001: 4793) จากสายสืบของสะอีด บิน ญบัยร จากอะดีย บิน ฮาติม **رضي الله عنه** กล่าวว่า ฉันได้ถามท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ **ﷺ** โดยกล่าวว่า โอ้ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ **ﷺ** พวกเราเป็นพรานล่าสัตว์ แล้วเมื่อคนใดคนหนึ่งเ็นพวกเราได้ยิงสัตว์ด้วยธนูแล้วมันหายไปจากเขา หนึ่งคืนหรือสองคืน หลังจากนั้นเขาได้ติดตามร่องรอยของมัน แล้วเจอมันตายพร้อมกับลูกธนูอยู่ติดกับตัวมันแล้วจะอย่างไร ท่านนะบี **ﷺ** ได้กล่าวด้วยส่วนนดังนี้

((إِذَا وَجَدْتَ السَّهْمَ فِيهِ وَلَمْ تَجِدْ فِيهِ أَثَرَ سَبْعٍ وَعَلِمْتَ أَنَّ سَهْمَكَ قَتَلَهُ فَكُلْهُ))¹

ความว่า : “หากท่านเห็น ลูกธนูติดกับมัน แต่ไม่เห็นรอยกัศของ สัตว์ และท่านรู้ว่านั้นเป็นการแทงของท่านจนสัตว์นั้นตายก็จงกิน มัน”

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามชะดีษ จากสายสืบของสะอีด บิน ญบัยร² รายงานจากอะดีย บิน ฮาติม **رضي الله عنه**

¹ ตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับส่วนนบันทึกโดยอะหมัด พบว่ามีส่วนต่างกันนิดเดียวคือ คำว่า ((أَثَرَ سَهْمِكَ)) กับ ((السَّهْمَ فِيهِ))

² บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 19369.

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษบันทึกโดยอันนะสาอีย์ และอะฮมัด เป็นชะดีษเศาะฮี้ฮ์เนื่องจากสายรายงานนี้ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน

ชะดีษที่ 272 หน้า 243 บรรทัดที่ 10 จำนวนชะดีษ

ترسبت ددالم خبر يغ صحيح رواية ابن عمر ((أَحَلَّتْ لَنَا مَيْتَانِ
الْحَوْتُ وَالْجَرَادُ))

ความว่า : ปรากฏในเคาะบ์รที่เศาะฮี้ฮ์ รายงานโดยอิบนุ อุมร์
“อนุญาตสำหรับเราสัตว์สองประเภท (ที่ไม่ต้องเชือด) คือปลาและ
ตั๊กแตน”

การตัดครีจญ์ชะดีษ:

จำนวนชะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับจำนวนชะดีษที่บันทึกโดยอิบนุ มาญะฮ์ (Ibn Mājah, n.d. : 3218) จากสายสืบของซัยด เป็น อัสลัม รายงานจากอับดุลลอฮ์ เป็น อุมร์ رضي الله عنه ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ رضي الله عنه ได้กล่าวด้วยจำนวนข้างต้น

ชะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามชะดีษจากสายสืบของซัยด เป็น อัสลัม ¹
รายงานจากอับดุลลอฮ์ เป็น อุมร์ رضي الله عنه

การตัดสินชะดีษ

ชะดีษด้วยกับสายรายงานของ อิมามอิบนุ มาญะฮ์ เป็นชะดีษ เฎาะฮี้ฟ เนื่องจากมีผู้รายงานชื่ออับดุลเราะฮ์มาน เป็น ซัยด เป็น อัสลัมเป็นผู้รายงานที่ (ضعيف) บุคคลที่อ่อน (al-‘Asqalāniy, 1986 : 340) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อนฐานะเป็นชะดีษ สะสัน ลิฆอยริฮ์

ชะดีษที่ 273 หน้า 246 บรรทัดที่ 22 จำนวนชะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((مَا أَنَهَرَ الدَّمَ، وَذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ، فَكُلُوا لَيْسَ السِّنُّ
وَالظُّفْرُ سَأَحَدْتُكُمْ عَنْ ذَلِكَ، أَمَّا السِّنُّ فَعَظْمٌ وَأَمَّا الظُّفْرُ فَمَدَى
الْحَبَشَةِ))

¹ บันทึกโดย al-Shafi‘iy, 1951: 2/173. Aḥmad, 2001 : 5723. al-Bayhaqiy,2003: 19308. Abū Nu‘iam, 2006 : 874.และ al-Baghawiy, 1983 : 3360.

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “สัตว์ที่ถูกเชือดและได้มีการกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ พวกเจ้าก็จงกินเนื้อของมันยกเว้นฟืนและเล็บดังที่ฉันจะกล่าวต่อไปนี้ว่า เนื่องจากฟืนถือว่าเป็นกระดูก ส่วนเล็บเป็นเคี้ยวที่ใช้ในการก่อกิน”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้ายกับ สำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ (al-Buhkārīy, 1422 : 2507, 5509) จากสายสืบของ งอะบายะฮ์ เบ็น ริฟาอะฮ์ จากปู่ของท่าน รอฟีอ เบ็น เคาะดีจญ์ رضي الله عنه กล่าวว่าพวกเราได้อยู่พร้อมกับ ท่านนะบี ﷺ ที่ซุลลัยยะฮ์... ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวว่า... ด้วยสำนวนดังนี้

((...مَا أَنَهَرَ الدَّمَ، وَذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ، فَكُلُوا لَيْسَ السِّنُّ، وَالظُّفْرُ،
وَسَأُحَدِّثُكُمْ عَنْ ذَلِكَ، أَمَّا السِّنُّ: فَعِظْمٌ، وَأَمَّا الظُّفْرُ: فَمُدَى
الْحَبَشَةِ))¹

ความว่า “...สัตว์ที่ถูกเชือดและได้มีการกล่าวพระนามของอัลลอฮ์ พวกเจ้าก็จงกินเนื้อของมันยกเว้นฟืนและเล็บ และดังที่ฉันจะกล่าวต่อไปนี้ว่า เนื่องจากฟืนถือว่าเป็นกระดูก ส่วนเล็บเป็นเคี้ยวที่ใช้ในการก่อกิน”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ งอะบายะฮ์ เบ็น ริฟาอะฮ์² รายงานจากรอฟีอ เบ็น เคาะดีจญ์ رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮียะฮ์เพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮียะฮ์ครบทุกประการ

ฮะดีษที่ 274 หน้า 248 บรรทัดที่ 14 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((فَإِنْ أَكَلَ فَلَا تَأْكُلُ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ))

¹ ตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีย์พบว่ามีสำนวนที่ตรงกัน แต่ที่ปรากฏในเอกสารวิจัยนั้นไม่มี (َو)
นำหน้าคำว่า (سَأُحَدِّثُكُمْ)

² บันทึกโดย Muslim, n.d. : 1968. Aḥmad, 2001 : 15813. Abū Dāwūd, n.d. : 2821. al-Tirmidhiy, 1975 : 1491. al-Nasā'iy, 1986: 4478. Ibn Mājah, n.d. : 3178. Ibn al-Jārūd, 2003: 895. Abū 'Awānah, 1998 : 7773. al-Ṭahāwīy, 1994 : 6256. Ibn Ḥibbān, 1988 : 5886. Ibn Abī Shaybah, 1399 : 19799. al-Bayhaqiy, 2003 : 4383. และ al-Baghawiy, 1983 : 2782.

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “หากสุนัขนั้นกัดกินสัตว์ ดังนั้น เจ้าก็อย่าได้กินสัตว์นั้น” บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม

การตัดศรีษะสุนัข

สำนวนหะดีษในเอกสารวิจัย ตรงกับส่วนหนึ่งของ สำนวนหะดีษที่บันทึกโดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 1929) จากสายสืบของอัชชะอบีบี รายงานจากอะดีบี เป็น ฮาดีษ กล่าวว่า ฉันได้ถามท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ โดยกล่าวว่า ฉันได้กล่าวต่อท่าน ﷺ ว่า พวกเราใช้สุนัขในการล่าสัตว์ได้ไหม ท่าน ﷺ ตอบด้วยสำนวนดังนี้

((إِذَا أُرْسِلَتْ كِلَابُكَ الْمُعَلَّمَةُ، وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا، فَكُلْ مِمَّا
أَمْسَكَ عَلَيْكَ، وَإِنْ قَتَلَتْ، إِلَّا أَنْ يَأْكُلَ الْكَلْبُ، فَإِنْ أَكَلَ فَلَا
تَأْكُلُ، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَكُونَ إِذَا أَمْسَكَ عَلَى نَفْسِهِ، وَإِنْ خَالَطَهَا
كِلَابٌ مِنْ غَيْرِهَا، فَلَا تَأْكُلُ))¹

ความว่า “เมื่อเจ้าส่งสุนัขที่ฝึกฝนมาอย่างดี (ไปล่าสัตว์) และเจ้ากล่าวนามอัลลอฮ์ (ในขณะที่ปล่อยสุนัขล่าของเจ้าออกไป) ก็จงกินสัตว์ที่ถูกล่ามาให้เจ้าเถิด ถึงแม้ว่าสัตว์นั้นถูกฆ่าตาย นอกจาก สุนัขมันได้กินสัตว์ที่ล่าไปบ้างแล้ว หากสุนัขนั้นกัดกินสัตว์ เจ้าก็อย่าได้กินสัตว์นั้น ฉันกลัวว่ามัน ไล่ล่ามาเพื่อตัวมันเอง และหากว่ามันปะปนกับสุนัขล่าตัวอื่นๆ ดังนั้นเจ้าก็จงอย่ากินสัตว์ที่ถูกล่านั้น”

หะดีษเดียวกันปรากฏในบันทึกของอิมามหะดีษจากสายสืบของอัชชะอบีบี² อามิร³ และฮัมมา⁴ ทั้งสามรายงานจากอะดีบี เป็น ฮาดีษ

การตัดสินหะดีษ

หะดีษเศาะฮี้หฺเพราะมีคุณสมบัติของหะดีษเศาะฮี้หฺครบทุกประการ

¹ จากการเทียบสำนวนตัวบทระหว่างตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิมพบว่ามีแตกต่างกัน

² บันทึกโดย al-Buhkārīy, 1422 : 5483. Aḥmad, 2001 : 18270. al-Tirmidhiy, 1975 : 1470. al-Ḥumaidiy, 1996 : 942. Abd al-Razzāq al-Ṣanʿāniy, 1403 : 8502. และ al-Bayhaqiy, 2003 : 18878.

³ บันทึกโดย al-Buhkārīy, 1422 : 5487. และ Abū Dāwūd, n.d. : 2848.

⁴ บันทึกโดย al-Buhkārīy, 1422 : 7397.

4.7 กีตาบอัลอฎอิมะฮ์¹ (บทที่ว่าด้วยกับอาหาร)

ฮะดีษที่ 275 หน้า 256 บรรทัดที่ 19 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((أَيُّ حَيْمٍ نَبَتَ مِنْ حَرَامٍ، فَالْتَأُرُ أَوْلَى بِهِ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “เลือดเนื้อที่อกเงยขึ้นมาจากสิ่ง
ที่ฮะรอม ขุมนรกเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเขา”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัย คล้าย กับสำนวนฮะดีษที่บันทึก โดย อัลบัยฮะกี (al-Bayhaqiy, 2003 : 5376) จากสายสืบของซัยด เป็น อรัคม ได้กล่าวว่า ฉันได้อยู่กับ อะบี บักร رضي الله عنه แล้วมีเด็กผู้ชายคนหนึ่งมาหาท่านพร้อมด้วยอาหาร...หลังจากนั้นท่านอะบี บักร رضي الله عنه กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวด้วยสำนวนว่า

2 ((أَيُّ حَيْمٍ نَبَتَ مِنْ حَرَامٍ، فَالْتَأُرُ أَوْلَى بِهِ))

ความว่า : “เลือดเนื้อที่อกเงยขึ้นมาจากสิ่งที่ฮะรอม ไพนรกเป็น
สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเขา”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของซัยด เป็น อรัคม³
รายงานจากอะบี บักร رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษด้วยกับสายรายงานของอัลบัยฮะกี เป็นฮะดีษฎะอ์ฟ เนื่องจากมีผู้รายงาน
ชื่ออับดุลวาฮิด เป็น ซัยด เป็นผู้รายงานที่ ضعيف الحديث (บุคคลที่อ่อนในด้านฮะดีษ)
(al-Dhahabiy, n.d.: 3/386-387) แต่เนื่องจากมีสายรายงานอื่นที่มีฐานะสูงกว่าจึงทำให้เลื่อน
ฐานะเป็นฮะดีษ ฮะสัน ลิฆอยริฮฺ

ฮะดีษที่ 276 หน้า 257 บรรทัดที่ 1 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبي ﷺ ((هُوَ الطُّهُورُ مَاؤُهُ الحِلُّ مَيْتَتُهُ))

¹ หนังสือสาบิุลมุฮตาดิน เล่มที่ 2 หน้า 256

² ตัวบทที่ปรากฏในเอกสารวิจัยกับสำนวนบันทึกโดยอัลบัยฮะกีพบว่า มีสำนวนที่ต่างกันคือ ที่ปรากฏในเอกสารวิจัยนั้นใช้คำว่า (أَيُّ) แต่ในสำนวนฮะดีษใช้คำว่า (أَيُّ)

³ บันทึกโดย Abū Bakar al-Dīnūriy, 1419 : 1391.

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “น้ำทะเลนั้นสะอาด และสัตว์ทะเลที่ตายก็เป็นที่ยะลาล”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับสำนวนฮะดีษที่บันทึกโดยมาลิก (Malik, 2004 : 12) จากสายสืบของอัลมุซันเราะฮ์ เป็น อะบี บุรต๊ะฮ์ เขามาจาก บะนี อับดุลดาดร์ ซึ่งเขาได้ยิน อะบู สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه กล่าวว่า มีผู้ชายท่านหนึ่งได้มาหา ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ แล้วกล่าวว่า “โอ้ ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ เราได้นั่งเรือในทะเล และได้มน้ำจืดส่วนหนึ่งพร้อมกับพวกเรา หากพวกเราอาบน้ำละหมาดด้วยมัน พร้อมก็กระหายน้ำ แล้วพวกเราจะต้องอาบน้ำละหมาดด้วยมันหรือ ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวด้วยสำนวนข้างต้น

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึกของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อัลมุซันเราะฮ์ เป็น อะบี บุรต๊ะฮ์¹ รายงานจากอะบู สุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษบันทึกโดย มาลิก เป็นฮะดีษเศาะฮิฮ์ เนื่องจาก สายรายงานนี้ประกอบด้วยผู้รายงานที่มีความน่าเชื่อถือทุกคน

ฮะดีษที่ 277 หน้า 264 บรรทัดที่ 27 สำนวนฮะดีษ

سبدا نبی ﷺ ((ابداً بِنَفْسِكَ))

ความว่า : ท่านนะบี ﷺ กล่าวว่า “จงเริ่มด้วยตัวเจ้าก่อน”

การตัดครีจญ์ฮะดีษ

สำนวนฮะดีษในเอกสารวิจัยตรงกับ ส่วนหนึ่งของ สำนวนฮะดีษที่บันทึก โดยมุสลิม (Muslim, n.d. : 997) จากสายสืบของอะบี อัสซุบัยร รายงานจากญาบิร رضي الله عنه ได้กล่าวว่า มีผู้ชายท่านหนึ่งจากบะนี อุษเราะฮ์ จะ ปลดปล่อยทาสด้วยค่าไถ่ ข่าวนั้นได้รู้ถึง ท่านเราะฮ์สุลุลลอฮ์ ﷺ แล้วท่านถามเจ้าของทาสนั้นว่า เจ้ามีทรัพย์สินนอกเหนือจากสิ่งนี้ไหม ผู้ชายคนนั้นตอบว่า ไม่มี แล้วท่าน ﷺ ได้ถามว่า ใครต้องการซื้อทาสนี้จากฉัน แล้วท่านนุอัยม เป็น อับดุลลอฮ์ อัลอะดะวีเย็ ด้วยราคา

¹ บันทึกโดย Ahmad, 2001 : 8735. al-Shaff'iy, 1951: 1/7 Abū Dāwūd, 2009 : 83. al-Nasā'iy, 2001: 58. al-Tirmidhiy, 1975 : 69. Ibn Mājah, n.d. : 386. al-Dārimiy, 2000 : 2054. al-Hākim, 1990 : 491. al-Bayhaqiy, 2003: 18965. al-Qāsim bin Sallām, 1994 : 231. Ibn Hibbān, 1988 : 1243. al-Ṭahāwiy, 1994 : 4032. al-Dāraquṭniy, 2004 : 80 . และ al-Baghawiy, 1983 : 281.

แปดร้อยดริฮัม แล้วนำมามอบให้แก่ท่าน เราะสุลุลลอฮ์ ﷺ แล้วท่านก็ได้ให้กลับแก่เจ้าของทาส พร้อมกล่าวด้วยสำนวนว่า

((أَبْدَأُ بِنَفْسِكَ فَتَصَدَّقُ عَلَيْهَا، فَإِنْ فَضَلَ شَيْءٌ فَلِأَهْلِكَ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ أَهْلِكَ شَيْءٌ فَلِذِي قَرَابَتِكَ، فَإِنْ فَضَلَ عَنْ ذِي قَرَابَتِكَ شَيْءٌ فَهَكَذَا وَهَكَذَا))

ความว่า : “จงเริ่มการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินนั้นด้วยตัวเจ้าก่อน ถ้ามีเหลือก็ให้แก่ครอบครัวของเจ้า ถ้ามีเหลืออีกก็ให้แก่ญาติพี่น้องของเจ้า ถ้ามีเหลืออีกก็ให้แก่ผู้ที่ใกล้กับเจ้า”

ฮะดีษเดียวกันปรากฏใน บันทึก ของอิมามฮะดีษ จากสายสืบของ อะบี อัสซุบัยร ¹

รายงานจากญาบิร

การตัดสินฮะดีษ

ฮะดีษเศาะฮี้หฺเพราะมีคุณสมบัติของฮะดีษเศาะฮี้หฺครบทุกประการ

¹ บันทึกโดย al-Shafi'iy, 2004: 1094. al-Nasā'iy, 2001: 2338. Ibn Hibbān, 1988 : 3339. Abū 'Awānah, 1998 : 5805. Abū Nu'iam, 1974 : 2242. และ al-Bayhaqi, 2003: 7755.